

СРЯДА, 10 МАРТ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

1. **Откриване на заседанието**
2. **Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола**
3. **„ЕС 2020“ — Последващи действия във връзка с неформалния Европейски съвет от 11 февруари 2010 г. (внесени предложения за резолюция): вж. протокола**
4. **Прилагане на препоръките от доклада „Голдстоун“ относно Израел и Палестина (внесени предложения за резолюция): вж. протокола**
5. **Положението на гражданското общество и националните малцинства в Беларус (внесени предложения за резолюция): вж. протокола**
6. **Годишен доклад за ОВППС за 2008 г. — Прилагането на Европейската стратегия за сигурност и на Общата политика за сигурност и отбрана — Договор за неразпространение на ядрено оръжие (разискване)**

Председател. – Приветствам с добре дошла баронеса Аштън и обявявам сесията за открита.

Следващата точка е общото разискване относно:

– доклад (A7-0023/2010) на Gabriele Albertini, от името на комисията по външни работи, относно доклада на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) през 2008 г., представен на Европейския парламент в изпълнение на част II, раздел Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (2009/2057(INI)),

– доклад (A7-0026/2010) на Arnaud Danjean, от името на комисията по външни работи, относно прилагането на Европейската стратегия за сигурност и Общата политика за сигурност и отбрана (2009/2198(INI)),

– въпрос, изискващ устен отговор (O-0169/2009), зададен от Gabriele Albertini и Arnaud Danjean, от името на комисията по външни работи, към Съвета относно Договора за неразпространение на ядрено оръжие (B7-0009/2010), и

– въпрос, изискващ устен отговор (O-0170/2009), зададен от Gabriele Albertini и Arnaud Danjean, от името на комисията по външни работи, към Комисията относно Договора за неразпространение на ядрено оръжие (B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, докладчик. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, с влизането в сила на Договора от Лисабон е необходимо Съюзът да възприеме нов подход и да положи общи усилия, изправяйки се пред глобални предизвикателства. Придобитите неотдавна правомощия, благодарение на влизането в сила на Договора, означават, че Парламентът започва чести, в дух на сътрудничество и ефективни обсъждания с нашия основен събеседник баронеса Аштън, която има честта да действа като заместник-председател/върховен представител за пръв път.

Нейният мандат беше предмет на нашия единодушен вот през януари и по няколко повода на Парламентарната асамблея беше обещано, че Съветът и Комисията ще бъдат постоянно ангажирани с най-важните аспекти на европейската сигурност и отбрана. Както потвърждава самият доклад, върховният представител е призован да се явява пред Европейския парламент и да се консултира с него често и редовно.

С Договора от Лисабон външната дейност на Европейския съюз приема ново и важно измерение, но действителното постигане на тази цел зависи и от това Европейският съюз да разполага с необходимите бюджетни ресурси. Европейският парламент трябва да играе ключова роля в качеството си на пазител на демократичната легитимност на външната дейност. Създаването на Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) ще предостави дипломатически корпус и система на Европейския съюз, който досега можеше да разчита само на национално представителство.

Ролите на официалните представители, чието назначаване е задължение на върховния представител, добиват голямо значение и актуалност. Независимо от това, както е казано в доклада, Парламентът призовава за по-големи правомощия за гласуване и контрол върху ролите и мандатите на отделните представители, поддържане на принципите на прозрачност и заслуги, които трябва да ръководят върховния представител при назначаването на кандидати. Съществува надежда, че евентуално ще постигнем положение на съвместяване на две функции — освен в случай на специалния представител, чийто обхват на действие трябва да бъде регионален — и че следователно ще се възползваме от икономии от мащаба, с което ще направим външната дейност на Европейския съюз по-ефективна и същевременно по-малко струваща.

След начален встъпителен раздел за стратегията докладът се спира на въпроса за европейската външна политика по теми и географски области. Европейският съюз трябва да направи осезаемо своето присъствие в международните организации, с които е съюзен, особено с ООН, главният пазител на световната сигурност. Той трябва да играе важна роля не само от гледна точка на мястото си в Съвета за сигурност, но и по отношение на персонала и делегациите, които свързват двата органа. Призоваваме заместник-председателят/върховният представител да позволи на Европа да изпълни своята амбиция да стане активен, стратегически и независим партньор на един голям съюзник като САЩ, за да отвърне на глобалните предизвикателства на тероризма, финансите и често напрегнатите взаимоотношения с промишлени гиганти като Русия, Китай и Япония.

Докладът продължава с географски анализ на това, което можем да се надяваме да постигнем. На Балканите се представя темата за разширяването: докладът приветства постепенното постигане на процес на стабилизация в Косово, където Европейският съюз присъства с мисията EULEX, но трябва да се положат още усилия, за да се осигури спазването на стандартите за присъединяване от много държави, които са близо до кандидатура за присъединяване — Турция и Босна и Херцеговина.

В главата, засягаща сътрудничеството с Източния и Черноморския регион, докладът разглежда въпроса за сигурността и зависимостта на енергийните доставки за Европейския съюз. В раздела за Русия се призовава за сключване на ново споразумение за партньорство и сътрудничество. Що се отнася до Южен Кавказ, докладът призовава за запазване на териториалната цялост на Грузия и нейните етнически малцинства, както и за решаване на конфликтите в Нагорни Карабах и Приднестровието.

Близкия изток: Израелско-палестинският конфликт, където Европейският съюз трябва да играе по-силна политическа роля за подновяване на мирния процес след решението на Съвета от 12 декември 2009 г. Съюз за Средиземноморието: решаване на конфликта Турция-Кипър. Азия: Афганистан, критичен период за сформирването на ново правителство след изборите; ключовата роля на Пакистан в борбата срещу тероризма; загриженост за нарушаването на основните права в Иран. Африка: положителен принос в мисията за защита на крайбрежието на Сомалия. Латинска Америка: необходимост от създаване на стабилно и трайно партньорство за взаимоотношения между Европейския съюз и Латинска Америка.

Ще изслушам коментарите на моите колеги с голям интерес и ще отговоря накрая.

Arnaud Danjean, докладчик. – (FR) Г-н председател, баронесо Аштън, докладът относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), който представяме днес, е годишен документ на Парламента, който дава един вид временна оценка на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) и внася предложения за подобряване на ефективността и видимостта на тази политика.

Тази година докладът се намира в много специфичен контекст и следователно трябва да бъде импулс за предложения. Този специфичен контекст се характеризира с комбинация от три важни цикъла.

Първият се отнася до 10-годишнината на ЕПСО, която отбелязахме в края на 2009 г. Последните 10 години показаха, че Европа може да провежда граждански и военни операции в обстановка на повече от 23 кризисни положения. Това основно постижение може да се развива по-нататък. То показва, че Европа е търсена и Съюзът има институционално-политическата и оперативна способност да посрещне тези предизвикателства.

Вторият важен цикъл е, разбира се — и г-н Albertini го спомена преди малко — реализирането на Договора от Лисабон. Промяната по отношение на сигурността и отбраната далеч надхвърля строго семантичното приспособяване. Всъщност ЕПСО става Обща политика за сигурност и отбрана (ОПСО) и трябва да приеме

ново измерение. Договорът обогати нейния набор от инструменти и обхвата на политиката за сигурност и отбрана по-специално с включването на клаузи за подпомагане, клаузи за солидарност и преди всичко със създаването на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и Вашата роля на Върховен представител, г-жо заместник-председател на Комисията.

Накрая, третото важно събитие, което характеризира контекста, в който беше изготвен докладът, е, че НАТО, която за 21-а от 27-те държави-членки на Съюза все още е главна отправна точка, когато става въпрос за колективната сигурност на европейския континент, понастоящем преразглежда своята стратегическа концепция и че тази преценка на НАТО трябва да ни накара, Съюзът, да дефинираме по-ясно условията на партньорството, което остава фундаментално.

В този контекст целта на доклада е не толкова да отстоява една доктрина, колкото да ви предостави пътна карта, която по необходимост еволюира, за всички нови институции, които се създават и които трябва да се научат да работят заедно. Целта е да се направи Съюзът по-надежден, по-ефективен и по-видим по отношение на сигурността и отбраната. В тази връзка на Европейския парламент определено трябва да се даде по-висока степен на отговорност в тези деликатни зони, ако политиката, чиято главна цел е да гарантира сигурността на европейските граждани, следва да бъде напълно легитимна.

С доклада искаме да подчертаем следните неща. Първо, искаме да изтъкнем, че преди всичко Европейската стратегия за сигурност и отбрана и ОПСО са предназначени да служат на хората в Европа, да гарантират и подобрят тяхната сигурност. Политическата амбиция не е излишна; тя не е само за придаване на вид. Тя отговаря на потребност на нашия континент да се стреми да осигури собствената си сигурност, но същевременно и да допринесе за стабилността на света около нас, да се справя с кризите и заплахите, които възникват в нашата среда. Освен по отношение на традиционните въоръжени конфликти, които продължават да възникват в нашата непосредствена среда, Европа трябва да изразява своите интереси и да ги защитава пред лицето на новите заплахи — имам предвид по-конкретно пиратството и киберпрестъпността.

Считаме също така, че е важно да се подчертае колко ненадмината е добавената стойност на Европа при управлението на кризи благодарение на разнообразието от решения, които тя предоставя, и на баланса, който постига във всяка от своите операции между гражданското и военното измерение. Освен това, в тази връзка отхвърлям критиката, която някои биха насочили към политиката за сигурност и отбрана на Съюза, а именно да твърдят, че е изцяло свързана с милитаризация. Искрено вярвам в допълващия се характер на гражданските и военните инструменти, които притежава Съюзът, като неотдавнашната криза в Хаити, където отидохте — и считам, че можахте да наблюдавате това добро сътрудничество — свидетелства за необходимостта да свържем нашите граждански и военни ресурси, за да можем да се справим с природни бедствия и важни кризи.

Именно по темата за тези операции имаме силното желание да ги разгледаме всичките, да подчертаем онова, което според нас са техните силни страни, но също така понякога и техни слабости — те трябва да бъдат признати, за да могат нещата да се подобрят. Имахме силното желание също така да насочим вниманието към няколко региона от стратегическо значение за сигурността на Съюза и да насърчим Съвета и Комисията да ускорят прилагането на глобални стратегии по-специално за региона на Африканския рог и за региона на Афганистан-Пакистан.

В областта на способностите — и граждански, и военни — които са въпрос от критична важност по отношение на надеждността на нашата политика, предизвикателството е да се подобри способността на Съюза да реагира. Трябва да можем да мобилизираме по-бързо и по-ефективно материалните ресурси и компетентния персонал, с които разполагат държавите-членки. Но трябва да имаме и способността, чрез ефективна промишленост за сигурност и отбрана, която съчетава безценни технологични знания и на която се дължат стотици и хиляди работни места в Европа, да се снабдим с програми за оборудване, които отговарят на тези прогнозни потребности.

Европа на промишлеността и отбраната започна да се организира на нашия континент чрез пакета за отбрана. Въпросите, свързани с промишлено и търговско сътрудничество с трети държави, трябва да бъдат решавани бързо, особено в светлината на неотдавнашните проблеми, на които се натъкнаха европейските отрасли при опит за достъп до пазара на САЩ например.

Това е кратко, неизбежно твърде кратко резюме на приоритетите, които са изложени в доклада и които представляват всички предизвикателства, с които ще трябва да се справите. Парламентът е готов да изиграе цялостната си роля, своята положителна и конструктивна роля, за да ви помогне да реализирате амбицията, която е обща амбиция. Освен това искам да се възползвам от възможността да благодаря на всички политически групи, които работиха много, за да обогатят доклада. Всички ние си сътрудничихме много добре, за да

поддържа високо ниво на амбиция, като вземаме предвид, разбира се, отличителните черти на всяка от нашите групи.

Искам също така да използвам възможността, баронесо Ашгън, да се заемем днес с Вас с въпроса за неразпространението на ядрено оръжие. В навечерието на Конференцията за преразглеждане на Договора за неразпространение на ядрено оръжие (ДНЯО), която ще се проведе през май, Европейският парламент иска да прегледа с Вас ангажмента на Съюза по отношение на борбата срещу разпространението на ядрено оръжие и за контрол върху оръжията и разоръжаването; това е значението и на въпросите, изискващи устен отговор, които Ви бяха зададени и на които ще отговорите след малко.

Международният контекст като че ли предлага нови възможности в навечерието на Конференцията за преразглеждането. Първо, президентът Обама категорично потвърди своята амбиция да имаме свят без ядрени оръжия и ангажмента си да се стреми активно към ратифициране на Договора за пълна забрана на ядрените опити (ДПЗАО) от САЩ. Второ, сключването с Русия на ново споразумение, предназначено да замени споразумението СТАРТ, изглежда върви добре, и последно, имаме начало на преговори за нов договор за разоръжаване, който ще забрани производството на делящи се материали за ядрени оръжия.

Що се отнася до намаляването на ядрените арсенали, приоритетът е очевидно да бъдат намалени двата главни арсенала, т.е. този на Русия и на САЩ, които според всеобщото мнение съдържат почти 95% от всички ядрени оръжия, които съществуват на планетата. Затова приветстваме ангажмента, поет от президентите Медведев и Обама, за сключване на ново споразумение за намаляване в близко бъдеще. В този контекст как предвижда Съюзът да подкрепи тези усилия и да сътрудничи със САЩ и Русия?

Съюзът трябва да отговори и на предизвикателствата, поставени от режима на неразпространение, и по-специално на тези, пред които сме изправени от двете големи кризи във връзка с разпространението, каквито са Иран и Северна Корея, които остават главни заплахи за международната сигурност. Ще продължи ли Съюзът да се ангажира ефективно, изцяло, за решаването на тези кризи, особено в случая с Иран? Очакваме да ни водите по този важен въпрос, баронесо Ашгън. Освен това Съюзът трябва да действа и за насърчване на сътрудничеството, свързано с мирното използване на атомната енергия. Знаете, че това е важно предизвикателство. Какви действия се извършват в този контекст и каква е Вашата стратегия по въпроса?

Накрая, Европейският парламент желае Съюзът да бъде инициативна сила по време на предстоящата Конференция за преразглеждане на ДНЯО. Възприемането на нова амбициозна и балансирана обща позиция от Съюза е от решаващо значение, ако той иска да защити впоследствие тази своя позиция. Каква е позицията на държавите-членки в това отношение?

Катрин Ашгън, заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-н председател, много Ви благодаря. Радвам се да бъда с вас, за да обсъдим важните въпроси от международния дневен ред на Европа.

Искам да започна като благодаря на г-н Albertini и на г-н Danjean за техните отлични доклади. Вие сте подчертали, ако мога да кажа, броя, обхвата и спешността на предизвикателствата, пред които сме изправени.

От укрепването на принципите на правовата държава в Косово до работата с нововъзникващите сили за споделяне на отговорността за световното управление, от подкрепата за мира в Близкия изток — и позволете да се присъединя към заместник-председателя Biden в осъждането на решението да бъдат построени 1 600 нови къщи в Източен Ерусалим — до осигуряването на подслон за оцелелите жертви на земетресението в Хаити, която посетих миналата седмица, от работата по проблемите на разпространението на ядрено оръжие, както е с Иран, до формулирането на ефективни отговори на „нови“ предизвикателства като енергията, изменението на климата и киберсигурността.

Европа преминава през фаза на изграждане на нещо ново, когато хората трябва да приспособят своите мисловни планове и институциите трябва да намерят новото си място. Това е объркващо и сложно — но също така и вълнуващо, защото е невъзможно да се надцени значението на този момент. Точно сега имаме възможността да изградим онова, което мнозина в цяла Европа — и мнозина в Парламента — отдавна искат: една по-силна, по-надеждна европейска външна политика.

Разбира се, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) ще бъде ключът за реализирането ѝ. Трябва да изградим система, която е солидна, която ще ни позволи да се справяме с проблемите днес и с новите проблеми, които ще възникнат утре.

В продължение на години се опитваме да очертаем и реализираме цялостни стратегии, но структурите и системите, с които разполагаме, ни затрудняваха. С Договора от Лисабон и ЕСВД сега трябва да можем да постигнем това.

В основата на всичко, което правим, стои една проста истина: за да защитим своите интереси и за да популяризираме своите ценности, трябва да се ангажираме с дейност в чужбина. Никои не може да се надява да бъде остров на стабилността и просперитета в море от несигурност и несправедливост.

Нашият свят, ако мога така да кажа, е свят в движение. За да се ангажираме с него ефективно, първо трябва да определим неговата рамка. За мен най-удивителните характеристики на съвременния свят са две. Първо, дълбока взаимозависимост по отношение на политика, икономика и сигурност: технологии, идеи, болести, пари — всичко е в движение. Ние сме свързани така, както никога преди. Второ, фактът, че властта се премества и в рамките на политическите системи — грубо казано от правителствата към пазарите, медиите и неправителствените организации — и между политическите системи — грубо казано от стария „Запад“ в посока на изток и юг. И двете са резултат от глобализацията, която е не само икономическо, но и политическо явление и по отношение на проявленията си, и по отношение на последствията от нея.

Помислете за издигането на Китай и други държави като важни политически играчи или за политическото въздействие на финансовата криза. Дълговете са на Запад; излишъците са на Изток. Това преразпределение на финансовата власт оформя и нашите политически дискусии. Или помислете за изменението на климата, което не е просто проблем на околната среда, но и проблем с последици за сигурността и геополитически последици.

Така че трябва да се справяме със сложни проблеми и при това в нова геополитическа обстановка. Необходимо е да се адаптираме. Това не е време за полет на автопилот или за придържане към ограничена защита на националните методи на работа. Това е време да бъдем умни и амбициозни.

Нека ви дам някои цифрови данни, за да илюстрирам въпроса. Делът на Европа в населението на света е 7%, спад от 25% преди един век. През последните 60 години нашият дял в глобалния БВП е намалял от 28% на 21%. Икономиките на Китай, Индия и други се развиват с темпове от порядъка на 10% годишно.

Икономическата тежест се превръща в политическо влияние и самоувереност. Можете да го усетите навсякъде: от преговорите по изменението на климата до Иран, до големите енергийни сделки в Африка или Централна Азия. Ако се обединим, можем да предпазим нашите интереси. Ако не, други ще вземат решенията вместо нас. Съвсем просто е, наистина съвсем просто.

Моето предпочитание е ясно. Ние трябва да отговорим като европейци. Първо, като се обединим, защото единството е предварително условие за влияние, и второ, като извършваме действия, защото отговорът на един проблем не може да бъде документ или заседание. Ако искате резултати, трябва да действате и понякога да поемате рискове. И, да, в Европа съществува тенденция да се поставя процесът преди резултатите. Трето, като бъдем и принципи, и креативни, защото трябва да сме и двете: принципи в защитата на нашите ценности и креативни в това как предварително подготвяме решения в отговор на сложни проблеми.

Както правилно посочва докладът на г-н Albertini, „необходими са нов подход и допълнителни финансови средства, ако ЕС трябва да действа колективно и да посреща глобалните предизвикателства по един демократичен, съгласуван, последователен и ефикасен начин“. От тази обща картина следват няколко основни цели: първо, да се осигури по-голяма стабилност и сигурност в съседство чрез насърчаване на политически и икономически реформи. Това е важно само по себе си по причини, които са съвсем очевидни, но нашата по-широка международна надеждност зависи и от това да нормализираме съседските си отношения.

Второ, да се посрещнат глобалните предизвикателства по отношение на сигурността, предизвикателствата на нашето време. За целта са ни необходими изчерпателни стратегии, силни международни организации и принципи на правовата държава и в отделните страни, и помежду им.

Трето, да изградим мрежа от стратегически взаимоотношения с ключови държави и организации, защото проблемите, пред които сме изправени, не могат да бъдат решени от едно действащо лице.

В добавка към всичко това идва създаването на ЕСВД — средство за постигане на другите три цели и начин за осъществяване на обещаното от Договора от Лисабон.

Това са основните задачи, на които съм посветила времето си, откакто поех тази роля. Първо отидох до Вашингтон и Ню Йорк, което беше правилният начин да започна нашите важни отношения със САЩ и ООН. След това бях в Москва, Киев, на Балканите и в Хаити. Ще отида в Близкия изток следващата седмица и отново в Ню Йорк в края на месеца. Междувременно председателствах заседанията на Съвета по външни работи три

пъти, участвах в неформалния Европейски съвет и се срещнах с колегията на членовете на Комисията. Работих усилено за постигане на необходимия вътрешен консенсус, като посетих различни столици на държави от ЕС: Берлин, Париж, Лондон, Виена и Любляна. Естествено значителна част от времето посветих на създаването на ЕСВД, като това ще продължи и през следващите седмици, включително работата с вас.

Затова, поради интересите на Парламента, осигурих участие на Европейския парламент в ръководната група, която сформирах. Ще я обсъждам и този следобед на Председателския съвет. Когато дойда в комисията по външни работи на 23 март ще имаме възможност за задълбочен обмен в присъствието на всички съответни комисии.

Всеки път, когато се създава нещо ново, има известна съпротива. Някои предпочитат да сведат до минимум възприетите загуби вместо да доведат до максимум колективните придобивки. Аз виждам нещата различно, а също и Парламентът, надявам се.

Това е възможност, която се явява веднъж на поколение, да се изгради нещо ново, нещо, което най-после събира на едно място инструментите на нашата ангажираност в подкрепа на обща политическа стратегия. Огромна шанс за Европа. Не трябва да занижаваме амбициите си, а по-скоро да си дадем средствата за реализирането им. Един момент, в който да видим голямата картина, да бъдем креативни и да поемем колективна отговорност. Ако направим нещата, както трябва — а трябва да го постигнем — ще можем да оформим европейска външна политика за XXI век с външна служба, предназначена да я реализира: в която мобилизираме всички наши инструменти за влияние — политически, икономически, инструменти за развитие и управление на кризи — по координиран начин. Служба, която представлява Европейския съюз и в географски аспект, и по отношение на пола. Считам, че това е единственият приемлив начин за действие.

Позволете ми да илюстрирам какво имам предвид, като казвам „последователен подход“ с няколко примера.

Западните Балкани — имам удоволствието да пътувам до региона неотдавна. В известен смисъл Балканите са родното място на външната политика на ЕС. Най-малко там не можем да си позволим неуспех. Целта ми беше да установя добри работни отношения с политически лидери, да обсъдя с гражданското общество какво би могла да означава принадлежността към Европа и да осигуря съгласуваност между различните действащи лица от ЕС на място. Едно от заключенията, които направих, беше, че регионът има напредък, макар и неравномерен и непълен. Европейската перспектива остава всеобхващаща рамка — и като наша цел, и като главен стимул за реформа. Както подчертах навсякъде, напредъкът по пътя към ЕС зависи от ангажимента за реформи у дома — по отношение на правата на човека, принципите на правовата държава и регионалното сътрудничество.

Подкрепяме нашата стратегия с наличните инструменти на външната политика. В Косово е нашата най-голяма гражданска мисия и тя е успешна. В Босна променихме ALTHEA (операция на Европейския съюз за уреждане на военната криза в Босна и Херцеговина), тъй като положението се стабилизира, и разработихме програма за обучение. Разгласяваме упорито посланието на Европа преди подготовката на изборите през октомври. В целия регион имаме напредък по отношение либерализирането на визовия режим и контактите между хората.

Така че нашата балканска стратегия е такава, каквато трябва да бъде: стратегическа по своите цели, многостранна по отношение на инструменти и според случая по отношение на реализацията.

Вторият пример е Африканският рог. Той подчертава крехкостта на държавите, бедността, конкуренцията за ресурси, включително вода, с пиратство, тероризъм и организирана престъпност. Единственият възможен отговор е последователният и ние точно това правим. Нашата морска операция Аталанта беше широко акламирана като успех. Следващата ни стъпка е да разширим възможностите си за прехвърляне на заподозрените в пиратство, за да бъдат съдени в региона. Добавяме и мисия за обучение за преходното федерално правителство в Сомалия, като се очаква мисията да бъде разположена през пролетта. Чрез нашия инструмент за стабилност финансираме допълнителни мерки за изграждане на капацитет, за обучение на морските органи и за напредък с дългосрочна дейност за развитие в Йемен и Сомалия по отношение на бедността, грамотността и здравеопазването.

Начинът, по който сме се ангажирали в Грузия, следва същия сценарий. Когато един замразен конфликт избухна в открит конфликт през август 2008 г., реагирахме незабавно. Поехме водеща роля в международен аспект, посредничихме за сключване на примирие и разположихме мисия за наблюдение от 300 души за изключително кратко време. Оттогава насам използваме целия спектър от средства на Общността и ОПСО за предотвратяване връщането към насилие и изграждане на стабилност в Грузия и региона.

С ООН и Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) играем водеща роля на преговорите в Женева, единственият форум, където се срещат всички заинтересовани страни. Бяхме домакини на донорската

конференция за възстановяване и икономическа подкрепа в Грузия и включихме Грузия — заедно с Армения и Азербайджан — в Европейската политика на съседство. Продължаваме да подкрепяме въпросните реформи и по-тесни връзки. Работим за либерализирането на търговията и визовия режим и подкрепяме мерки за изграждане на доверие, за да възстановим връзките с отцепилите се републики.

Има още работа да се върши в Грузия и имаме пълен дневен ред, когато обсъждаме това с Русия, както направих преди 10 дни със Сергей Лавров. В този случай показахме какво може да направи ЕС, когато мобилизираме изцяло ресурсите, които имаме. Тези, които участваха в невероятно ангажиращите седмици ми казаха, че направеното по въпроса, е било изключително. Затова са ни необходими по-силни структури, повече гъвкавост и по-добра готовност, ако искаме Грузия да бъде ориентир за нашите действия в бъдеще.

Позволете ми да се спра на нашата ОПСО и да кажа, че съм съгласна с това — силно подчертано в доклада Danjean — колко важни са нашите мисии. Те спасяват животи, създават пространство за работа на действащата политика и означават, че Европа може да използва всички свои инструменти на властта, за да изпълни задълженията си.

За мен е учудващо колко далеч сме стигнали през последните десет години. Повече от 70 000 мъже и жени са участвали през този период в повече от 20 мисии. Ние управляваме кризи по европейски с последователен подход в подкрепа на международното право и споразумения и в тясно сътрудничество с нашите ключови партньори. Работим добре заедно с НАТО в Босна и Херцеговина и край бреговете на Сомалия. В Косово и Афганистан е по-трудно поради политическите въпроси. Необходимо е да поправим нещата, затова работя с генералния секретар на НАТО за подобряване на отношенията ЕС-НАТО в практическите области и за установяване на положителен климат. Да видим как можем прагматично да развием отношенията си. ООН е друг ключов партньор. Има много добри примери за сътрудничество между ЕС и ООН на място — Демократична република Конго, Чад, а и Косово. Напоследък се опознахме по-добре, но можем и трябва да засилим това, като се съсредоточим върху области като планирането и споделянето на най-добра практика.

В доклада Danjean и на повече места хората повдигат въпроса за това дали е време ЕС да има свои постоянни оперативни щабове. Това е сериозен въпрос, който се нуждае от сериозно разискване. Никой не оспорва, че са ни необходими щабове, които могат да планират и провеждат военни операции. Въпросът е дали сегашната система, опираща се на Върховното командване на съюзните сили в Европа (SHAPE) и на националните щабове, е най-ефективният начин или нещо друго е по-добро.

Често се оказва, че подхождаме към това от гледна точка на структури. Считам, че първо, трябва да направим анализ на функциите, които е необходимо да изпълняваме. Виждам три главни функции, от които трябва да произлизат решенията: първо, способността да планираме и провеждаме военни операции, включително предварително планиране, и да можем да реагираме бързо, когато е необходимо; второ, способността да развием гражданско-военна координация по по-структуриран начин за довеждане до максимум на нашия капацитет; и трето, способността да установяваме връзки с другите, да оптимизираме цялостната координация и онова, което наричаме най-общо „международна общност“. Ако използваме този анализ за отправна точка на нашите обсъждания, трябва да сме в състояние да установим необходимата обща позиция и да продължим напред с определянето на онова, което трябва да правим.

Докладът призовава и за създаване на Съвет по отбраната, идея, която знам, че съществува от известно време. Следващата среща през април ще следва установената практика, но на неформалната среща на министрите на отбраната се формира консенсус въз основа на моето предложение да се провеждат Съвети по външните работи във формация на министерство на отбраната. Това ще позволи на министрите на отбраната да се събират и да вземат решения например относно развитието на потенциални възможности.

Последната ми точка в тази връзка се отнася до предложението за сили за гражданска защита. Нека започнем с уроците, научени от упражнението в Хаити, което се провежда в момента. След това нека приложим духа на Лисабон и да видим какви възможности имаме да мобилизираме активи на държави-членки заедно с инструменти на ЕС в подкрепа на ООН, Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ОСНА) или да действаме като самия ЕС. Паролите следва да бъдат за максимално използване на ефекта от съвместните действия и избягване на „твърди“ или изкуствени различия между действията ни при вътрешни кризи в ЕС и външни кризи.

Позволете ми накрая да се спра на въпроса за неразпространение на ядрено оръжие, предвид повдигнатия въпрос, изискващ устен отговор. Искам да спомена накратко два изключително важни елемента: първо, Конференцията за преразглеждане на Договора за неразпространение на ядрено оръжие (ДНЯО), планирана за май в Ню Йорк. Аз ще участвам с целта да осигуря да постигнем успешен резултат. Не бива да правим грешка: системата за неразпространение, основаваща се на договор, с ДНЯО като свой крайтъглен камък е подложена

на нарастващ натиск. За да отговорим, е необходимо да сме готови да дадем своя принос: по достъпа до използване на атомната енергия за мирни цели по-специално за развиващите се страни, като същевременно избегнем рисковете от разпространение, а това включва работа по многостранните подходи към ядрения горивен цикъл — мисля, че 84 държави са се възползвали от програмите за помощ от страна на ЕС; с напредък по ядреното разоръжаване — политически, това е от основно значение за създаване на конструктивна атмосфера; и като работим по регионалните кризи, свързани с разпространението, по-специално с Иран, който има потенциала да обърка Конференцията.

Както знаете, ЕС ръководи усилията за намиране на дипломатически решения. Подкрепяме изцяло процеса на Съвета за сигурност за допълнителни ограничителни мерки, ако — какъвто със сигурност е случаят днес — Иран продължи да пренебрегва своите задължения.

Второ, има среща на върха по ядрена сигурност на президента Обама. Споделяме целта на срещата на върха, а именно, да бъде засилена сигурността на ядрените материали и да се попречи на терористи да получат достъп до такива. Мисля, че ЕС оказва подкрепа на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ) от 2004 г. за подпомагане на държавите в тази област, като ще продължим да правим това.

Накрая, позволете ми да се върна там, откъдето тръгнах. Търсенето на европейски глобален ангажимент е важна задача. Ние трябва да осигурим предлагането да отговаря на търсенето. Договорът от Лисабон ни дава този шанс. Трябва да действаме съобразно буквата и духа на Договора, като не забравяме преди всичко защо европейските лидери се споразумяха за Договора. Мисля, че причината беше ясна: да се изгради по-силна, по-утвърждаваща и самоуверена европейска външна политика в служба на гражданите на Европейския съюз. Зная, че мнозина в Парламента споделят тази цел, и разчитам на вас, за да я реализираме със сигурност.

Надежда Нейнски, докладчик по становището на комисията по бюджети. — (EN) Г-н председател, искам да поздравя г-жа Ашгън за нейното окуражаващо изявление.

Същевременно, като докладчик по становището на комисията по бюджети за ОВППС, искам също така да подчертая, че е от основно значение тя да инициира одит на предишни и настоящи операции по ОВППС и граждански мисии по ОПСО, за да бъдат установени техните силни страни и слабости. По този начин Европейският съюз ще бъде по-ефективен при осигуряването на сигурност, ще засили своята автономия и най-важното ще използва по-разумно съответния бюджет, който за съжаление продължава да е недостатъчен.

Ioannis Kasoulides, от името на групата PPE. — (EN) Г-н председател, плашещо е човек да си представи ядрено устройство, малко по размер, но потенциално смъртоносно за милиони хора, да попадне в ръцете на терористи. Преди няколко години можехме да кажем, че това е малко вероятно. Вече не можем да кажем това.

Държави като Иран и Северна Корея са в процес на придобиване или имат способност да придобият ядрено оръжие. Твърди се, че учен от Пакистан е продал ноу-хау на Иран, а Северна Корея е разменила за него ядрен материал. Никой не е против това Иран да добива атомна енергия за мирни цели, но търпението се изчерпва, ако Иран печели време в диалога 5+1, който ние подкрепяме.

Двойният подход и подготовката на умно насочени санкции от Съвета за сигурност на ООН са основателни. Разпространението на ядрено оръжие е достигнало такава критична точка, че е накарало личности като Хенри Кисинджър да твърдят, че само преминаването към пълно премахване ще осигури неразпространение и глобална сигурност.

Затова подкрепяме международен договор за постепенно премахване на ядрените оръжия, спиране на производството на делящи се материали, поставяне на дневен ред на Договора за пълна забрана на ядрените опити (ДПЗЯО), намаляването на ядрените бойни глави, СТАРТ, и т.н., привеждането на цялата преработка на ядрено гориво под контрола на МААЕ и засилването на нейния мандат и правомощия за проверка.

Adrian Severin, от името на групата S&D. — (EN) Г-н председател, надявам се, че сме съгласни, че ни е необходима инициативна външна политика, водена от нашите европейски общи цели и основана на нашите общи ценности. Тази политика трябва да признае неделимостта на сигурността в глобализирания свят, тъй като тя е източник на солидарност на интересите и в Европейския съюз, и извън него.

Една такава политика изисква и предполага адекватен институционален инструмент. И така, приоритетите са ясни и съм доволен, че приоритетите, които ще спомена, са същите като тези на г-жа Ашгън. Ефективна ЕСВД, енергична политика на съседство, далновидна политика на разширяване, добре структурирани партньорства със стратегическите играчи, традиционни и нововъзникващи, ефективна стратегия за справяне с глобалните предизвикателства, а именно енергийната сигурност, неразпространението на ядрено оръжие,

миграцията, транснационалната организирана престъпност, транснационалното проявление на бедността, културните конфликти и т.н.

Що се отнася до ЕСВД, необходима ни е институция, която трябва да бъде изградена не само на принципа на политическата и бюджетна отчетност, но и на принципа на ефективността. Не бива да изграждаме служба, която запазва старата национална конкуренция или настоящата бюрократична структура. Двуглавото ръководство на европейските външни дейности трябва да изпълнява две функции по всяко време, с което ще осигури единството на службата и съгласуваността на нейните действия.

Относно външната политика на съседство, необходим ни е подход, който не изключва Русия и Турция. По отношение на Черно море трябва да преминем от синергия към стратегия. По отношение на замразените конфликти са ни необходими регионални инициативи и механизми за регионално сътрудничество и сигурност с международни гаранции.

По отношение на глобалната сигурност ни е необходима нова постановка, която отразява реалностите в света след двуполусния ред. Трябва да популяризираме нашите ценности в света, но със светски подход, а не като нови кръстоносци.

Считам, че тези и много други са наши приоритети, които очертават една трудно изпълнима задача. Да работим заедно — Парламентът, Комисията и Съветът — за да изпълним тази задача.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *от името на групата ALDE*. — (NL) Г-н председател, г-жо върховен представител/заместник-председател на Комисията, госпожи и господа. Госпожо Аштън, преди всичко позволяте ми да Ви приветствам с добре дошли и да кажа, че много се надявам Вашето отлично и силно представяне днес наистина да оповести края на един особено труден период за всички нас, който започна през ноември, когато приключи предишният мандат на Комисията. Ако можем всички да се съгласим с едно нещо, то това е: не можем наистина да си позволим такива продължителни периоди на нерешителност. От края на ноември до съвсем наскоро изглеждаше — съжалявам, че трябва да го кажа — като че ли ЕС беше изчезнал от световната сцена или почти беше изчезнал. Нека повторя, че не можем да си позволим това да става при каквито и да било обстоятелства. Защото очевидно светът няма да ни чака. Вие цитирахте някои цифри, които ясно илюстрират това. Обаче станахме и свидетели на поредица от събития, които ясно го илюстрират: продължаващите природни бедствия, продължаващите ужасяващи нападения, фактът, че някои правителства в Близкия изток, въпреки че са демократични, вземат решения, които силно възпрепятстват мирния процес или малкото, което е останало от него, и т.н. Затова ни е необходим върховен представител/заместник-председател на Комисията, който ще бъде в състояние да присъства на място, а не само в европейските центрове за вземане на решения, а също така и в други такива по света. И Вие, и ние знаехме, че се залавяте с почти невъзможна задача. Възхищавам Ви се за това, че се заехте с нея. Обещахме да Ви подкрепяме. Доволни сме, че Ви чуваме да се изказвате днес и че бяхме свидетели на Вашето отлично изказване за ЕСВД, от която всички отчаяно се нуждаем. Ако все още има някой, който има волята да сложи край на това, което англичаните наричат борба за влияние — едната страна се бие с ръкавици, а другата без — то съм сигурна, че ако всички работим заедно, ще можем да се подготвим добре за онова, което предстои. Благодаря за вниманието.

Franziska Katharina Brantner, *от името на групата Verts/ALE*. — (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, баронесо Аштън, слушахме внимателно онова, което имахте да кажете. За съжаление, трябва да отбележим, че вероятно ще трябва да изчакаме още известно време преди да разработите планове за конкретни бъдещи проекти от Вашето есе за принципите Ви, които всъщност считаме, че можем да подкрепим.

Позволяте ми да кажа няколко думи за ЕСВД обаче, за която очаквах да чуя от Вас нещо по-съществено. Вие неколkokратно казахте, че става въпрос за съгласуваност, която е на дневен ред. В много случаи са ни необходими общи планове и програми от ЕСВД и Комисията. Всеки, който подкрепя да се оставят множество области от политиката на Комисията или на секретариата на Съвета, трябва да бъде честен и да признае, че той или тя е в подкрепа на статуквото, за системите според Договора от Ница.

За нас важна първа точка е до каква степен можем да постигнем мнозинство по всички въпроси, свързани с предотвратяването на граждански кризи, управлението на граждански кризи и възстановяването след тях. Според нас всичко е свързано с нещата, които са обхванати от термина изграждане на мира, което означава предотвратяване на конфликти, ранно предупреждение, посредничество при конфликти, помирение и краткосрочна до средносрочна стабилизация. Необходимо ни е съответно организационно звено за тази цел и затова предлагаме създаването на „отдел за управление на кризи и изграждане на мира“. Затова искам да Ви попитам за Вашата позиция относно създаването на такъв отдел. В този момент също така искам да подчертая

наистина, че подкрепяме и бюджета за ОВППС, и инструмента за стабилност, включен в ЕСВД, все още не като част от, а подчинен на Дирекцията за управление и планиране при кризи (CMPD), но в нова структура, която, надявам се, ще създадете. Желая да чуя позицията Ви по въпроса.

Втора точка, която е важна за нас, е връзката между традиционните области на външната политика и новите области като политика по отношение на енергията, политика по отношение на климата, правосъдието и вътрешните работи. Какви структури планирате, за да дадете на ЕСВД систематичен достъп до тези сфери на глобалната политика на ЕС и неговите държави-членки?

Има още една точка, която е важна за нас: това трябва да е съвременна служба с добре балансирана политика по отношение на кадровото осигуряване. Тази седмица празнувахме 8 март. Затова е абсолютно ясно, че ние считаме, че правата на жените трябва да бъдат дълбоко вкоренени в службата и че жените трябва да участват в нея. Баронесо Ашгън, редица жени, членове на Европейския парламент, са Ви писали с искане да осигурите от самото начало резолюции 1325 и 1820 на ООН да се прилагат в институционалните структури на службата. Затова моят въпрос в тази връзка е: какви са Вашите планове в това отношение?

Както казах, имате нашата подкрепа по пътя към разумна обща ЕСВД. Очаквам Вашите отговори.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, Договорът от Лисабон вече е правна реалност в международния ред, дори и да му липсва популярна демократична легитимност, защото на повечето граждани на ЕС, включително британските, беше отказан вот чрез референдум. Независимо от това групата ECR и британските консерватори са се ангажирали с положително участие и напредък в рамките на новата институционална рамка.

Желаем да видим подобен подход от държавите-членки и от Комисията. Много е иронично според мен, че първото важно институционално събитие в съответствие с Лисабон, а именно създаването на ЕСВД, заплашва да тласне ЕС назад точно към онази самовглъбеност и заядливост, които се предполага, че Лисабон е премахнал. Несъмнено създаването на ЕСВД трябва да бъде подложено на разискване и консенсус за това кой какво прави и го прави най-добре, но елементите на външната политика в ОВППС трябва да останат твърдо в рамките на Съвета.

Необходимо ни е обаче и силно лидерство, на теория възможно благодарение на Договора от Лисабон, за да формира трайна визия за дипломатията на Европа по света. Очакваме от Вас, г-жо Ашгън, да вземете инициативата и да утвърдите властта и лидерството, които са Ви предоставени от Договора, да критикувате едновременно ръководителите, ако е необходимо, и да очертаете пътя напред. Ние ще Ви подкрепим във Вашите усилия, ако можете да покажете, че сте готова за това страшно предизвикателство.

ЕС разполагаше с много години за мислене относно службата, така че това половинчато действие и колебание, които наблюдаваме понастоящем, не са в полза на амбициите на ЕС да играе глобална роля във външната политика чрез ОВППС.

Има и по-обща въпроси. Докладът Albertini, който силно подкрепям, определя приоритетите на външната политика на Съюза и правилно потвърждава аспирациите за членство в ЕС на държавите от Западните Балкани по-специално Хърватия, Македония и Черна гора, за които съм докладчик.

Но в него се споменават и трансатлантическият съюз и НАТО, които считаме за крайъгълни камъни на политиката за външна сигурност на ЕС. В него правилно се подчертава отговорността на ЕС за решаване на замразените конфликти, особено в Приднестровието и Нагорни Карабах, в непосредствено съседство с нас, и добрите отношения с Украйна.

Накрая се споменава и Тайван като важен партньор за ЕС. Държавата също трябва да може да участва активно и пълноценно в международни организации, съобразно политиката на ЕС и „политиката за единен Китай“.

Willy Meyer, *от името на групата GUE/NGL*. – (ES) Г-н председател, баронесо Ашгън, г-н Albertini вече знае причината, поради която моята група внася мнение на малцинството по отношение на доклада относно външната политика и политиката за сигурност и отбрана. В основни линии правим това, баронесо Ашгън, защото стигнахме до заключение. В страните около нас, в Европейския съюз, политиката за сигурност и отбрана сега няма нищо общо със защитата на територии: политиката на сигурност вече е проекция на външната политика.

Считаме, че главната цел на външната политика трябва да бъде постигането на разоръжаване на международно равнище: нулево въоръжаване, използване на прагматични политики, които отговарят на настоящите причини за несигурност по света.

Днес основните оръжия за масово унищожение в света са гладът и бедността. Това са оръжия, срещу които не можем да се борим с военна сила. Затова считаме, че въз основа на това съображение трябва да се ангажираме с преходна система за сигурност, която ще даде възможност за постепенна демилитаризация на цялата сигурност по света. Очевидно не сме съгласни на обвързването на Съюза с НАТО, наред с други неща, защото стратегията на НАТО е да дава военен отговор на проблемите със сигурността като организираната престъпност и тероризма, които никога не са били предмет на военен отговор.

Считам, че тази нарастваща милитаризация изисква държавите-членки да имат все по-мощна оръжейна промишленост и да харчат повече за оръжия. Ние сме на най-високо равнище по отношение на цивилизация и оръжия, повече отколкото по времето на Студената война, което е далеч от прагматичната политика за движение към разоръжаване.

Не, нито тероризмът, нито организираната престъпност трябва да са военни цели. Те трябва да бъдат цели за полицията, за службите на международния съд, за разузнавателните служби, за да предадат престъпниците на съдилищата, но не бива да са цел на военен отговор.

Затова не сме съгласни с това фокусиране върху военния аспект. Не сме съгласни да има военни бази на САЩ в Европейския съюз. Не искаме това, за която и да е държава, не искаме никоя силна държава да разполага военни сили по света, и затова считаме, че спазването на международното право е много важно. Не сме съгласни с признаването на Косово — не вярваме в признаването на никоя държава, която използва сила извън международното право — защото вярваме в международното право, и затова считаме, че деколонизацията на Западна Сахара трябва да бъде в доклада. Ние, разбира се, искаме оттеглянето на войските от Афганистан, където, както признава НАТО, седмица след седмица причиняват невинни жертви сред гражданското население. Затова не сме съгласни с поемането по пътя на милитаризацията.

Fiorello Provera, *от името на групата EFD.* — (IT) Г-н председател, госпожи и господа, баронесо Аштън, наистина отличният доклад на г-н Albertini съдържа един пасаж, който считам, че е от голямо политическо значение: частта, която свързва явлението имиграция с политиката на сътрудничество с развиващите се страни.

Да се контролират такива огромни миграционни потоци само чрез репресивни мерки и вътрешна политика би било немислимо. Разпределението на мигрантите във всички европейски държави-членки също не би решило проблема. Напротив, ще насърчи пристигането на още мигранти. Ключов отговор за контролиране на миграционните явления е разработването на политика за сътрудничество, за предпочитане координирана на европейско равнище и ориентирана не само към икономически напредък, но и към социален и демократичен напредък. Емиграцията трябва да бъде въпрос на избор, а не на необходимост.

За да бъде ефективна политиката за сътрудничество и да достига до онези, които действително се нуждаят от нея, от решаващо значение е да се подкрепя доброто местно управление, без което би имало неефективност, корупция, пилеене на ресурси и лоши резултати. Осигуряването на местното управление и съдействието на правителствата е цел на външната политика, а сътрудничеството трябва да стане важен инструмент на европейската външна политика: това е моето лично послание до баронеса Аштън в рамките на един сектор, който ми е много скъп, с други думи, сътрудничеството.

Andreas Mölzer (NI). — (DE) Г-н председател, фактът, че в Договора от Лисабон са определени само няколко неконкретни цели на външната политика, сега се връща, за да ни преследва. Вероятно ще трябва да платим и цената за факта, че в лицето на баронеса Аштън имаме върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност без никакъв реален външнополитически опит, натрапен на Съюза като най-малък общ знаменател, който държавите-членки можаха да намерят.

Ако си мълчим по всички важни въпроси на външната политика, ние, като европейци, ще постигнем не повече от група дипломати, които си стискат ръцете по цял свят, докато междувременно следват различни посоки на външната политика.

Несъгласията във връзка с ЕСВД също са нещо, което наистина не можем да си позволим. Тази несъмнено важна нова служба не бива и не трябва да бъде превръщана през главите на държавите-членки в сфера на дейност на еврократите.

Вероятно е време да се отърсим от обстоятелствата на учредяване на ЕСВД и ЕС да се чуе отново във външния свят. Време е също така новият върховен представител да действа по-чувствително по отношение на въпросите, включително например при използването и на трите работни езика на Съюза — включително немския — в ЕСВД.

Трябва да използваме възможно най-добре опита и добрите отношения на отделните държави-членки с определени региони. Помислете например за историческия опит на Австрия със Западните Балкани. При това трябва да бъде ясно, че сигурността на Европа се защитава не в Хиндукуш, а по външните граници на ЕС на Балканите. ЕС трябва да спре да действа като оказващ помощ и главен финансиращ на НАТО и САЩ. Европейските пари определено биха били харчени по-добре за Фронтекс, отколкото в пустините на Афганистан.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-н председател, ако позволите само да направя някои коментари директно по темите и въпросите, които бяха повдигнати.

Към г-н Kasoulides относно преразглеждането на ДНЯО, жизнено важно е това да успее въпреки всичко. Считаме, че е необходимо да предприемем практически стъпки: трябва да влезе в сила ДПЗЯО; да бъде прекъснато снабдяването с деливши се материали; подкрепа за използването на атомната енергия за мирни цели, за да бъдат намерени безопасни начини да се осигури избягване разпространението на ядрено оръжие — например нашите вноски за банката за ядрено гориво — и подкрепа за много силна и ефективна МААЕ. Трябва да работим, както казахме, особено в райони като Близкия изток, което означава, че трябва да продължим да оказваме натиск върху Иран и да решаваме въпросите, които възникват там.

Към г-н Severin относно ЕСВД и приоритетите, които той посочи — е, ние сме на същата позиция, точно така. За мен е много важно службата да има политическа и бюджетна отчетност, точно както Вие казахте, и тя трябва да се осъществи по този начин с двойната функция. От съществено значение ще бъде, точно както Вие изтъкнахте, да привлечем и да обсъдим тези въпроси с други ключови партньори. Мисля, че Вие споменахте например Русия и Турция. Е, Русия вече посетих. Прекарах част от края на седмицата с турския външен министър: една истинска възможност да поговорим много задълбочено за тези отношения в бъдеще. Затова бих се съгласила от все сърце с приоритетите, посочени от Вас. Благодаря за тях.

Г-жо Neyts-Uyttebroeck, благодаря Ви за любезните думи. Считам, че ЕС не е изчезнал дотолкова от световната сцена. По-скоро неизбежността на една празнина, наличието на ефективна Комисия, вече е решена. И за мен лично това беше изключително важно, защото до избирането на Комисията няха дори кабинет, да не говорим за ЕСВД. А сега сме в позиция, от която можем да започнем да събираме ресурси.

Считам, че е абсолютно правилно да повдигате въпроса за значението на това да бъдем видими на място. Трудността за мен, както знаете, е, че още не съм се научила да пътувам във времето. Но считам, че е абсолютно важно, като гледаме напред, да гледаме към приоритетите, които бяха очертани, с които считам, че Парламентът до голяма степен е съгласен, и да се уверим, че действията ми са насочени към тези приоритети, един от които е създаването на службата, която още не съществува. Тя няма шатна структура. Още не е изготвена. Но след като бъде създадена, ще можем да демонстрираме силата на Европа в най-добрия смисъл на тази дума по света.

Г-жа Brantner, отново Вашата обща тема към мен за влизане в подробности колкото е възможно повече. Считам, че това е много важно. Някои от въпросите, които повдигнахте, са от критично значение. Не искаме дублиране в различните институции на това, което правим. Искаме географска подход към това, което правим, и съм съгласна с Вас за изграждането на мира: много важна част от това къде трябва да действа ЕС.

В известен смисъл става въпрос за изграждане на различните елементи на онова, което правим добре — работата, която вършим по изграждане на държавния капацитет, правосъдието, принципите на правовата държава, работата, която вършим по програми за развитие, работата по справяне с въпросите на изменението на климата, работата по предоставяне на подкрепа за правителства и хора — всичко това е предназначено да ни направи по-сигурни, стабилни и проспериращи, но всъщност, като правим това, създаваме един по-сигурен, стабилен и проспериращ свят.

Тези цели са изключително важни.

Напълно съм съгласна с вас за жените. Трябва да включим повече жени например в нашите полицейски мисии, където досега съм видяла много малко. Трябва да се уверим, че жените са твърдо интегрирани в службата на всички нива. Това е предизвикателство, което трябва да сме сигурни, че ще работи. Но най-важното, което искам да ви кажа, е, че ЕСВД служи на целия Европейски съюз.

И така, какво правим по отношение на правосъдието и вътрешните работи по света, какво искат да правят парламентаристите с другите парламенти? Трябва да използваме службата докато я изграждаме, за да може да бъде ваш служител и да ви помага да решавате въпросите на място. Считам, че по тези въпроси сме на еднакви позиции.

Г-н Tannock: настоятелно лидерство, което съответства на предизвикателството. Е, надявам се, че ще започнете да виждате това, което приемате за настоятелно лидерство. Много е важно, както Вие казахте, да решаваме някои от въпросите от критично значение: Балканите и трансатлантическите отношения са абсолютно основни и в центъра на това, което правим. Затова прекарваме много време в обсъждания със САЩ и ето защо лично аз прекарвам много време в обсъждания и диалог с тях и, разбира се, с Украйна.

Надявам се, че ще бъдете доволен от моето решение да отида на встъпването в длъжност и след това да покана президента Янукович да дойде в Брюксел, където прекара един от първите си дни. Той встъпи в длъжност в четвъртък. Беше в Брюксел в понеделник, за да продължи и задълбочи тези отношения в бъдеще.

Г-н Meurer, Вие говорихте по въпроси на външната политика и разоръжаването и по въпросите дали е уместно да мислим с военни термини. Позволете да Ви дам два много бързи примера, един от които вече описах, който беше операцията Аталанта, и значението на последователния подход на това, което правим.

Край бреговете на Сомалия имаме кораби, които постигнаха изключителни успехи в края на тази седмица, между другото заедно с френския флот, при залавянето на пирати, които бяха решени да създават хаос в тази част на морето. Съответно и да се уверим, че те ще бъдат съдени и отношението към тях ще бъде правилно според нашите юридически стандарти в държавите от региона.

С това е свързана програмата за развитие, по която работи Комисията, за да се опита да подкрепи икономиката в Сомалия и тя да се подобри. С това е свързана работата, която предстои да започнем по обучението на хора, за да могат да предоставят сигурност в региона. С други думи, това е сборен и последователен подход. Това означава, че се използват инструменти, които са необходими, за да могат да се решат проблемите, пред които са изправени хората.

Друг пример: след като бях в Хаити миналата седмица, трябва да отдам дължимото на италианците, които видях да работят там. Хората още не са се отърсили от трагедията в Акуила, но там беше флотът, там бяха пожарникарите, там бяха неправителствени организации, там бяха граждани, лекари, психиатри, зъболекари, медицински сестри — всички работеха под егидата на командира, всъщност на кораба, който имаше кораб-болница пълен с хора, лекувани от преките последици от земетресението. Млади хора с ампутации; деца с ужасни изгаряния, които бяха лекувани; там имаше екипи, за да ги подкрепят.

Опитвам се да кажа, че трябва да мислите за последователна стратегия и подход, които можем да предложим, които използват средствата, с които разполагаме, и ги използват в максимална степен.

Г-н Provera, относно развитието на сътрудничество във връзка с имиграцията, Вие отбелязвате един важен въпрос, който е, че ако хората чувстват, че нямат друг избор, те ще поемат рискове, често и по отношение на живота си, за да напуснат страната, в която живеят, където са били родени и където искат да живеят. Повечето хора искат да могат да живеят в страната, в която са израснали.

Така че важното за развитието според мен винаги е било да може да се поддържа икономическото препитание на хората, за да могат да останат и да живеят там, където искат да живеят, за да могат да получат образователна подкрепа, здравна подкрепа и т.н.

Това ще съставлява голяма част от това, което правим на място, като се помага особено в държави, където нестабилността, поради изменението на климата, може да се окаже голяма трудност.

И накрая, г-н Mölzer, не бъдете толкова песимистично настроен, е това, което искам да Ви кажа. Не става въпрос да действаме над главите на държавите-членки. Става въпрос за изграждането на нещо уникално европейско — не същото, което се случва в държавите-членки, било то в Германия, Италия, Франция, Обединеното кралство или където и да е. Не е същото. Ние изграждаме нещо различно, което касае дългосрочната сигурност и стабилност, икономическия растеж на място, за който можем да допринесем, който е в наш собствен интерес, но всъщност касае и ценностите, на които много държим.

И що се отнася до моите езици, *oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français (да, мога да говоря френски, но не много добре). Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen (Учила съм и немски език две години в немско училище, но сега съм го забравила.)*

Така че мога да говоря езици, и ще ставам все по-добра и по-добра. Очаквам с нетърпение да стигна до момента, когато ще мога да проведа истински разговор с Вас на много по-добър немски, отколкото днес.

Elmar Brok (PPE). — (DE) Г-н председател, госпожо заместник-председател, госпожи и господа, докладите Albertini и Danjean, както и предложението за резолюция относно ДНЯЮ, показват, че скоро ще трябва да се вземат важни решения и че трябва да се подготвим за това. Позволете ми да посоча няколко допълнителни

примера. Считам, че Европейският съюз сега има да играе важна роля в решаваща фаза, в която целта трябва да бъде да се попречи на Иран да произвежда ядрени оръжия, и че трябва наистина да кипи трескава дейност в групата 5+1, особено във връзка с подготовката на резолюция на ООН и възможното разширяване на санкциите, за да се предотврати появата на нова ядрена държава с невоенни средства. Драматичната ситуация в Близкия изток и решаването на проблемите там са свързани с това пряко или косвено.

Баронесо Аштън, искам да Ви благодаря за пътуванията до Киев за разговори с президента Янукович. Ще бъде от решаващо значение да успеем с подкрепата за такива страни, за да не вземат неправилни решения и да бъде ясно, че един митнически съюз с Русия и зона за свободна търговия с Европейския съюз са несъвместими, а преимуществата от правилния избор да бъдат изяснени.

Имам да добавя още един коментар. За разлика от много външни министри и министри на отбраната ние ще приложим необходимото търпение, за да изградим с Вас солидна ЕСВД. Искаме ЕСВД. Тя трябва да е успешна. Тя е предварително условие за способността ни да говорим с един глас. Би било неправилно да вземаме прекомерно бързи, а следователно и неправилни решения. Тук времето не ни притиска — необходим ни е солиден резултат. Трябва да имаме предвид обаче, че в своята история Съюзът е успявал, когато е бил прилаган методът на Общността, и че рядко или почти никога не е успявал, когато е действал на междуправителствена основа. Затова трябва да е ясно, че нещата, които съставляват политиката на Общността, не бива прикрито да бъдат преобразувани в междуправителствена политика чрез ЕСВД. Необходимо е да създадем предпазни мерки за целта, за да осигурим ефективността на единната служба, но същевременно и политиката на Общността и правата на Европейския парламент, което това включва — по отношение на бюджета, бюджетния контрол и предоставяне на право на освобождаване от отговорност — както и права за политически надзор от страна на Европейския парламент. Надяваме се на положително съдействие.

(Ръкопляскания)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, обръщам се към Вас, баронесо Аштън, като заместник-председател на Комисията, но също и като върховен представител — тъй като, за разлика от външните министри, аз приемам, че като върховен представител Вие също имате известна степен на политическа отговорност пред Парламента. Днес се отбелязват 100 дни от влизането в сила на Договора от Лисабон. Предстоят да бъдат взети две важни решения по отношение на посоката на нашето пътуване. Едното от тях — както Вие самата казахте в началото — е да разширим външната политика, защото климатът, енергетиката и други въпроси са част от външната политика, а другото — създаването на динамична и ефективна ЕСВД.

Като говорим за енергийна политика Копенхаген показва, че ако не сме единни, ако сме разпръснати, ако всеки ръководител на правителство счита, че той или тя трябва да направи нещо специално, ще постигнем по-малко, отколкото бихме могли. Не че бихме постигнали нещо удивително предвид позицията на Китай и на САЩ, но ужасната сапунена опера, която се разигра в Копенхаген, наистина не бива да се допуска отново.

Затова — и в това отношение съм съгласен с г-н Brok — е необходимо да получим решителна ЕСВД. Аз, като мнозина от нас, не съм изненадан, но въпреки това съм потресен да видя колко много от външните министри Ви създават проблеми от дребнава завист. Казваме това съвсем просто. Много Ви дават своята подкрепа, но много създават проблеми. Те просто не могат да търпят факта, че вече няма да играят водещата роля, а вместо това отново са външни министри. В края на краищата да си външен министър не е лоша работа и не е необходимо да означава, че трябва да решавате всяка подробност от онова, което се случва в Европейския съюз. По тази причина заявяваме ясно, че ще използваме нашите парламентарни способности изцяло, не за да попречим на нещо, а да изградим нещо конструктивно. Една ЕСВД е конструктивна — както е казано в Договора от Лисабон — когато е ясно подчинена на Вас, баронесо Аштън, а също така, разбира се, когато си сътрудничи тясно с Комисията.

По същия начин няма да толерираме каквато и да било юридическа дейност, която досега е била провеждана с използване на общностния метод и която следва да продължи така съгласно Договора от Лисабон, изведнъж да се превърне в междуправителствена. Това, виждате ли, е точно каквото искат много министри и може би много ръководители на правителства, не само за да подкопаят малко Комисията, но също така да подкопаят и правото на Общността. Това е неприемливо. Трябва да бъде поставена ясна черта.

Как ще стане това по отношение на ЕСВД е нещо, за което ще има дискусии през следващите седмици — както преди. И така ще свърши с нещо, което вече беше казано. Не е въпрос за време, дори ако искаме бързо решение, а за представяне на базата на съдържание. Необходимо е да се каже още веднъж, особено на Съвета на външните министри, че Парламентът ще упражнява правата си — ни повече, ни по-малко — във връзка с бюджета и Правилника за персонала, защото имаме цел, която е действаща и ефективна ЕСВД.

(Ръкопляскания)

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Г-н председател, мисля, че всички очаквахме да има първоначални проблеми, свързани с влизането в сила на Договора, и бихме могли да се извиним, че не сме включили клауза за пътуване във времето в Договора, но това, което не очаквахме и не можем да приемем, е нарушаването на доверието между Комисията и Съвета във връзка със създаването на външната служба. Решението се намира в Договора, който трябва да бъде оценяван и спазван внимателно.

Член 40 защитава съответните функции на Комисията и на Съвета. И двете страни трябва да прилагат прагматизъм, за да осигурят създаването на силна, действаща и съгласувана дипломация в целия спектър на политиката. Катрин Аштън ни дава графично описание на ЕС като надигаща се сила от континент в упадък. Съвсем ясно е, че афганистанската кампания е проблем, който приковава вниманието ни; необходима е задълбочена реформа на стратегията и тактиката. Нашата задача трябва да бъде да направим преоценка на целта, стойността и продължителността на нашия ангажимент там.

Групата ALDE има силното желание да натисне педала на газта по отношение на отбраната. Трябва да установим общите интереси в областта на сигурността на 27-те държави и да направим сравнителни упражнения на държавите, както и да направим честна оценка на силните страни на мисиите на ЕПСО, като създадем условия за развитие на сътрудничество в областта на отбраната с постоянни структури.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, искам да благодаря на г-н Данжеан за отличния му доклад, в който обяснява къде сме сега по отношение на ОПСО. Той обяснява и по кои точки нямаме съгласие.

Ако Парламентът приеме доклада, той ще отиде по-далече от Комисията и Съвета в няколко конкретни точки, тъй като докладът например отново се позовава изрично и положително на доклада Барние за европейска гражданска защита. Жалко е, че баронеса Аштън току-що отново отхвърли тази идея.

(EN) Лейди Аштън, съжалявам, че една от малкото точки във Вашето представяне, по които казахте „не“, беше тази относно идеята на г-н Барние, докато по повечето теми изглежда сте на същата позиция като всички останали.

(DE) Новият доклад, както и докладът Albertini, подкрепя мисия на Съюза за обучение в Сомалия. Ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс отхвърляме тази идея. Пристъпваме към мисия там, където не е ясно нито каква е добавената стойност от нея по отношение на вече направеното в региона, нито на каква по-обща политическа рамка се основава или дали всъщност има някакъв принос изобщо към националното възстановяване на Сомалия. Има изключително голяма вероятност да платим прескъпо, за да обучаваме пехотинци, които след това ще преминат към следващия военачалник, който е готов да плати най-много.

Позволете ми да направя трети коментар. В доклада се говори за целта за постигане на стратегическа автономия на Европа в областта на политиката на сигурност и отбрана. За мен това е прекомерно — тук отхапваме твърде голям зълък. Не вярвам, че някоя от държавите-членки е в състояние да осигури огромните военни разходи, които ще са ни необходими, ако приемем сериозно формулировката за постигане на „стратегическа автономия“. Както е тръгнало, считам също, че това би било и стратегическа грешка при всички случаи. Европа трябва да намери своята роля в плетеницата на европейската и глобалната сигурност, а тази роля не може да бъде роля на стратегически самостоятелен субект. Следователно би било по-добре за нас да се съгласим, съвсем рационално и реалистично, да засилим онези капацитети и структури, които ни дават способност да действаме по-автономно.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Г-жо Аштън, г-н председател, един влиятелен руски военен офицер е заявил, че ако Русия е имала амфибийни шурмови кораби от клас „Мистрал“, нахлуването в Грузия щяло да продължи около половин час. Междувременно Франция продава кораби „Мистрал“ на Русия, независимо че планът Саркози не беше реализиран, и едновременно с това Франция дава подкрепата си за северноевропейския газопровод.

Трудно е да се говори за сигурност в Европа, ако избягваме дискусията за положението на източната граница на Европейския съюз. Това се случи по време на цялата работа по доклада и сега говорим с голямо съжаление на председателя на подкомисията по сигурност и отбрана. Положени бяха усилия, на всяка цена, да не се говори за неща като маневрите „Запад 2009“. Положени бяха усилия да не се говори за това, като че ли политиката на сигурност и отбрана — обща политика на Европейския съюз, чието създаване е нашата роля — е политика само на няколко големи страни. Много беше казано за това, което се случва много далече на другия край на света, и за това, което се случва в почти всяка част на света, но на всяка цена — този подход

беше възприет и от много членове — бяха правени опити да се избяга от съществените проблеми по източната граница на Съюза. Това беше изключителен безпорядък от един вид европейска мегаломания и незачитане на интересите на някои държави-членки. Това е причината ние да не одобрим доклада, но това също е искане, което искам да отправя към г-жа Аштън.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Извинете ме, г-н Kowal, но говорихте една минута и 44 секунди вместо определената Ви минута.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, от името на моята група, Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица, искам да изясня в този момент, че сме дълбоко загрижени от развитието на външната политика на ЕС към милитаризация и все по-интервенционистична политика. Това е опасно развитие. Искам да кажа съвсем ясно, че ние считаме, че военният подход за решаване на конфликт или за предполагаемото стабилизиране на държави или региони е абсолютно неправилен начин за постигане на по-голяма сигурност за ЕС и света. Военните намеси — и Афганистан, за съжаление, е един съвсем настоящ пример за това — водят до страдания, смърт и продължително опустошение, а не до мир и подобряване на положението, що се отнася до местното население.

Докладът Danjean описва посочените ключови заплахи, които представляват предизвикателство за бъдещата политика на сигурност на ЕС. Една от тях е изменението на климата — нещо, което до голяма степен беше причинено от индустриализираните нации на Запада. Ако хората от държавите на юг трябва да бягат, защото вече нямат вода и храната става все по-оскъдна, те представляват проблем за сигурността на Европа. Такова виждане е цинично и нехуманно. Ако държави се сриват в резултат от неолиберална икономическа политика, те ще представляват проблем за сигурността. Това, от което имаме нужда, са не повече военни, а промяна, край на неолибералната ориентация на Европейския съюз.

ЕСВД, Европейската агенция по отбрана (ЕАО), създаването на дирекция за управление и планиране при кризи и планираният начален фонд за финансиране на военни операции са предназначени да направят ЕС глобален играч във военно отношение. Считаме, че стъпките към централизация в ЕСВД са опасно и недемократично развитие. ЕС трябва да заеме водеща роля по отношение на демилитаризацията и разоръжаването, особено в областта на ядреното разоръжаване. Необходим е тласък по посока на задължението на ядрените държави, вменено от член 6 на ДНЯО, което означава пълно ядрено разоръжаване и което трябва да бъде изпълнено най-после. Това беше ключово обещание, което представляваше основата, на която много държави подписаха ДНЯО, и в резултат от това трайно се въздържаха от придобиването на ядрено оръжие. Надеждните гаранции за отсъствие на агресия са най-доброто средство за предотвратяване на разпространението, тъй като в противен случай държавите, заплашени от намеса, ще се опитат да възпрат такова нападение като придобият ядрено оръжие.

Ако не друго, искам в този контекст, и по-конкретно по отношение на Иран, да изтъкна и да предупредя, че военните операции или военните действия от какъвто и да е род за предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие са изцяло непродуктивни и много опасни. Ние ще отхвърлим доклада Danjean и сме внесли наша резолюция относно ДНЯО.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, „Китайски милиарди за Балканите“ е неотдавнашно заглавие във вестник, който определено изисква европейска реакция в това разискване, тъй като в крайна сметка новите китайски инвестиции са насочени към държави, които вече са станали членове на ЕС или които се стремят към този статут.

Съветът и Комисията, как виждате ролята на Китай на Балканите? Все пак тя обхваща редица икономически дейности: от финансиране и изпълнение на големи строителни обекти до предоставяне на инвестиции за промишлеността и селското стопанство и изкупуване на пристанища. Решаващият момент тук е, че китайският подход е определено несъвместим със западните стандарти. Големият въпрос сега е: китайският дневен ред понякога осуетявал ли е трудния дневен ред за разширяване на ЕС в този регион? Какъвто и да бъде отговорът Ви, китайският часовник тиктака все по-бързо и по-продуктивно от западния, а също и в този регион.

Накрая, госпожо върховен представител, ще пътувате до Близкия изток. Ноам Шалит, бащата на Гилад Шалит, израелски войник, който беше отвлечен преди почти четири години, разчита на Вашата пълна подкрепа за постигане на освобождаването на Гилад. Аз също.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, позволете ми да разгледам накратко два въпроса. Първо, задължението за предоставяне на помощ очевидно не е съвместимо с неутралитета на Австрия и по тази

причина би било важно да се включат следните точки в доклада. Трябва да бъде заявено, първо, че задължението за предоставяне на помощ не е юридически обвързващо, второ, че използването на военни средства не е непременно необходимо и, трето, че отделните държави-членки си запазват свободата да решат какво всъщност да включва предоставената от тях помощ.

Комисията не прие това най-вече от гледна точка на съдържанието. Според мен самият начин, по който това беше отхвърлено, също показва сериозна липса на уважение. Искам повече уважение от Вас, баронесо Аштън, за нас, австрийците, в тази много чувствителна област.

Втората ми точка се отнася до доклада на малцинствата. Качеството на демокрациите и обществата, разбира се, се демонстрира отново и отново чрез отношението има към малцинствата. За мен това е много, много добро нещо, че имаме такава възможност за доклад на малцинствата. Не съм съгласен с всички точки в него, но съм много доволен, че г-жа Lösing използва възможността.

(Ръкопляскания)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз също искам да се възползвам от отличните доклади на колегите, господата Danjean и Albertini, за да се изкажа отново в подкрепа на ключовата роля на върховния представител. За доброто на всички следва да се надяваме, че тя, баронеса Аштън, разбира колко важна е нейната роля, че я защитава и че е решена да я утвърди, когато придава съдържание на изискванията на Договора например при засилване на отношенията на Европейския съюз с неговите стратегически партньори и при консолидирането на собственото му ръководство в многостранни форуми.

Накратко, спешно ни е необходима стратегия, която най-после да идентифицира реалните интереси, които възнамеряваме да следваме, като е важно да ангажираме държавите-членки със значителни цели. Важно е също така да не допуснем да бъдем настроивани от каквито и да било междуинституционални спорове за разделението на отговорностите — имам предвид конкретно бъдещата ЕСВД. Всъщност, баронесо Аштън, искаме Вие да играете ключова роля. Искаме да играете ключова роля, без да бъдете бюрократична.

Затова позволете ми да направя следната забележка: наистина съжалявам, че сте решили да не участвате в днешното обсъждане относно Куба. Знам, че имате много добри основания за това и че ще бъдете първа при обсъждането за Арктика, която също е много важна. Но „Cuba libre“ не е само название на коктейл: това е действителният лозунг на демокрацията, която толкова много хора в Парламента носят в сърцата си. Затова се надявам, че ще намерите време да присъствате, да допринесете и да подкрепите решението на Парламента с Вашата решителност и със силата на Вашата роля. Вие участвате в разискването относно Арктика — ще видите, че „Cuba libre“ върви по-добре с малко лед.

Кристиан Вигенин (S&D). – Докладът на комисията по външна политика относно годишния доклад на Съвета беше подготвен в дух на сътрудничество и диалог, какъвто е нашият подход по всички стратегически въпроси. Важна част от доклада е посветена на последиците от Договора от Лисабон.

В тази връзка бих искал да обърна внимание на един важен аспект от нашата обща работа. Успехът на общата външна политика и реалните резултати от институционалните нововъведения се превръщат в основен фактор, който ще определя отношението на европейските граждани към способността на Европейския съюз да защитава интересите им, да се променя и да се развива. Оправдано или не, очакванията за рязко нарастване на ролята на Европейския съюз на световната сцена са големи и ние нямаме право да разочароваме европейските граждани.

За съжаление, в последните седмици европейската преса не без основание отразява външната политика в изключително негативна светлина: като една надпревара между страните членки за позиции в новата Служба за външна дейност, като състезание между институциите чия шапка ще носи баронеса Ashton по-често – тази на Комисията или на Съвета, като една неравна борба на Европарламента да постигне по-голямо влияние.

Разбирате, че това ни вреди във вътрешен план, но е и особено вредно като послание към нашите външни партньори. Разделението ни прави слаби в техните очи.

Ето защо си позволявам в този дебат да отправя един призив. Всички ние, които имаме отношение към изграждането и развитието на общата външна политика и политика на сигурност, да се концентрираме върху важните стратегически въпроси и да се опитаме в най-скоро време да покажем реални резултати чрез повече диалог и конструктивизъм. Дължим на европейските граждани самочувствието, че са част от един Съюз, чиято дума се чува и тежи в глобалната политика.

Pino Arlacchi (ALDE). – (EN) Г-н председател, предложението за обща резолюция относно ДНЯО е важно и групата ALDE и аз сме много горди, че сме допринесли за изготвянето му. Резолюцията е холистична, защото

включва всички въпроси на разоръжаването — от Конференцията за преразглеждане на ДНЯО до въпроса за зони без ядрено оръжие.

Резолюцията призовава за Близък изток без ядрени оръжия и за изтегляне на всички тактически ядрени бойни глави от европейска земя в контекста на братски диалог с Русия. Резолюцията също така често споменава свят без ядрени оръжия, една цел, която може да се постигне чрез специална конвенция и в рамките на „амбициозна“ времева рамка — това означава в кратък срок.

Нашата резолюция е европейският отговор на предложението на президента Обама за премахването на ядрените оръжия. Документът трябва да се разглежда следователно като стъпка по пътя към пълна забрана на атомните оръжия. Той означава да бъде прекратен парадоксът на притежаването на ядрени оръжия от едни държави, което е законно, от една страна, и пълната забрана на химическите и биологическите арсенали за всички страни, от друга страна. Атомните бомби трябва да станат незаконни и притежаването им трябва един ден да стане престъпно деяние. Уверен съм, че Парламентът ще продължи в тази насока с още по-голям стремеж и по-голяма визия.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, г-жо заместник-председател на Комисията и върховен представител, като докладчик на Парламента за Косово съм много доволна, че Ви чух да казвате, че считате Западните Балкани за средоточие на европейската външна политика и че Европейският съюз не може да си позволи неуспех.

Вие казахте също така обаче, че Босна е стабилизирана. Баронесо Аштън, в сегашното състояние, в което се намира Босна, стабилността и стабилизацията всъщност са опасни. Не всеки може да участва в демократичния процес. Конституцията такава, каквато е в момента — конституцията от Дейтън — беше знак за стабилността през 1990-те, но днес вече не е това. Каква стратегия имате вие, имаме ние като ЕС да променим това? Казахте, че имате стратегия за Босна. Това е работа на службата на върховния представител — но къде е стратегията на ЕС? Желая да ми кажете. Считам, че ЕС все още се нуждае от разработване на стратегия в това отношение.

Когато става въпрос за Косово, вие описате EULEX като успех. Това е вярно само отчасти. Все още има много да се работи тук например по отношение либерализиране на визовия режим за гражданите. Баронесо Аштън, аз Ви призовавам да осигурите Комисията да започне незабавно работа по пътна карта, за да стане ясно на гражданите на Косово, че няма да бъдат оставени сами.

За съжаление, вие не отговорихте на въпрос, зададен от г-жа Brantner. Един специализиран отдел, специализирана генерална дирекция за изграждане на мира в рамките на ЕСВД би била най-важното за дения. Вие сте съгласна с нас, че изграждането на мира е важно, но бихте ли го ограничили само в ЕСВД? Ще създадете ли специализирана генерална дирекция за изграждане на мира? Това би било необходимо, за да стане ясно накъде върви Европейският съюз.

Когато става въпрос за доклада на г-н Danjean, съм много доволна, че комисията прие по-нататъшното развитие на ЕПСО да зачита изцяло статута на неутралитет и необвързаност на някои държави-членки. Това означава, че те сами решават къде, кога и как да участват и да предоставят помощ.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Г-н председател, когато ЕС може да добави стойност и когато не подкопава нашите суверенни интереси или не се конкурира с организации като НАТО, ние можем да го подкрепим.

В по-голямата си част това ще означава възприемане на общи позиции по определени ключови въпроси и граждански задачи в областта на хуманитарната помощ или възстановяване и развитие след конфликти, макар че трябва да кажа, че историята на дейността на EUPOL в Афганистан не вдъхва много доверие.

Простата истина е, че Вашата роля като външен министър на ЕС е да действате като прислужница за политическата интеграция на ЕС. Ефектът от ЕСВД, веригата от посолства на ЕС по света, ще бъде да подкопаят националното представителство в много столици, извратено въоръжени за целта с пари, които са дошли от нашите нации за провеждане на нечия чужда външна политика.

Докладът пред нас относно политиката за сигурност и отбрана на ЕС е манифест за военна интеграция на ЕС, който умишлено обърква управлението на военни и граждански кризи, за да оправдае ролята на ЕС. Той се опира на лъжлив разказ за операциите на ЕС и се стреми все повече да въвлече Комисията в области, които са по право отговорност на нашите нации и на Съвета.

На практика всеки параграф от доклада подкрепя засилването на военната интеграция на ЕС за сметка на НАТО и суверенната цялост на отделните европейски държави.

Спомням си един от големите редове в червено от позицията за преговори на британското лейбъристко правителство, когато то каза, че ще се противопостави на идеята за отделен и постоянен оперативен център на ЕС, отговарящ за оперативното планиране и провеждането на военни операции, тъй като това би било най-ясният пример за дублиране на НАТО, чиито щабове на Върховното командване на съюзните сили в Европа (SHAPE) изпълнява точно тази роля.

Баронесо Аштън, когато Ви попитах за това на 11 януари, Ви казахте, че сте съгласна с възприетата тогава от мен позиция. Сега изглежда, че сте променили мнението си. Бих бил много заинтересован да разбера какво наистина мислите сега.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Г-н председател, докладът на г-н Albertini е наистина изключителен и го поздравявам за него. Той е сериозен човек и винаги представя сериозни доклади. Представянето на лейди Аштън беше също така важно и забележително.

Считам, че са обхванати множество въпроси на външната политика, но според мен всичко споменато в двата доклада по отношение на правилното прилагане на външната политика и политиката на сигурност е тясно свързано с две неща: първо, ясно определяне на границите на Европейския съюз, така че отношението към Европейския съюз да бъде еднакво уважително, и второ: ресурси, с други думи пари; не прочетох нищо за ресурси в никой от двата доклада, макар че те са най-основното изискване за една ефективна външна политика.

Считам, че новият ред донесе със себе си нов глобален икономически безпорядък. Има социален и политически безпорядък, а паричният безпорядък чука на вратата. Затова искам лейди Аштън да координира комисията по икономически и парични въпроси и комисията по външни работи, за да можем да обсъдим ресурсите за подкрепа на приетата политика.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, г-жо върховен представител, опасявам се, че Вие днес ни донесохте каталог на области за обсъждане или каталог на обичайни места. За съжаление, Вашето представяне съдържа много малка стратегическа визия.

Например какви действия предлагате, за да гарантирате, че ние изграждаме по-добри приятелски отношения с Русия вместо да допуснем Русия да се отдалечи още повече към сътрудничество с лоши режими като тези в Иран и Северна Корея? Какви са Вашите предложения по отношение опитите на Иран да разработва ядрено оръжие? Каква позиция ще заемете по отношение на нарастващите антизападни и антиевропейски тенденции в ислямския свят? Тенденция, която може да се наблюдава и в страни кандидатки като Турция.

Г-жо Аштън, готова ли сте да защитите европейските постижения като свободата на изразяването и отделянето на църквата от държавата по ясен и безкомпромисен начин пред лицето на растящия политически ислям? Според мен не може да има повторение на слабата позиция, която ЕС зае преди няколко години по отношение на кризата с датските карикатури.

Също като г-н Provera, и аз искам да попитам дали сте готови да използвате нашата ОВППС, за да поставите под контрол притока на масовата имиграция към Европа? Имам предвид и незаконната, и законната имиграция. Вие не отговорихте на въпроса.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Г-н председател, приветствам с добре дошла върховния представител, заместник-председателя на Комисията и председателя на Съвета по външни работи с тези три функции. Тя оглавява трите длъжности. В нашите доклади става въпрос за минали времена. Вашата длъжност, баронесо Аштън, беше предвидена да представлява нова ера, затова ще говоря за новата ера. Вие представлявате една новосъздадена длъжност, една току-що родена институция, която има трудно детство.

Тя е хибрид от електрическият мотор на общността и дизеловия двигател на междуправителствения метод. Тя е сираче, чиито предполагаеми родители, държавите-членки, Съветът, Комисията, го гледат с известно подозрение и от разстояние. Парламентът е готов да запълни празнината на бащинството.

На този ранен етап има рискове службата да бъде разкъсана от разнопосочните институционални съперничества и интереси. Нашият Парламент беше и е силният привърженик на силна външна политика на ЕС. Можете да разчитате на нас.

Моля, гледайте на Парламента като на свой съюзник, може би също като на честен посредник сред тези, които искат да видят на главата Ви само една шапка, а не и трите.

Парламентът би очаквал новата институция, като другите, да бъде свързана с нас чрез междуинституционално споразумение, което определя ясно правилата за сътрудничество. Възнамеряваме съвместно да вземаме решения, както е предвидено в Договора, по отношение на финансовите и кадровите правила в духа на интегралната ЕСВД, а не на разкъсана СВД. Моля Ви, помислете за укрепване на Вашата служба по отношение на компетентност и политическа тежест като назначите заместници на Вашата длъжност — един вид „заместник-министри“, включително и парламентарни такива. Това ще реши проблема, че денят има само 24 часа, проблем, който иначе не би могъл да бъде решен. Вие сте необходима навсякъде и ние бихме искали да умножите възможностите си да действате от наше име и от името на Съюза.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Г-н председател, лейди Аштън, ние, социалистите и демократите, вярваме в Европейски съюз със силно присъствие на международната сцена, Съюз с обща външна политика, който може да говори с един глас в това, което се превръща в един все по-сложен свят; Съюз с отделна отбранителна идентичност, която му дава независимост при избор и действия, и конкретна роля в международната сфера. Ще се спра по-конкретно на отличния доклад на г-н Danjean, на когото искам да благодаря за неговото продуктивно сътрудничество.

Искам да повдигна четири въпроса:

Първо, особено след влизането в сила на Договора от Лисабон, позоваването на централната роля на системата на ООН и призова към нея да засили многостранното сътрудничество са важни.

Второ, поддържаеме тясното сътрудничество с НАТО. Обаче бихме подчертали, че това сътрудничество не бива да пречи на независимото развитие на отбранителната способност на Европейския съюз. Напротив, трябва да се отчетат изцяло различията между двете организации и тяхната независимост трябва да остане незасегната, особено по отношение вземането на решения.

Трето, считам, че ни е необходим параграф относно необходимостта от засилено сътрудничество с Русия, която е стратегически партньор на Съюза в сектори като енергийна сигурност, управлението на кризи и други.

В заключение, искам да изразя своето задоволство от факта, че докладът сега включва позоваване на необходимостта от общо разоръжаване, като се набляга на леките оръжия, противопехотните мини и касетъчните муниции. Същевременно обаче считам, че Европейският парламент трябва да заеме по-ясна позиция и да поиска от държавите-членки да окажат реална подкрепа за инициативата Обама за свят без ядрени оръжия. Разоръжаване и свят без ядрени оръжия могат да бъдат постигнати, ако всеки един от нас направи стъпка към постигане на тази крайна цел.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Искам да отдам дължимото на качеството на двата доклада на г-н Albertini и г-н Danjean. Това доказва, че има хора с опит в Парламента. Надявам се, г-жо Аштън, че ще се възползвате от този опит, който е в наш общ интерес.

Искам специално да подчертая препоръката, направена в доклада за сътрудничеството на Парламента при мониторинга на политиките на ЕС. В светлината на параграф 1 от Договора от Лисабон считам, че можем да споделим отговорността на Парламента и националните парламенти за подкрепа на по-съгласуван подход по тази политическа мярка.

Но искам да продължа и да спомена, г-жо Аштън, необходимостта да очакваме много по-съгласувана стратегия от Ваша страна по отношение на политиката за сигурност. Що се отнася до ЕСВД, считам, че персоналът, който ще работи в службата и за европейските граждани, трябва да представлява пропорционално опита на държавите-членки, защото, за съжаление, твърде много институции са достигнали едно скрито ниво на некомпетентност и бюрокрация, което би навредило на глобалната, съгласувана визия на Европейския съюз.

Накрая, искам да Ви задам един въпрос за бойните части, структури, които сме създали, но за съжаление не сме използвали. Те могат да навредят на представата за политиката за сигурност. Желая да разбера Вашата визия по въпроса. Що се отнася до операцията Аталанта, моето мнение е, че е необходим много по-реалистичен подход, защото за съжаление, успехите, постигнати от нашите сили, са несъразмерни спрямо нивото на интензивност на инцидентите с пирати.

Благодаря ви.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Г-н председател, позволете ми да говоря откровено като един жител на Ланкастър към друг, защото това не върви много добре, нали? Наистина не върви. По-рано, баронесо Аштън, Вие казахте, че Европа се нуждае от надеждна външна политика. Как можем да постигнем надеждна външна политика, след като имаме неправдоподобен върховен представител?

Вие като че ли се натъквате на криза след криза до такава степен, че британският външен министър трябваше да Ви напише писмо тази седмица да се стегнете, да играете своята игра. Но ние в Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) бяхме подготвени за това от самото начало. Противопоставихме се на Вашето назначаване, защото казахме, че очевидно няма да се справите — и се оказахме прави.

Беше казано, че Вашето назначаване, извършено от Комисията, ще спре движението в Токио и Вашингтон. Но Вие неможяхте дори да назначите посланика във Вашингтон, защото старият Барозу Ви постави в безизходица.

Също така в британската преса се твърди, че не включвате телефона си след осем часа вечерта. Но, баронесо Ашгън, Вие сте най-скъпо платената жена политик в света. На Вас Ви се плаща повече от г-жа Меркел, повече от Хилари Клинтън: това е 24-часова работа. Отгоре на всичко, вчера беше съобщено, че Ви е предоставен Learjet. От Вас се очаква да изминавате 300 000 мили годишно. Така можете да стигнете до луната, а повечето хора сега биха искали да останете там.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Не беше мой ред, но ще продължа, така или иначе.) Искам да започна, като поздравя г-н Albertini за отличния доклад, който е изготвил, който подчертава ролята, която Европейският съюз трябва да играе на международната сцена като глобален играч и водещо действащо лице.

Приветствам по-специално добавянето на параграф 47 в текста, който подчертава значението на регионалното сътрудничество в рамките на Източното партньорство и Черноморското взаимодействие, защото считам, че това е една област, в която участието на Европейския съюз може да доведе до реална промяна и от икономическа, и от политическа гледна точка.

От друга страна, искам да отправя моите поздравления към Arnaud Danjean за изготвянето на доклад, който успешно се спира не само на всички предстоящи предизвикателства, но и на постиженията на Европейския съюз в областта на политиката за сигурност и отбрана. Считам, че на десетата годишнина от стартирането на тази политика предложенията, направени в доклада Danjean, са изключително важни за подобряване на действията на ЕС, което със сигурност ще допринесе за сигурността на европейските граждани и в крайна сметка за мира и международната сигурност.

Желая да подчертая в този момент една конкретна точка от този отличен доклад относно важността на сътрудничеството със САЩ в областта на управление на кризи, мироопазването и военните въпроси като цяло. В това отношение проектът за система за противоракетна отбрана, стартиран от нашите американски партньори, е важен не само за моята страна, Румъния, която взе решение да участва в него, но и в по-широк смисъл, защото разпространението на балистични ракети представлява сериозна заплаха за населението на Европа.

Искам да спомена, че подкрепих изменение 34, внесено във връзка с параграф 87 от доклада, защото считам, че ако проектът за противоракетен щит би могъл да помогне за установяване на диалог на европейско равнище, споменаването на диалога с Русия в този контекст няма никакъв смисъл.

Благодаря ви.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Г-н председател, докладите, изготвени от г-н Albertini и г-н Danjean, са много важни документи, които идват в решаващ момент: Договорът от Лисабон тъкмо е влязъл в сила, ЕС има нов Парламент, а трансатлантическото сътрудничество изглежда по-обещаващо.

Докладът на г-н Danjean разглежда новите предизвикателства пред членовете на ЕС в областта на сигурността. В този смисъл той призовава за Бяла книга, която би предизвикала обществен дебат и би подкрепила ОПСО, с което ще се установи по-ясно отношение между целите и интересите, от една страна, и средствата и ресурсите за постигането им, от друга страна.

Докладът представя също — и това е много добре — конкретни предложения и посочва областите, в които са необходими допълнителни усилия във военен аспект. Същевременно някои от предложенията, като въвеждането на принципа на „европейски избор“ при възлагане на отбранителни поръчки и призив за задължително участие на европейската отбранителна промишленост в бъдещата противоракетна система на САЩ, изглеждат съвсем несъвместими, а да се отговаря на всяка потребност с нова институция не е винаги практично.

В общи линии, тъй като Европа постоянно намалява военните си разходи от края на Студената война насам и обществеността като цяло не е склонна да подкрепя военни действия, подходът към ОПСО трябва да бъде не само механичен, но и политически. Възстановяването на политическата воля в това отношение следователно е належащо за успешна ОПСО.

Накрая, докладът е важен, защото се обръща към много актуалния въпрос за ролята на Европейския парламент по отношение на ОПСО. Искам да благодаря на г-н Danjean и моите колеги за участието им.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, внесеното предложение за резолюция на Парламента относно ОБППС е предназначено, наред с други неща, да създаде военни структури като част от Европейския съюз. Призовавам за създаването на специален съвет по отбраната на Европейския съюз и център за военни операции. Тези инструменти ще дадат на Съюза статут на световен играч по военните въпроси.

Трябва да се помни, че от 27 държави-членки на ЕС, 21 са членки на НАТО. Само шест държави от ЕС не са членки на НАТО, като повечето от тях са обявили неутралитет. Следователно се поражда един основен въпрос — дали внесеното предложение има за цел развитието на редица държави от ЕС или е също така сериозна стъпка по пътя към изграждане на отделен военен блок като конкуренция на НАТО? Дори в средносрочна перспектива няма да бъде възможно да се поддържа едновременно членство и в двете организации. Затова гласуването днес в подкрепа на доклада на практика ще унищожи гражданското естество на Съюза, ще покаже червен картон на НАТО и ще бъде началото на изграждането на алтернативен военен блок.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, искам да започна като поздравя топло моите двама колеги за техните доклади, които формираха основата за много добро разискване с отлични резултати. Има няколко ръководни принципа, които искам да спомена. Първо, по отношение на общата външна политика: за съжаление, понастоящем имаме многогласов имидж на Европейския съюз. Г-жо върховен представител, искам да Ви помоля и да Ви призова да се уверите, че ще помогнем и всъщност ще осигурим Европа да говори с един глас. Това е много необходимо, ако искаме да постигнем общоевропейско изравняване.

Второ, правилно бяха споменати трансатлантическите отношения. В областта на дипломатията, в областта на икономиката, по отношение на политиката за сигурност и политиката за отбрана ние наистина се нуждаем от близко партньорство с нашите колеги в САЩ, но като равни партньори на равнопоставена основа. Трябва също така и правата на гражданите и въпросите на сигурността да бъдат разглеждани при равни условия, както Парламентът накрая настоятелно поиска във връзка със споразумението СУИФТ.

Третата ми точка е, че е правилно, че Западните Балкани са абсолютно решаващ фактор за европейската сигурност и външната политика за в бъдеще. Необходимо е да дадем на тези държави европейска перспектива. Това означава политически стабилни отношения, лична безопасност и икономическо развитие. Една ЕСВД следва и трябва — и Парламентът е на Ваша страна в това отношение — да ни помогне да постигнем всичко това. Ние възприемаме ЕСВД като такава за Европа, а не за държавите-членки, не за институциите, с европейско мислене и работа, а не за други интереси. Парламентът ще бъде на Ваша страна по въпроса.

Разбира се, подкрепям и германския външен министър, който изисква немският език да бъде един от работните езици на ЕСВД.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, да, необходима ни е обща външна политика, ОПСО, но нека я използваме, за да постигнем свят без ядрени оръжия. Знаем, че това няма да стане за една нощ; борим се за това твърде дълго, за да мислим така. Но вероятно можем да успеем, заедно с президентите Обама и Медведев, да приближим целта една решаваща крачка по-близо.

Приветствам също факта, че съгласно коалиционното споразумение федералното правителство на Германия възнамерява да поиска изтегляне на ядрените оръжия на САЩ от Германия. Това би представлявало ясен и недвусмислен сигнал. Приветстваме също така факта, че генералният секретар на НАТО ще проведе задълбочено разискване относно приближаването до постигане на най-важната цел за свят без ядрени оръжия, без да е необходимо да бъдат пренебрегвани интересите на сигурността. Това също би било решаваща крачка напред.

Баронесо Аштън, считам, че заедно с една добре структурирана ЕСВД има много неща, които ще можете да постигнете. Затова съм изпълнен с надежда в това отношение и трябва да кажа, че сред множеството коментари, които трябва да изслушваме в залата — по-специално от така наречената парламентарна група от Обединеното кралство — качеството в Парламента наистина много се е влошило.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Отличните доклади от колегите Albertini и Danjean включват много вдъхновяващи идеи за изграждане на основните аспекти и ключови възможности за реализиране на ОБППС.

Искам да подчертая, че точно сега, когато се анализира концепцията за създаването на ЕСВД и нейната работа в бъдеще, е изключително важно същата да бъде установена върху максимално рационална основа от самото начало. Тоест, да служи на основните цели на Европейския съюз и на усилията за укрепване на позицията му по света.

Както виждаме днес, това не е проста или лесна задача. При разработването на концепцията за службата вече виждаме сблъсък на често противоречивите интереси на различните европейски институции и техните отделни компоненти, а понякога и сблъсък с групи или отделни лица в тях. Към това можем да добавим и националните интереси на отделните държави-членки. При това положение е необходимо всички играчи и участници в този процес да бъдат разумни, широко скроени и обективни, за да могат да се издигнат над собственото си его и да не забравят главно общата цел: създаването на дипломатическа служба, която ще действа като хомогенен елемент, ще обслужва изключително потребностите на Европейския съюз и неговите държави-членки. Тук е и много важната лидерска роля — Вашата, баронесо Аштън. Би било грешка, ако специалните интереси и желанието да се налага собствено мнение за сметка на другите на всяка цена с цел да се демонстрира собствена значимост и статут надделят над необходимостта от по-широка перспектива. Резултатът от въпросното усилие ще бъде свидетелство за това дали сме наистина загрижени за по-силен Европейски съюз или просто е още една демонстрация и състезание за това чия позиция в структурите на Европейския съюз е най-силна.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, г-жо върховен представител/заместник-председател, искам да подчертая факта, че обсъждаме три отлични документа, изготвени от Парламента: амбициозни документи, които изразяват ясни позиции, правят ясен избор и са предмет на широк консенсус между групите в Парламента, които са загрижени за Европа и нейното бъдеще. Това е важен факта, който показва волята и способността на Парламента да се предложи като кандидат да играе централна роля в ОВППС/ОПСО на базата на това, което бих нарекъл динамичен прочит на Договора от Лисабон.

Възнамеряваме да изпълняваме тази роля в процеса на изграждане на ЕСВД не само за да гарантираме прерогативите на Парламента, но и за да допринесем да направим службата организация, която може да осигури външната дейност на ЕС да бъде последователна и ефективна, като същевременно укрепим и постепенно разширим общностния метод.

Що се отнася до доклада Данжеан, искам да подчертая факта, че концепцията за стратегическа автономия е представена в контекста на многостранния подход и че това е условие за укрепване на стратегическото партньорство със САЩ. Искам също така да подчертая факта, че Парламентът е обединен в искането за оперативен център, и съм доволен, че Вие, г-жо върховен представител, обявихте, че сте готова за по-изчерпателно обсъждане на тази идея.

Относно резолюцията за неразпространение на ядрено оръжие искам да подчертая значението на представата за един свят без ядрени оръжия, ясната преценка на анахронизма на тактическите ядрени оръжия и ценността на позициите, възприети неотдавна от някои европейски правителства на този фронт. Така посланието на Парламента е ясно, реалистично и амбициозно. Надяваме се, че върховният представител може да го разбере и одобри.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, позволете да поздравя колегите Albertini и Danjean за техните изчерпателни и съзидателни доклади относно външната политика и политиката на сигурност.

ЕС е задължен да бъде глобален играч, както казахте, г-жо върховен представител, но със седем процента от населението на света и една пета от БВП това ще бъде възможно само на базата на засилено трансатлантическо сътрудничество, опиращо се на общи ценности.

Преди всичко ЕС трябва да покаже решителна воля за развитие на съгласувани стратегии в пет решаващи области: общи стратегии по отношение на Китай, Русия, мир в Близкия изток, Афганистан и енергийната сигурност.

Все още основна пречка за нашата надеждност и ефективност по света е, че често не сме в състояние да формираме единна позиция в тази области. Главното предизвикателство за Вас ще бъде да приложите на практика Вашето отлично изявление за изграждане на обща политическа стратегия и поемане на колективна отговорност.

Приветствам параграф 10 от доклада на колегата Данжеан, който настоятелно призовава Съветът и Комисията да анализират киберзаплахите и да координират ефективен отговор на такива предизвикателства въз основа на най-добрите практики. Кибервойната не е предизвикателство на бъдещето: тя стана ежедневна практика. Затова непосредствена задача на ЕС е да разработи европейска стратегия за киберсигурността.

Накрая, относно ЕСВД. Считаю, че формирането на ЕСВД трябва да се основава на справедливо географско равновесие и равни възможности за представители от всички държави-членки, нови и стари, с прилагането

на системата от квоти. Само това ще гарантира ефективност и прозрачност и в крайна сметка надеждността на новата дипломатическа служба.

Желя Ви успех, г-жо върховен представител, и Ви благодаря.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-н председател, върховният представител Аштън поиска от нас тази сутрин да променим начина си на мислене, да се изправим срещу съпротивата спрямо институционалните промени и да избягваме тясна защита на националните интереси. Ако Парламентът е сериозен за това, което казва по отношение на ОВППС, трябва да изпратим ясно послание, че ще поддържа силна, последователна и всеобхватна ЕСВД, а като съблюдаваме собствените си прерогативи, няма да сме част от каквито и да било запазени интереси, целящи да ограничат капацитета, а по този начин и ефективността на службата.

Това трябва да означава назначения по заслуги и единствено на базата на заслуги, назначения от външните министерства на държавите-членки още от първия ден и от целия Европейски съюз; това означава включване на стратегически консултации по въпроси като енергийните доставки и политиката по отношение на околната среда; това означава организационни структури, които отразяват глобалния обхват и отдават необходимата тежест на Африка и на трансатлантическите отношения, както и на Азия, Латинска Америка и всички в наше съседство; това означава достатъчен финансов марж не само за бързо реагиране или хуманитарна помощ, но и за придвижване на средства с цел отразяване на нови политически приоритети; това означава одобрение на решението на Кати Аштън да постави реагирането при бедствия над туризма при бедствия и за самата нея да осигури ключово направление за финансовото програмиране; и това означава Парламентът да подкрепи нови условия за заместване, които отразяват международната практика, без непременно да се придържа към правилата ни от миналото.

Накрая, доволен съм да видя мястото на Комисията празно тази сутрин и, за всички онези, които водеха кампании за Договора от Лисабон, не бива да ограничаваме тяхната или нашата подкрепа за пълното му прилагане.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-н председател, външната политика на Съюза навлиза в нова фаза, както казаха баронеса Аштън и г-н Albertini тази сутрин.

Член 21 от Договора установява обективни принципи. От Договора се създават и нови длъжности — върховен представител, заместник-председател на Комисията, постоянен председател на Европейския съвет, ЕСВД — и нова политика за сигурност и отбрана, която е тема на доклада на колегата г-н Danjean, и т.н.

Тези иновации са предназначени да осигурят Европейският съюз да има много по-ефективно влияние по света. Считаю, че срещите на върха с трети страни продължават да бъдат идеален инструмент за постигане на това. Европейският съюз не провежда много срещи на върха с отделни страни, затова трябва да бъдем внимателни с тях.

Срещата на върха, проведена миналата седмица с Мароко, беше първата среща на върха с арабска държава, а също така символизираше и разширения статут, предоставен на Мароко. Бих се радвал да бяхте участвали, баронесо Аштън. Съжалявам също така, че не присъства кралят на Мароко. Неговото отсъствие означава, че една среща на върха, която би следвало да бъде историческа, загуби политическо влияние, значение и ефективност.

Надявам се, че срещата на върха на Съюза за Средиземноморието в Барселона също ще бъде успешна по отношение равнището на делегациите.

Съжалявам и за факта, че срещата на върха, планирана с президента Обама за пролетта, няма да се състои. Както се казва в доклада Albertini, Договорът от Лисабон определя условия за укрепване на нашите механизми за диалог със САЩ. Тази и други теми могат да бъдат обсъдени на срещата на върха.

Европейският съюз и САЩ не бива да пропускат възможността да работят на високо равнище по двустранни въпроси, конфликти и глобални предизвикателства, които сега се трупат в международния дневен ред. Би било парадоксално — и с това завършвам — ако сега, когато имаме Договора от Лисабон, се изправим пред риска да бъдем без значение в този свят, който някои сега наричат „следзападен“ или „следамерикански“.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Г-жо върховен представител, госпожи и господа, в своето изказване искам да изтъкна необходимостта да се създаде партньорство с Русия. Държавите от ЕС и Русия са изправени пред много общи предизвикателства и заплахи. Бих споменал борбата с тероризма, разпространението на оръжия за масово унищожение, регионалните конфликти в Близкия изток и Афганистан, изменението на климата, енергийната сигурност, включително ядрената сигурност и т.н. Нито Европейският съюз, нито Русия могат

да решат тези проблеми сами. Сътрудничеството е необходимо, сътрудничеството трябва да бъде базата за ново цялостно споразумение между ЕС и Русия.

Затова искам да призова върховния представител да използва новите си правомощия и да ускори преговорите с Русия. Искам също така да Ви помоля, баронесо, да използвате новите си правомощия, за да съгласувате по-ефективно позициите на отделните държави-членки, както и на отделните партии, участващи в нашата обща външна политика и политика за сигурност, защото това е единственият начин, по който ще можем да си осигурим единен подход и да популяризираме ценности като права на човека, демокрация, правова държава, равенство и равнопоставеност във взаимоотношенията.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-н председател, приветствам и подкрепям и двата доклада и поздравявам и двамата докладчици за тези документи.

Сега, по два въпроса. Първо, относно доклада Danjean искам да повдигна един въпрос, който накара мнозина да се учудят в редица държави-членки на ЕС. Говоря конкретно за изключителните разговори между Париж и Москва за евентуалната продажба на четири кораба клас „Мистрал“ на Русия.

Военните кораби клас „Мистрал“ са очевидно от нападателен тип и наистина е много тревожно, че някои държави-членки на ЕС се занимават с продажба на оръжия на трети страни, което може да има много негативни последици за сигурността на други държави-членки на ЕС или за съседите на ЕС.

Договорът от Лисабон очертава стремежите към обща отбрана и включва клауза за солидарност в областта на сигурността и отбраната. За какво предполагате, че трябва да настояват Парламентът и други институции на ЕС? Общ набор от правила в рамките на ЕС относно продажбата на оръжия от държави-членки на ЕС на трети страни.

Що се отнася до доклада на г-н Albertini, искам да подчертая значението на стабилността и сигурността в Източна Азия. Приветстваме усилията, предприети и от Тайпе, и от Пекин за подобряване на междудържавните отношения и за засилване на диалога и практическото сътрудничество. В този контекст ЕС трябва силно да подкрепи участието на Тайван в Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) и в Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата, тъй като участието на Тайван в тези организации е важно за ЕС и за глобалните интереси.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Г-жо върховен представител, много съм съгласен с Вас, когато казвате, че Вашата ключова цел е по-добра и по-надеждна европейска външна политика. По-голямата стабилност и сигурност на Балканите, нашата част от света, е Ваша ключова цел.

Ние действително не можем да си позволим никакъв неуспех в това отношение. Затова препоръчвам да се ангажирате с два въпроса: първо, за спешно решаване на отношенията между Гърция и бивша югославска република Македония, така че нашата държава-членка най-после да започне да диша с облекчение по отношение на своите северни граници; и второ, за полагане на усилия да се осигури Сърбия, в изкуствената дилема да решава между Европейския съюз и Косово, да избере Европейския съюз, т.е. да не се изолира. Може би би било добра идея да се напомни на нашите приятели в Сърбия един важен факт, който е, че Сърбия и Косово ще бъдат заедно отново, когато станат членки на Европейския съюз.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо заместник-председател, днес Вие седите от другата страна. Ако сменяте местата всеки месец, аз нямам нищо против.

С приближаването към края на разискването редица важни оценки станаха ясни. Искаме Вие да бъдете начело на ЕСВД, в която Вие — както каза колега по-рано — изпълнявате две функции едновременно. Тези две функции, обаче трябва да бъдат единство дублирани — дублирането в структурите не е нещо, от което се нуждаем. Запазването на общностния метод трябва да бъде осигурено не само по отношение на бюджета и надзора от страна на ЕП. За да бъдем съвсем наясно по въпроса, новата служба не бива да бъде изключително играчка на външните министри, които се чувстват обидени, че вече няма да бъдат включвани в Европейския съвет. Същото важи и за назначаването на персонала и запълването на важните длъжности в службата.

Що се отнася до доклада Danjean, искам да изкажа своята пълна подкрепа за линията, възприета от докладчика. Когато става въпрос за постоянен оперативен център, като г-н Van Orden забелязах, че баронеса Аштън е променила мнението си след нейното изслушване и, трябва да кажа, в правилна посока, както разбирам. Вие сте преминали от фаза на отхвърляне към фаза на изпитване. Все още считам, че ако ще извършваме планиране на граждански и военни мисии напълно интегрирано в ЕСВД, има смисъл службата да се управлява от свои собствени оперативни щабове.

Що се отнася до предложението от групата на Зелените/Европейски свободен алианс за създаване на генерална дирекция за изграждане на мира, бих казал, че за разлика от моите колеги, които седят най-вляво в залата, аз считам, че целият проект за ЕС и конкретно нашата външна политика е един уникален проект за изграждане на мира. На тази основа не съм сигурен дали трябва да ограничаваме това в един единствен отдел.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-н председател, считаме, че новите институции се нуждаят от известно време, за да се установят, но също така считаме, че не бива да откъсваме поглед от тях. Важното е не, както някои искат, върховният представител да присъства навсякъде, където има участие европейската външна политика. Важното е Европейският съюз да присъства на международната сцена с капацитет да говори в защита на своите позиции. Това се казва в докладите, които разискваме днес.

Затова подкрепяме широка политика на Европейския съюз за отношения на сътрудничество с всички държави, с които имаме интереси, особено във връзка с правата на човека, от Беларус до Куба. Трябва да имаме такава политика за всички държави, в които имаме интереси във връзка с правата на човека, сигурността и глобалните предизвикателства, защото Европейският съюз може да бъде от значение, както беше показано от общата позиция на мнозинството държави-членки, постигната по време на испанското председателство в Съвета по правата на човека в Женева, и каквато трябва да бъде постигната за Близкия изток и за Куба. Това е инициативна и реформистка стъпка по отношение на външната дейност на Европейския съюз. Искаме силна, истинска ЕСВД, която подкрепя работата на върховния представител и отговаря и на стремежите на Парламента.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Г-н председател, г-жо Аштън, искам да изразя задоволство от факта, че можем днес да обсъждаме ОВППС и ОПСО с Вас. Въпреки няколкото гласа против искам да кажа, че съм сигурен, че мнозинството в Парламента Ви желае добро и би искало да види изграждането на ОВППС и професионална ЕСВД, служба, в която ще можете да използвате най-добрите дипломати от всички държави-членки на Европейския съюз.

Нашето обсъждане днес относно ОПСО се опира на отличния доклад на моя началник в подкомисията по сигурност и отбрана, г-н Danjean. Съюзът трябва, разбира се, да изгради рамката за ОПСО. Пред нас има много предизвикателства — не само конфликти, но и природни бедствия, заплахата от тероризъм и т.н. Затова трябва да засилим нашите оперативни способности. Съюзът трябва да се погрижи за собствената си сигурност, но трябва да бъде активен и по отношение на глобалните предизвикателства. Това не може да стане без добро сътрудничество с нашите съюзници от другата страна на Атлантика. Считам, не само защото повечето държави-членки на ЕС принадлежат към НАТО, но и поради тези предизвикателства всъщност, че всеки очаква Вие да успеете да инициирате добър диалог и да изградите съгласувано сътрудничество между Европейския съюз и НАТО.

Баронесо Аштън, завършвайки с малко хумор, надявам се, че вече сте изпратили телефонния си номер не само на Хенри Кисинджър, но и на Хилари Клинтън.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, искам да поздравя заместник-председателя Аштън за изказването с визия и съдържание.

Проблемът, който някои хора имат по отношение на Вас, г-жо заместник-председател Аштън, е, че Вие не сте някой самовластен генерал или всъщност тесен националист. Приветствам по-специално Вашето подчертаване на принципите на правовата държава между държавите и Ви призовавам да настоявате активно такъв да бъде и случаят в Близкия изток; приветствам също така Вашия ангажимент с важния принцип за колективните придобивки срещу минималните загуби за държавите-членки.

Близкият изток е може би най-нестабилният регион, който може в момента да се превърне в огромен пожар. Трябва да работите в тясна връзка със САЩ и да настоявате изявлението на Съвета от 8 декември да заеме централна роля като рамка за напредък там.

Накрая, искам силно да препоръчам да подкрепите идеята за политика Близкият изток да стане зона без ядрени оръжия.

Андрей Ковачев (PPE). – Смятам, че докладите на г-н Danjean и г-н Albertini са стъпка към така необходимата ни обща визия за Европейския съюз като силен глобален актьор в осигуряването на мир и сигурност, за което ги поздравявам.

С намаляващите бюджети за отбрана и настоящата икономическа криза става пределно ясно, че ако желаем Европа да говори с единен глас в света, със силни и респектиращи послания, е необходимо да използваме наличните средства по-разумно и по-ефективно.

Ролята на Европейската агенция за отбрана, която е засилена с Лисабонския договор, е от решаващо значение за оптимизирането на нашия потенциал чрез колективно възлагане на поръчки, обединяване на ресурси и съвместни обучения. Взаимодействието между цивилните и военни аспекти на общата външна политика и политика за сигурност трябва да бъде използвано, за да се подобри капацитетът и ефективността на нашия Съюз.

Очаквам да видя активната роля в тази посока на ръководителя на Европейската агенция по отбраната, върховния представител г-жа Ashton. И накрая, г-жо Ashton, желая Ви успех при създаването на общата Служба за външна дейност и очаквам принципа на географския баланс да бъде спазен при назначаването на служителите на службата, за да може наистина тя да представлява целия Съюз. Европа се нуждае от Вашия успех.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Госпожи и господа, преди всичко искам да поздравя Arnaud Danjean за неговия доклад, който е изчерпателен и същевременно задълбочен по всеки отделен въпрос; от своя страна, искам да се изкажа само по една точка. Има много държави от държавите-членки на Европейския съюз, включително моята родна страна, Унгария, които биха искали да играят активна роля като пълноправни и равнопоставени членове в сътрудничеството във връзка с ЕПСО. Същевременно, по добре известни исторически причини, нито техните материални ресурси, нито техният капацитет или дори базата знания им позволяват, засега, да бъдат на равна основа с най-големите държави. Затова гласувах за тези предложени изменения, които се стремят да улеснят такова участие и настигане. От една страна, това се отнася до действащото структурно сътрудничество, което може да бъде и вероятно би могло да бъде формулирано по такъв начин, че да не се превърне в елитен клуб на най-силните и най-големите държави-членки, с други думи, не отправя единствени и еднакви изисквания към всеки участник, тъй като в такъв случай определени страни няма да бъдат включени, а вместо това дава възможност и на по-малките държави да вземат участие според специализираните им способности. От друга страна, мрежите за обучение трябва да бъдат развити в това отношение. Искам да благодаря на председателя за включването на тези точки в доклада.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Г-н председател, баронесо Аштън, днес искам да поздравя и двамата докладчици, които така блестящо поведоха разискването, разискване, което доведе до одобряването на документа или по-скоро на документите и на г-н Albertini, и на г-н Danjean.

Бих казал, че документите се одобряват в правилен момент, в началото на мандата на баронеса Аштън, и че ние показвахме в детайли какво искаме от външната политика на Европейския съюз. Баронесо Аштън, Вие използвахте възможността много добре, за да превърнете двата конкретни документа във Ваша собствена визия за света и аз Ви поздравявам за това. Очевидно не винаги ще Ви поздравявам, освен ако не изясните каква е Вашата позиция по конкретни проблеми, дилеми и кризи. Днес искам да Ви поздравя по-специално за критичната забележка относно действията на израелското правителство, свързани с изграждането на незаконни селища.

В заключение, позволете ми само да добавя, че считам, че в бъдеще трябва да обръщаме повече внимание на Япония, нашия стар и верен приятел, и да не бъдем толкова очаровани от Китай и други бързо развиващи се държави.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, г-жо Аштън, говоря вероятно от името на всички присъстващи в залата, като казвам, че външната политика е едно от най-важните предизвикателства пред Европейския съюз и че се надяваме под Вашето ръководство, г-жо Аштън, Европейският съюз да бъде истински регулатор на външната политика на световно равнище.

Ще се съсредоточа върху две области. Първата е политическата ситуация в Близкия изток. Очакваме ясна позиция от Вас относно стратегия, свързана с борбата срещу тероризма. Очакваме главно, че ситуацията, особено в Афганистан, ще бъде ситуация, от която ще бъде възможно да се оттеглим. Искам да предложа да се използват всякакви средства, включително главно граждански операции, като част от опитите да се модернизира една държава, която днес е в развалини след близо 30 години постоянна война. Считам също така, че политическото участие във възстановяването на Афганистан е ключов фактор за стабилизацията на страната. Втората област е Иран, който днес играе ключова роля във външната политика в региона. Считам, че участието в борбата за предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие е задача от решаващо значение, която също се пада на Вас. Желая Ви голям успех и вярвам, че ще можете да координирате добре работата си с американската политика.

Считам, че политическата ситуация в Афганистан, Пакистан, Индия и Иран е решаваща от гледна точка на политиката за световна сигурност. Затова, г-жо Аштън, Вашата роля при това положение е безценна.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, баронесо Аштън, Вие описахте операция Аталанта в Африканския рог срещу пиратството като успешна.

Миналата седмица обаче имаше голямо пиратско нападение срещу баски, испански и френски риболовни кораби, което принуди риболовния флот да напусне района и да се оттегли към места, където може да бъде защитаван, но където също така няма риба. Да не забравяме за стотиците хора, които още са държани като заложници на различни кораби.

Искам от Вас да приложите резолюцията, която Парламентът прие през декември, за операцията за защита на риболовните кораби и да разширите защитата. Освен това призовавам стратегиите да бъдат преразгледани, а техниките, използвани в тази операция в Индийския океан, да бъдат спешно ревизирани наред с начина на присъствие там.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Г-н председател, 58 души загубиха живота си в неделя, опитвайки се да упражнят правото си на глас в изборите в Ирак, а 140 бяха сериозно ранени. Но насилието, сплашването, заплахите от нападения и изнудването не спряха милиони смели иракчани да отидат в избирателните пунктове.

Имаше многобройни опити да бъдат манипулирани и изопачени резултатите от изборите. Забраната на повече от 500 светски кандидати, които не принадлежат към сектите, от мнимата Комисия за отчетност и правосъдие, многократните бомбени нападения в деня на изборите и доста зловещото забавяне на обявяването на резултатите са все обезпокоителни признаци за подли измами.

Зловещата намеса на Иран беше постоянна характеристика на изборите и днес трябва да му изпратим това категорично предупреждение: не се опитвайте да поставите марионетен министър-председател в Ирак, не се опитвайте да отнемете от иракчаните техните демократични права и не хвърляйте отново Ирак в сектантски хаос, защото Западът ви гледа и вие сте в светлината на прожекторите.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, ролята на баронеса Аштън е описана в член 18 от Договора за Европейския съюз като допринасяща за разработването на ОВППС, както е определено от Съвета, който, разбира се, включва представители на националните държави. Обаче в същия член се казва, че тя трябва да е заместник-председател на Комисията, като чийто член тя работи. Освен това разбирам, че при назначаването на персонал в ЕСВД ще бъдат отдадени предпочитания на персонала на бившата Комисия пред персонала на дипломатически и външни министерства.

Баронесо Аштън, ясно е, че Вашата роля е била предвидена да подкопава постоянно влиянието на държавите-членки върху външната политика не само поотделно, но и колективното им участие в Съвета. Вие и Вашите приемници ще получавате мандат от Съвета само на хартия. Истинската движеща сила на външната политика на ЕС ще бъде Комисията; държавите-членки и Съветът ще бъдат постоянно изтласквани настрана.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Съгласувана и ефективна политика е главното послание на доклада на г-н Albertini. Поздравявам го за доклада, както и г-н Danjean.

Искам да изтъкна, че има и кадрови аспект в изпълнението на тази работа. ЕСВД се споменава в доклада, и въпреки че става въпрос за 2008 г. — жалко, че не е за 2009 г. — тук тя се явява един вид показател, който ще бъде мярка за това как всъщност изпълняваме работата, която вече се полага на службата, ръководена от г-жа Аштън. Считам, че географският баланс, който изискваме, както и ролята в този процес на Европейския парламент и националните парламенти, са изключително важни. Ясни критерии за набиране на персонал и ролята на Европейския парламент за развитието на службата са въпроси, които ще бъдат предмет на внимателна преценка в Парламента.

Искаме да призовем този процес да бъде ясен и прост, за да бъде разбираем за нас като представители на отделните гласоподаватели, които в крайна сметка съставляват Европейския съюз.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Искам да изразя моите искрени комплименти към двамата докладчици г-н Albertini и г-н Danjean.

Искам да ви напомня за трагично събитие, което се случи в Белград на 12 март преди седем години. Имам предвид убийството на Зоран Джинджич, бившия министър-председател на Сърбия. Убиха го, за да спрат нормализацията, демократизацията и европеизацията на Сърбия. Но не ги спряха. Само ги забавиха. Това събитие имаше негативен ефект и върху съседните държави, и върху региона като цяло.

Г-жо Аштън, искам да Ви помоля да помагате и насърчавате проевропейските сили навсякъде в нашата непосредствена близост. Ще трябва да действате навременно и превантивно. Избрали сте си нова институция

и нова роля, която по същество представлява две роли в две институции, и се превръщате в двойна фигура, така да се каже. Няма връщане назад нито за Вас, нито за нас. Тъй като Вие можете да вървите само напред, искам да оправдаете доверието, което сме Ви оказали.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, изчерпателните доклади обикновено изискват отделни оценки и това е вярно и в този случай. И така, аз съм в подкрепа на ОВППС, която се занимава с незаконната имиграция, визовите измами, престъпния туризъм и лъжливите претенции за убежище. Аз съм също в подкрепа на ОВППС, която се занимава с осигуряване на границите на Шенгенската зона и която е очевидно независима в борбата срещу организираната престъпност. Но съм критично настроен спрямо и се противопоставям на ОВППС, която е предназначена да даде на ЕС активна роля по военни въпроси, при положение че вече съществуват ООН и НАТО. Това дублиране трябва да бъде отхвърлено — говоря, разбира се, от специалната позиция на представител на неутрална държава. Отхвърлям също така премахването на изискването за виза, необмислено премахване на изискването за балканските държави, след което вече след няколко месеца около 150 000 македонци са на път към Централна Европа, а две трети от тях вече са изчезнали в нелегалност.

Това определено не е начин за постигане нуждите за безопасност на европейските граждани — това не дава принос за сигурността и също така не прави нищо за увеличаване на желанието на нашите граждани за повече Европа.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Загрижен съм, че предишните конференции не дадоха осезаеми резултати в областта на неразпространението на ядрено оръжие. Такива оръжия и технологии се разпространяват. Съществува нарастващ риск от попадане на ядрени технологии в ръцете на престъпни и терористични организации.

Съюзът трябва да действа съвместно в тази област и да заеме позиция по въпроса като световен играч, да укрепи трите стълба на ДНЯО и да постигне универсално приложение и налагане на правилата и инструментите за неразпространение. Считам, че е необходимо да бъде включен въпроса за неразпространение на ядрено оръжие сред приоритетите на Европейския съюз и да се започне конструктивен диалог с всички ядрени сили, не само със САЩ и Русия. Броят на държавите, които имат ядрено оръжие, не е само петте члена на Съвета за сигурност на ООН. Следователно в интерес на световната сигурност Съюзът трябва да положи политически и дипломатически усилия да осигури държави като Израел, Индия, Пакистан и Северна Корея да станат държави, подписали ДНЯО.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-н председател, искам преди всичко да изразя своята благодарност за направения принос и да кажа доколко считам, че това беше едно важно и ценно разискване с оглед на нашата стратегическа посока.

Искам да кажа в началото, че съм съгласна изцяло с уважаемите членове на Парламента, които говориха за ценността и значението на критичния поглед на Парламента и ролята на Парламента не само по отношение на критичния поглед, но и по отношение на опита, който знам, че съществува в него. Намерението ми е да призова този опит и да се надявам, че ще има колкото е възможно повече случаи, когато ще можем да разискваме и обсъждаме много, ако не и всички важни въпроси, които бяха повдигнати днес.

Ще бъда относително кратка за момента, но ще се опитам да говоря за няколко от ключовите области, за които считам, че уважаемите членове на Парламента са най-загрижени. Искам да започна с това, че не казах „не“ на доклада Барние. Казах, че въз основа на поуки от Хаити и подкрепата, която сега предлагаме на Чили, искахме да видим още колко можем да направим, как да действаме по-ефективно, какво трябва да имаме в готовност и дали трябва да имаме нещо в готовност. Това изисква да помислим стратегически какво трябва да правим, а докладът Барние осигурява фона за това. Много съм благодарна на Мишел за приноса му по въпроса — това е фонът.

Относно ДНЯО: редица уважаеми членове на Парламента повдигнаха въпроса за важността на конференцията, която предстои през май — с всичко това съм съгласна. Много е важно да продължим напред сега с оглед на това, което ще ни предложи възможността през май.

Съгласна съм също, че сигурността започва със силни политически отношения. Трябва последователно да разглеждаме нашия подход в по-широкия свят като такъв за развиване на силни политически отношения в подкрепа на сигурността не само за нас, но и за трети страни, за държави, с които се стремим да имаме такива отношения или с които водим диалог поради загрижеността, която изпитваме.

Редица уважаеми членове на Парламента съвсем правилно повдигнаха въпроса за значението на Балканите. Посочила съм в моите приоритети, че това е една невероятно важна област на работата. Много е важно в периода преди изборите в Босна да популяризираме значението на Европейския съюз и да се уверим, че националните политици описват пред своите народи пътя, който планират да поемат, за да постигнат по-тесни връзки с Европа и в крайна сметка да станат част от Европа.

Съгласна съм за значението на Valentin Inzko и работата, която той върши в кабинета на върховния представител. Той и аз работим заедно, за да мислим за стратегическия подход — отново за бъдеще, което ще ни отведе от татък изборите, там, където е необходимо да бъдем през предстоящите месеци и години, за да запазим сигурността. Приемам бележката за важността на стабилността: не само, че трябва да я имаме, но трябва и да я запазим. В региона съществува загриженост, че виждат как ние продължаваме напред, и понякога имам чувството, че до известна степен сме затруднение за това какво трябва да направим после. Трябва да продължим напред.

Това е особено вярно, както казаха редица уважаеми членове на Парламента, в Косово, където се срещнах с правителството. Имах разговори с правителството и с министър-председателя по-специално, за да видим какво ще правим с тях в бъдеще. След това е Сърбия, която оказва много голям натиск да стане част от Европейския съюз. Когато се срещнах с президента Тадич и членовете на правителството също беше много ясно, че те виждат това като тяхно бъдеще и те също разбират въпросите, за които сме загрижени в това пътуване.

Що се отнася до разискването относно Куба, щях да бъда там. Просто имяхме противоречие. Съветът на председателите имаше заседание за обсъждане на ЕСВД, а аз не мога да бъда на две места едновременно. Това реши Европейският парламент по отношение на синхронизирането. Трябва да се подчиня и да присъствам. Обаче считам, че Куба е важен въпрос и не се съмнявам, че ще се върнем на тази тема.

По отношение на самостоятелния отдел за изграждане на мира отговорът ми е, че това трябва да бъде във всичко, което правим, и винаги съм нервна, когато трябва да отделям нещо, като че ли е отделно от всяка частица работа, която вършим. Ако погледнете как ще действа в ЕСВД, тя е като обединяваща организация, която очевидно поема отговорността съгласно Договора, но която същевременно е ваш слуга и слуга на Комисията.

Така че когато Комисията иска да свърши нещо във връзка с търговията, изменението на климата, относно енергийната сигурност по света, ЕСВД също може да бъде неин инструмент, като свърже директно работата на Комисията с това, което става на място. Всичко това, бих казала, е за по-сигурен, по-стабилен свят. Така че за мен всичко е свързано с това как ще вградим идеята, че ние съществуваме, за да подкрепяме усилията да осигурим наличието на мир и запазването на мира.

Относно Аталанта: считам, че постигнатото е много положително. Това е много важна мисия, но това е мисия, която трябва да бъде свързана с всички други неща, които правим в региона. Приемам също забележката, че трябва да мислим за риболова и за стратегия в това отношение. Това е съвсем ясно.

Работни групи: мисля, че е добра идея Парламентът да има такива. Считам, че висшите длъжностни лица имат добра връзка с тях в момента и е необходимо да продължим това.

Относно оперативните щабове: не се отнася до промяна на позицията ми. Това, което казах през януари, беше, че остава да бъде убедена. Сега разглеждаме въпроса, тъй като след като от известно време съм на длъжността, съм по-ангажирана с работата, свързана с нашите мисии в чужбина, било то в Косово, било то в Босна или с обсъждането на това, което правим по Аталанта, или всъщност това, което точно сега правим в Хаити и така нататък.

В изказването си казах, че е необходимо да видим какво е нужно и след това да решим как най-добре да го постигнем. Има различни гледища, но тези гледища според мен се обединяват около обща тема: какво сме длъжни да направим. Така че става въпрос да сме убедени по един или друг начин как да го направим.

Относно правата на човека: искам да опиша това като сребърна нишка. Проекцията на нашите ценности и правата на човека са от съществено значение във всичко, което правим в Европейския съюз и по широкия свят. То е свързано с това как да се уверим, че това е нишка, която преминава през всички наши действия с оглед на подкрепата за работата, която вършим по света за популяризиране на ценностите на Европейския съюз. Искам много внимателно да разгледам как правим това, за да не бъде просто нещо, което се превръща в добавка към диалога. То става неразделна част от всичко, което правим.

Съгласна съм също за силните трансатлантически отношения със САЩ. Те са наш силен партньор за цял ред неща, особено по управление на кризи, и е много важно да продължим да развиваме това. Имам също така

много голямо желание да продължим работата със САЩ в областта на развитието например, по-специално в Африка, където има потенциал — поне аз така считам — да се направи много повече, определено в светлината на опита ми с подпомагане на търговията като член на Комисията, отговарящ за търговията.

Трябва да мислим и за други големи партньорства. Разговарях с бразилския външен министър за потенциала да работим отново заедно по развитието, когато икономии от мащаба и способността за сътрудничество ни позволяват да освобождаваме ресурси много по-ефективно за определени части на света, които действително се нуждаят от тях.

Съгласна съм също за киберзаплахите. Това е много важен въпрос. Той съществува в момента. Това е въпрос, който ще продължаваме да следим, защото неизбежно заплахите се променят непрекъснато.

Само малко за ЕСВД. Географският обхват на Европейския съюз трябва да бъде представен в ЕСВД. Съгласна съм с това напълно, но ще е необходимо време, за да го направим. Едно от нещата, които казах на всички външни министри и което казвам на Парламента, е: моля, съпротивлявайте се на изкушението да приемете, че тъй като първите четири или пет назначения, които направя, не са от държава-членка, която познавате най-добре, това не означава, че няма да правя назначения в бъдеще от тези държави-членки. Просто трябва да я изграждаме стъпка по стъпка. Не забравяйте, както уважаемите членове на Парламента знаят, че тя не съществува в момента. Нямам екип или персонал за ЕСВД, защото докато не бъде изготвена правната база, нямаме нищо. Просто имаме това, което имахме преди, опитвайки се да го съберем по по-съгласуван начин.

Ще назначавам въз основа на заслуги и нищо друго. Тук няма фаворити. Всичко е по заслуги. Искам най-умните и най-добрите — това казах на държавите-членки и на институциите. Искам делегациите на място да служат за подкрепа, да могат да подпомагат работата на Европейския съюз във всички нейни различни елементи, както е представляван в трети страни, както работи с трети страни.

От съществено значение е да прави това, тъй като в противен случай отново ще бъдем фрагментирани. Въпросът е как да го правим и затова водим диалог със Съвета и Комисията в момента. Ако беше много просто, досега да сме го направили. Просто трябва да се уверим, че го правим правилно и ефективно. Ще изясним това през следващите няколко седмици.

По отношение на ресурсите ще се стремя към гъвкавост. Ще се опитвам да докажа, че ако имате криза в конкретна страна или ако разберете, че е необходимо да можете да придвижвате ресурси, трябва да го направите, но трябва да го направите в контекста на критичния поглед на Парламента. И отново, необходимо е да помислим как да направим това да действа — не само сега, но и в бъдеще.

Определено трябва да избягваме дублирането; в противен случай няма да сме постигнали нищо повече от още бюрокрация, което не е нашето желание. Трябва да се уверим, че това е сплотена служба, която работи добре, действаща като единица в Европейския съюз, подкрепяща и подкрепяна от другите институции. И както казах, не трябва да забравяме, че още не съществува. Да се надяваме, че ще свършим работата през следващите няколко седмици. Тъй като Парламентът ме подкрепя, аз съм сигурна, че ще успеем и ще доведем това на бял свят. Можем да положим основата, но ще отнеме време да я изградим и това е толкова важно, че се надявам, че всеки уважаем член на Парламента ще го разбере.

Няколко заключителни точки. Относно срещите на върха: има много различни срещи на върха. Въпросът, който винаги трябва да имаме предвид, е за ценността и значението им. Не мога да отида на всичките. Просто са твърде много. Ще бъда на някои от тях. Бяхме добре представени на срещата на върха с Мароко, защото и двамата председатели бяха там. Откровено считам, че ако председателите на Съвета и Комисията са там, трябва да започнем да казваме, че това е силно представителство на ЕС на среща на върха. Не винаги е необходимо и аз да бъда там, те ще се съгласят по въпроса.

Накрая, уважаеми членове на Парламента говориха за отношенията с държави като Япония, с държави, които са важни за нас в стратегически партньорства като Русия, значението и ценността на Близкия изток, където ще пътувам след неделя, и за значението и ценността на Четворката, тъй като ще пътувам из Близкия изток. Мисля, че ще посетя пет държави, и след това ще завърша пътуването в Москва за срещата на Четворката, за да обсъдим и разискваме какво ще правим след това.

Накрая, уважаеми членове на Парламента, благодаря ви, че забелязахте, че съм откъм страната на Съвета, и няма представители на Комисията. Ще сменям местата. Докато има място в средата, аз ще седя от двете страни. Ваше задължение е да помните от коя страна трябва да бъда, когато влизам.

И накрая искам отново много да благодаря на г-н Albertini и г-н Danjean за отличните доклади, които ми дадоха възможност днес да изложа своите виждания.

(Ръкопляскания)

Gabriele Albertini, докладчик. – (IT) Благодаря на колегите за многобройните изказвания, особено на подкрепилите ключовите части от доклада, които оцениха и одобриха съдържанието му, но също така и на изразилите критика в желанието да преодолеем трагичните случаи, в които се използва сила, и да мечтаем за един мирен свят. Големият гръцки философ Платон казва, че само мъртвите ще видят края на войните. Но въпреки отказа ни да се съгласим с тази философия и опитите ни да го предотвратим, действителността ни принуждава да използваме сила дори в мирните мисии.

Поздравявам върховния представител/заместник-председател Аштън и ѝ благодаря, че спомена доклада ми: един от аспектите на дейността ѝ, който особено ми допада, е двойният ѝ характер, начинът, по който се стреми да постигне обединяване на задачите на Съвета и на Комисията. Мястото ѝ — едновременно в Съвета, тук и в Комисията — илюстрира желанието ѝ да върши двете дейности.

Считам, че ние като Парламент трябва да подкрепяме и насърчаваме това обединяване. Европейската комисия преследва политики на развитие, съседство, стабилност и насърчаване на правата на човека и демокрацията; Съветът предприема мирни мисии и мисии за налагане на принципите на правовата държава. Това трябва да бъде отразено в европейската дипломатическа служба, която трябва да бъде резултатна, ефективна и снабдена с нужните умения и ресурси, с които да изпълнява ролята си, както трябва, като ние ще работим упорито да го постигнем.

Благодаря на върховния представител — ще говорим за това допълнително на 23 април — също така и че се съгласи да присъства на изслушването в комисията по външни работи относно външната служба, която ще имаме възможност да обсъдим по-подробно. Днешният ден бележи началото, но не и края на нашето сътрудничество.

Arnaud Danjean, докладчик. – (FR) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, благодаря за всички изказвания, които отново спомогнаха за обогатяването на разискването и на доклада.

Искам да успокоя изказалите съмнения и понякога подозрения, че докладът може да доведе до по-голяма конкуренция, в частност с НАТО, и дори до изолация. Това е невъзможно, категорично съм убеден и ще добавя, че не присъства в договора. Можете да вярвате на френски колега, който неуморно се бори за възстановяване на позицията на държавата си в сложните структури на НАТО.

Когато говорим за стратегическа автономност каква идея, каква политика развиваме от 10 години? Отговорът е Европейският съюз да може да се намесва чрез граждански и военни мисии в области, в които други организации, включително и НАТО, не могат. НАТО не може да се намеси да сложи край на конфликта в Грузия, където няма присъствие на ООН или Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ). НАТО се намеси в Африканския рог едва след нас, за да прекрати събитията, заплашващи нашата сигурност.

Стратегическата автономност означава също така възможността да се намесим с набор от инструменти, които само ние притежаваме: граждански и военни инструменти, правни инструменти, финансови инструменти, инструменти за развитие. Европейският съюз е в най-добра позиция да развива глобалния подход в кризисни зони.

Стратегическата ни автономност касае и способността ни да не се намесваме, когато е необходимо, в едностранни военни кампании или — както посочиха няколко австрийски колеги — защото сред нас има неутрални държави, чийто статут уважаваме.

Това е смисълът на европейската отбрана и сигурност. Това е значението на стратегическата автономност, която развиваме с тази политика. Нека не забравяме произхода на ЕПСО. Тя дойде от трагичната, кървава грешка на Балканите от деветдесетте години, където Европейският съюз не беше в състояние да се справи с голямо предизвикателство пред сигурността на собствения си континент. Нека не го забравяме. Европейските граждани не са го забравили и няма да ни простят, ако изоставим амбицията Европа да играе роля на международната сцена.

(Ръкопляскания)

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва. Разискването приключи. В заключение на разискването са внесени шест предложения за резолюции⁽¹⁾ съгласно член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Гласуването ще се проведе днес.

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Първо искам да поздравя г-н Albertini за написването на доклада. Доволна съм, че предложените от мен изменения бяха приети. Миналата седмица Европейската комисия обяви финансиране на 43 големи енергийни проекта, включително четири, свързани с Румъния. В бъдеще Комисията трябва да отдаде необходимото значение на общоевропейския петролопровод Констанца-Триест, както и на развитието на отношенията с държавите от Източното партньорство. Трябва да бъдат активизирани и усилията при изпълнението на проектите в рамките на инициативата „Черноморско взаимодействие“, за да се осигури по-ефективно сътрудничество в тази област. Република Молдова може да изиграе важна роля и в Източното партньорство, и в „Черноморско взаимодействие“. Европейският съюз трябва да обърне особено внимание на отношенията с тази държава и да я подкрепи в пътя ѝ към членство в ЕС. Съюзът трябва да има по-голямо участие в уреждането на нерешените конфликти в региона на Черно море, включително и на конфликта в Приднестровието. Развитието на трансатлантическото партньорство трябва да бъде приоритет на външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз. Отношения със САЩ са изключително важни за укрепване на глобалната сигурност и стабилност. Установяването на част на противоракетната система на САЩ на румънска територия е доказателство за доверието, гласувано на моята държава.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Жалко е, че процесът на многостранно разоръжаване беше прекъснат и от няколко години няма политическа воля да бъде възобновен. Поради това предстоящата през 2010 г. Конференция за преразглеждане на страните по ДНЯО е изключително важна.

Както се посочва в подписаното от нас предложение за резолюция, ние сме дълбоко обезпокоени от опасността от нова надпревара в ядреното въоръжаване. Затова е необходимо незабавно прекратяване на разработването, производството и съхранението на ядрени оръжия.

Нужно е САЩ да спрат разработването на нови поколения тактически ядрени оръжия и, точно обратно, да подпишат и ратифицират ДПЗЯО.

Подкрепяме мирно решение на спора относно ядрените програми на Иран и призоваваме за възобновяване на преговорите, противопоставяйки се на всякакви военни действия или използване на сила. Предупреждаваме също така, че военните действия могат да доведат до задълбочаване на кризата в региона.

Edit Herczog (S&D), в писмена форма. – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, Конференцията за преразглеждане на ДНЯО ще се проведе през април-май 2010 г. Важно е държавите-членки на Европейския съюз да представят единна гледна точка на срещата и да потвърдят трите стълба на Договора: неразпространение на ядрено оръжие, разоръжаване и сътрудничество в използването на ядрената енергия за мирни цели. Държавите-членки трябва да потвърдят ангажимента си за спиране на търговията с ядрени оръжия, за постепенно намаляване на наличните ядрени оръжия и за стриктно наблюдение над производството и притежанието на материали, необходими за производството на ядрени оръжия. Държавите-членки трябва да имат водеща роля в прилагането на Резолюция 1887 на Съвета за сигурност на ООН, приета през есента на 2009 г. (на 24 септември). По смисъла на резолюцията държавите-членки трябва да поставят акцент върху разработването на цялостно международно споразумение, регулиращо унищожаването на ядрените оръжия под строг международен контрол. Освен това трябва да въведат две конкретни мерки в горепосочените области, за да дадат пример на останалата част от света. Държавите-членки на ЕС трябва да насърчат ДПЗЯО и подновяването на споразумението СТАРТ между САЩ и Русия. ЕС трябва да третира ядреното гориво като приоритетна област и да хармонизира, засили и направи прозрачни правилата за съхранение, транспорт и търговия с него.

Filip Kaczmarek (PPE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, трябва да кажа, че подозирам, че годишният доклад относно ОВППС за 2008 г. няма да предизвика такива емоции, както разискването на въпроса през следващата година. Защото се надявам, че след една година ще знаем какво представлява ЕСВД, която на свой ред ще има голямо въздействие върху развитието на европейската външна политика.

(1) Вж. протокола.

Европейският съюз има амбицията да бъде световен играч. Това е хубаво, но няма да е лесно за постигане. Предстои ни тежка работа. Европейските институции трябва да постигнат съгласие относно ЕСВД. Това няма да е лесно, но без него няма да можем да подобрим външната политика. Трябва да се върнем към основните ценности на Европейския съюз и да ги използваме като основа за изграждане на външната ни политика.

Винаги трябва да помним солидарността, равенството, общите стандарти, правата на човека и гражданските права. Трябва да не забравяме да поддържаме вътрешния баланс и да защитаваме интересите на всички държави-членки на ЕС, които не са взаимно изключващи се. Ключов въпрос е необходимостта от подобряване на координацията между институциите на Общността и държавите-членки. Личните национални интереси не трябва да противоречат на нашата съгласуваност и нашата общност. Парадоксално е, че дори и държавите, които се считат за движеща сила на европейската интеграция, понякога действат срещу колективните интереси на Съюза. Нека да променим това.

Kristiina Ojuland (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Г-н председател, някои предишни оратори посочиха проблеми, свързани със състава на ЕСВД, която започна работа след влизането в сила на Договора от Лисабон. Считам за изключително важно да се придържаме към принципа на географско равенство при съставянето на ЕСВД и, както и при други органи на Европейския съюз, да приложим положителна дискриминация спрямо представителите на новите държави-членки, отразена в периода на преход и предоставяща възможност за ускоряване на кариерното развитие. Представителите на новите държави-членки не разполагат с необходимия трудов стаж, трупан с десетилетия в институциите на Европейския съюз, който е предпоставка за попълване на най-високите длъжности. Няма да е честно най-важните постове да бъдат заети от лица от старите държави-членки, а лицата от новите държави-членки да стоят настрана дълги години. Това очевидно ще е загуба на ресурси, тъй като например представител на Малта може да е много по-добре запознат с държавите от Северна Африка, на Кипър — с Близкия изток, на България — с Турция, на Полша — с Беларус и Украйна, на балтийските страни — с Русия и пр. Надявам се, че Европейският съюз няма да направи грешката да разреши само на старите държави-членки да формират външността на ЕСВД, а че вместо това ще намери оптимално решение, което да задоволи всички държави-членки.

Czesław Adam Sikiorski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Положението в света създава нови предизвикателства пред външната политика на ЕС и изисква по-широко разбиране на проблемите пред сигурността. Нови сили възникват и участват активно в глобалната политика в различни области. Следователно са необходими диалог на световно равнище и установяването на нови принципи за сътрудничество и за разделение на ролите. Трябва да допълним съществената роля в световната сигурност на НАТО и САЩ, като създадем специални мобилни сили като част от ЕС, които да бъдат в състояние да се справят с всички различни природни бедствия и катастрофи. Съюзът ще се възприема не само като институция, която се бори за демокрацията и правата на човека, но и като институция, която идва на помощ на хората в трудни моменти. Опасността от други заплахи очевидно расте и така значение добива енергетиката и продоволствената сигурност. Считам, че е необходимо да се разработи нова концепция относно функционирането на външната служба на ЕС, в която да се дефинират областите на действие на Общността и принципите за създаване на службата, както и принципите за разделение на ролите и за сътрудничество с дипломатическите служби на държавите-членки, за да се изяснят ролите на отделните институции на ЕС. Ако ролите и компетентностите не бъдат разпределени от самото начало, това може да доведе до недоразумения между различните институции и лидери в Европейския съюз, както и между ЕС и държавите-членки. Първоначалният опит от функциите на върховния представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, както и общите очаквания тя да бъде активна и да се намира на различни места, показват, че трябва да помислим за назначаване на заместници или за по-голямо участие на многобройните други членове на Комисията в нейната дейност.

Traian Ungureanu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Приветствам доклада Albertini, който очертава основните аспекти от ОВППС, и в частност параграфите, касаещи развитието на Източното партньорство и европейската политика в региона на Черно море. Източното партньорство и Парламентарната асамблея Евронест осигуряват подходяща рамка за доближаване на източните съседи на ЕС до европейските стандарти, както и за изясняване на перспективите за присъединяване към ЕС на някои държави, като например Република Молдова. Искам да подчертая по-специално значението на бързата, специфична помощ, която трябва да се предостави на проевропейското правителство на Република Молдова. Във връзка с това трябва да се активизират две европейски мерки: процесът на предоставяне на макрофинансова помощ от ЕС и премахването на визите за пътувания в ЕС за граждани на Република Молдова. В региона на Черно море е от съществено значение да продължим с европейската цел за гарантиране на енергийната сигурност на ЕС. Подкрепям параграф 21 от доклада, който призовава ЕС да приложи проекта „Набуко“ изцяло и възможно най-бързо. Също толкова важен въпрос в настоящото разискване е и подходяща оценка на разработването на проекта на САЩ за противоракетна отбрана и неговото значение за европейската сигурност. Участието на Румъния в проекта показва, че тя се е

превърнала във фактор за европейската сигурност и е напълно способна да спазва ангажиментите си към съюзниците по отношение на сигурността.

Janusz Władysław Zemke (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Искам да направя някои забележки относно ЕСС и ОПСО.

В предложението за резолюция на ЕП правилно са дефинирани основните заплахи и предизвикателства, пред които е изправена Европа. Проблемът е, че не сме в състояние да им отговорим адекватно, поне не винаги достатъчно бързо. Три са основните слабости и ако можем да ги преодолеем, радикално ще повишим ефективността на ОПСО. Първата е липсата на решителност от страна на всички държави-членки на ЕС да имат наистина обща политика, а не само устно да декларират необходимостта от нея. Втората е слабата координация между дейността на многобройните европейски институции. Все още на равнище Съюз няма център за реагиране при кризисни ситуации. Трето и последно, военният и гражданският потенциал — в действителност на разположение на Съюза, а не само на държавите-членки — е твърде малък.

Проблемите с въздушния транспорт например са пословични, а той е от основно значение за бързо реагиране в кризисни ситуации. Единствено напредъкът в тези три области ще направи ОПСО по-ефективна.

(Заседанието се прекъсва за кратко в очакване на гласуването)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

7. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

Robert Atkins (ECR). – (EN) Г-н председател, процедурен въпрос: считам, че ще направите добре, ако проведете първото гласуване в 12,00 ч. Колегите ще седнат и ще вземат участие, вместо да ги чакаме да седнат и да вземат участие, след което да проведем гласуването.

(Ръкопляскания)

Председател. – Много съм внимателен.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, извинявам се за прекъсването, но като член на ЕП, избран в Италия, считам за свой дълг да отдам уважение и почит в залата на президента на моята държава Джорджо Наполитано, пазител на конституционните ценности и националното единство на Италия.

В Парламента италианският президент трябва да бъде споменаван единствено с уважение и почит.

(Ръкопляскания)

Председател. – Пристъпваме към гласуване.

7.1. Годишни счетоводни отчети на някои видове дружества във връзка с микросубектите (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (гласуване)

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, искам да обърна внимание на залата, че на официалната трибуна присъства Ноам Шалит, баща на сержант Гилад Шалит, гражданин на Израел и на ЕС, жестоко държан в изолация повече от три години от „Хамас“ в Газа. Всички в залата се надяваме, че кампанията на Ноам за сина му ще има успех и че той скоро ще бъде освободен.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря, г-н Tannock.

7.2. „ЕС 2020“ — Последващи действия във връзка с неформалния Европейски съвет от 11 февруари 2010 г. (B7-0150/2010) (гласуване)

7.3. Прилагане на препоръките от доклада „Голдстоун“ относно Израел и Палестина (B7-0135/2010) (гласуване)

7.4. Положението на гражданското общество и националните малцинства в Беларус (B7-0134/2010) (гласуване)

7.5. Данъчно облагане на финансовите операции (гласуване)

7.6. Единната зона за плащания в евро (гласуване)

7.7. Търговско споразумение против фалшифицирането (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 1:

Tokia Saïfi, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, ще прочета устното предложение за изменение: „призовава Комисията да продължи преговорите за Търговско споразумение за борба с фалшифицирането (ТСБФ) и да ги ограничи до съществуващата европейска система за прилагане на правото на интелектуална собственост против фалшифицирането“.

(Устното предложение за изменение се приема)

7.8. Регламент за прилагане на схемата за общите тарифни преференции (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 4:

Yannick Jadot, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-н председател, искам да внеса устно предложение за изменение на въпросното изменение, с което да се заличат две места от него, а именно думите „от колумбийската армия“ и „на Колумбия“.

Следователно изменението гласи следното: „счита, че тревожните новини във връзка с убийствата на синдикалисти в Колумбия, както и скорошната новина, получена и сега потвърдена от прокурора на Колумбия, че в района на Ла Макарена са открити масови гробове, съдържащи телата на стотици хора, убити през последните години, са достатъчни доказателства, позволяващи Комисията да започне разследване в съответствие с регламента“.

(Устното предложение за изменение се приема. Изменение 4 във вида, в който е изменено, се отхвърля)

7.9. Годишен доклад за ОВППС за 2008 г. (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (гласуване)

- Преди гласуването:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, докладът касае ОВППС за 2008 г. Обаче в него не се посочва случилото се на 10 март 2008 г., когато тибетци се вдигнаха на мирен протест против репресиите над тяхната култура и религия. Днес ни гостува г-жа Namdrol Lhamo от Тибет, монахиня, излежала 12 години в затвора Dgarchi заради участието си в мирна демонстрация и записаните в затвора песни. Трябва да отдадем почит на нея и на другите смели тибетци, живеещи под окупация.

Срещнах се с Далай Лама наскоро и стигнахме до извода, че е спешно необходимо да се проведе независимо международно разследване на случилото се по време на събитията в Лхаса на и около 10 март 2008 г., защото докато не го проведем, Китай ще продължи да обвинява тибетското правителство в изгнание и Далай Лама в подбуждателство към въстание и последвалото насилие.

Според тибетската администрация в изгнание най-малко 220 тибетци са загинали, много от които в резултат от безразборна стрелба от страна на полицията, малтретиране или мъчения в затворите. Много повече са лицата в неизвестност.

(Продължителни ръкопляскания)

- *Преди гласуването на изменение 1:*

Adrian Severin, от името на групата S&D. – (EN) Г-н председател, имаме предложение за изменение.

По правило нашата група би гласувала „против“, но за да можем да гласуваме „за“, искаме да се заличат думите: „това предполага край на израелската блокада“.

Защото израелската блокада е твърде сложен въпрос и считам, че няма ясна връзка между предходния текст и тези думи. Ако можем да ги заличим, мисля, че можем да се съгласим с останалата част от изменението и да гласуваме в подкрепа на доклада. Проманата е малка, но ще ни позволи да го подкрепим.

(Устното предложение за изменение се приема. Изменение 11 във вида, в който е изменено, се отхвърля)

7.10. Прилагането на Европейската стратегия за сигурност и на Общата политика за сигурност и отбрана (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (гласуване)

- *Преди гласуването на изменение 5:*

Reinhard Bütikofer, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, искам да предложа гласуване на изменение на въпросното предложение, което сега ще изчета.

(EN) „Призовава върховния представител/заместник-председател на Комисията, Съвета и държавите-членки да преодолеят дисбаланса между гражданските и военните способности за планиране“ и да се заличи останалото, тъй като вече е споменато в текста.

(Устното предложение за изменение не се приема)

- *Преди гласуването на изменение 34:*

Hannes Swoboda, от името на групата S&D. – (EN) Г-н председател, колегите предложиха изменение, с което бихме могли да се съгласим, ако го комбинираме с първоначалното изменение. Разбирам ги и споделяме мнението, че стратегическите ни решения не трябва да зависят от Русия, но от друга страна, тя е важен партньор.

Ако колегите се съгласят да приемем тяхното изменение и да вмъкнем „включително Русия“ — Русия е един от членовете на континенталния диалог — можем да постигнем съгласие и да гласуваме в полза на изменението.

(Устното предложение за изменение не се приема)

7.11. Договор за неразпространение на ядрено оръжие (гласуване)

8. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Доклад: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Г-н председател, искам да кажа, че подкрепям решението и тъй като картата ми не работи, искам да го обявя. А сега по същество, госпожи и господа, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на изискванията за годишните счетоводни отчети на микросубектите. Този проект предизвика бурни разисквания на почти всички равнища както в Европейския съюз, така и в институциите на държавите-членки. Убеден съм, че трябва да изготвим общи правила на Европейския съюз. Въпреки това искам да подчертая, че намалявайки административната тежест за микросубектите, не трябва да нарушаваме условията за лоялна конкуренция нито на вътрешните пазари на държавите-членки, нито на пазара на Европейския съюз. Считам, че за микросубектите трябва да се създаде специален данък, който вече съществува в някои държави. Ако изобщо може да се изчисли такъв, това трябва да става или на база брой заети лица, или на база оборот или територия, зависещи от вида на стопанските субекти. В резултат тези дружества вече няма да се изкушават да се въвличат в незаконни дейности.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-жо председател, с оглед облекчаване на задълженията на микросубектите за изготвяне на годишни счетоводни отчети Европейският парламент категорично се обявява за премахване на излишната бюрокрация. С облекчение от приблизително 6,3 млрд. евро осигуряваме осезаем стимул за растеж на малките и средните предприятия в Европа в сектора на предприятията. Тъй като държавите-членки могат

сами да вземат решения за това освобождаване от задължение за изготвяне на годишни финансови отчети, очаквам, колкото се може повече държави и най-вече Германия да се възползват от тази възможност. Споразумението не само ще даде на въпросните предприятия възможност да спестят време и разходи от около 2000 евро на дружество, но е и добър пример за това, че Европа мисли повече за гражданите, отколкото много хора считат. Би било добре, ако този пример бъде последван от редица други примери в Парламента.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, не подкрепих резолюцията Lehnе и съжалявам за това, защото то засяга микросубектите, които са гръбнакът на икономиката, но преди всичко считам, че в този си вид резолюцията създава конкурентни разлики между предприятията от различните държави-членки, а ние не искаме това, особено във време на криза. Счетоводството наистина е ефективно и необходимо, защото позволява на предприятията да се конкурират на пазара и да получават банкови кредити, тъй като качеството на управление се измерва на базата на отчетите на предприятията и микропредприятията.

Считам, че вместо това трябва да помогнем на микропредприятията да получат стимули за намаляване на данъците, да се даде възможност на младите предприемачи и семейни фирми наистина да бъдат конкурентоспособни на пазара и в крайна сметка да им позволим да получават кредити от институции, които до сега предимно се занимават с големи предприятия, доколкото знаем.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, много съм доволна да подкрепя доклада Lehnе, което ще спомогне да намалим административната тежест върху микропредприятията.

Едно от нещата, които постоянно възникват, когато говорим за малките предприятия, е въпросът за прекаленото регулиране и бюрокрацията и за това, че ги заливаме с канцеларщина. Те имат основателен аргумент, когато казват, че като микропредприятия е разумно да не подлежат на същите правила и регламенти като по-големите предприятия.

Решението, което взехме днес, е добре обоснован отговор на безпокойството на изпитващите затруднения малки предприятия в Европа. През повечето време предлагаме ново законодателство в Парламента, но днес изменихме част от него. Това ще доведе до по-добри бизнес условия и повишена конкурентоспособност за малките предприятия и наистина си заслужаваше да го направим.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на г-н Lehnе за доклада. Европейският съюз следи отблизо света на бизнеса, както показва и днес, и по-конкретно моята група — групата на Европейската народна партия (Християндемократи) — винаги е включвала подкрепата за малките и средните предприятия сред своите приоритети. Поради това считам, че действията, които предприехме, насочени към намаляване на бюрокрацията и съкращаване на разходите за микропредприятията, са своевременни. Тази мярка е една реално протегната ръка за помощ към малките предприятия в това трудно време.

В заключение подкрепям мярката за гъвкавост, която предоставя на държавите-членки възможност да приемат директивата във възможно най-благоприятния момент. Целта ѝ е да се избегне каквото и да е незаконно поведение, което би могло да произтече от внезапното и изключително голямо разхлабване на мерките за контрол.

Предложение за резолюция RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че настоящият вот е забележителен в две отношения. Първо, защото трите големи групи решиха да изготвят обща резолюция, която внесеха шест минути преди крайния срок, с което попречиха на останалите групи да внесат изменения към нея. Подобно нещо е недостойно за залата.

Второ, поне да беше внесен смислен текст — във време, когато Комисията, със същите политически семейства, идва с пет цели и шест политики в тяхна подкрепа, а залата излиза с резолюция, която не казва абсолютно нищо, подкрепена от трите големи политически семейства.

Считам, че резолюцията е подигравка за залата, която в толкова важно разискване като „Европа 2020“ не е способна на друго, освен да посочи очевидното.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Както знаете, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа беше една от първите, призовали за по-специфичен подход към стратегията за икономически растеж. Затова приветствам измененията, представени със стратегията „ЕС 2020“ в това отношение.

Но считам, че в определени аспекти не сме постигнали достатъчно голям напредък. Искам да обърна внимание на факта, че стратегията не изяснява каква ще бъде връзката ѝ с политиката на сближаване. Смятам, г-н председател, че политиката на сближаване, като финансов инструмент предимно за регионално развитие, трябва да остане насочена към регионите.

Освен това предложението на Комисията възлага на Съвета и на държавите-членки основната задача да приложат и управляват политиките, произтичащи от стратегията, но пренебрегва важната роля на местните органи за постигането на конкретни резултати на регионално и местно ниво.

Считам, че успехът на стратегията зависи най-вече от начина, по който ще бъде приложена на национално, местно и регионално равнище.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) По време на неофициалното заседание на Европейския съвет от 11 февруари държавните и правителствени ръководители приеха декларация в подкрепа на усилията на Гърция да се справи с икономическото и финансовото си положение. Допълнително беше обсъждана темата какво ще символизира Европейският съюз в стратегията 2020 като продължение на стратегията от Лисабон.

Считам вота за вот на солидарност, тъй като с предстоящата „ЕС 2020“ заложените приоритети трябва да бъдат следвани по-непреклонно, но с използване на специфичните характеристики на всеки регион и с решаване на проблемите пред всеки един от тях.

Конкурентоспособността на икономиката трябва да продължи да расте, за да се създадат нови работни места, а инвестиции са необходими в различни области, включително в образованието и научните изследвания. Категорично вярвам, че специфичните за отделните региони и държави-членки проблеми ще бъдат подходящо анализирани и решени на основата на принципа на солидарността, за да можем да постигнем целите, поставени до 2020 г.

Инвестициите в образованието трябва да бъдат подкрепени от наличието на инфраструктура, която поддържа практическото приложение на знанията, социалното сближаване и растежа на икономическата конкурентоспособност на Европа в света.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, от заключенията на Съвета и последвалото разискване в Парламента в Брюксел, както и от становището, в следствие направено от компетентния член на Комисията и от ръководителите на някои от държавите-членки, става ясно, че по време на криза и когато определени държави-членки изпитват сериозни икономически проблеми се нуждаем, освен всичко останало и в рамката на съществуващия паричен съюз, от европейска солидарност и нови политики за справяне със спекулативните атаки срещу определени държави-членки.

Така приетите в момента становища във връзка със създаването на европейски институции и структури за справяне с подобни проблеми, като например Европейски валутен фонд, са много важни. Имаме големи очаквания към Съвета в предстоящите дни и очакваме ефективни действия за справяне с проблемите в този критичен период.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Госпожи и господа, ще коментирам стратегията „ЕС 2020“. По принцип подкрепям всяка инициатива за подобряване на положението в Европейския съюз, но това не означава, че няма място за критика и усъвършенстване. Според мен същото важи и за стратегията 2020 на Европейския съюз. Независимо дали искаме трябва да заличим малко границите между икономическите разпоредби на националните държави. Разбира се, по никакъв начин не намесвам области като култура, традиция или национално наследство. Но трябва да подчертаем, че от икономическа гледна точка пазарът на Европейския съюз е общ. В противен случай би било все едно дадена държава да прилага различни условия за различните региони. Затова независимо от съпротивата на големи и малки държави-членки на ЕС трябва да се определи краен срок за въвеждане на общи икономически условия в Европейския съюз. Приветствам също така отдаването на значение на развитието на високите технологии, икономиката, основана на знанието, и науката. Обаче, трябва да признаем, че всяка от...на ЕС...

Председател. – Съжалявам, но считам, че чухте достатъчно. Благодаря Ви, г-н Uspaskich. Отнемам Ви думата.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, гласувах против доклада, защото стратегията „ЕС 2020“ върви по същия неуспешен неолиберален път като Лисабонската стратегия, която увеличи регионалното и социалното неравенство, бедността и безработицата и е основната причина за кризата в Европейския съюз. Нуждаем се от радикална промяна на рамката, в която се провеждат икономическата и социална политика, така че да се отнасят до пълна заетост и по-стабилни социални права.

Когато дойде кризата, лидерите на Европейския съюз наведоха глави по време на неформалната среща на върха, оставяйки всяка държава-членка да се справи с проблемите сама, а сега искат да следят публичния дефицит. Нарочиха Гърция за черната овца и искат да бъдат наложени строги мерки в ущърб на работниците в Гърция и в други държави.

Пактът за стабилност, който е антисоциален и възпрепятства развитието, следователно трябва да бъде заменен от пакт за развитие и разширяване, както се посочва в предложението, внесено от Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Европейският съюз несъмнено се нуждае от нова стратегия, която да ни помогне и да ни позволи да изградим нашия отговор на финансово-икономическата криза. Важен елемент от стратегията трябва да бъде укрепването на свободното движение на хора и на всички групи: работници, бизнесмени, учени, студенти и дори пенсионери, както се посочва в нашата резолюция. Друга добра черта е по-големият акцент върху подкрепата за малките и средните предприятия. Без тяхното развитие няма да е възможно подобряване на положението в Съюза.

Някои считат, че стратегията не казва достатъчно за политиката на сближаване. Не знам дали това е така, защото в действителност една част говори за основното значение на политиката на сближаване за бъдещето на Съюза. Но знам, че ако не бъде приложена на практика, никоя стратегия няма да подобри положението.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Г-н председател, време е да пораснем в политическо отношение. Кризата показва, че са необходими по-голяма координация и ръководство за важните и авторитетни служби на Общността, повече средства за инфраструктурни проекти и по-голям акцент върху предоставянето на реална подкрепа за малките и средните предприятия.

Трябва да организираме усилията за пълното реализиране на вътрешния пазар и спешно да направим опит за обща финансова политика. В миналото мнозина си затваряха очите пред боклука, изсипван от американските банки на световния пазар, оправдавайки се с безсмислени формалности, дори и в Съюза. Време е за отговорност и смелост. Резолюцията, която аз и моята група подкрепихме, съдържа някои от тези неща, но считам, че председателят Барозу, Съветът и Парламентът трябва да бъдат по-смели.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Новата стратегия на ЕС в действителност е по-нова версия на Лисабонската стратегия. Ако следва примера на предшественика си, няма да издържи или да успее.

Докато лидерите на Европейския съюз настояваха за необходимостта от приемане на Лисабонската стратегия, държавите-членки на практика ограничаваха свободното движение на работници и на услуги. Новата стратегия, разбира се, е малко по-добра версия отпреди няколко месеца, където не се споменаваха нищо за сближаването. За момента обаче повече прилича на списък с пожелания. Ще проверим стратегията в седемгодишния бюджет на Европейския съюз от 2014 г. Надявам се, че това ще е стратегия, която няма да допринесе за господството над новия Европейски съюз на държавите от стария Съюз.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Гласувах против стратегията „ЕС 2020“. Гласувах против нея, защото очевидно проповядва неолибералната икономическа политика. Ясно заявява, че осъжда протекционизма в икономическата политика, т.е. държавата да има роля в икономиката. В същото време световната финансово-икономическа криза показва, че не можем да оставим всичко на пазарите. Нещо повече, ясно се вижда имперската концепция. Предвижда автоматично налагане на разпоредбите, ако държавите-членки не ги транспонират в срок. Цели създаването на европейски надзорен орган, а на някои места е очевидно желанието да се използват задължителни правни актове за постигането на резултати, вместо да се позволи свободно вземане на решение. Затова гласувахме против резолюцията.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, като член на комисията по бюджетен контрол искам да кажа, че, разбира се, гласувах в подкрепа на стратегията „ЕС 2020“, защото счетох, че е важно Парламентът да изрази мнението си. Имам известни резерви обаче, които ще обясня пред залата, а именно че текстът на параграф 18 поражда съмнения за нещо, което е невярно. Това е нещо, което не отговаря на истината.

Текстът гласи, че Сметната палата критикува Комисията и държавите-членки, когато в действителност е вярно точно обратното. Защото управлението на 80% от бюджета на Съюза не е критикувано; вместо това тази година за първи път от 11 години насам Сметната палата ни поздрави и ни даде положителна декларация за достоверност за малко над 33% от бюджета, управлявани от държавите-членки, т.е. разходите за селско стопанство, тъй като системата за мониторинг е подобрена и работи по-добре.

Следователно считам, че текстът на параграф 18 ще доведе до недоразумение в обществото, че 80% от бюджета е лошо управляван и сме критикувани за това. Искам да го разясня, госпожи и господа, пред вас и заради европейската общественост.

Предложение за резолюция RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Гласувах против доклада „Голдстоун“, макар първоначално той да изглеждаше добронамерена инициатива за внимателно анализиране на израелско-палестинския конфликт и за намиране на най-добрите решения за справяне със ситуацията в региона.

Искам докладът да е по-обективен в спазването на разпоредбите на международното и хуманитарно право. Всъщност бях много неприятно изненадана, че в доклада израелското правителство се представя по същия начин като „Хамас“, която, както знаем, е организация, включена в списъка на терористичните организации на Европейския съюз. Ето защо не считам, че докладът ще помогне по какъвто и да е начин за облекчаване на израелско-палестинския конфликт, заедно с напрежението и общата ситуация в региона. Това е причината да гласувам против доклада.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Авторите на доклада, изготвен от екипа на съдия Ричард Голдстоун, са според мен международно признати експерти, в чиято преценка и обективност нямаме причина да се съмняваме. Докладът е безпристрастен и балансиран и затова трябва да създадем условията, необходими за прилагането на препоръките му. Гласувах в полза на доклада, макар да не съм съгласен с всичко в него, но приетото в Парламента днес становище е нещо добро. Надяваме се, че ще помогне за ограничаване на крайностите на страните в конфликта и в дългосрочен план ще допринесе за постигането на така желания траен мир в Близкия изток.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) През декември 2008 г. Израел нападна жестоко ивицата Газа, в резултат на което над 1 400 души загинаха, повечето цивилни, включително и 450 деца. Използвайки обективни методи и множество събрани свидетелства, докладът „Голдстоун“ разкрива жестокостите и изброява разпоредбите на международното право, които Израел наруши с бруталните си действия. Естествено делегацията на Движението за по-добра Унгария в Европейския парламент гласува в полза на резолюцията за приемане и прилагане на препоръките на доклада „Голдстоун“ и в същото време се извиняваме на палестинските жертви, тъй като унгарското правителство, възмутително и в пълен противовес с унгарското обществено мнение, на международни форуми непрекъснато заема противоположна позиция на доклада „Голдстоун“.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, докладът „Голдстоун“ е твърде едностранчив. Обвинява Израел за твърде много неща, а всъщност „Хамас“ злоупотреби с цивилни цели и граждани като заслони, депа за оръжия и човешки щитове. За съжаление, това не се споменава в доклада.

Вероятно едностранчивостта се дължи на факта, че държави като Саудитска Арабия, Либия и Пакистан контролираха изготвянето на доклада от компетентната комисия на ООН. Тези държави съвсем не са известни по света със своите блестящи резултати относно демокрацията и свободата на изразяване. Ако си имате работа с подобни държави, те ще ви заразят. За съжаление, това оказва влияние и върху доклада „Голдстоун“ и поради тази причина гласувах против общата резолюция на ЕП. В действителност резолюцията е също толкова едностранчива, колкото и самият доклад.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, гласувах против доклада „Голдстоун“. Считам, че е позорно, че Европейският парламент прие доклада, макар и с незначително мнозинство, защото това беше един силно предубеден ход и трябва да кажем, че в залата имаше значителни вътрешни разногласия.

Искам да коментирам един въпрос. Повече от 600 колеги с право гласуваха за определянето на „Хамас“ за терористична организация. Въпреки факта, че почти единодушно се съгласихме, че е такава, ние, или поне мнозинството от нас в Парламента, гласувахме в подкрепа на доклада и така одобрихме съдържащите се в него мерки и всички 8000 ракети, изстреляни от „Хамас“ срещу израелски цивилни центрове.

Считам, че Израел е под заплаха и затова трябваше да защити цивилното си население. Предвид това наистина е много жалко, че силно предубеденият доклад беше приет, макар и с незначително мнозинство. Надявам се, че подобно сериозно петно няма да се повтори отново в историята ни, а че като европейци наистина ще се борим за демокрацията, правата на човека и свободата на мнение и ще направим повече за демокрацията в Близкия изток.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Съдия Голдстоун със сигурност не може да се счита за образец на обективност. Гласувах против доклада, защото останах с убеждението, че се опитва да представи положението

в Близкия изток в черно и бяло, представяйки Израел за черния герой — злодея. На практика положението е много по-сложно. Струва ми се, че трябва да избягваме подобни едностранчиви, категорични присъди. Аз лично посетих място, наречено Сдерот — мисля, че и Вие сте бил там, г-н председател — обстрелвано от няколкостотин ракети на бойци на „Хамас“, както наскоро заяви г-н Takkula. Ето защо считам, че докладът няма да бъде нещо, с което Европейският парламент да може да се похвали в бъдеще.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, много се каза за пропорционалността в разискването и се чудя какво противниците на Израел считат за пропорционално. Чудя се дали биха предпочели еврейската държава просто да беше взела същото количество боеприпаси и да ги беше изсипала произволно над Газа. Това пропорционален отговор ли щеше да бъде?

Да погледнем пропорционалността или липсата на пропорционалност в доклада. Четейки доклада „Голдстоун“, у човек изниква зловещото чувство, че чете за насилствени покушения, за които авторът е пропуснал да спомене, че събитията са се случили по време на боксов мач. Извадени са от всякакъв контекст.

Не казвам, че Израел не заслужава критика, нито операция „Лято олово“. Допуснати са грешки. Израел желае да приеме позиция, при която има стабилна палестинска държава за добър съсед, но политиката на унищожаване на инфраструктурата пречи на целта. По същия начин пристрастността и тонът на доклада правят още по-далечна идеята за двудържавно решение, при което израелската и палестинската държава живеят рамо до рамо като миролюбиви съседи.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, делегацията на германската Свободна демократическа партия (FDP) в Европейския парламент днес гласува против резолюцията на няколко групи за прилагане на препоръките на доклада „Голдстоун“. Не може да се гласува в полза на доклад, на който същността е изключително противоречива — нито една държава-членка на Европейския съюз не го е подкрепила. Доклад, който приравнява демократичен Израел с група, официално обявена от ЕС за терористична организация, и който не успява да даде разумно обяснение на по-дълбоките причини за конфликта, не е доклад, който можем да подкрепим.

Вотът ни обаче не означава, че сме против разследване на събитията, свързани с операция „Лято олово“. Точно обратното. Израел трябва наистина да проведе щателно разследване на всички аспекти на операцията и ако законът е бил нарушен, трябва да има наказания. Вотът ни също така не означава, че приемаме политиката на правителството на Израел в мирния процес. Много сме доволни да видим признаци, че отново се водят преговори между Израел и палестинците, макар и за момента.

Посещението на вицепрезидента на САЩ Байдън също показва сериозните усилия на администрацията на Обама за постигане на траен мир в региона. Ние подкрепяме усилията им. Затова е още по-трудно да разберем подигравката на Израел към вицепрезидента да одобри изграждането на още селища на Западния бряг дори преди края на визитата му — мярка, която предизвиква единствено критика, и то не само от страна на палестинците.

Предложение за резолюция RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Убеден съм, че Европейският съюз трябва да изпрати ясно послание на Беларус, че е готов да преразгледа отношенията с държавата, ако Беларус не се въздържа от нарушаване на правата на човека и демократичните принципи и не предприеме коригиращи действия.

Същевременно искам да изразя възмущение от указа на президента на Беларус за контрол над интернет, който според мен е очевидно отричане на свободата на словото и на печата. Подобни правни актове ограничават свободата и демокрацията в Беларус и задълбочават недоверието на гражданите и на другите държави, включително и на Европейския съюз, в държавните органи и техните представители. Имайки предвид наскоро задържаните представители на гражданското общество и демократичната опозиция, е невъзможно да не забележим краткия период между влизането в сила на указа през юли тази година и предстоящите президентски избори в началото на следващата година.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Искам да благодаря на колегите за изготвянето на резолюцията и за приемането ѝ от Европейския парламент.

Одобрявайки настоящата резолюция, изразяваме подкрепата си за защитата на основните права и свободи на гражданите, включително и на националните малцинства. Същевременно това е инициатива за защита на основните принципи на демокрацията и търпимостта, които са основата на Европа. Доволен съм от официалното становище на Парламента по въпроса, което подкрепя полското малцинство в Беларус.

Искам да използвам възможността да подчертая, че държавите-членки на Европейския съюз трябва да дадат пример на други страни и на нашите съседи и да се грижат правата на националните малцинства в държавите-членки да се спазват изцяло.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Гласувах в подкрепа на приемането на резолюцията относно Беларус. В нея настояваме за легализирането на Съюза на поляците в Беларус, ръководен от Анжелика Борис, и изразяваме нашата солидарност с всички граждани на Беларус, които не могат да се възползват напълно от гражданските права.

Вчера получих писмо от посланика на Беларус в Полша. Той изказва загриженост във връзка с намеренията на членове на Европейския парламент, които искат резолюцията да бъде приета. Според него намеренията са произтекли от необективно отразяване на положението в полските медии. Това не е вярно. Намеренията зад резолюцията са много по-дълбоки. Става въпрос за зачитане на основните права на гражданите, за зачитане на правата на малцинствата и за гарантиране на минимални стандарти следователно за доброто на Беларус и гражданите на Беларус.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-н председател, подкрепих резолюцията относно положението на гражданското общество и националните малцинства в Беларус и днес искам отново да изкажа голямата ми загриженост за скорошните случаи на нарушаване на правата на човека в Беларус по отношение на членове на гражданското общество, на националните малцинства и техните организации. Изказвам пълна солидарност с гражданите, които не могат да се радват на всички свои граждански права.

Остро осъждам задържането на Анжелика Борис, председател на Съюза на поляците в Беларус, както и на Анатолий Лебедко, лидер на опозиционната Обединена гражданска партия и лидер на Обединените демократични сили в Беларус, който е посещавал Парламента няколко пъти.

За съжаление, хората на Беларус не са в състояние да се възползват от множеството проекти и предложения, които Европейският съюз финансира като част от източната ни политика на съседство.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, по отношение на положението в Беларус считам за много важно ние, като европейци, да помним кои са нашите ценности.

Обръщам ви внимание заради непростимия резултат от гласуването на доклада „Голдстоун“ и защото независимо дали във връзка с Беларус, Близкия изток, Далечния изток или Африка трябва да помним основните принципи, от които се ръководим. Това са демокрацията, правата на човека и свободата на мнение. Това е правото на целия Европейски съюз: ценностите, които ни обединяват и които се стремят да насърчават целите. Това е посланието, което трябва да изпратим на Беларус. Трябва да гарантираме, че правата на малцинствата там се зачитат, включително и на религиозните малцинства, които са подложени на редица преследвания, заедно с правата на човека и свободата на вероизповедание.

Много важно е ние, като европейци, да гарантираме, че ще изпратим европейското послание на Беларус, с което да предложим надежда там.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, макар че подкрепям голяма част от текста на резолюцията, се чудя дали имаме право да мърим Беларус за незадоволителната ѝ демокрация. Оплакваме се, че Беларус има слаб парламент без собствено мнение, но погледнете нас. Тук ние просто одобряваме безкритично решенията на 27-те ни политбюра. Оплакваме се от факта, че подправят изборите си; ние, от друга страна, провеждаме референдуми честно, но след това не зачитаме резултата. Оплакваме се от оцелялата там система на Съветския съюз, а поддържаме нашата обща селскостопанска политика, нашата социална глава, нашата 48-часова работна седмица и всичко останало от системата на евро-корпоративизма.

Цяло чудо е, че старите комунистически партии в страните от Съвета за икономическа взаимопомощ (СИВ) застанаха начело на „да“ кампанията, когато техните държави кандидатстваха за присъединяване към *Europeyskiy soyz*. За някои от тях в действителност това беше като завръщане у дома. Напомня ми на зловещия край на „Фермата на животните“, когато животните гледат от хората към прасетата и обратно и откриват, че не могат да кажат кое какво е.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, освен въпросите по отношение на конкретното съдържание на резолюцията, аз питам и за принципа ѝ.

Френски, фламандски, унгарски, немски и австрийски патриоти са обект на постоянно правно, професионално и политическо преследване и това на фона на безразличието, а дори и с подкрепата на залата, която твърди, че е пример за практически целия свят и особено за онези, извън нейните граници.

Например миналата седмица приехме резолюция относно Украйна, която включва клауза, правилно считана от много украински патриоти за обидна по отношение на националния им герой Степан Бандера. Вярно е, че той опита при изключително трудни обстоятелства да прокара път между две форми на тоталитаризъм — на Хитлер и на Съветския съюз. Това го прави герой за много украинци, които с право се чувстват унижени от мнозинството в Парламента.

Историята показва, че националните герои като цяло воюват срещу своите съседи. Обижда ли се моят приятел Nick Griffin, един истински британски патриот, от факта, че за нас Жана д'Арк е национален герой? Разбира се, че не. Аз лично предпочитам Парламентът да се въздържа по отношение на героите на чуждите държави.

Предложение за резолюция B7-0133/2010

Kay Swinburne, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, ECR признава, че индустрията на финансовите услуги не може да очаква да излезе от кризата без налагането на данъци. Безотговорното поведение нанесе огромни вреди и разходите за решаването на проблемите трябва да бъдат поети от съответните лица. Освен това е необходимо да се въведат нови системи, които да гарантират, че това никога няма да се случи и че са налице средства за извънредни случаи, които да стабилизират провалите в системата.

Възможно е, ако е налице международна договореност, да е настъпил моментът за някакъв данък върху финансовите операции. Каквито и съмнения да съществуват относно практическите въпроси във връзка с въвеждането на тази система, нито една мярка не трябва да се изключва, ако тя има подкрепата на цялата международна общност и при наличието на защитни механизми, които да гарантират, че тя работи и не може да бъде избегната.

Подкрепяме днешната резолюция в по-голямата ѝ част, с изключение на параграф 7, поради две причини. Преди всичко, ние сме против новите правомощия по събиране на данъци на Европейския съюз. Този параграф – колкото и внимателно да е формулиран – навежда на мисълта, че това е желан резултат. Второ, целият замисъл на данъка върху финансовите операции не следва да е насочен към събирането на пари за любими проекти, без значение каква е тяхната стойност. Вместо това, той трябва да гарантира бъдещата финансова стабилност и да предпазва от събития като тези, които предизвикаха икономическия хаос в последно време.

В този си вид резолюцията е твърде силно фокусирана върху решение, основаващо се на данък върху операциите, предполага правомощия по събиране на данъци, които са на ЕС, а не на държавите-членки, както и използване на събраните средства за финансиране на проекти в областта на изменението на климата и развитието, вместо за стабилизиране на финансовия сектор и накрая, допуска, че прилагането на данъка в ЕС може да е възможно без световно участие. Поради тези причини ние гласувахме против това конкретно предложение за резолюция.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, въздържах се при гласуването на резолюцията относно данъците върху финансови сделки, защото то е безнадеждно недостатъчна за справяне с порочните противообществени спекулации по цял свят, извършвани от гигантски хедж фондове и т.нар. „престижни“ банки като „Голдман Сакс“.

„Уолстрийт Джърнъл“ неотдавна съобщи за частна вечеря в Ню Йорк на 8 февруари с участието на представители на 18 големи хедж фонда, по време на която са били обсъждани спекулациите срещу еврото. От месеци тези финансови акули, известни като хедж фондове, които контролират над 2 000 млрд. евро, умишлено спекулират срещу еврото и срещу Гърция, по-специално, за да спечелят милиарди частни печалби.

Колкото и да е невероятно, Комисията на ЕС не само не прави нищо, за да ги спре, а всъщност подпомага заговора на тези финансови престъпници, като изнудва работниците и бедните в Гърция, настоявайки, че техният стандарт на живот трябва да бъде потъпкан, за да се плати откупът, искан от тези паразити.

Ние не се нуждаем от финансов данък. Това, което ни е нужно, е упражняване на публична собственост и демократичен контрол върху тези хедж фондове и големи банки, за да използваме техните огромни ресурси за инвестиции, които ще ликвидират бедността и ще бъдат от полза за обществото, вместо да го унищожават заради алчността на частни лица.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Г-н председател, ние се въздържахме, но моята основна цел е да заема позиция против явното намерение на Европейския съюз и Комисията да въведат данък, както личи от последните изявления на члена на Комисията Шемета за „Юръпиън Войс“ относно предполагаемото неизбежно въвеждане на минимален данък върху емисиите.

Ние сме против идеята на Европейския съюз да се предостави правото да налага преки данъци, което е противоконституционен прерогатив в почти всички държави-членки, тъй като нарушава принципа на

недопускане на данъчно облагане без представителство. Ще се противопоставим по всички възможни начини на всеки опит за въвеждането на пряк данък, опирайки се и на решението на Конституционния съд на Германия от юни 2009 г.

Бих искал да ви припомня, че председателят Ван Ромпфой намекна за това, когато по време на мистериозна среща, проведена седмица преди назначаването му в групировката „Билдерберг“, която не е най-прозрачната група в света, обяви – и дори се ангажира с – предложение за европейски пряк данък върху емисиите на въглероден диоксид, който ще доведе до незабавно повишаване на цените на горивата, услугите и т.н. и следователно ще бъде в ущърб на европейските граждани.

Това предложение за данък на ЕС е противоконституционно.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, не съм убеден от аргументацията на данъка върху финансовите операции, но приемам искрените мотиви на поддръжниците на предложението. Това е въпрос, по който хората с добра воля могат да стигнат до различни заключения.

Никакви аргументи обаче не подкрепят налагането на този данък единствено в Европейския съюз. Прилагането на данъка на Тобин само на регионално равнище ще доведе до изтичане на капитали към тези държави, където липса такъв данък. Защо тогава тази пленарна зала гласува толкова голяма подкрепа на система, която ще бъде в ущърб на Европейския съюз?

Отговорът е, че той отговаря на всички условия, които определени членове на Парламента желаят. Той е удар срещу банкерите, той е удар срещу Лондонското сити и преди всичко той осигурява на Европейския съюз независим поток от приходи, което означава, че постъпленията не трябва да влизат в държавите-членки.

Разглеждайки всичко това заедно с различните други предложения, на които сме свидетели, за хармонизиране на финансовия надзор, за директива относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции и т.н., виждаме една епическа заплаха срещу Лондонското сити и виждаме Европейски съюз, оставен на нищетата и безразличието.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, всеки, който следи последната финансова криза, си задава въпроса, как позволихме регулирането и надзорът да доведат до настоящото положение, при което се смята, че банките са прекалено големи, за да се допусне техният фалит, и те се подпомагат с милиарди от парите на данъкоплатците.

Затова, размишлявайки върху тази идея за световен данък върху финансовите операции, може би тя изглежда разумна, ако искаме да помогнем на жертвите на финансовата криза, а също и на тези в по-бедните държави.

Ако обаче се замислим как всъщност ще бъде наложен той, какво ще бъде неговото действително въздействие и го проследим през веригата на финансовите пазари, в действителност ще видим, че банките ще прехвърлят тези разходи върху своите клиенти. Това ще се отрази тежко и върху онези от нас, които искат да търгуват с развиващите се страни или предприемачите в развиващите се страни, които искат да търгуват с останалата част на света, и ще засегне цените на толкова важните за международната търговия застраховки.

Ако наистина искаме да решим този проблем, не следва да даваме милиарди от парите на данъкоплатците в ръцете на корумпирани или некомпетентни правителства. Следва да се уверим, че сме премахнали тарифните бариери в ЕС и в бедните държави, за да помогнем на предприемачите в по-бедните държави да създадат богатство и да изведат хората от бедността.

Предложение за резолюция B7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Оценявам усилията на Европейския съюз за въвеждане на единен режим за банкови трансакции в рамките на еврозоната.

От друга страна, виждаме как банките злоупотребяват с въвеждането на тези нови правила, за да повишават таксите за клиенти. От една страна, ако под натиск от Европейския съюз нашите банки адаптират плащанията към презграничните преводи на ЕЗПЕ в рамките на еврозоната, така че да ги изравнят с вътрешните преводи, таксите за депозиране и теглене на средства в клоновете също ще се повишат. За всички е пределно ясно, че разходите на банките за управление на наличностите в клоновете във връзка с новите правила не са се променили ни най-малко.

Следователно трябва гласно да заявим, че е пълно безумие банките да използват новите правила, въведени в еврозоната с цел повишаване на техните приходи, за сметка на нашите граждани. Ето защо е наше задължение внимателно да следим как финансовите институции прилагат новите регламенти.

Предложение за резолюция RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Гласувах в полза на приемането на резолюцията, защото, като представител на моите избиратели, не мога да приема, че преговорите трябва да се провеждат зад гърба им и против волята им. Договорът от Лисабон даде на Европейския парламент нови правомощия и заради това Европейският парламент трябва да бъде в състояние да защитава правата на гражданите.

Съгласен съм с авторите на резолюцията, които критикуват начина, по който преговорите на Комисията по Търговското споразумение против фалшифицирането се пазят в тайна, както и липсата на сътрудничество с Европейския парламент по въпроса. Това действие е насочено срещу действащото законодателство на Европейския съюз за универсален достъп до информация за дейността на публичните органи и представлява действие, което ограничава правото на лична неприкосновеност. Затова е добре, че Европейският парламент обърна внимание на въпроса за прозрачността на преговорите на Европейската комисия, както и на въпроса за фалшифицирането и неговото предотвратяване.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, по отношение на Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) текущите преговори са напълно непрозрачни. Използването на настоящата формула на преговори за създаване на глобално споразумение е в пълно противоречие с прозрачните и демократични процеси, които следва да очакваме от законодателите ни. Независимо от съдържанието на споразумението, неприемливо е да се избягва обществения контрол при създаването на политики, които ще засегнат пряко толкова много европейски граждани.

По въпроса за съдържанието трябва да обърнем особено внимание на Европейския надзорен орган по защита на данните, който излезе със становище по преговорите. Той настойчиво приканва Европейската комисия да установи публичен и прозрачен диалог по АСТА. Той заявява също, че въпреки че интелектуалната собственост е важна за обществото и трябва да бъде защитена, тя не трябва да бъде поставяна над основните права на лична неприкосновеност, защита на данните и други права, като например презумпцията за невинност, ефективна съдебна защита и свобода на изразяване. Накрая, той посочва, че политиката на „трите предупреждения“ преди изключването на достъп до интернет сериозно би ограничила основните права и свободи на гражданите на Европейския съюз.

Това е един много важен въпрос за всички граждани на Европейския съюз, а начинът, по който Комисията и Парламентът го разглеждат, ще бъде от голямо значение за поемането на отговорност и прозрачността.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, едно от важните неща за това предложение за резолюция беше фактът, че успяхме да постигнем обединение в целия Парламент.

Една от областите на взаимно съгласие беше фактът, че при липсата на съществена информация във връзка с преговорите това, което видяхте в блогосферата и на други места, бяха слухове за предложения, като например конфискацията на преносими компютри и MP3 плейъри на границата. Целият Парламент даде да се разбере, че искаме информация и повече прозрачност по отношение на преговорите за Търговско споразумение против фалшифицирането.

Снощи членът на Комисията разбра съобщението съвсем ясно и аз съм много доволен, че той обеща да ни даде повече информация. Ако Комисията преговаря от името на 27 държави-членки и от името на Европейския съюз, тогава е от съществено значение да знаем каква е преговорната ни позиция, както и че е налице пълна оценка на въздействието на предложенията, която ще покаже как това ще се отрази на промишлеността на Европейския съюз.

Приветствам сношните коментари на члена на Комисията и с нетърпение очаквам повече прозрачност.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Това, което ме безпокои, е практиката на Европейската комисия и процедурата на преговори за Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА).

Преговорите се провеждат тайно, при затворени врата, без да се информират Европейския парламент и членовете му, които накрая ще трябва да одобрят документа. Считаю, че трябва да променим процедурите по отношение на времето, когато Европейската комисия очаква Парламентът да поеме отговорност за представените му споразумения. Няма да бъде добър сигнал нито за европейската общественост, нито за външния свят, ако постоянно трябва да връщаме международни договори в Европейската комисия за преразглеждане. Подобно поведение не е признак за добра комуникация между най-важните институции на Европейския съюз.

Предложение за резолюция RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, както много от нас знаят, системата на общите тарифни преференции (ОСП) трябва да бъде преразгледана и сегашната система е към своя край.

Едно от нещата, които са много важни, когато разглеждаме ОСП и ОСП+, е, че по време на преговорите по споразуменията за икономическо партньорство имаше много отделни държави в предложените региони, които бяха против подписването на споразумение с ЕС.

Едно от нещата в споразуменията за икономическо партньорство, което винаги критикувам, е, че имат универсален подход към търговията. Друг тревожен момент от разискванията с Комисията беше, че едно от длъжностните лица обяви, че споразуменията за икономическо партньорство не касаят само търговията, но и износа на модела на ЕС за регионална интеграция.

Има отделни държави, които искат да имат споразумения с ЕС и да могат да изнасят своите стоки и услуги до нас на преференциална основа. Затова трябва да предложим на държавите, които искат търговско споразумение, но не отговарят на критериите за споразумение за икономическо партньорство, ОСП+ като алтернатива и да се опитаме да бъдем по-гъвкави.

Да се надяваме, тогава ще помогнем на предприемачите да постигнат благосъстояние и ще изведем хората от бедността в много от тези страни.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, едва забележимо Южна Америка и Централна Америка вървят към форма на еднолична власт — един вид *neo-caudillismo*. В Никарагуа, Венецуела, Еквадор и Боливия станахме свидетели на издигането на режими, които, ако не са точно диктаторски, то със сигурност не подкрепят парламентарната демокрация — хора, които макар и законно избрани, след това започват да унищожават всички проверки на властта: изборителната комисия, върховния съд, състава на националните парламенти, а в много случаи анулират и пренаписват конституциите си — „създават наново“, както го наричат, държавите си съгласно социалистически принципи.

Предвид случващото се, кого избира левията да критикува в онази част на света? Един от малкото режими, които действително се радват на обществена подкрепа, е този на Алваро Урибе в Колумбия, който има подкрепата на повече от три четвърти от населението, защото възстанови реда в злополучната държава и сломи паравоенните на левията и десницата. Това, че той е соченият от някои в залата, говори за странен набор от приоритети. Срамота!

(ES) Грешно е да улесняваме паравоенните — срамота!

Доклад: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Г-н председател, благодаря на колегата, г-н Albertini, за отличната му работа, извършена по тази централна тема в европейската политика. С влизането в сила на Договора от Лисабон Съюзът пое по-голяма отговорност във външните работи и общата политика за сигурност и считам, че мнозина от нас се надяват, че институцията ни ще поеме по-голяма отговорност и ще има по-голямо участие във външните работи.

Съгласен съм по-специално, че върховният представител за ОВППС трябва да се консултира със съответната комисия на Европейския парламент относно назначенията на ръководните постове в Европейската служба за външна дейност, която понастоящем се изгражда, и че трябва да гарантира достъп на Европейския парламент и на Съвета до поверителна информация.

Затова считам, че докладът излиза от трудното положение и е първа, важна стъпка към създаване на силна европейска външна политика, решена да отстоява собствената си роля и политическото си значение на международната сцена.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Г-н председател, гласувах против изменения 17 Г и 19, които атакуват НАТО и призовават за премахването на базите на НАТО в Европейския съюз. Едно от съображенията на онези, които вярват в този европейски проект, е, че ЕС пази мира в Европа през последните 50-60 години. Искам да кажа, че това в действителност е лъжа. Всъщност НАТО пази мира в Европа със своите сили.

Считам за срамно Парламентът да позволи гласуването на подобно изменение. Забелязвам, че групата, предложила всъщност изменението, представлява останките от провалила се идеология, която държеше хората зад стени и нарушаваше техните основни права на човека. Силите на НАТО опазиха останалата част

от Европа от този кошмар. Искам да се отбележи моята благодарност към САЩ и Канада и останалите нации в НАТО за това, че ни спестиха кошмара. Считаю, че е в интерес на Обединеното кралство, да си сътрудничи с всички тези държави срещу новия тип тоталитаризъм, какъвто е Европейският съюз.

Доклад: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на доклада, защото исках да подчертая, че надеждата да подобрим взаимодействието между обществото и военните и сътрудничеството между Европейския съюз и държавите-членки, дори и като зачитаме някои необвързани и неутрални позиции, е позиция, която всички можем да подкрепим.

Също така считам за важно да учредим институция от механизми за координиране, като например постоянен оперативен център на Европейския съюз под ръководството на върховния представител за ОВППС, която ще позволи ефективната координация на съвместното планиране на цивилни и военни операции. Целта е да се избегнат проблеми, смущения и забавяния, които, за съжаление, все още възникват в настоящата система.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, благодаря за търпението. Гласувах против доклада, защото повтаря опасните насоки, съдържащи се в Договора от Лисабон, по отношение на европейската стратегия за отбрана и сигурност. С други думи, призовава за милитаризиране на Европейския съюз, узаконява военната намеса, признава върховенството на НАТО и тясното сътрудничество с организацията и дори насърчава — във време на криза и сериозни социални нужди — увеличение на военните сили.

Според мен Европейският съюз трябва повече от всякога сега, когато щателно се разглежда начинът на изграждане на света, да приеме мирна политика и различно политическо възприемане на сигурността, да следва независима външна политика и политика на отбрана, отделно от САЩ, да се стреми да изгладя международните различия с политически средства и да поведе в посока към международното право и засилената роля на ООН.

Считаю, че подобна политика отразява по-добре мнението на европейските граждани.

Писмени обяснения на вот

Доклад: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Приемането на доклада с огромно мнозинство е знак за отношението, което трябва да имаме към малките и средните предприятия. В момента 5,4 милиона микропредприятия са задължени да изготвят годишни доклади дори ако сферата има на дейност е ограничена до конкретна местна област или регион. Ако тези дружества не извършват презгранични дейности или дори не функционират на национално равнище, задължението за отчетност ще служи единствено за създаване на ненужна административна тежест, което води до допълнителни разходи за търговските дружества (приблизително 1170 евро).

Ето защо докладът препоръчва държавите-членки да отменят задължението за представяне на годишни отчети за търговски дружества, които отговарят на два от следните критерии за микропредприятия: общите активи трябва да бъдат по-малко от 500 000 евро, нетният оборот трябва да е по-малко от един милион евро и/или средният брой заети лица за финансовата година трябва да е 10. Микропредприятията очевидно ще продължат да поддържат счетоводни отчети в съответствие с националното законодателство на всяка държава-членка.

По време на кризата, която Европа преживява в момента, частният сектор, съставен от малките и средните предприятия (включително микропредприятията), трябва да бъде стимулиран. В тези трудни условия трябва да се счита също за сфера, която може да поеме работната сила, освободена от държавния или частния сектор.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Гласувам в подкрепа на доклада Lehne относно финансовите отчети на микропредприятията, защото подкрепям активните мерки за дебюрократизиране и мерките в подкрепа на малките и средните предприятия, отговорни за създаването на най-голям брой работни места в Португалия и в Европа. Искам да поставя въпроса за това, че ще се създаде неравнопоставеност на вътрешния пазар в бъдеще. Тъй като държавите-членки ще могат да избират дали да прилагат тази мярка или не, в отделните страни ще има различни правила за едни и същи фирми.

Необходимо е да се положат усилия, за да се гарантира, че няма да има отрицателни последици в резултат от начина на транспониране на тези правила във връзка с непрекъснатите усилия за борба с измамите и укриването на данъци и срещу икономическите и финансови престъпления (било то на национално, европейско

или международно равнище). Необходимо е да се погрижим и за защитата на заинтересованите лица и кредиторите.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Последните два кръга от разширяването на Европейския съюз имат множество благоприятни последици за старите и новите държави-членки, но в същото време са свързани и с редица предизвикателства. Считаю, че решението за предоставяне на някои улеснения за микросубекти трябва да се регулира на европейско равнище, а не да се разглежда от всяка държава-членка. Това е единственият начин успешно да се намали бюрокрацията за микропредприятията и да се постигне баланс. Трябва да се отдели особено внимание на отстраняването на всички онези пречки, които затрудняват дейността на микропредприятията и обезкуражават хората да получават финансова подкрепа от ЕС.

Anne Delvaux (PPE), *в писмена форма*. – (FR) В сряда Европейският парламент одобри предложение, целящо да се отмени задължението на малките и средните предприятия (МСП) да публикуват годишни финансови отчети. В опит да се намали административната тежест Европейската комисия предложи, ако желаят, държавите да могат да освобождават своите МСП от наложеното от европейското законодателство задължение да публикуват годишни счетоводни отчети. Бях против тази отмяна, тъй като в резултат от предложението на Комисията европейската регулаторна и хармонизирана рамка ще излезе за повече от 70% от европейските дружества.

Възможността да се освобождават микросубектите от задължението за изготвяне и публикуване на годишни финансови отчети няма да намали административната тежест. Сега се опасявам, че ако държавите-членки не са последователни при прилагане на възможността за освобождаване на микросубектите, това ще доведе до разделение на единния пазар.

Ето защо членовете на Европейския парламент от Белгия и белгийското правителство твърдо се противопоставят на европейското предложение (Белгия организира и блокиращо малцинство в Съвета на министрите, където гласуването на предложението предстои).

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) Докладът относно предложението за директива относно годишните счетоводни отчети на дружествата регулира рамката и разширява задължението за предаване на счетоводни отчети от микросубекти. Целта на тази мярка е да се намали административната тежест, като по този начин се насърчи конкурентоспособността и икономическият растеж на микросубектите. Приветствам предложението на докладчика, което дава възможност на държавите-членки да направят свободен избор и им позволява да освобождават микросубектите от задължението да предоставят годишни счетоводни отчети, т.е. извежда ги от приложното поле на настоящата директива. В случай че дейността на субектите е ограничена в рамките на регионален или местен пазар и не участват в презгранична дейност, те не трябва да бъдат натоварвани с допълнителни задължения, произтичащи от европейското законодателство, валидно за европейския пазар. Поради изброените по-горе причини съм съгласен с текста на доклада.

Françoise Grossetête (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против доклада Lehne, защото отмяната на счетоводните задължения за тези микросубекти няма да намали реалните разходи на дружествата и ще създаде по-голяма правна несигурност. Подобно освобождаване ще подкопае необходимото доверие при взаимоотношенията между много малките предприятия и трети страни (клиенти, доставчици, банки).

За получаването на кредит е нужно да се поддържа надеждна информация. Без рамка за счетоводна отчетност банкерите и другите заинтересовани страни, които ще изискват информация, ще са задължени да представят причина за свиване на кредитирането си. Тази ситуация ще има пагубни последици за много малките предприятия.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Днес гласувах срещу доклада Lehne, тъй като считам, че намаляването на административната тежест за малките и средни предприятия трябва да се реализира като част от единен и задълбочен подход за целия Европейски съюз.

Ако това предложение се приложи, над 70% от европейските дружества — всъщност над 90% в Люксембург — ще бъдат освободени от изискването да изготвят стандартизирани годишни счетоводни отчети.

В резултат ще изгубим важен инструмент за вземане на решения за отговорното управление на засегнатите предприятия.

Ако държавата-членка не въведе подобно освобождаване за микропредприятия за всички, което е много вероятно, това ще доведе до фрагментиране на общия пазар.

Тази мярка е неподходяща. По-конкретно тези компании, които провеждат презгранична търговия, ще бъдат поставени при неизгодни условия. Единственото разумно решение е да се опростят правилата за всички микропредприятия в Европа на равнище ЕС.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Особено във време, когато икономическата криза силно засегна малките дружества, сме длъжни да се опитаме да им предоставим всякакви улеснения, които биха могли да им помогнат да се възстановят и отново да оказват подкрепа на европейската икономика. В този смисъл е важно да се намали бюрокрацията. Приветствам взетото днес решение. Надявам се възможно най-много държави-членки да го приложат по най-добрия и ефективен начин за благо на дребните предприемачи и на икономиката като цяло.

Georgios Papastamkos (PPE), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах в подкрепа на доклада Lehne, защото дава възможност на държавите-членки сами да преценят какви биха били евентуалните последици от директивата върху вътрешните им работи, особено що се отнася до броя на дружествата, които влизат в нейния обхват. Дейностите на микросубектите нямат особено презгранично значение. Освен това публикуването на счетоводни отчети гарантира прозрачност и е *задължително условие* за достъпа на микросубектите до кредитния пазар и договорите за възлагане на обществени поръчки, както и за връзките между самите дружества.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах срещу доклада Lehne и предложението на Комисията. Те са стъпка назад по отношение на вътрешните им дела и пораждаат явен риск за нарушаване на конкуренцията между малките европейски МСП.

Нека говорим открито и кажем, че последиците от това предложение за съжаление са недооценени. Освен това не е взет предвид фактът, че при липсата на европейска директива всяка държава-членка ще налага собствени правила по въпроса. Ето защо не съм изненадана да видя, че всички организации на малките и средните предприятия, европейски организации, както и белгийски организации — в моя случай Съюзът на средната класа и Федерацията на предприятията в Белгия — упорито се противопоставят на това предложение.

Да, хиляди пъти да на намаляването на административната тежест за дружествата, и по-специално за МСП, но за последователно намаляване, постигнато чрез предложение за общ преглед на директиви четвърта и седма относно дружественото право.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Съгласно внесеното предложение трябва да се позволи на държавите-членки да освобождават някои предприятия (микросубекти) от задължението за изготвяне и публикуване на годишни счетоводни отчети. Разбира се, напълно подкрепям намаляването на административната тежест за дружествата, и по-конкретно за МСП и много малките предприятия. Предложението на Комисията обаче е далеч от целта: първо, не е ясно дали предложената система наистина ще намали административната тежест върху тези дружества (събраната до момента статистическа информация ще трябва да се събира чрез други средства) и второ, текстът, съгласно който държавите-членки сами ще решават дали да прилагат или да не прилагат освобождаване, носи опасност от фрагментиране на вътрешния пазар (в най-добрия случай някои държави-членки ще го прилагат, а други не). Предложението трябваше да бъде оттеглено и трябваше да се помисли за това как да се намали административната тежест върху малките предприятия (дружествено право, опростяване на изискванията за финансова отчетност, счетоводство, одит и т.н.) като част от цялостния преглед на директиви четвърта и седма относно дружественото право, планиран в близко бъдеще. Ето защо гласувах срещу доклада на г-н Lehne относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества във връзка с микросубектите.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Целта на настоящото предложение е опростяване на бизнессредата, и по-конкретно на изискванията за предоставяне на финансова информация относно микропредприятията с цел повишаване на конкурентоспособността им и потенциала за растеж.

Във връзка с това приветствам включеното в доклада изменение относно намаляването на административната тежест за микропредприятията, тъй като считам, че това е важна мярка за стимулиране на европейската икономика и за борба с кризата. Това е така, защото дейността на микропредприятията е ограничена до един местен или регионален пазар, в който изготвянето на годишни счетоводни отчети се превръща в сложно и обременяващо начинание.

Въпреки това не подкрепям идеята за освобождаване на микропредприятията от задължението за предаване на годишни счетоводни отчети. Всъщност всяка държава-членка сама ще вземе решение дали да я приеме, тъй като това би могло да има преки последици, свързани с борбата с измамите и укриването на данъци и борбата срещу икономическите и финансови престъпления, както и за защита на заинтересованите страни и кредиторите.

Ето защо настоявам да се намерят балансираните решения с оглед адаптирането на начина, по който се прилага тази мярка, а документът да съдържа конкретно задължение за водене на счетоводство във връзка с търговските операции и финансовата позиция. Ето защо гласувам в подкрепа на настоящия доклад, но с известни резерви.

Marianne Thyssen (PPE), *в писмена форма*. – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, приемането от Парламента на Законодателния акт за малкия бизнес през март 2009 г. даде начален тласък на редица политически предложения, насочени към създаването на бизнессреда в Европа, по-благоприятна за малките и средните предприятия, наред с други средства, и чрез опростяване на административната процедура. Отмяната на счетоводната система за така наречените микросубекти на пръв поглед изглежда сериозен акт за опростяване на административната процедура, но предвид значението на финансовата информация за всички заинтересовани страни, сред които кредитори, данъчна администрация и търговски партньори, той всъщност ще има точно обратния ефект — ще даде възможност за увеличаване на бюрокрацията и разходите. Освен това дружествата ще бъдат лишени от полезен инструмент за последователност на вътрешния ред.

Въпреки това подкрепям искането на комисията по икономически въпроси да се направи задълбочен оценка на въздействието от каквото и да било освобождаване на микросубектите от тази отговорност, която да бъде включена в цялостния преглед на четвъртата и седмата директиви. Според мен предложението не съдържа необходимите инструменти за ефективно справяне с проблема с бюрокрацията.

Поради тези причини гласувах против предложението на Комисията. Предвид факта, че докладът на многууважаемия от мен колега г-н Lehne се основава на същите принципи като предложението на Комисията, не бях в позиция да подкрепя и него. Очаквам Съветът да вземе разумно и добре обмислено решение.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на предложението за освобождаване на микросубектите (малки фирми) от правото на ЕС относно счетоводните стандарти. Това е изключително важно предложение, тъй като ще намали ненужната бюрократична тежест върху малките предприятия и ще помогне на над пет милиона фирми да реализират спестявания от приблизително 1000 британски лири за всяка фирма. Европейският съюз поема ангажимент да намали тежестта върху малките и средните предприятия с 25% до 2012 г., а този закон е изключително важна стъпка по пътя за постигане на целта. Малките фирми често са първото стъпало от стълбицата на успешите бъдещи работодатели и трябва да се грижим за тях, особено по време на рецесия.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклад на г-н Lehne относно годишните счетоводни отчети за микросубектите, защото макар според мен изготвената от Европейската комисия оценка на въздействието да е недостатъчна и непълна, исках да изразя категоричната си подкрепа за опростяването на счетоводните задължения, наложени върху много малките предприятия. От икономическа и социална гледна точка няма смисъл много малките предприятия да са подложени на същите административни ограничения като много по-големите предприятия. Първите заемат над 85% от предприятията в Европа. С други думи те са гръбнакът на икономиката ни, който има спешна нужда от стимулиране. Поради това считам, че хармонизираното облекчаване на техните задължения е правилно, но с уверението, че това няма да попречи на достъпа им до кредити. Ето защо трябва да се извърши цялостна оценка, като се вземат предвид икономическата обстановка, в която се намират много малките предприятия, както и техните взаимоотношения с банките, с управителните центрове — в случая на френските предприятия — и, разбира се, с клиентите им. Нека не мислим само за задълженията, а да имаме вяра в нашите предприемачи и занаятчии, които се нуждаят от намаляване на административната тежест.

Françoise Castex (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против предложението, защото в дългосрочна перспектива ще се обърне срещу малките и средните предприятия, а като ограничим достъпа им до кредитиране, ще ги лишим от условия на прозрачност и доверие, които са неразривно свързани с управлението и динамиката на дейността им. Не считам, че някой може, от една страна, да иска по-голяма прозрачност от банките, като ги критикува за непрозрачността на финансовите пазари, довела до сегашната криза, и от друга страна, да иска да отмени инструментите за прозрачност, които са от решаващо значение за самите икономически агенти и за регулаторните политики, които искаме да провеждаме в областта на икономиката на европейско ниво. Опростяването на счетоводните задължения за МСП, и по-конкретно за най-малките остава неотложно изискване. Европейската комисия трябва спешно да преразгледа директиви четвърта и седма относно дружественото право, което само по себе си може да доведе до задълбочено, справедливо и съгласувано решение.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам приемането на доклада Lehne, който със сигурност ще доведе до намаляване на административната тежест на микропредприятията. Малките предприятия често се оплакват от свръхрегулация, тежести и бюрокрация, които често застрашават финансовото

им оцеляване. Микропредприятията имат право да спорят, че не е редно да подлежат на същите правила и регламенти като по-големите предприятия. Да се надяваме, че предложените в доклада правила ще допринесат за повишаване на оборота и конкурентоспособността на микропредприятията. Все пак докладът предлага известна гъвкавост на държавите-членки да транспонират директивата в най-подходящ момент с цел да избегнат трудностите, които биха могли да възникнат от съкращаването на разпоредбите. Ако желаят, микропредприятията обаче могат да продължат да изготвят годишни счетоводни отчети, да ги предават за одитиране и да ги изпращат до националния регистър. Във всеки случай микропредприятията ще продължат да поддържат регистри на продажбите и транзакциите си за целите на администрацията и данъчната информация. Ако всички държави-членки приемат това освобождаване, Комисията предвижда общият размер на реализираните спестявания да бъде между 5,9 и 6,9 млрд. евро за 5 941 844 микропредприятия. Относно Португалия, в случай че бъде прието от португалското правителство, освобождаването ще засегне 356 140 португалски предприятия.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против предложението за директива относно годишните счетоводни отчети на определени видове дружества, прието в сряда, 10 март 2010 г. Макар да подкрепям значителното намаляване на регулаторната тежест, която понасят малките и средните предприятия, все пак считам че счетоводните изисквания също така представляват съществен административен инструмент за техните външни партньори (банкери, клиенти, доставчици и т.н.) Като ограничаваме достъпа им до кредити, в дългосрочна перспектива предложението може да доведе до лишаване на МСП от условията за прозрачност и доверие, които са неразделна част от управлението и динамиката на дейността им. Парадоксално е, от една страна, да искаме по-голяма прозрачност от банките, като ги критикуваме за липсата на прозрачност на финансовите пазари, довела до сегашната криза, а от друга страна, да се опитваме да отменим инструментите за прозрачност, които са от решаващо значение за самите икономически агенти и за регулаторните политики в областта на икономиката, които подкрепяме на европейско равнище.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Европейският парламент и Европейският икономически и социален комитет подкрепят целта, която Комисията си поставя чрез тази инициатива, предвиждаща освобождаване на микросубектите от административните и счетоводни изисквания, които са свързани с разходи и не са в унисон с нуждите и вътрешните структури на микросубектите и на основните потребители на финансова информация, за да им се даде възможност да се справят с редица структурни предизвикателства, с които се сблъсква едно сложно дружество, в резултат от цялостното прилагане на Европейската харта за малки предприятия и в съответствие с предвидения в Лисабонската стратегия процес. Считам предложението на Комисията за опростяване за положително. Целта е да се гарантира, че регулаторната рамка помага да се стимулира предприемаческият и новаторски дух сред микро- и малките предприятия, за да станат по-конкурентни и да използват потенциала на вътрешния пазар възможно най-ефективно. Микропредприятията обаче все пак трябва да останат обвързани от задължението за водене на отчети, разкриващи техните търговски сделки и финансово положение, като това задължение представлява минимален стандарт, към който държавите-членки могат да добавят допълнителни задължения. В крайна сметка считам, че помагаме на малките и средните предприятия, като намаляваме бюрокрацията — одобрявам това.

Предложение за резолюция RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, защото насърчава задълбочаване на икономическата координация между европейските държави, по-голяма съгласуваност между Пакта за стабилност и растеж и други европейски стратегии, прилагане на амбициозен социален дневен ред в борбата с безработицата, по-голяма гъвкавост по отношение на пенсионната възраст и насърчаване на МСП.

Освен това подчертавам факта, че реформата изисква от Комисията да предостави нови стимули на държавите-членки, които прилагат стратегията „ЕС 2020“, наказвайки в бъдеще онези, които не го направят. Това има ключово значение за успеха на стратегията, тъй като проблемите, пред които сме изправени, са общи и изискват решение на европейско равнище.

Приветствам също така решението на Европейския съвет за по-голям стратегически реализъм, който води до по-голяма яснота и по-малки, но количествено измерими цели.

И накрая, не мога да не спомена включването на селското стопанство в стратегията, тъй като не беше предвидено в първоначалното предложение, а е несъмнено важна цел (ако Европа желае да постигне целите си) независимо дали от гледна точка на икономиката, храните и околната среда или от гледна точка на по-високото качество на живот в селските райони, което ще породи заетост.

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Стратегията „ЕС 2020“ трябва да реши проблемите, причинени от финансово-икономическата криза, чрез мерки, пряко насочени към чувствителните елементи в икономиките на държавите-членки. Ако Лисабонската стратегия не успя напълно заради твърде многото заложили цели, то стратегията за изход от кризата трябва да се съсредоточи върху малко на брой ясни, определени цели като: намиране на решения за ефективна борба с безработицата, особено сред младите хора, насърчаване и предоставяне на подкрепа за малките и средните предприятия, които осигуряват най-голям брой работни места и иновации, както и увеличаване на средствата за научноизследователска и развойна дейност в бюджетите на ЕС и на държавите-членки с до 3%.

Трябва да сме наясно, че възможността за маневриране в социалните политики в Европа ще намалее в бъдеще, поради застаряването на населението, а увеличението на производителността ще може да се реализира единствено от по-големи инвестиции в технологиите и образованието. Ако искаме по-конкурентоспособен пазар на труда, трябва да реструктурираме системите за социално осигуряване и да способстваме по-гъвкавите работни практики. В същото време стратегията трябва да подкрепя развитието на методи за производство, които опазват околната среда и здравето на хората.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма.* – (PT) На 3 март Европейската комисия представи своята стратегия „ЕС 2020“: „Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“. Това е предложение, което определя пет цели за Европейския съюз до 2020 г., което ще предостави рамката за процеса и което трябва да се превърне в национални цели: заетост, научни изследвания и иновации, изменение на климата и енергия, образование и борба с бедността.

Това е стратегия, която се съсредоточава върху конкретни, реалистични и количествено измерими цели: увеличаване на заетостта от 69% поне до 75%, увеличаване на разходите за научноизследователска и развойна дейност (НРД) до 3% от БВП, намаляване на бедността с 25%, намаляване на дела на преждевременно напусналите училище от сегашните 15% до 10% и увеличаване от 31% на 40% на дела на младите хора около 30-годишна възраст със завършено висше образование.

Гласувах в полза на резолюцията относно стратегията „ЕС 2020“, тъй като заложените цели очертават пътя, който Европа трябва да следва, и защото отговаря по ясен и обективен начин на проблемите, предизвикани от финансово-икономическата криза, по отношение на безработицата, финансовия надзор и борбата с бедността. Проблемите ще ни осигурят отправна точка за измерване на постигнатия напредък.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах за резолюцията. Няма да сме в състояние да решим настоящите социални и икономически проблеми на национално равнище, поради което трябва да ги решим на европейско и международно ниво. Стратегията „ЕС 2020“ преди всичко трябва да бъде ефективна мярка за преодоляване на финансово-икономическата криза, тъй като целта ѝ е създаването на заетост и икономически растеж.

Високото равнище на безработицата в Европа е най-важният въпрос в настоящото разискване, тъй като държавите-членки са изправени пред постоянно растяща безработица — повече от 23 милиона мъже и жени са без работа и в следствие на това имат сериозни социални проблеми и тежки условия за живот. Затова в резолюцията на Европейския парламент се обръща най-голямо внимание на създаването на нови работни места и на борбата със социалната изолация.

Освен това Парламентът призовава Комисията не само да вземе предвид безработицата и социалните проблеми, но и да представи ефективни средства за справяне с тях, за да има новата стратегия истинско въздействие върху живота на хората. Искам да обърна внимание на факта, че Европа вече се е поучила от грешките си, след като не успя напълно да осъществи целите, заложили в Лисабонската стратегия. Затова новата стратегия за предстоящото десетилетие трябва да се основава на стабилна система за управление и да гарантира отговорност. Следователно, гласувайки за резолюцията днес, призовавам Комисията и Европейския съвет да се съсредоточат върху основните социални проблеми на Европа и да заложат по-малки, но ясни и реалистични цели, чието постигане ще е възможно.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам скорошните разисквания, проведени по време на неформалния Съвет на 11 февруари, относно насоките на „Европа 2020“ — новата стратегия за Европа. Поздравявам Комисията за инициативата и призовавам за по-голямо сътрудничество с Парламента по толкова важен въпрос за бъдещето на Европа. Съществено важно е да се инвестира в знанието и реформите, които благоприятстват технологичния напредък, иновациите, образованието и обучението за насърчаване на благоденствието, растежа и заетостта в средносрочен и дългосрочен план. Искам също така да подчертая значението на конкретните идеи за стратегията, като например цифровото развитие. Изключително важно е да се възползваме максимално от потенциала, за да може Европа да се възстанови устойчиво от икономическата

криза. Политиката на сближаване е също толкова важна в подкрепа на растежа и заетостта. „Европа 2020“, в регионалното си измерение, следователно трябва да включи този приоритет като един от стълбовете за по-богато, по-успешно и по-справедливо общество. Подчертавам необходимостта от разработване на механизми за финансиране и управление с практическа насоченост за осъществяването на стратегията.

Anne Delvaux (PPE), в писмена форма. – (FR) Имахме големи надежди за Лисабонската стратегия, чиито икономически, социални и екологични цели бяха колкото необходими, толкова и амбициозни. Следващата стратегия, т.нар. „ЕС 2020“, която гласувахме днес, за мен е много по-малко амбициозна. Въпреки че запазва някои цели, като например 3% от БВП за научни изследвания и Пакта за стабилност и растеж (3%), все пак е жалко, че заетостта и околната среда (силно ограничени) не намират необходимото място в нея. Все още сме много далеч от истинска, глобална стратегия за устойчиво развитие.

При все това подкрепих предложението, защото е напълно ясно, че изправени пред кризата и многобройните й последствия, особено за заетостта, не можем да продължим да стоим безучастни. Приветствам приемането на параграфите, свързани с амбициозния социален дневен ред и по-голямата подкрепа за МСП. Накратко казано, нужни са ни нови сили. Да се надяваме, че стратегията „ЕС 2020“ ще ги осигури. Преди всичко да се надяваме, че 27-те държави-членки ще направят всичко възможно да изпълнят стратегията.

Harlem Désir (S&D), в писмена форма. – (FR) Стратегията „ЕС 2020“ се предполага, че трябва да замени Лисабонската стратегия. Тя е преди всичко изправена пред заплахата да продължи недостатъците, също да остане безрезултатна и да доведе до същото разочарование. Не е нито истинска стратегия за възстановяване, нито нова перспектива за икономическата, социална, бюджетна и финансова политика на Съюза. Безкрайните добри намерения са белязани единствено от липсата на нови инструменти, с които да бъдат постигнати.

На Европа ѝ е нужна различна амбиция; гражданите очакват по-убедителни решения. От началото на кризата равнището на безработицата се увеличи със седем милиона. Банките спекулират отново, хедж фондовете не са регламентирани, гражданите са призовани да затегнат коланите, драстично се ограничават обществените услуги и социалната защита. Кризата в Гърция показва липсата на солидарност.

Затова Европа трябва да обсъди различа перспектива за бъдещето, основано на истинска икономическа координация, възстановяване чрез солидарност, стратегия за зелен растеж, енергийна общност, бюджет за сближаване, собствени ресурси, инвестиции в образованието, научните изследвания, финансово и социално хармонизиране, борба с данъчните убежища и облагане на международните финансови операции.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция в продължение на неформалния Европейски съвет от 11 февруари 2010 г. За да постигне социална пазарна икономика, която е устойчива, по-интелигентна и зелена, Европа трябва да определи приоритетите си, като постигне съгласие по тях. Никоя държава-членка не може да се справи с предизвикателствата сама. Политиката на ЕС не може да е просто сбор от 27 национални политики. Ако работим заедно за обща цел, резултатът ще е по-добър от сбора на съставлящите го части.

Това ще позволи на ЕС да си изгради роля на световен лидер, показвайки, че е възможно да се съчетаят икономически динамизъм с грижа за обществото и околната среда. Това ще позволи на ЕС да създаде нови работни места в области като възобновяемата енергия, устойчивия транспорт и енергийната ефективност. За целта трябва да се осигурят подходящи финансови ресурси, които ще позволят на ЕС да се възползва от възможностите и от нови източници на световна конкурентоспособност.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Европейската комисия представи стратегията „Европа 2020“, която заменя неуспешната Лисабонска стратегия и която залага важни и амбициозни предизвикателства пред Европа. Предизвикателствата са свързани основно с пет области, считани за стратегически от Комисията: (1) заетост; (2) научни изследвания и иновации; (3) изменение на климата и енергия; (4) образование и (5) борба с бедността.

В действителност това са ключови области за излизане на Европа от кризата и за възвръщане на ролята ѝ на важен участник на световния пазар с високо равнище на развитие и конкурентна икономика, способна да произведе богатство, заетост и иновации. Европейският съюз наистина се нуждае от амбицията да се справи с предизвикателствата, произтекли от кризата, но амбицията не трябва да възпрепятства усилията към бюджетна консолидация, изисквана от държавите-членки с оглед на лошите им публични отчети и големите им дефицити. Поради същата причина считам за съществено важно целите на стратегията „ЕС 2020“ да бъдат подсилени.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Принципът на солидарността трябва да служи за основа на стратегията „ЕС 2020“, солидарност между граждани, поколения, региони и правителства. По този

начин ще можем да се преборим с бедността и да гарантираме икономическо, социално и териториално сближаване с помощта на устойчивия икономически растеж. Принципът на солидарността трябва да е гаранцията за европейския социален модел.

Трябва да помислим за реструктуриране на системите за социално осигуряване и за гарантиране на основни социални права на европейско равнище, които ще улеснят свободното движение на работници, квалифициран персонал, бизнесмени, изследователи, студенти и пенсионери. Ефективното използване на ресурсите се превръща в необходимост, благодарение на този принцип и заради нуждата от устойчивост.

Стратегията трябва да доведе до създаване на работни места. Не можем да приемем, че в ЕС има приблизително 23 милиона безработни мъже и жени. Затова е съществено важно да подкрепим предприемачеството и да облекчим бюрократичните и фискални трудности за малките и средните предприятия.

Това не означава да забравим промишлеността или селското стопанство. Трябва да подновим индустриализацията на Европа. Устойчивото селско стопанство с качествена продукция също трябва да е наша цел. За да го постигнем, трябва да продължим с устойчивото развитие на основния ни сектор и да заемем ръководно място в областта на научните изследвания, знанието и иновациите.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Стратегията „Европа 2020“, признатият наследник на т.нар. Лисабонска стратегия, трябва да стартира с подходяща оценка на методите на предшественика си. Ако оценката бъде направена, ще стане ясно, че приложените подходи — а именно либерализацията на важни икономически сектори и дерегулацията и по-голямата гъвкавост на трудовите закони — доведоха до настоящите резултати: високо равнище на безработицата, несигурност, бедност, социално изключване и икономическа стагнация и рецесия.

Комисията и Парламентът сега искат да следват същите подходи. Предложеният път е ясен и нито социалната, нито екологичната реторика, които са посочени, могат да скрият следното: категоричен акцент върху единния пазар, стремеж към либерализация, комерсиализация на все повече аспекти от социалния живот, липсата на сигурност на работните места и структурна безработица.

Консенсусът между десницата и социалдемократите относно подходите беше ясно показан. В крайна сметка те са верните им поддръжници в последните години. Стратегията по същество не е нищо повече от отговора на две течения от една система на структурната криза в същата система. Следвайки подхода, стратегията сама по себе си ще доведе до нова, още по-сериозна криза. Следвайки въпросния подход, стратегията неминуемо ще се сблъска със съпротивата на работниците и хората, които ще се борят с нея.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Жалко е, че предложението ни за резолюция беше отхвърлено. В него не само предложихме широко обсъждане на предложенията, представени от Европейската комисия, и цялостна оценка на резултатите от Лисабонската стратегия с цел извличане на заключения за новата стратегия „Европа 2020“, но внесохме и редица нови предложения с приоритет на повишената производителност и създаването на заетост с гарантирани права, решаването на проблема с безработицата и бедността и гарантирането на равенството в социалния напредък. Новите предложения биха създали нова макроекономическа рамка за насърчаване на устойчивото развитие, увеличаване на вътрешното търсене и зачитане на околната среда, на основата на по-добро заплащане, пълна заетост с гарантирани права и икономическо и социално сближаване.

Гласувахме против приетата обща резолюция, защото не стига до същината на проблема, не предлага мерки, алтернативни на Пакта за стабилност, и не предлага прекратяване на либерализацията или на гъвкавия трудов пазар, които доведоха до повишаване на несигурността в работата и до ниско заплащане. По този начин позволяват на Европейската комисия да продължи да следва същия подход, който вече доведе до повече от 23 милиона безработни и над 85 милиона бедни.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), в писмена форма. – (PL) Г-н председател, през последните две десетилетия Европейският съюз успя в много области — от трите амбициозни разширявания до въвеждането на общата валута еврото. Гражданите на ЕС работят по-малко в сравнение с американците или японците (10% по-малко часове годишно) и се пенсионират по-рано. Запазването на тези постижения не е лесно по време на криза, поради което съм доволна да чуя за решителните мерки на Европейския съвет и на Европейската комисия, които целят въвеждането на цялостна икономическа стратегия — „Европа 2020“.

В същото време преди предстоящите заседания на Европейския съвет през март и юни, на които стратегията ще добие окончателната си форма, има някои съмнения, свързани с документа, представен от Европейската комисия на 3 март тази година. Първо, какъв тип информация ще се използва като основа за определяне на

националните цели на 27-те отделни държави-членки на Европейския съюз? Какви наказания или награди очакват държавите-членки, които съответно приемат или не целите, наложени от стратегията? И накрая, каква роля в целия процес е запазена за Европейския парламент, при положение че досега стратегията „Европа 2020“ беше проект, ръководен изключително от Съвета и Комисията? Трябва да намерим отговорите на тези въпроси преди Европейския съвет през юни. В противен случай, както казва г-н Барозу, Съюзът ще пропусне „часът на истината“.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, след горчивия провал на Лисабонската стратегия, която трябваше да превърне Европа в най-конкурентната икономика в света, основана на знанието, до 2010 г., сега имаме стратегията „ЕС 2020“, която не е нищо повече от продължение на предишната. Защото гъвкавостта на трудовия пазар, т.е. несигурността за работниците, завишената конкуренция на европейско и международно равнище, либералната реформа на националните системи за социална защита и пълното зачитане на глупавия Пакт за стабилност и растеж...

Налице са всички компоненти стратегията да доведе до национална и социална дезинтеграция също като Лисабонската стратегия преди това. Единствените иновации са плод на новите ви прищевки: да направите европейското икономическо управление задължително и обвързващо, макар брюкселска Европа да показва, че е напълно неефективна пред лицето на световната криза, и да клоните към световно управление в името на т.нар. глобално затопляне, което става все по-ясно, че е идеологически претекст. Ще гласуваме против документа.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах против резолюцията, защото не акцентира достатъчно върху целта за пълна заетост. Второ, приоритетите ни трябва да са съсредоточени в по-голяма степен върху борбата с бедността и върху устойчивия растеж. Европейският парламент също позволява да се изплъзне възможността да подчертае необходимостта от борба с всички форми на несигурност на работното място чрез директива за работата при непълно работно време, въвеждането на пакет социални права, гарантирани независимо от вида трудов договор, и мерки за борба със злоупотребите във връзка с договори и дори неплатен стаж. И накрая, резолюцията пренебрегва нуждата от хармонизиране на данъчната основа, което е от ключово значение за създаването на европейски социален модел. Няма съмнение, че Европейският парламент пропуска голяма възможност да постигне социална и устойчива Европа.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Действителността, която всички осъзнахме, е, че стратегията 2020 дори няма достатъчно зелени или социални политики. Друг съответно наблюдение е, че целите са неясни, а икономическата криза не се адресира по начин, съизмерим със сериозността ѝ. Затова считам, че ролята на резолюцията, гласувана от Европейския парламент, е да допринесе съществено към европейската визия за следващите 10 години.

Въпреки че ролята ни като членове на ЕП е ограничена от буквата на Договора, все пак можем да имаме значителен принос. Обаче трябва да очакваме от държавите-членки да покажат политическа воля и да отразят становището ни по конструктивен начин.

Цели като „социална пазарна икономика“ и „бюджет, отразяващ интелигентния, приобщаващ и устойчив растеж“ са жизненоважни за преодоляване на последиците от икономическата криза.

Инвестициите в образованието, насърчаването на мобилността на студентите и усвояването на нови умения, които отговарят на търсенето на пазара на труда, са начин на действие, за който трябва да изготвим реалистични планове.

Peter Jahr (PPE), в писмена форма. – (DE) В контекста на стратегията „ЕС 2020“ селското стопанство ще играе важна роля за бъдещия успех на Европа. Особено когато става въпрос за устойчив растеж и заетост, за изменението на климата, европейската селскостопанска политика е от изключително значение, тъй като има незаменима роля за запазване на работните места в селските и периферните градски райони. Не трябва да забравяме, че селското стопанство доставя качествена храна на 500 милиона европейци, осигурява 40 милиона работни места и има годишен оборот от около 1 300 млрд. евро. Производството на енергия от възобновяеми източници предвижда допълнителни работни места и помага за намаляване на емисиите на въглероден диоксид и на зависимостта от изкопаеми горива. Селското стопанство е иновативно, създава стойност и е истинският източник на устойчивите регионални икономически цикли. Следователно на европейската селскостопанска политика трябва да се обърне по-голямо внимание в контекста на новата стратегия.

Jarosław Kalinowski (PPE), в писмена форма. – (PL) Искам да обърна внимание на разминаването между целите на стратегията 2020 и резултатите, които са последица от предложените промени в бюджетните приоритети за периода 2014-2020 г. Една от целите е подобряване на условията на околната среда.

Изменението на бюджетните приоритети касае ограничаване на средствата за общата селскостопанска политика, което означава, че през 2020 г. селското стопанство ще трябва да бъде високо ефективно или дори направо промишлено. Това означава, че ще е заплаха за околната среда, което на свой ред означава, че ЕС ще трябва да се раздели с европейския модел за селско стопанство, който полага специални грижи за околната среда, ландшафта, биоразнообразието, здравето на животните, устойчивото развитие и социалните и културни ценности на селските райони. Една древна и практическа сентенция гласи, че „по-добър“ е обратното на „достатъчно добър“. Трябва да внимаваме в грижите за околната среда да не ѝ навредим.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Целта на бъдещата стратегия на Европейския съюз е да приеме настоящите и бъдещите предизвикателства и да ги овладее, доколкото е възможно. В контекста на стратегията „ЕС 2020“ селскостопанският сектор в частност ще играе важна роля за новите предизвикателства, заложи от ЕС, като опазването на околната среда и климата, възобновяемите енергийни източници, биологичното разнообразие и устойчивия растеж и заетост, особено в селските райони. Европа трябва да е наясно, че около 40 милиона работни места зависят пряко или косвено от селското стопанство.

Най-важният приоритет обаче трябва да продължи да бъде сигурността на доставките на висококачествени храни за 500 милиона европейци, по-специално на фона на удвоено производство на храни до 2050 г. Следователно на европейската селскостопанска политика трябва да се обърне по-голямо внимание в контекста на новата стратегия.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Стратегията „ЕС 2020“ е най-новата възможност за ЕС да се наложи като световна икономическа сила, след като Лисабонската стратегия се провали. На фона на световната икономическа криза стратегията „ЕС 2020“ трябва да бъде моделът, който всички държави-членки да следват, за да ни въведат в една нова ера с нови парадигми, които да насърчават устойчивото развитие, основано на добрата практика.

След загубата на милиони работни места в целия ЕС борбата с безработицата трябва да бъде мерилото. Трябва да сме в състояние да създадем работни места и да направим работната сила по-добре обучена и квалифицирана. Това ще бъде възможно само с пълната подкрепа на малките и средните предприятия, които са отговорни за създаването на повечето работни места. Но за да успее стратегията „ЕС 2020“, не трябва да допуснем същите грешки, както с Лисабонската стратегия, и особено липсата на ангажимент и отговорност от страна на държавите-членки.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция на Европейския парламент (RC-B7-0151/2010). Стратегията „ЕС 2020“ определя нови цели не само по отношение на политическите действия, но и на начина ни на мислене. За да се възстановим успешно от кризата, трябва да създадем общи инструменти и механизми, които не само ще преодолеят последиците от настоящата икономическа криза, но ще ни позволят да реагираме адекватно на бъдещи кризи и дори да не ги допускаме изобщо. Комисията, Парламентът и всички институции на ЕС трябва да помнят, че техен приоритет е да работят за общото благо на гражданите на Европа. Проблемите на гражданите са най-важното за нас и гражданите са тези, на които трябва да служим чрез нашите съвети, помощ и действия. В контекста на кризата проблеми като безработицата, бедността и социалното изключване са на дневен ред. Ако искаме да изградим модерна, напълно иновативна, основана на развитието и сплотена Европа, трябва да гарантираме на нашите граждани сигурност в бъдещето. Разочарован съм, че в първоначалните предложения за стратегията „ЕС 2020“ селското стопанство беше пропуснато. Икономическото възстановяване и постигането на целите на политиката за околната среда са част от селскостопанската политика. Без включването ѝ в стратегията „ЕС 2020“, както и във всяка следваща стратегия, нямаме никакъв шанс да постигнем целите не само в областите, които споменах, но и в много други.

Georgios Papastamkos (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Гласувах против втората част на параграф 6 от предложението за обща резолюция относно стратегията „ЕС 2020“, защото прозира намерение за по-нататъшно премахване на традиционната европейска социална държава. ЕС трябва да направи социалния си съюз по-видим, като се изправи срещу конкурентния натиск на международната икономическа сцена от страна на сили, които или са орязали социалните помощи и структури, или прилагат социален дъмпинг. Изглежда, че социалната политика и политиката на заетост се адаптират избирателно и гъвкаво към пазарните сили.

Обединяващата стратегия цели постигането на институционална обвързаност с пазарните сили във всяко отношение. Изглежда обаче е политически неспособна да регулира въздействието на разединяващите явления (като безработица, регионални неравенства и липса на социално сближаване). Сега повече от всякога времената изискват по-социална Европа.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах за резолюцията, защото считам, че стратегията „ЕС 2020“ трябва да осигури ефективен отговор на финансово-икономическата криза и да даде нов стимул и европейска съгласуваност на процеса на възстановяване на ЕС, като мобилизира и координира националните и европейски инструменти.

Подкрепям необходимостта от по-добро сътрудничество с националните парламенти и с гражданското общество, тъй като въвличането на по-голям брой участници ще увеличи натиска върху националните администрации за постигането на резултати.

Същевременно считам, че европейската промишленост трябва да изиграе своята пионерска роля в устойчивата икономика и зелените технологии за мобилност, като използва потенциала си за износ. Това ще намали зависимостта от ресурсите и ще улесни постигането на нужните цели 20-20-20 относно изменението на климата.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Европа не е най-конкурентоспособната икономика в света през 2010 г. Със спад в БВП от 4% и 23 милиона безработни положението ѝ съвсем не е блестящо. Ако Европейският съюз се нуждае от силен електрически удар, за да върне икономиката и заетостта в правия път, трябва да го направи със същите цели, но с напълно различен подход от този на Лисабонската стратегия. Трябва да отчете и предстоящите преговори в областта на енергетиката, изменението на климата, промишлеността и селското стопанство. Затова подкрепям решителността, примесена с прагматизъм, в новата стратегия 2020. Да гарантираме, че 75% от хората в трудоспособна възраст наистина имат работа, и да видим, че инвестирането на 3% от БВП в научни изследвания дава резултат, са цели, които сега, повече от всякога, Европа трябва да постигне. Дали 27-те столици сътрудничат обаче е друг въпрос. Затова призовавам в стратегията 2020 да се предвидят санкции и стимули за добрите и лошите ученици (раздел 14). И санкции, и стимули. Принципът на санкции и стимули съществува откакто свят светува, но работи.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах против предложение за резолюция RC7-0151/2010, внесено за гласуване в Парламента днес, по същата причина, поради която Зелените не подкрепиха Комисията Барозу II: заради липсата на амбиция. По този повод, ред е на най-големите политически групи в Парламента да разочароват, приемайки резолюцията, която е съвсем посредствена — не съдържа общо икономическо, социално и екологично предложение. Считам, че европейците очакват повече от Парламента.

Европейският парламент беше изолиран при изготвянето на стратегията „ЕС 2020“. Сега, когато със закъснение има шанс да реагира, най-големите политически групи заговорничат за прокарване на безсъдържателна резолюция. Това на практика е пропусната възможност да поставим Европейския парламент в основата на разискването и на централно място като институция.

Richard Seeber (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Въпросът какво ще постигне ЕС по отношение на заетостта и икономическото развитие до 2020 г. е от ключово значение. Особено по време на икономически кризи като настоящата, стратегията „ЕС 2020“ трябва да бъде силата, която да ни изведе от несигурността. Затова е още по-важно да се изберат цели по такъв начин, че те действително да могат да бъдат изпълнени. Политиката не е самоцел, а трябва да създава реалистични програми, с които населението и икономиката да вървят заедно. Устойчивата икономика трябва да заема централно място в оформянето на непосредственото бъдеще.

Това е цел, която трябва да постигнем стъпка по стъпка, не на последно място заради изменението на климата. Въпросът за сигурността на суровините в бъдеще ще расте все повече за Европа, поради което сега трябва да проправим път за устойчиво използване на ресурсите и да насочим европейската политика в тази посока.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Гласувах против общата резолюция, защото трите големи групи очевидно я използват да подкрепят подхода за запазване на настоящето състояние на Комисията Барозу II. Моите избиратели очакват различен подход и искат стратегията „Европа 2020“ да доведе до зелен *нов курс*, зелена революция на 21 век, която да намери равновесието между развитието на човечеството и физическите граници на Земята.

Европейският съюз остава верен на политиката на безкрайно увеличаване на БВП. Но Зелените и еколозите желаем да превърнем стратегията „Европа 2020“ от такава, която цели единствено ръст на БВП, в по-широка политическа концепция за бъдещето на ЕС като социален и устойчив съюз, който поставя хората и опазването на околната среда в основата на своите политики, който се стреми да гарантира благосъстоянието на хората и да създаде възможно най-добрите възможности за всички. Според нас БВП трябва да включва набор от показатели за благосъстоянието, както и показатели, които отчитат общите външни икономически фактори

и натиска върху околната среда. Затова моята група внесе документ от осем страници, който подробно представя нашия алтернативен подход. Предпочитам него пред компромисния текст на трите най-големи групи.

Marc Tarabella (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против резолюцията относно стратегията „ЕС 2020“ заради приемането на параграф 6, който споменава за реструктуриране на системите за социална сигурност и по-голяма гъвкавост за работниците. Освен това резолюцията е по-скоро една бъркотия от донякъде добри намерения за сметка на точни количествени и качествени цели. Затова изглежда, че не е обърнато внимание на почти пълния провал на Лисабонската стратегия до 2010 г.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Стратегията „Европа 2020“ има за цел да представи план за бъдещето за постигане на икономически растеж и за откриване на работни места в Европейския съюз. Подходът трябва да се базира на целите, касаещи устойчивата социална пазарна икономика, устойчивото общество, основано на знанието, и ролята на МСП за насърчване на заетостта.

Стабилната, модерна и гъвкава политика на сближаване трябва да бъде основен елемент от стратегията. Като част от новия Договор от Лисабон политиката на сближаване, чрез хоризонтално приложение, има съществена роля за справяне с новите предизвикателства пред Европейския съюз. В този смисъл европейското териториално сближаване може да се разглежда като основна цел.

Приоритетите на европейското сближаване трябва да включват не само насърчване на конкурентоспособността на европейско равнище чрез ефективно разпределение на средствата, но също и подпомагане на регионите в неравностойно положение за преодоляване на техните социални и икономически трудности и за намаляване на съществуващите различия.

Активната роля на европейските региони за успеха на стратегията също трябва да се подчертае, както и значението на управлението на различните равнища. Желателно е целите, задачите и отговорностите, залегнали в стратегията „Европа 2020“, да бъдат действително споделени от Европейския съюз, държавите-членки и местните и регионални органи.

Поради изброените причини гласувах в подкрепа на предложението за резолюция.

Marianne Thyssen (PPE), *в писмена форма*. – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, представянето на стратегия за изход от кризата има ключово значение в краткосрочен план, но в средносрочен план е необходимо нещо повече. Ако наистина искаме да дадем възможност на социалната пазарна икономика, на нашия социален модел, имаме нужда от по-голям икономически растеж, от „зелен“ растеж, който ще ни направи конкурентни и ще създаде нови работни места. Допълнителните инвестиции в научноизследователска и развойна дейност, в иновативни продукти, производствени процеси и услуги са от решаващо значение, ако искаме да запазим стандарта си на живот в световната икономика.

Устремът към структурна реформа е отразен в стратегията 2020, предложена от Комисията. Също толкова важно е Комисията да се съсредоточи върху няколко по-малки цели, които са измерими и съобразени с отделните държави-членки. Както правилно се предполага в резолюцията, стратегията трудно ще гарантира, че поставените цели са изпълними. Липсата на истински механизъм за налагане на санкции при неизпълнение на целите или при полагане на недостатъчно усилия, означава, че стратегията 2020 е също толкова несъвършена, колкото и предшестващата я.

Общата резолюция представлява добра основа за по-нататъшни обсъждания с Комисията, Съвета и председателя на Европейския съвет. Затова категорично гласувах в нейна подкрепа.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Предложението за обща резолюция на Европейската народна партия (Християндемократи), групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент и групата на Алианса на либералите и демократите за Европа относно стратегията „ЕС 2020“ изразява съвместното решение на политическото лице на капитала да използва всички средства да изпълни жестоката атака и антисоциалните планове на монополите против работническата класа и работниците в целия ЕС. Стратегията „ЕС 2020“ е продължение и разширение на антисоциалната Лисабонска стратегия, като залага стратегическите цели и планове на монопола на капитала и като полага основните заплати и социалните права на работниците на Прокрустово ложе. За да сме точни, имаме: широко приложение на прочутата „гъвкава сигурност“, заедно с „обучение през целия живот“, „обучение и преквалификация“ и „мобилност“ на работниците, премахване на колективните трудови договори, споделени работни места, драстични съкращения на заплатите и пенсията, увеличение на възрастта за пенсиониране и драстични промени в социалното осигуряване, здравеопазването, социалните грижи и образованието. На капитала се

предоставят и значителни суми от хазната под формата на субсидии и стимули за „зелено развитие“. Гръцката комунистическа партия гласува против резолюцията на Европейския парламент относно стратегията „ЕС 2020“.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Преди много време Жак Делор казваше, че не можем да се влюбим в единния пазар или в единната валута. Аз съм влюбена в Съюз, който обръща сериозно внимание на реалните нужди на семействата в държавите-членки в строго съответствие с националните и европейски правомощия. Но четейки стратегията „ЕС 2020“ и парламентарната ни резолюция, откривам, че амбициите ни са ограничени до срамежлив флирт със свободната пазарна икономика. Няма признание за инвестираното от гражданите в социалното сближаване, нито солидарност между поколенията. Не трябва ли да променим възгледите си относно трудовите отношения и създаването на добавената стойност, която е от полза за цялото общество? Комисията предлага количествено измерима цел за борба с бедността. Това неминуемо ще възвърне процеса на „обиране на каймака“, който не помага на най-бедните граждани. Липсата на списък от показатели за бедността неволно показва липса на разбиране за това, какво означава бедност. Бедност означава не само да си без работа и хората, които живеят в крайна бедност непрекъснато, не само търсят работа, а искат и подходящ достъп до съществуващите права. „Европа 2020“ трябва да подходи с по-голям ентузиазъм и решителност към проблема. Въздържах се при гласуването.

Предложение за резолюция RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Прочетох и доклада на съдия Ричард Голдстоун, и заключенията на посланик Дора Холд, които оборват много от аргументите в доклада на Комисията на ООН, начело със съдия Голдстоун. Сравнявайки ги, забелязах предубедения тон на доклада „Голдстоун“ и затова не подкрепих резолюцията относно изпълнението на препоръките на доклада „Голдстоун“ относно Израел и Палестина.

Действията трябва да бъдат анализирани по прозрачен и безпристрастен начин спрямо двете страни в конфликта. Докладът „Голдстоун“ не посочва причината, която предизвика израелската операция в Газа: почти 12 000 нападения с ракети и минохвъргачки срещу израелски цивилни. След оттеглянето на израелските сили от Газа, броят на ракетните нападения се е увеличил с 500%. Докато през 2004 г. и 2005 г. бяха извършени съответно 281 и 179 ракетни нападения срещу израелска територия, след израелското изтегляне от Газа (през септември 2005 г.) броят на нападенията скочи на 946 през 2006 г., 783 през 2007 г. и 1 730 през 2008 г.

Нито една държава-членка на Европейския съюз не е гласувала в подкрепа на приемането на доклада „Голдстоун“ в рамките на Съвета на ООН по правата на човека. Спазването на международното право трябва да бъде приоритет за всички участващи страни.

Andrew Henry William Brons (NI), *в писмена форма*. – (EN) Решихме да се въздържим по всички гласувания, свързани с Палестина и Израел. Не можем да гласуваме за резолюции, които предоставят на Европейския съюз правомощия за провеждане на външната политика или които са в противоречие с нашата политика на неутралитет в конфликта. Заемаме неутрална позиция спрямо Израел, палестинците и други арабски и мюсюлмански държави. Но неутралитетът ни не се дължи на безразличие. Признаваме, че нападенията срещу цивилни от страна на държави или организации са напълно недопустими. Освен това ще се радваме конфликтът да приключи с почтено споразумение.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Посетих Газа в началото на годината и лично видях колко важно е Парламентът да предприеме действия. Препоръките от доклада „Голдстоун“ трябва да бъдат приложени изцяло, като аз ще проследя въпроса през идните месеци.

Derek Roland Clark (EFD), *в писмена форма*. – (EN) Въпреки че разбирам, че конфликтът в Газа и Западния бряг е хуманитарна трагедия, не мога да подкрепя съществуващото международно влияние на европейските институции, тъй като не признавам Европейския съюз. Вотът ми по темата в Парламента от 10 март 2010 г. отговаря на съвестта ми.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих резолюцията, която подчертава, че зачитането на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право е основна предпоставка за справедлив и траен мир в Близкия изток; изразява загриженост от натиска, оказан от органи в Израел и Газа върху неправителствени организации, съдействали при разследването по доклада „Голдстоун“; призовава за безусловно прекратяване на блокадата на Газа и призовава Европа публично да призове Израел и палестинците да изпълнят препоръките на доклада „Голдстоун“. Докладът заключава, че изключително високата смъртност сред цивилното население, включително над 300 деца, произтича от израелската политика на съзнателно използване на прекомерна сила в противоречие с международното право; че обсадата на Газа е равностойна на колективно наказание за 1,5-милионното население в противоречие с международното право. Препоръчва държавите, подписали Женевските конвенции (включително Ирландия),

да преследват отговорните за тези политики и тяхното прилагане. В момента подготвям официална жалба до ирландската полиция въз основа на констатациите на доклада „Голдстоун“, с което Главната прокуратура да обмисли предприемането на наказателно преследване на отговорните в Ирландия.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), в писмена форма. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, не считаме, че „Хамас“ трябва да бъде включена в списъка на ЕС на терористичните организации. Имаме много критики към „Хамас“ и не на последно място по отношение на нападенията от нейна страна срещу израелското цивилно население, но в същото време сме загрижени, че безусловното осъждане от страна на ЕС може да влоши положението и „Хамас“ да се изолира още повече. Не споделяме мнението, че решението на ЕС да продължи политическата изолация на „Хамас“ след успеха ѝ в свободни и демократични избори е правилно. Считаме, че ЕС трябва да направи сравнение между възможността за постигане на успех чрез изолация и санкции и използването на критичен диалог и сътрудничество.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Всеки, който като мен следи от години израелско-палестинския конфликт, може единствено да заключи с тъга, че много от искрените усилия за постигане на траен мир продължават да бъдат недостатъчни, за да убедят и мотивират избралите насилието да се откажат от него веднъж и завинаги. Победата на „Хамас“ в изборите и разделянето на палестинската територия на две части с отделна власт значително влоши и без това тежкото положение.

Докато „Хамас“ не признае законното съществуване на държавата Израел, диалогът ще бъде само театър. От своя страна, Израел трябва да внимава позициите, които заема, да бъдат подходящи и пропорционални, за да не застраши международното признание, с което се ползва. Също като Ицхак Рабин аз също считам, че дипломатическият мир още не е истински мир, но е важна стъпка към постигането му. Необходимо е да се работи в тази посока и да се премахнат пречките пред постигането на истински мир. Докладът на съдия Голдстоун посочва някои пречки, издигнати от двете страни в процеса, а именно сериозните злоупотреби и престъпления, които трябва да бъдат разследвани, съдени и наказани.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Трябва да се обърне внимание на въоръжения конфликт, започнал в Газа на 27 декември 2008 г. и приключил на 18 януари 2009 г., причинявайки смъртта на над 1 400 палестинци и 13 израелци. Загубата на човешки живот беше съпроводена от унищожаването на по-голямата част от гражданската инфраструктура.

Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и държавите-членки трябва да работят за обща позиция на ЕС в отговор на доклада на проучвателната мисия за конфликта в ивицата Газа и в Южен Израел.

Искам да подчертая, че зачитането на международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право е от съществено значение за постигането на справедлив и траен мир в Близкия изток.

Съгласен съм с призива върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и държавите-членки да контролират изпълнението на препоръките от доклада „Голдстоун“ чрез консултации с външни мисии на ЕС и неправителствени организации, които работят в тази област.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Приемането на резолюцията относно конфликта в Газа от Парламента е положителна стъпка, тъй като признава нарушенията на международното право от страна на Израел. То доказва въздействието на доклада „Голдстоун“ върху блискоизточния мирен процес, като представя пред Парламента постоянните нарушения на международното право от страна на Израел.

Истината е, че докладът „Голдстоун“ съдържа ясни доказателства за нарушенията на международното хуманитарно право, извършени от израелската армия на палестинска територия по време на военните действия от 2008 г.

Поради това искаме незабавното приемане на заключенията от доклада и изпълнението на препоръките му. Същевременно настоятелно призоваваме Европейският съюз да гарантира, че няма да продължи със споразумението за асоцииране ЕС-Израел, докато държавата не престане да нарушава международното право и основните права на човека, които Израел продължава да нарушава в окупираните палестински територии.

Charles Goerens (ALDE), в писмена форма. – (FR) Това е още една ретроспективна оценка на грешките, допуснати от всяка една от страните, участващи в конфликта. Ако едни и същи причини водят до едни и същи последствия, то имаме основание да се усъмним в причините, тъй като последствията винаги са катастрофални. Причините са изстреляните ракети по израелски градове. Последствията са несъразмерното контранападение от страна на Израел. Последствията са злочестото положение на хората в Газа. Причините са също и възползването от нещастieto на хората от най-радикалните фракции. Ето една идея: защо да не започнем да

подкрепяме само онези сили в двата лагера, които действително са за мира? Тези сили съществуват и от двете страни и твърде често са обвинявани, че предават собствения си народ, понеже мечтаят за сценарий, при който е възможно да се преодолеят разделенията в региона, който отдавна служи за фон на един от най-опасните конфликти на планетата.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията, призоваваща за изпълнението на препоръките от доклада „Голдстоун“, защото е жизненоважно да получим обещание от израелските и палестинските органи, че ще проведат безпристрастно и прозрачно разследване на трагедията в Газа от 2008-2009 г. по решителен, но не и агресивен начин. Държавите-членки, от своя страна, трябва още по-твърдо да защитават категоричната си позиция и да отстояват изискванията пред израелските и палестинските партньори. Международното хуманитарно право трябва да се спазва от всички страни, участващи в конфликта, а целта на ЕС трябва да бъде да гарантира спазването на тези принципи.

Joe Higgins (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като тя подчертава ужасяващите условия, в които живее днес по-голямата част от палестинското население в Газа, и призовава за „незабавно“ и „безусловно“ отваряне на всички граници на Газа. Напълно подкрепям правото на палестинското население на самоопределение, както и неговото право да се защити от многобройните нападения от страна на израелската армия и въоръжени сили. Но категорично не съм съгласен с идеите на десния политически ислям и на „Хамас“. Също така съм против индивидуални нападения над еврейски работници, които допълнително разделят израелската и палестинската работническа класа. Това единствено служи на израелското правителство и на други екстремни десни групировки в Израел като повод за нови нападения срещу палестинското население. Израелското правителство не служи на интересите на палестинския народ, нито на израелската работническа класа. Посегателствата над стандарта на живот и демократичните права трябва да бъдат съвместно победени от израелските и палестинските работници. Единственото решение за постигане на траен мир в региона е социалистически Израел заедно със социалистическа Палестина, чиито граници са договорени от двете общности и които са част от една демократична социалистическа конфедерация в Близкия изток.

David Martin (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Твърдо подкрепям заключенията на доклада „Голдстоун“ и съм доволен, че Парламентът одобри препоръките му. Надявам се, че процесът към траен мир чрез двудържавно решение ще бъде подкрепено от констатациите на доклада.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) ЕС трябва да бъде дълбоко загрижен за решаването на израелско-палестинския конфликт, който освен жертвите, които е взел, в продължение на десетилетия поражда сериозна нестабилност в региона и в света.

Дори и така считам, че има разлика между действията на Израел като демократична и суверенна държава, която споделя и насърчава основните ценности на западните общества, и радикални движения като „Хамас“, по-голямата част от които отказват да признаят съществуването на държавата Израел. Това представлява пречка пред окончателното решаване на конфликта.

Това не ни пречи да осъждаме актовете на насилие във всички случаи, извършени и от двете страни в конфликта, които шокират света и които могат единствено да ни мотивират и ангажират още повече да намерим начини да насърчим разбирателството.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Днешното предложение за обща резолюция относно доклада „Голдстоун“ за пореден път показва желанието на ЕС за справедлива оценка и преглед на събитията по време на конфликта в Газа. На 26 февруари 2010 г. двете страни бяха отново призовани от Общото събрание на ООН да проведат достоверни разследвания и да представят допълнителни доклади в срок от пет месеца. Палестинските органи създадоха независима разследваща комисия, което е много добра новина. Действията на Европейския съюз на международната сцена трябва да бъдат насочени към стриктно спазване на принципите и целите на Хартата на ООН и на международното право. По същия начин спазването на международното хуманитарно право и нормите на международното право в областта на правата на човека от Израел и палестинците е съществена предпоставка за мирния процес, който трябва да доведе до две държави, съществуващи успоредно в мир и сигурност. С резолюцията ЕС се опитва да постигне определена обща позиция относно мерките, произтичащи от доклада на мисията на ООН за установяване на фактите за конфликта в Газа и в Южен Израел, ръководена от съдия Голдстоун. Докладът застъпва изпълнението на препоръките и поемането на отговорност за всички нарушения на международното право, включително за военните престъпления, поради което гласувах в негова подкрепа.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма.* – (DE) Предложението за обща резолюция относно доклада „Голдстоун“ демонстрира желанието на Европейския съюз за подробно и честно разследване на събитията около конфликта в Газа. На 26 февруари 2010 г. Общото събрание на ООН също за пореден път призова за разследване в срок от пет месеца на инцидентите и на предполагаемите сериозни нарушения на правата на човека. Според последната информация, досега само палестинската страна е отговорила, което е голям срам. Според мен Европейският съюз трябва активно да подпомогне международните организации и комитети за съблюдаване и прилагане на международното право. Именно спазването на международното хуманитарно право и на нормите на международното право в областта на правата на човека от двете страни в конфликта ще бъде основна предпоставка за постигане на видим напредък в близоизточния мирен процес, който може отново да бъде сериозно възпрепятстван сега в резултат от планираното заселване от страна на Израел. Общата резолюция призовава за изпълнение на препоръките на доклада от мисията на ООН за установяване на фактите за конфликта в Газа и в Южен Израел, ръководена от съдия Голдстоун, поради което гласувах „за“.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Правата на човека трябва да бъдат зачитани от всички страни в конфликта в Близкия изток. Всяко съмнение за нарушаването им, от която и да е от страните, трябва да бъде проверено. Но трябва да се използва един и същи подход към всички страни в конфликта. Докладът „Голдстоун“ предизвиква много емоции и противоречия. Получи много обвинения в пристрастност. Мнозина твърдят, че не третира еднакво всички фактори, довели до конфликта. Международната общност обаче не трябва да обръща гръб на конфликта. Препоръките от доклада „Голдстоун“ включват предложение за провеждане на международно разследване на предполагаемите престъпления, извършени и от двете страни в конфликта. Действителността в Близкия изток обаче поставя въпросителен знак за възможността същото да се направи. Съществува сериозна опасност Европейският парламент да не бъде в състояние да следи действията на „Хамас“, а само тези на Израел. Отчитайки обстоятелствата, реших да гласувам против приемането на общата резолюция при окончателното гласуване.

Zuzana Roithová (PPE), *в писмена форма.* – (CS) Не подкрепих общата резолюция на социалистите, либералите, левицата и Зелените за прилагане на препоръките от доклада „Голдстоун“ относно Израел. Докладът беше приет на Общото събрание на ООН през ноември миналата година само от пет от 27-те държави-членки на ЕС. Причината е, че докладът не е отговорно анализиран на равнище Съвет по правата на човека и по този начин Общото събрание гласува един небалансиран доклад, който описва Израел като терористична организация. Аз съм от политиките, които се стремят към обективно и безкомпромисно разследване на всички случаи на предполагаеми нарушения на правата на човека по време на конфликта в Газа. Залогът обаче е достоверността на заключенията от разследването. Неприемливо е да се позволи политизирането на текущо разследване, което все още не е приключило. Целта в крайна сметка трябва да бъде постигането на мирно решение на израелско-палестинския конфликт и бъдещ просперитет на две независими държави, Израел и Палестина, а не борба за власт между Европа и САЩ за влияние в региона.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на предложение за резолюция RC7-01 36/2010 относно препоръките от доклада „Голдстоун“, най-вече защото настоява за твърда позиция на ЕС относно последващите действия във връзка с доклада „Голдстоун“, за изпълнението на препоръките и за публично търсене на отговорност за всички нарушения на международното право; изисква от всички страни да проведат разследвания, които отговарят на международните стандарти, в рамките на пет месеца и активно проследяване на изпълнението на доклада от страна на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията и от държавите-членки на ЕС. Освен това добавя нови точки към това, което Парламентът вече заяви преди, като например искането върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията да оцени резултатите от разследванията, проведени от всички страни, и да докладва пред Парламента; припомня, че отговорността и доверието в ЕС и държавите-членки изискват пълен контрол над разследванията, и изразява загриженост за натиска върху неправителствените организации, участвали в изготвянето на доклада „Голдстоун“ и в последвалите разследвания, включително и за ограничителните мерки, наложени над дейността им.

Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), *в писмена форма.* – (SV) Сега не е подходящият момент за приемане на резолюция относно Израел. Очакваме скоро пълна оценка на доклада „Голдстоун“ и считам, че не трябва да я изпреварваме. Положението е деликатно и конфликтът между страните е поляризиран. Не трябва да го влошаваме допълнително, като приемем резолюция, която определено ще бъде счетена за незадоволителна от засегнатите страни. Намираме за странно също така, че ЕС може да приеме резолюция, която не е подкрепена от никоя от държавите-членки на ЕС в Съвета по правата на човека на ООН.

Marek Siwiec (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Не считам, че общата резолюция за изпълнение на препоръките от доклада „Голдстоун“ относно Израел/Палестина отразява изцяло изразените мнения от членове на

Европейския парламент по време на разискването, проведено в Брюксел на 24 февруари. Резолюцията не представя по подходящ начин позицията на мнозинството от политическите групи, които помогнаха за създаването на документа. Докладът „Голдстоун“, с който е свързана резолюцията, е пристрастен и не третира еднакво всички фактори, довели до конфликта. Освен това общата резолюция не споменава обстоятелствата, довели до конфликта, нито осемте хиляди нападения срещу израелски цивилни, организирани от „Хамас“ и други въоръжени групи. Не се споменава и че „Хамас“ не се съобрази с прекратяването на огъня.

Точка 7 от документа, на който се позовавам, ясно показва, че Европейският парламент няма да може да следи действията на „Хамас“, а само на Израел. Подобна позиция намалява доверието в съдебната система на Израел и в израелските институции и подкопава способността им да провеждат разследвания. Затова гласувах против приемането на общата резолюция при окончателното гласуване.

Catherine Soullie (PPE), в писмена форма. – (FR) Свеждането на израелско-палестинския конфликт до чисто сравняване на броя жертви в двата воюващи лагера може само да изкриви представата ни за войната, която продължава твърде дълго. Всички сме съгласни, че е трудно да се намери решение на конфликта, тъй като причините са комплексни и дълбоки. Затова не е възможно да гледаме на нещата в тази част на света в черно и бяло.

Единствената цел на мисията, ръководена от съдия Голдстоун, беше да определи нарушенията на международното право. Въпреки че не всички заключения в доклада са неоправдани, считам, че най-честното и интелигентно решение е да се гласува против резолюцията, която одобрява подхода и заключенията на документ, който според мен е изготвен предубедено, но преди всичко въз основа на нецялостни цели.

Да, трябва да осъдим и прекратим нарушенията, извършвани от двете воюващи страни в региона, но трябва да бъдем много внимателни по отношение на начина, ако искаме да се установи правосъдие в региона, което да доведе до траен мир.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Гласувах в подкрепа на общата резолюция относно доклада „Голдстоун“, не на последно място защото отчита, че хората в Газа продължават да живеят в ужасни условия вследствие от блокадата, и тъй като призовава за незабавно, трайно и безусловно отваряне на граничните пунктове. Одобреният текст настоява за изпълнение на препоръките от доклада „Голдстоун“ и за търсене на отговорност за всички нарушения на международното право, включително и обвиненията във военни престъпления. Докладът е резултат от балансирано и задълбочено разследване, основано на посещения на място и разпитване на свидетели.

Според доклада участващите страни са нарушили международното хуманитарно право. Докладът държи висши офицери от израелската армия отговорни за следното: за безразборното използване на бял фосфор, за неправенето на разлика между цивилни и войници, за човешките последствия от блокадата, която е средство за колективно наказание, и за нарушаване на военното право.

Докладът е достатъчно основание да изиска от генералният секретар на ООН и Съветът за сигурност да започнат съдебни производства, което ще бъде най-добрият начин да се елиминират всякакви съмнения и дискусии около събитията в Газа. Съжалявам, че групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не са вложили тежест в документа.

Charles Tannock (ECR), в писмена форма. – (EN) Групата ECR не признава голяма част от доклада „Голдстоун“ и затова не гласувахме в подкрепа на предложението за резолюция на групата PPE и предложението за обща резолюция. Групата ECR е сериозно притеснена за легитимността и предубедения характер на доклада, изготвен от съдия Голдстоун, и в частност не желае членове на израелските въоръжени сили или политици да бъдат обвинени във военни престъпления. Подкрепяме продължаването на преговорите за мир и сигурност в региона, подкрепяме двудържавното решение и признаваме хуманитарните проблеми, породени от продължаващия конфликт в региона.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), в писмена форма. – (PL) Като световен играч Европейският съюз трябва да се грижи не само за доброто на своите граждани, но не трябва да забравя да поддържа и останалата част от света. Поради това решенията на членовете на Европейския парламент трябва да се основават на реалност, която е не само европейска. Гласуването на резолюцията за изпълнение на препоръките от доклада на съдия Голдстоун, преди докладът да е приет от ООН, е грешка.

Освен факта, че не разполагахме с достатъчно време да обсъдим доклада, не ни бяха представени всички аргументи за и против. При положение че държавите-членки на Европейския съюз не показват воля за

предприемане на съгласувани действия по отношение на Израел и Палестина, приемането на каквато и да е резолюция от Европейския парламент не е полезно за мирния процес в Близкия изток.

Поради тези причини се въздържах при гласуването по резолюцията на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и гласувах против общата резолюция, предложена от другите партии. Имам особени резерви по отношение на точки Й и 10 от общата резолюция, които макар да подчертават трагичното положение на жителите на ивицата Газа, не обясняват, че то е пряк резултат от управлението на „Хамас“ — група, считана от международната общност за терористична организация. Освен това не съм съгласна с точки 2 и 4 от общата резолюция, които призовават за изпълнение на препоръките от доклада „Голдстоун“, при положение че не всички от тях са оправдани.

Dominique Vlasto (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Благодарение на доклада „Голдстоун“ е възможно да се подчертае необходимостта от бързо провеждане на независими разследвания за установяване на действителните събития и отговорността на страните и да се направят изводи от нарушенията на международното право и хуманитарното право по време на конфликта в Газа. Разследванията трябва да се проведат честно от палестинските и израелските държавни органи. Надявам се, че така ще могат да улеснят възобновяването на преговорите, и затова безрезервно подкрепям разследванията. Искam също да подчертая, че конфликтът в Газа провали много от проектите, финансирани от Европейския съюз и насочени към облекчаване на хуманитарната криза, пред която е изправено населението, жертва на недостиг на стоки за ежедневна употреба и с липса на достъп до основни публични услуги. Трябва да дадем надежда на местното население, което да продължи да вярва в бързото решаване на израелско-палестинския проблем. Само по този начин ще са налице условията за постигане на справедлив и траен мир между палестинска и израелска държава, които са жизнеспособни, безопасни и мирни съседи.

Предложение за резолюция RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Неотдавна напомних на Парламента, че изборите в Беларус не са свободни, че свободата на изразяване, на сдружаване и на протест не съществува и че репресиите от страна на органите се увеличават все повече. Освен това политическите затворници все още не са освободени, смъртното наказание не е отменено и няма никакви гаранции нито за разделението на властите, и по-специално за независимостта на съдебната власт, нито за зачитането на правата на човека.

Скорешните полицейски действия срещу Съюза на поляците в Беларус и отказът за гарантиране на търсените права са поредните две събития, които отслабват европейското доверие в диктатурата в Беларус. Те призовават всички европейски демократи, най-вече европейските институции и правителствата на държавите-членки, да бъдат изключително бдителни и да реагират твърдо и координирано на органите в Минск, които продължават да бъдат лоялни към най-лошата част от наследството на комунизма. Европейският съюз не може да бъде партньор на Беларус, която не зачита нито собствените си граждани, нито международното право. Както се казва в моята страна: „по-добре сам, отколкото в лоша компания“.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският съюз не трябва да признава легитимността на парламента на Беларус, докато не се проведат свободни избори в държавата. Затова призовавам беларуските органи да осъществят пълна реформа на държавното изборително законодателство в съответствие с препоръките на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ)/Бюрото за демократични институции и човешки права.

Действията на беларуските органи срещу членовете на организацията, която представлява полското национално малцинство, са абсолютно осъдителни, както и политически предубедените съдебни дела и фактът, че съдебните органи очевидно изпълняват поръчки на изпълнителната власт. ЕС не може да се съгласи с решението на беларуските органи за ограничаване на достъпа до интернет или с липсата на гаранции за свободата на печата, за свободата на мирните събрания и сдружаване и за свободата на поклонение в църкви, различни от беларуската православна църква, както и за други права и политически свободи.

Твърдя, че нивото на сътрудничество на Общността с беларуските органи трябва да бъде пропорционално на нивото на зачитане на правата на човека в държавата. Все още съм притеснен от изявлението на заместник-председателя на Комисията/върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно репресиите срещу полското национално малцинство, което беше слабо и закъсняло.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) След края на Студената война отношенията между Беларус и Запада еволюират по посока на ново разбирателство, като Европейският съюз развива положителен диалог,

предоставяйки на Беларус стимули за постигане на напредък по отношение на демокрацията и правата на човека.

Въпреки това ЕС не може да приеме действия, които са в противоречие с международните принципи и законодателство по отношение на правата на националните малцинства. Позицията на ЕС по отношение на правата на човека е категорична.

Kristiina Ojuland (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Г-н председател, като съавтор на резолюцията на Европейския парламент относно положението на гражданското общество и малцинствата в Беларус гласувах в подкрепа на резолюцията. Въпреки че миналата година режимът на Лукашенко освободи политически затворници и се смекчи донякъде, Европейският съюз не може да си затвори очите за скорошното нарушаване на правата на човека на членове на Съюза на поляците в Беларус. Ползите от Източното партньорство на ЕС за гражданите на Беларус могат да се увеличат само ако беларуската администрация гарантира правата на човека и гражданските свободи на беларусите и стартира демократични реформи. Отстъпките, направени от режима до момента, са вечно недостатъчни, а задържането на лидера на Съюза на поляците в Беларус Анжелика Борис, отказът за регистриране на движението и замразяването на активите му са още един удар за отношенията с Европейския съюз. Според мен, предвид постоянното нарушаване на принципите на правата на човека и на правовата държава, Европейският съюз може единствено да обмисли повторно налагане на санкции за беларуската администрация.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах в подкрепа на приемането на предложението за обща резолюция на Европейския парламент (RC-B7-0134/2010). Преди няколко месеца Европейският парламент прие резолюция, призоваваща беларуските органи да отменят смъртното наказание за своите граждани. Днес за пореден път говорим за Беларус, нарушения на правата на човека и принципите на гражданското общество. Европейският съюз се отвори за Беларус. Приложихме нужните мерки като включването на Беларус в Източното партньорство. Доверието, което гласувахме на Беларус, трябваше да накара държавата да тръгне към демократизация и зачитане на гражданските права. За съжаление, това не се случи. Затова Европейският съюз трябва да бъде твърд и да приеме по-категорична позиция в отношенията си с Беларус и да предприеме ефективни действия, с които да гарантира, че правата на малцинствата ще бъдат спазвани. Надявам се, че настоящата резолюция ще предизвика промени в желаната посока. Ако не, очаквам преразглеждане на подхода на Европейския съюз към Беларус и налагане на съответните санкции. Евентуално неефективно решение ще бъде доказателство за нашата слабост.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на резолюцията, по чийто текст в действителност има съгласие между всички големи групи, включително и нашата. Резолюцията беше приета единодушно.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Липсата на свобода на словото, проблемите с регистрацията на политически и дори на социални организации и използването на държавните медии за пропагандни цели са показателни за прекалено авторитарното функциониране на държавата. Съюзът подаде ръка за помощ на Беларус, като включи страната в Източното партньорство, една програма, която цели укрепване на демокрацията и принципите на правовата държава. Действията на беларуските органи не отговарят на международните стандарти за установен начин на поведение по отношение на опозицията и неправителствените организации, нито на стандартите по отношение на защитата на националните малцинства. Важно е да намерим умел начин за излизане от ситуацията, при който Съюзът да покаже неодобрението си чрез специфични мерки, като например санкции или визови ограничения, но в същото време не трябва да изолираме Беларус от останалата част на Европа, защото цялото беларуско общество ще пострада, а не само органите, осъдени от ЕС. Трябва да покажем на Беларус каква полза може да има от сътрудничеството с ЕС и да посочим, че степента, в която Беларус отговаря на изискванията на ЕС, ще бъде отразена в подкрепата, на която може да разчита.

Artur Zasada (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Останах доволен от резултатите от днешното гласуване. Приехме резолюция, в която осъждаме скорошните репресии срещу полското малцинство в Беларус. Приемането на документ с аklamация има специално значение. Това е вот на целия Парламент, на всички политически групи и на представителите на 27-те държави-членки на Европейския съюз. Не смятам, че Беларус ще може да се възползва от ползите от Източното партньорство без преди това да признае Съюза на поляците в Беларус и да върне имуществото му, както и да освободи политическите затворници като Andrei Bandarenko, Ivan Mikhailau и Arystom Dubski. Днес изпратихме ясно послание на Беларус. Сега очакваме отговор.

Предложение за резолюция В7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Европейският съвет подчерта значението на преразглеждането на икономическия и социален договор между финансовите институции и обществото, на което служат те, и създаването на гаранции, че обществото може да се възползва от предоставяните ползи навреме и е защитено от риск. Във връзка с това Европейският съвет призова МВФ, когато извършва прегледа, да разгледа всички възможности, включително въвеждането на данъци върху финансовите операции в световен мащаб. Подкрепям тази резолюция и смятам, че Европейският съюз трябва да постигне съгласие за обща позиция по този въпрос.

Европейската комисия трябва да изготви оценка на въздействието на общ данък върху финансовите операции и да проучи неговите предимства и недостатъци. Съгласен съм също така и с включената в резолюцията разпоредба, че е необходимо да се анализира на общностно равнище как финансовият сектор може да помогне за компенсиране на щетите, които бяха нанесени на икономиката заради него, или щетите, свързани с държавните интервенции за стабилизиране на банковата система.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Настоящото предложение за резолюция, което следва обсъжданията на Г-20 по време на срещата на високо равнище в Питсбърг и искането на някои международни органи, като например МВФ, може да даде решение, което да осигури избягването на нови финансови катастрофи и същевременно да способства за усвояване на сумите, които държавните хазни предоставиха на банките, за да ги спасят от колапс. Във всички случаи приветстваме водещата инициатива на Франция и Белгия за приемане на такова законодателство (като възможността за въвеждане на подобно законодателство се разглежда и от Обединеното кралство) и очакваме да видим неговото въздействие.

Според френските оценки 0,005% данък ще изтегли повече от 20 млрд. евро от трезорите на френските банки. Как обаче ще реагира банковият сектор? Ще ограничи ли броя на спекулативните сделки, които се смятат за вредни, или ще се възползва от мобилността на капитала и ще продължи да извършва такива сделки чрез банкови клонове, разположени в държави, където такъв налог не съществува?

Ето защо смятам, че успехът на тези данъци изисква глобален подход, което означава те да бъдат представени пред международни организации като ООН. Дори и по този начин, трудно може да се повярва, че е възможно да се постигне съвместна инициатива в световен мащаб (за сравнение мога да посоча например офшорните законодателства).

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Подкрепяйки приетата днес с много голямо мнозинство резолюция (536 гласа „за“, 80 гласа „против“ и 33 „въздържали се“), френската делегация на Демократичното движение повтори своето желание за извършване на оценка на въздействието и представяне на практически предложения от Европейската комисия относно създаването на данъци върху финансовите операции. Призоваваме Комисията да изготви предложение, за да определи общата европейска позиция, която да бъде представена на срещата на Г-20 през юни. Би било добра идея също така да се оцени степента, до която подобен данък може да помогне за стабилизирането на финансовите пазари. Въпросите, на които Комисията следва да даде отговори, засягат използването на този данък в подкрепа на приспособяването на развиващите се страни към изменението на климата и за финансиране на сътрудничеството за развитие, а също така какви лостове може да използва Комисията, за да убеди своите партньори да се присъединят към нея в прилагането на данъка, така че да се избегне миграцията на капитали. Преди всичко обаче трябва да бъде направена по-задълбочена оценка на въздействието, за да се гарантира, че този данък няма да намали конкурентоспособността на Съюза или устойчивите инвестиции, нито ще има негативни последици за малките и средните предприятия и отделните инвеститори.

Harlem Désir (S&D), *в писмена форма.* – (FR) През 2000 г. внесох в междупарламентарната група по глобализацията първата резолюция, в която се отправяше призив Комисията да проучи приложимостта на данък върху спекулативните капиталови потоци. Резолюцията не беше приета, тъй като получи малко под необходимите за приемането ѝ гласове. Изминаха десет години и държавите от Г-20, както и някои държави-членки вече не отхвърлят идеята за този данък. Преди всичко финансовата криза също ни напомни за щетите, които може да бъдат причинени от нестабилните финансови пазари.

Ето защо приветствам приемането с голямо мнозинство на резолюцията относно данъците върху финансовите сделки. Това е само една малка стъпка, но посланието е ясно. Парламентът призовава Комисията най-накрая да се заеме с въпроса и да работи върху проект за тяхното въвеждане. Подобен данък ще има двойното предимство да помогне за стабилизирането на пазарите и за генерирането на огромни приходи, които да помогнат на развиващите се страни да финансират борбата срещу бедността и приспособяването си към изменението на климата.

Неговите противници ни казват, че той ще бъде ефективен само ако се прилага в световен мащаб, но ние трябва да поставим начало, както направиха някои държави с данъка върху самолетните билети. Политиката „да почакаме и ще видим“ няма да ни доведе доникъде. Трябва да покажем пътя.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Финансовият сектор трябва да поеме своята отговорност за икономическата криза, която все още тегне над нас. Досега реалната икономика, данъкоплатците, потребителите, обществените служби и обществото като цяло плащат по-съществената част от разходите и последиците от финансовата криза. Няколко държави-членки призовават за данък върху финансовите сделки.

Днес политическата и регулаторна рамка в тази област е различна. Налице са нови регулаторни инициативи, като например за борба срещу данъчните убежища, премахване на законовите вратички във връзка с управленските отчети, за изисквания по отношение на операциите на фондовия пазар и за използване на информационен регистър на деривативните инструменти.

Европейският съюз трябва да приеме обща позиция в международната рамка на заседанията на G-20. За да изпълни това, Комисията трябва да направи оценка на въздействието на световен данък върху финансовите операции преди следващата среща на високо равнище на G-20.

Оценката трябва да прецени по-специално последиците от въвеждането на данък върху финансовите операции в Европейския съюз в сравнение с въвеждането му в световен мащаб. Необходимо е да се установят разходите, както и дали този данък ще допринесе за стабилизирането на финансовите пазари.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Различните изявления в преамбюла на резолюцията, вече одобрени от мнозинството в Парламента, правят положително впечатление. Това важи в особено голяма степен за твърдението, че финансовият сектор трябва да поеме справедлив дял от тежестта на икономическото възстановяване и развитие, като се има предвид, че досега значителна част от разходите и последиците от финансовата криза се понасяха от реалната икономика на данъкоплатците, потребителите, обществените услуги и обществото като цяло. Като изключим това обаче се изразява почти съжаление за всяко действие, което може да помогне за въвеждането на евентуален данък върху финансовите операции, като се налагат много ограничения върху прилагането на резолюцията. Ето защо ние се въздържаме.

За съжаление, има забавяне в прилагането на нови регулаторни инициативи и постигането на напредък в обещаната борба срещу данъчните убежища, премахването на правните пропуски във връзка с управленските отчети, изискванията по отношение на сделките на фондовата борса и използването на търговски информационни регистри за деривативните инструменти. Необходимо е да се постигне решителен напредък, вместо отново да се работи в мътни води, което единствено помага на финансовите спекуланти и обслужва големите капиталистически интереси.

David Martin (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям данъка върху финансовите операции и съм много доволен, че тази инициатива получава толкова голяма подкрепа. За да бъде ефективен, данъкът трябва да се прилага в световен мащаб, и аз подкрепям мерките за въвеждането на този налог върху финансовите операции.

Arlene McCarthy (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Днес гласувахме с голямо мнозинство за запазване на политическия импулс в подкрепа на световния данък върху финансовите операции (ДФО). Ясно е, че е настъпил моментът за радикални действия, за да се гарантира, че финансовият сектор плаща за развитието си след кризата, и данъкът върху финансовите операции може да бъде важен инструмент. Той се ползва със силна подкрепа от обществеността и от неправителствените организации и профсъюзите в Европа. Данъкът върху финансовите операции може да помогне за намаляване на нестабилната и рискова финансова търговия, като същевременно ще събере милиарди, които да помогнат за преодоляване на последиците от изменението на климата и за предоставяне на помощ за развиващите се страни, които са най-силно засегнати от финансовата криза. Тази резолюция призовава Комисията да анализира възможностите за такъв данък и изпраща ясен сигнал, че Европа ще настоява за създаването на световно споразумение за изпълнение на искането на обществеността за действия. Разочаровашо е, че групата ECR и нейните членове от Консервативната партия, които са изрично против всякакъв данък върху финансовите операции, избрах в своите изявления умишлено да представят погрешно днешното гласуване като призив за данък върху финансовите операции, засягащ само ЕС. Ако Европа не предприеме действия и не изрази становище, ще останем извън международния дебат. Вместо това днешното гласуване дава мандат на Европа да помогне, като играе водеща роля в този дебат.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Португалската партия Демократичен и социален център като правило е против създаването на европейски данъци. Факт е също, че данъците са важен инструмент в ръцете на държавите-членки, повече от всякога в трудни времена като настоящата криза. И накрая, различните варианти за данъчно облагане, било то чрез данъци или вноски, които се използват в различните

държави-членки, задължително ще придаде на разглеждания тук данък повече или по-малко санкциониращ характер, като ще позволи несправедливост на европейско равнище, което не би било логично.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Според мен неизбежната истина е, че финансовият сектор следва да даде своя справедлив принос за възстановяването и развитието на икономиката, особено предвид факта, че значителна част от разходите и последиците от финансовата криза бяха понесени от реалната икономика, данъкоплатците, потребителите, публичния сектор и обществото като цяло. Евентуалният данък върху финансовите операции би могъл да намали огромния обем спекулативен капитал, който напоследък отново оказва отрицателно въздействие върху реалната икономика, като това ще представлява стъпка към постигането на устойчив растеж. Преди обаче да разглеждаме възможността за въвеждането на такъв данък, трябва внимателно да преценим неговите предимства и недостатъци. Този процес съпада съвсем точно с процеса, за който се призовава в предложената от комисията по икономически и парични въпроси резолюция, и поради това аз гласувах в подкрепа на резолюцията. Важен момент, който само се споменава при приемането на текста, но трябва да бъде ясно дефиниран преди вземането на решение, е евентуалното използване на капитала, който ще бъде набран чрез този данък. Смятам, че данъкът трябва да се начислява на мястото на изпълнение на операцията и, с други думи, да бъде в полза на държавите, на чиято територия се намират съответните фондови борси. Все още предстои да бъде уточнен точният начин на изчисляване. Ако ЕС настоява да начислява данъка самостоятелно, във всички случаи той трябва да се приспада от брутната вноска на въпросната държава-членка. При никакви обстоятелства не трябва да се допуска това да доведе до предоставянето на данъчна компетентност на ЕС.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Днес гласувах в подкрепа на предложението за резолюция B7-0133/2010 относно данъците върху финансови сделки и съм доволен, че за първи път Парламентът изиска да бъде направена оценка на осъществимостта и въздействието от въвеждането на данък върху финансовите операции на равнище ЕС. Това е съществен напредък. Сега е необходимо да се упражни натиск върху Комисията, за да предложи тя конкретни стъпки. Европейските граждани очакват разходите за финансовата криза да се поемат от онези лица на финансовите пазари, които я предизвикаха. Затова не можем да се задоволим с минималистично решение, съответстващо на предложението на САЩ, което ще доведе до набирането на няколко милиарда евро – сравнително малки постъпления, като се имат предвид огромните разходи. Намалването на бедността, борбата срещу изменението на климата и справянето с финансовата криза изискват допълнителни приходи от няколкостотин милиарда евро. Умело замисленият данък върху финансовите операции ще осигури такава постъпления, като същевременно ще ограничи спекулациите на финансовите пазари.

Предложение за резолюция B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно ЕЗПЕ, която цели да насърчи създаването на интегриран пазар за услуги, включващи плащания в евро, на който ще има ефективна конкуренция и няма да има разлика между национални и презгранични плащанията в евро.

ЕЗПЕ продължава да работи неправилно и не отговаря на реалните нужди на своите потребители. Европейската общност трябва да определи подходящ и задължителен краен срок за използването на инструментите на ЕЗПЕ, като след този срок всички плащания в евро ще трябва да се извършват при използване на стандартите на ЕЗПЕ. Също толкова важно е и да се гарантира, че приемането на системата няма да доведе до допълнителни разходи за европейските граждани.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Създаването на ЕЗПЕ има фундаментално значение за по-добрата интеграция на пазара на платежни услуги. Конкуренцията ще се повиши, като плащанията в евро през граница и в рамките на страната се третират по един и същи начин, а може да окаже и пряко положително влияние върху живота на европейската общественост.

В този смисъл изглежда спешно националните правителства да въведат услугите на ЕЗПЕ и да изготвят правила, които да регулират тази инициатива по подходящ начин, така че всъщност да се опрости сегашната позиция относно платежните услуги и да се намалят разходите в полза на потребителите.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) ЕЗПЕ е замислена като обединен пазар за платежни услуги, който е обект на ефективна конкуренция и където няма разлика между презгранични и национални плащания в евро. Трябваше да сме определили правнообвързващ краен срок за преминаване към инструменти на ЕЗПЕ. Преминаването на публичната администрация към ЕЗПЕ е под нашите очаквания.

Ето защо е важно всички заинтересовани страни — законодатели, банков сектор и потребители на платежни услуги — да се включат в изграждането на ЕЗПЕ. Необходимо е във всички държави-членки да бъде гарантирано

оставането в сила на действащото съгласие за директен дебит, преди задължението да бъдат давани нови съгласия по време на преминаването от националните системи за директен дебит към системата ЕЗПЕ, а това е свързано с разходи.

Поради това Комисията трябва да определи ясен, подходящ и правнозадължителен краен срок за преминаване към инструментите на ЕЗПЕ, който не следва да бъде по-късно от 31 декември 2012 г., като след този срок всички плащания в евро ще трябва да се извършват в съответствие със стандартите на ЕЗПЕ. Комисията трябва да подпомогне публичните органи в този процес, като разработи интегрирани и синхронизирани национални планове за преминаване към ЕЗПЕ.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) ЕЗПЕ трябва бързо да се превърне в интегриран пазар на платежни услуги. Много неща предстоят да се направят преди това да бъде постигнато и въпреки съществуването на директиви, които определят рамката на ЕЗПЕ за разплащане с банкови карти и за системата на ЕЗПЕ за директен дебит. Истината е, че тези системи все още не са влезли в експлоатация. Ето защо е необходимо да преодолеем всички препятствия за въвеждането на системата на ЕЗПЕ, за да може да започне да функционира пълноценно възможно най-бързо. Важно е преходният период да не продължи след 21 октомври 2012 г.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) ЕЗПЕ е идея, чието въвеждане ще улесни всекидневното на милиони европейци. Независимо от коя държава-членка са гражданите лесно ще могат да извършват по-бързи и евтини плащания към лица и фирми в други държави-членки, като разходите ще са същите като при плащания в рамките на собствената им страната. Във века на интернет банкирането това ще стимулира конкуренцията между банките, което от своя страна ще бъде в полза на клиентите. Въвеждането на ЕЗПЕ е следващата стъпка към една от четирите основни свободи на общия пазар — свободното движение на капитали. Изключително важно е, че ЕЗПЕ ще доведе до допълнително икономическо сближаване между държавите в еврозоната и държавите, които въпреки че са държави-членки на Европейския съюз, не са част от еврозоната, както и други държави от Европейската зона за свободна търговия.

Ето защо напълно подкрепям резолюцията на Парламента относно въвеждането на ЕЗПЕ. Същевременно приканвам Европейската комисия да даде приоритет на интересите на клиентите на банкови услуги на дребно и да провери системите за сигурност при осъществяването на контрол по въвеждането на системата на ЕЗПЕ.

Предложение за резолюция RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Резолюцията относно АСТА, която беше приета днес и на която съм един от инициаторите, е изключително знакова, защото е единодушна. Тя представлява ясен сигнал, изпратен към Комисията, която преговаряше за споразумението в пълна тайна в продължение на две години. Парламентът иска пълна прозрачност по отношение на текущите преговори, както и зачитане на Договорите, които му дават право да получава същата информация като Съвета. Дали по отношение на метода или от гледна точка на това, което знаем за същността му, аз съм против начина, по който се провеждат преговорите по АСТА. Имаме много опасения във връзка с поставянето под съмнение на достиженията на правото на Общността. Освен риска от повторно въвеждане на „гъвкавия“ подход, зачитането на основните права на гражданите, от гледна точка на свободата на изразяване и защитата на личната неприкосновеност и на данните, както и принципът на освобождаване от отговорност на доставчиците на интернет достъп и хостинг услуги, могат да бъдат поставени под съмнение. Парламентът вече доказва ангажираността си към тези принципи и ако Комисията не промени стратегията, аз ще поведя кампанията срещу ратифицирането на АСТА от Парламента, както вече успяхме да направим за споразумението SWIFT.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията. Без съмнение по-добрата защита на правата върху интелектуалната собственост (ПИС) и борбата срещу фалшифицирането и пиратството са много важни въпроси в Европейския съюз и в цял свят, и аз приветствам започването на преговори на международно равнище за засилване на ПИС и за по-ефективна борба срещу фалшифицирането и пиратството. Аз обаче съм много разочарован от начина, по който се провеждат преговорите.

Според Договора от Лисабон Европейският парламент трябва да получава незабавно изчерпателна информация от Комисията на всички етапи от международните преговори, което не е така при споразумението АСТА. Освен това Европейският съюз ще трябва да даде съгласието си за договора АСТА преди влизането му в сила в Европейския съюз. Как ще бъдем в състояние да направим това, ако нямаме нужната информация? Много се надявам, че Европейската комисия ще изпълни задълженията си и ще ни представи цялата необходима информация за състоянието на преговорите.

Jan Březina (PPE), *в писмена форма*. – (CS) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно прозрачността и текущото състояние на преговорите по споразумението

АСТА, защото споделям съмненията на авторите по отношение на напредъка на преговорите към днешна дата. Те се провеждат при един „ограничен“ режим, което означава, че само Европейската комисия и държавите-членки на Европейския съюз имат достъп до преговорните документи. Европейският парламент е напълно изключен от процеса и все пак съгласието му е предпоставка за влизането на споразумението в сила. Считам, че цифровото съдържание и разглеждането му не трябва бъдат включени в текста на споразумението, но ако бъдат включени, въпросните разпоредби не трябва да имат репресивен характер. Считам, че споразумението АСТА не трябва да излиза от рамката на действащите в момента закони за интелектуалната собственост, както и че наказанията за копиране на цифрово съдържание трябва да бъдат оставени на преценката на отделните държави. Защитата на личната неприкосновеност и защитата на лични данни трябва да си останат един от стълбовете на европейското законодателство, което няма да бъде подкопано от международни правни споразумения. Аз подкрепям едно споразумение за АСТА, което ще се бори с фалшифицирането, което представлява реална заплаха за икономиката и потребителите и несъмнено нарушава правата върху интелектуалната собственост. От друга страна, копирането, което се извършва изключително за лично ползване, не трябва да бъде включвано. Според мен включването му би било в противоречие на правото на лична свобода и на информация. Накратко фалшифицирането и копирането не трябва да бъдат разглеждани по един и същ начин.

Derek Roland Clark (EFD), *в писмена форма*. – (EN) Въпреки че ние като група гласувахме против резолюцията по АСТА в сряда, 10 март 2010 г., направихме това въз основа на принципа, че самият договор АСТА не трябва да съществува под каквато и да е форма. Това е катастрофално нарушаване на индивидуалната частна собственост. Ако бяхме гласували в подкрепа на резолюцията, бихме признали съществуването на такова законодателство, но на тази основа решихме да не признаем договора.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Независимо от Договора от Лисабон и съвместното вземане на решения за международна търговия, Комисията и държавите-членки не допускат провеждане на обществен дебат относно Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА). Тази липса на прозрачност предизвиква истинско подозрение, което може да бъде намалено само чрез консултации с обществеността и Европейския парламент. Въпреки че борбата срещу фалшифицирането е действително законосъобразна и необходима, договърът АСТА би засилил правата на авторите и авторските права. Трябва ли на доставчиците на интернет да бъде позволено да контролират обмена на цифрови файлове и да налагат санкции върху потребителите, включително отказ на достъп до интернет? Разходите за едно такова наблюдение биха били прекомерно високи за доставчиците на достъп, а проверките – прекалено сложни. Освен това интернет пиратството все още не е класифицирано като престъпление нито в европейското право, нито в международното право. Затова идеята за систематично налагане на санкции в такъв голям мащаб е неоправдано, още повече предвид факта, че интернет достъпът, в името на правото на информация, все още представлява основна свобода. Комисията ще трябва да представи на Парламента документ, който очертава преговорите и всички позиции в процес на обсъждане. Ако не го направи, Парламентът може да отхвърли договорения тайно текст, както отхвърли и споразумението SWIFT.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в полза на резолюцията за прозрачността и текущото състояние на преговорите за Търговско споразумение против фалшифицирането (АСТА), защото подкрепям прозрачната процедура при провеждането на преговори.

След влизането в сила на Договора от Лисабон Парламентът ще трябва да даде съгласието си за текста на споразумението, преди то да влезе в сила в Европейския съюз. Приносът на Парламента е от съществено значение, за да се гарантира, че средствата за прилагане на правата върху интелектуалната собственост няма да попречат на иновациите, конкуренцията, защитата на лични данни и на свободното движение на информация.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Фалшифицирането представлява една от основните заплахи за световната икономика и въпреки усилията за борба с него е очевидно, че е налице явна неспособност на отделните държави да доведат тази борба до успешен край. Рисковете за здравето и безопасността на потребителите, до които закупуването на определени продукти може да доведе, са ясни днес.

От търговска и индустриална гледна точка тази паралелна промишленост, която незаконно се храни от творчеството и славата на другите, отслабва стойността на марките и прави особената им роля по-малко ефективна. По този начин, въпреки че е важно да се установи един отворен, свободен и справедлив пазар, това може да стане единствено ако фалшифицирането се отхвърли от всички и на него се противопоставят големите производители. Търговското споразумение против фалшифицирането може да представлява път, по който си струва да се върви, но това трябва да бъде разбрано и обсъдено по един прозрачен начин преди това, за разлика от случилото се досега.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) През 2008 г. Европейският съюз и други държави от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие започнаха преговори за ново многостранно споразумение, което имаше за цел да засили прилагането на правата върху интелектуалната собственост (ПИС) и да предприеме действия против фалшифицирането и пиратството (Търговско споразумение против фалшифицирането – АСТА). Заедно те решиха да одобрят клауза за поверителност. Всяко споразумение, свързано с АСТА, изготвено от Европейския съюз, трябва да спазва правни задължения, наложени на Европейския съюз в областта на личната неприкосновеност и защитата на данните, съобразно определенията в Директива 95/46/ЕО, в Директива 2002/58/ЕО и в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека и на Съда на Европейските общности. След влизането в сила на Договора от Лисабон Парламентът ще трябва да даде одобрението си за текста на споразумението АСТА, преди то да влезе в сила в Европейския съюз. Също така Комисията се ангажира незабавно да предостави на Парламента изчерпателна информация по време на процеса на договаряне на международни споразумения. Следователно преди започването на преговорите по АСТА трябва да бъде създадена правна основа и Парламентът трябва да одобри мандат за преговори. Комисията трябва да внесе предложения преди следващия кръг от преговорите.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Общото осъждане от страна на Парламента по отношение на неразпространението на информация от Комисията във връзка с текущите преговори по Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) и ограниченията, които, действайки по този начин, Комисията се опита да наложи на разглеждането и демократичния контрол, бяха доста ясни. Поради тази причина считаме за важно, че резолюцията посочва, че Комисията „има правно задължение незабавно да предостави изчерпателна информация на Парламента на всички етапи от международните преговори“.

Необходими са демократични и прозрачни процедури при провеждането на преговори, както и обществен дебат по съдържанието им, нещо, което смятаме за положително. Освен това подчертаваме довода за необходимостта от зачитане на „основните права, като правото на изразяване и правото на лична неприкосновеност, при пълно спазване на принципа на субсидиарност“, както и защитата на лични данни. Ето защо гласувахме в подкрепа на предложението.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Този проект за Търговско споразумение против фалшифицирането, известно още като АСТА, може да изглежда като добра идея, толкова неблагоприятно се отразяват на европейската икономика и европейските работни места тези нелоялни практики в света на прекалено свободната търговия, които ни налагат. Както става винаги с крайно неблагоприятните споразумения, договорани от Комисията обаче, всичко се извършва тайно.

Имам предвид споразумението от Блеър Хауз, което пожертва европейското селско стопанство, за да задоволи апетитите на мултинационалните дружества от САЩ в хранително-вкусовата промишленост. Имам предвид и скандалното Многостранно споразумение за инвестиране (MAI), което искаше да освободи мултинационалните дружества от действащото законодателство в държавите, в които развиват дейност. За щастие, споразумението не се осъществи. В този случай под съмнение е разделът за „интернет“ в АСТА: това буквално се свежда до въвеждането на един чудовищен закон „Nadopi“ в цял свят.

Митниците могат да претърсват MP3 плейъри, мобилни телефони и преносими компютри на всеки гражданин, заподозрян, че незаконно е изтеглил файл. Доставчиците на достъп могат да бъдат принудени да откажат достъп до интернет на своите клиенти или да предоставят информация за тях. Това е неприемливо и затова гласувахме в подкрепа на резолюцията, което призовава за пълна прозрачност на преговорите и заплашва Комисията със съд, ако откаже.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Аз одобрих резолюцията, насочена към получаване на пълна прозрачност от страна на Европейската комисия по въпроса за преговорите на търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА), които понастоящем се провеждат тайно. Освен риска от повторно въвеждане на „гъвкавия подход“, тук могат да бъдат поставени под съмнение зачитането на основните права на гражданите по отношение на свободата на изразяване и на защита на личната неприкосновеност и лични данни, и принципа на освобождаване от отговорност на доставчиците на интернет достъп и хостинг услуги. От това следва, че Европейският парламент, като изразител на позицията на европейските народи, не може да бъде изключен от преговорите и трябва да получи същата информация, каквато е предоставена на Съвета; това е демократично изискване. На последно място, АСТА не трябва да застрашава достъпа до генерични лекарства. В този контекст, като се има предвид методът и тревожните слухове за съдържанието му, които се разпространяват на този етап, мога единствено да гласувам за една резолюция, която е от съществено значение за едно такова споразумение.

Małgorzata Handzlik (PPE), в писмена форма. – (PL) В приетата резолюция Европейският парламент ясно обяви подкрепата си за по-голяма прозрачност при преговорите на Европейската комисия по търговското споразумение против фалшифицирането. Пиратството и фалшифицирането представляват все по-голям проблем за европейската икономика и за другите икономики по света.

Все повече икономики на развиващи се държави се превръщат в икономики, основащи се на знанието. Затова ние също се нуждаем от ясни и ефективни принципи за защита на правата върху интелектуалната собственост, които няма да пречат на иновациите и конкуренцията, няма да наложат неоправдана тежест на законно извършваната търговия и ще защитят личната ни неприкосновеност и основните ни права, като свободата на словото. Ето защо приетата днес резолюция не оспорва идеята за изготвяне на самото споразумение. Преговорите, които се водят от Европейската комисия обаче, не са открити.

Европейският парламент и европейските граждани не са осведомявани за напредъка на преговорите. Тази липса на информация е причина за безпокойство. Искаме по-голяма прозрачност от Европейската комисия. Искаме да знаем – сега – какви задължения поемат преговарящите от Европейската комисия от името на 500 милиона граждани на Европейския съюз.

Elisabeth Köstinger (PPE), в писмена форма. – (DE) Преговорите по Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) относно разпоредбите на закона за авторското право, борбата с фалшифицирането, пиратството на продукти и интернет пиратството без съмнение представляват важна крачка към защитата на интелектуалната собственост. За съжаление, има какво да се желае от политиката на Комисията за информиране във връзка с преговорите.

Липсата на прозрачност по отношение на състоянието на преговорите затруднява Европейския парламент да има една конструктивна роля при изготвянето на разпоредбите и по този начин предварително да гарантира, че няма ограничаване на гражданските права на европейците и нарушение на директивите за защита на данните. Подкрепям предложението за резолюция (RC7-01 54/2010) и по този начин и призова на Европейския парламент към Комисията за изготвяне на рамка на политиката за информиране във връзка с преговорите по АСТА по един по-прозрачен, изчерпателен – и оттам – цялостен начин.

David Martin (S&D), в писмена форма. – (EN) Прозрачността на преговорите по АСТА са от съществено значение и аз се радвам, че Парламентът призова за пълно разкриване на информацията с такова мнозинство. Въпреки че със задоволство приемам уверенията, че отделни лица няма да бъдат инкриминирани за лично ползване и че споразумението АСТА няма да бъде използвано срещу разпространението на генерични лекарства в развиващите се държави, надявам се, че Парламентът ще бъде в състояние да получи достъп до всички документи и да наблюдава преговорите, за да гарантира изпълнението им.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Липсата на прозрачност при преговорите на Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) е в противоречие с духа на Договора за функционирането на Европейския съюз. От съществено значение за Съвета и Комисията е незабавно да се представи цялата документация, въз основа на която се провеждат преговорите. Неспазването на това основно задължение от страна на Комисията и Съвета може да принуди Парламента да прибегне до необходимите правни процедури, за да получи достъп до тези документи – нещо, което би навредило на авторитета на съответните европейски институции.

Zuzana Roithová (PPE), в писмена форма. – (CS) Бих искала да благодаря на докладчиците и на всички членове на Парламента, които са отговорни за факта, че Европейският парламент ясно изрази своята безкомпромисна позиция с такова голямо мнозинство срещу непрозрачните преговори на едно толкова важно международно споразумение. Очакваме, че споразумението ще разкрие ново международно измерение в борбата срещу фалшифицирането, без обаче да се ограничава правото на лична неприкосновеност на европейските граждани.

Според мен проблем представлява и фактът, че Китай не е бил поканен да участва в преговорите. Във вчерашното разискване научих от Комисията, че те също считат това за стратегическа грешка. Идеята, че Китай, най-големият източник на фалшифициране в света, ще подпише едно договорено споразумение на по-късен етап, е нереалистична. Считам, че критичният ни доклад днес ще убеди Комисията да преразгледа подхода си към Парламента, който има правомощия за съвместно взимане на решение в нови области, включително външната политика, благодарение на Договора от Лисабон.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Подкрепих резолюция RC7-01 54/2010 за Търговското споразумение против фалшифицирането и се радвам, че по-голямата част от членовете на Парламента направиха същото. АСТА рискува да стане известно като „споразумение при липса на прозрачност

в Комисията“. При преговорите си за АСТА Комисията трябва да спазва принципите на прозрачност, правата на човека и законното право на Европейския парламент на информация. Вместо това Комисията се проваля в това изпитание, като не спазва задължението си да информира Парламента в съответствие с Договора от Лисабон. Европейският съюз не може да продължава да преговора за АСТА, ако хората не могат да вземат участие в процеса.

Също така е напълно абсурдно и неприемливо, че членовете на Европейския парламент, при затворени врата, трябва да искат информация от Комисията за съдържанието на споразуменията, за които трябва да гласуваме. Освен това Европейският парламент е показал, че не приема тайни и че високо цени един отворен интернет за всички. Членовете на Европейския парламент са показали, че Парламентът няма да приеме да бъде третиран като изтривалка. Беше отправен силен призив към Комисията незабавно да ни бъде предоставена изчерпателна информация за преговорите по АСТА.

Предложение за резолюция RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), в писмена форма. – (FR) Настоящата ОСП скоро ще изтече. Гласувах в подкрепа на резолюцията, специфична цел на която е да включи изцяло Парламента в преразглеждането на системата за периода след 2012 г. Този търговски режим позволява на 176 развиващи се страни и региони да се възползват от преференциален достъп до европейския пазар в замяна на ратификацията на конвенциите на Международната организация на труда (МОТ) за социалните права и на конвенциите на ООН за правата на човека.

Прилагането им обаче е незадоволително. Затова преди преразглеждането искаме: доклад за текущото състояние на процеса на ратификация, прилагане на конвенциите, оценка на въздействието на ОСП през периода 2006-2009 г., включване на условие за прилагане на 27 основни конвенции на ООН и по-прозрачни процедури по разследване, които включват по-специално редовни консултации с Парламента.

Жалко е, че заради противопоставяне от страна на десницата, в гласуването не беше прието изменението, призоваващо за провеждане на разследване в Колумбия по отношение на многобройните убийства на синдикалисти и масовите гробове, съдържащи телата на стотиците убити в района на Ла Макарена.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Европейският съюз е най-големият доставчик на хуманитарна помощ и помощ за развитие в света. Знаем, че всяка година Европейският съюз и държавите-членки отпускат милиони за програми за сътрудничество и развитие, че тази помощ е необходима и че в много случаи е жизненоважна.

Моето убеждение обаче като поддръжник на пазарната икономика е, че помощта за развитие може (и трябва) да се предоставя чрез търговски политики в полза на развиващите се страни. Считам, че в този контекст има роля общата система от преференции, която позволява на развитите държави да предложат преференциално и нерещипочно третиране на продукти, внасяни от развиващите се страни.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Изобщо не е сигурно твърдението на резолюцията, че настоящата ОСП е механизъм за подпомагане на развиващите се страни. Този механизъм има последствия, които подчертават икономическата зависимост на държавите, тъй като води до производство за износ в ущърб на техния вътрешен пазар. Предимно големите транснационални компании, някои от които от държави от ЕС, са тези, които печелят от системата, а не хората в развиващите се страни.

Така някои от намеренията, които се предполага, че са в основата на ОСП, са в противоречие с действителните резултати.

От друга страна, на фона на растящия натиск за либерализирането на международната търговия е очевидно, че ЕС използва целта на регламента като форма на изнудване за приемане на горепосочените споразумения за свободна търговия чрез недопустим дипломатически и икономически натиск върху тези страни.

За да се превърне ОСП в инструмент на помощта за развитие, е необходимо, както ние предлагаме, да се отменят и след това да се преговорят както ОСП, така и други политики относно помощта за развитие чрез ефективна солидарност и борба с икономическата зависимост и експлоатацията на хора и природни ресурси от страна на икономически групи в рамките на ЕС.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Действията, предприети от Европейската общност от 1971 г. насам по отношение на развиващите се страни чрез търговски преференции съгласно ОСП, са начин да се постигне по-справедлива световна търговия и в същото време да се помогне на тези страни в растежа и икономическото им развитие.

Настоящият регламент изтича през 2011 г., което означава, че е необходимо да започнем да работим по нов инструмент, който да запази и, ако е възможно, дори допълнително да увеличи ползите, които системата предоставя на развиващите се страни, нещо, което придобива още по-голямо значение предвид излизането от международната криза. Ако не искаме да сме несправедливи обаче, е изключително важно новият списък на държавите, които ще се възползват от системата, да представя реалистично тяхното икономическо положение.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на общата резолюция относно ОСП (RC7-0181/2010), макар че много съжалявам и съм обезпокоен, че колумбийското посолство успя да разубеди някои от колегите относно необходимостта да се разследват нарушенията на правата на човека в Колумбия и да се вземе решение въз основа на констатациите дали да се оттеглят тарифните преференции за колумбийските стоки.

Доклад: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Докладът на Европейския парламент относно ОВППС, заедно със съответния доклад относно ОПСО, изготвен от насочения срещу обикновените хора съюз на консерваторите, социалдемократите и либералите в Европейския парламент, очертава постоянната подкрепа от страна на политическите говорители на капитала за насърчаването на още по-голяма милитаризация на ЕС, особено след влизането в сила на реакционния Договор от Лисабон, и активната им роля в насърчаването на империалистическата политика на ЕС, на намесата и войните срещу трети страни и народи във всяко кътче на планетата, служейки на интересите на монопола на капитала в условията на ескалация на империалистическата борба.

Докладът призовава за:

а) ефективна организация на ЕСВД на ЕС (основана по силата на Договора от Лисабон), новото политическо/военно оръжие за организиране, подпомагане и прилагане на империалистическата намеса на ЕС;

б) увеличение на разходите от бюджета на ЕС за военни и политически интервенции;

в) по-добро съчетаване на политическите и военните възможности на ЕС, където задълбочената връзка между ЕС и НАТО е основа за по-ефективните империалистически интервенции с използването на военни средства.

Гръцката комунистическа партия гласува против и осъжда неприемливия доклад, който е чисто и просто наръчник за империалистическо нападение срещу хората.

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Европейският съюз трябва да развие стратегическата си автономия чрез мощна и ефективна външна политика и политика за сигурност и отбрана, за да защитава интересите си в световен мащаб, да гарантира сигурността на своите граждани и да насърчава зачитането на правата на човека и демократичните ценности в целия свят. Чрез по-ефективни европейски споразумения за сигурност, държавите-членки трябва да докажат желанието да превърнат Европейския съюз в по-голям играч на международната сцена.

Считам, че следващият годишен доклад на Съвета относно ОВППС трябва да касае пряко изпълнението на външнополитическата стратегия на Европейския съюз, да оцени ефективността ѝ, както и да предложи условията за установяване на специфичен, пряк диалог с Европейския парламент с акцент върху изработването на стратегически подход в ОВППС.

John Attard-Montalto (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах против изменение 18, тъй като то според мен съдържа парадокс. Изразява съжаление от логиката на милитаризацията във въвеждането и заключава, че „ОВППС трябва да се основава на мирни принципи и демилитаризация на сигурността“. Личната ми позиция е в съответствие с неутралитета на моята държава и следователно, тъй като изменението изобщо не е ясно, реших, че не мога да гласувам в подкрепа или да се въздържа.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Подкрепям доклада, тъй като считам, че ясната и съгласувана ОВППС може да допринесе значително за укрепване на мощта на Европейския съюз на международно ниво. Безспорно един от най-важните въпроси на ОВППС е растящата енергийна зависимост на ЕС от източниците на доставки и транзитните канали и необходимостта от предотвратяване на енергийната зависимост на ЕС от трети страни. Искам да призова заместник-председателя на Комисията и върховен представител Катрин Аштън да приложи без колебание препоръките на Парламента за разработването на последователна и съгласувана политика, като първо насърчава съгласуваността на равнище ЕС в поддържането

на конструктивния диалог с доставчиците на енергия, особено с Русия, и с транзитните държави, като подкрепя приоритетите на ЕС в енергетиката и защитава общите интереси на държавите-членки, като развива ефективна дипломатия по въпросите на енергетиката и създаде по-ефикасни мерки за реагиране при кризисни ситуации и като подпомага разнообразяването на енергийните доставки и устойчивото използване на енергия, както и разработването на възобновяеми енергийни източници. Убеден съм, че само ако действаме заедно, ЕС ще може в бъдеще да гарантира постоянни и сигурни доставки на нефт и газ за държавите-членки и ще увеличи енергийната независимост на ЕС като цяло.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), в писмена форма. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, считаме, че партньорството между ЕС и НАТО не трябва да се развива единствено на основата на Хартата на ООН. Затова смятаме, че е важно текстът да включи гледната точка на държавите-членки по въпроса и да отчете различните традиции и позиции на държавите-членки по отношение на външната политика и политиката за сигурност и отбрана.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Подобно на много от държавите-членки (ако не на всички), Европейският съюз се оказва с бюджет, който е много по-ограничен от амбициите му и категорично недостатъчен за всичко, което желае да постигне. Списъкът с множеството европейски ценности и очаквания по въпроса подчертават асиметрията.

Фактът, че политиката е дейност, която, за да има високи постижения, е необходимо да се предвижда и да се вземат мерки, придобива особено значение, когато конкретните въпроси имат толкова съществено значение за живота на всички ни като външната политика и политика на сигурност.

Договорът от Лисабон и последвалото създаване на поста върховен представител показват убеждението на държавите-членки, че е налице реална нужда от бързина, координация и сближаване на европейските действия в областта на външната политика и политиката на сигурност. Едва след като ги приложим на практика, ще можем да видим дали разпоредбите на Договора са достатъчни и дали заложено в него ще изиграе ролята си успешно.

Надявам се, че Съюзът ще е в състояние да отговори ефективно на това важно предизвикателство.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Докладът за изпълнението на ЕСС е годишен документ на Парламента, който оценява ЕПСО и представя предложения за подобряване на ефективността и прозрачността ѝ. С влизането в сила на Договора от Лисабон външните действия на ЕС придобиват ново измерение и значение. Парламентът играе основна роля като пазител на демократичната легитимност на външните действия. Създаването на ЕСВД ще служи като дипломатическо тяло и инструмент на ЕС, който до момента можеше да разчита единствено на националното представителство. Съществено е важно обаче ЕС да разполага с необходимите бюджетни средства за постигане на целите на външното представителство.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Искам да посоча някои точки в раздел „Западни Балкани“ от доклада относно главните аспекти и основните възможности на ОВППС за 2008 г.

Трябва да се обърне внимание на факта, че на заседанието на Съвета по общи въпроси и външни отношения през февруари 2008 г. беше взето решение всяка държава-членка на ЕС да определи в съответствие с националната си практика и международното право отношенията си с Косово.

В същото време през първата половина на тази година се очаква консултативното становище на Международния съд по въпроса за спазването на международното право чрез едностранното обявяване на независимост от страна на временните институции на самоуправление в Косово.

Необходим е балансиран подход в оценяването на хода на процеса на стабилизиране в Косово, като се има предвид, че през 2009 г. имаше някои напрегнати моменти, включително по време на изборите през ноември. Във връзка с това считам, че трябва да се преодолеят много предизвикателства, особено по отношение на прилагането на закона, борбата с корупцията и организираната престъпност, защитата на сърбите и другите малцинства, помирението между общностите и осъществяването на икономически и социални реформи.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Договорът от Лисабон възложи нови отговорности на Парламента по отношение на ОВППС и ние сме готови да ги поемем и да допринесем за избора на двете политики и на лицата, които ще ги представляват в целия свят, като проучим кандидатите за ЕСВД, включително и специалните представители на ЕС. Съюзът трябва да покаже пред международната общност, че външната ѝ политика става все по-представителна, последователна, систематична и ефективна. ЕС трябва да се стреми все повече да се превърне в основния лидер в изграждането на световния мир.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах против годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на ОВППС през 2008 г., защото считам, че целта на ОВППС трябва да бъде да определи външната политика на ЕС, а не да защитава своята територия. Не съм съгласен с връзката между ЕС и НАТО, установена с Договора от Лисабон. Вместо това подкрепям демилитаризация и нулево въоръжение. Осъждам логиката на милитаризацията на ЕС, която се задълбочи с приемането на Договора от Лисабон, и промените, които въвежда, като например Европейската ЕСВД и ролята на върховния представител. В момента сме свидетели на най-висока степен на милитаризация в историята. Разходите за оръжия са по-високи, дори отколкото по време на Студената война. Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица настоява за изтегляне на всички военни бази, принадлежащи на САЩ и на други държави, от територията на държавите-членки на ЕС, и призовава военните разходи да се използват за граждански цели, за да постигнем Целите на хилядолетието за развитие.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Докладът се опитва да направи ЕС по-силен световен играч. По този начин обаче той не определя ясно целите или насоката на ОВППС. Предвид това искането за по-стабилна финансова основа трябва да се отхвърли. В бъдеще международните ангажменти трябва да се оценяват по това, доколко значими са и каква е ползата им за ЕС. В крайна сметка подходът в областта на ОВППС трябва да се основава на стратегия. Считам, че трябва енергично да се противопоставя на целта за премахване на принципа на единодушие. Особено ако, както беше посочено няколко пъти, целта е тясно сътрудничество с НАТО. ЕС трябва да успее да създаде свои собствени структури и, разбира се, да разполага с необходимите налични ресурси за тях. Когато става въпрос за многобройните операции и мисии, много от сегашните 23 различни дейности, в които ЕС участва, трябва да бъдат преразгледани. В Афганистан конкретно следваната стратегия под ръководството на САЩ трябва да се счита за провал.

Участието на ЕС следователно трябва да бъде преразгледано без забавяне. По отношение на Източното партньорство си струва да се изтъкне още веднъж, че интересите на Русия трябва да се вземат под внимание по исторически, културни и географски причини и че едностранните действия на ЕС трябва да се избягват. Тъй като докладът не отчита изброеното и тъй като има пропуски и в други области, гласувах против него.

María Muñoz De Urquiza (S&D), *в писмена форма*. – (ES) Във връзка с докладите Albertini и Danjean относно външната политика и политика на сигурност и отбрана на Европейския съюз искам да разясня, че воят на испанската делегация в групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент потвърждава непризнаването на Косово за независима държава. Косово не е призната от Испания и от други четири държави-членки на ЕС, както и от 100 държави, членуващи в ООН.

Затова и в комисията по външни работи, и днес в залата подкрепихме измененията, които отговарят на нашето становище. Позицията на испанската социалистическа делегация все пак е положителна спрямо процеса на стабилизиране и разширяване, в който се включват държавите от Западните Балкани, Турция и Исландия.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Накрая гласувах в подкрепа на доклада A7-0023/2010, познат като годишния доклад относно ОВППС, най-вече защото две от петте ни изменения бяха приети (за трансатлантическия законодателен диалог и за евентуално развитие на стратегическите взаимоотношения с Китай). И накрая, нямаше големи промени в първоначалното предложение, нито изненади с приетите изменения. В крайна сметка докладът получи 592 гласа „за“ (сред които и нашите) и 66 „против“.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (SV) Гласувах против доклада, който гласи, че ценностите и интересите на ЕС трябва да се постигнат в целия свят чрез задълбочаване на колективното стратегическо мислене на Съюза. Това е неоколониален подход. Според г-н Albertini, компетентността на ЕС трябва да обхваща всички области на външната политика и всички въпроси на сигурността, включително общата политика за отбрана, което може да доведе до обща отбрана. Европа е разделена по този въпрос. Парламентът също така призовава за увеличаване на бюджетните вноски от държавите-членки по-специално заради необходимостта ЕС да има голямо присъствие в ООН, която говори с един глас. Държавите-членки на ЕС, разбира се, ще запазят местата си в ООН, но ЕС, с един глас, ще окаже голямо влияние върху тях. Европейският парламент също така смята, че ЕС и НАТО трябва да развият интензивно и ефективно партньорство. Това е в противоречие с политиката на неутралитет на моята държава. Гражданите на Европа никога не са имали възможност да изразят своето мнение по въпроса, тъй като някои от държавите-членки отказват да проведат референдум относно Договора от Лисабон.

Доклад: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Докладът относно ОБППС на ЕС е призив на империалистическия център на ЕС за широкообхватна война срещу хората. Той бележи нова ескалация в конкуренцията с други империалистически центрове.

Докладът:

Приветства седемдесетте хиляди члена на 23-те военни и „политически“ мисии на ЕС в целия свят, в повечето случаи в сътрудничество със САЩ и НАТО.

Приветства империалистическия морски надзор над Сомалия от военноморските сили на ЕС и призовава ЕС да създаде судански „механизъм от държавната полиция и редовната армия“ в чужбина, който не трябва да сваля правителството на държавата.

Подкрепя създаването на политическа/военна дирекция за кризисно управление и планиране и на постоянен оперативен център на ЕС.

Призовава за активизиране на държавния тероризъм и за потъпкване на демократичните права в името на „борбата с тероризма“ и „радикализирането“.

Насърчава бързото организиране на ЕСВД с политическа и военна компетентност.

Призовава за организиране на военни и политически интервенции, дори и в държавите-членки на ЕС, в рамките на т.нар. взаимно подпомагане, предвидено в клауза „солидарност“ на Договора от Лисабон.

Единственият интерес на народа е да сваля напълно империалистическата и насочена срещу обществото политика и самото понятие ЕС.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Европейският парламент получи чрез вота на гражданите на ЕС по-големи правомощия по въпроси като бюджета и контрола върху външната политика и политиката за сигурност и отбрана. При тези обстоятелства членовете на Европейския парламент трябва да бъдат включени от другите институции на ЕС в процеса на вземане на решения и при назначаването на персонала, който представлява ЕС в международен план. Правомощията на Европейския парламент, които произтичат от Договора от Лисабон, са насочени към увеличаване на легитимността на решенията, свързани с общата външна политика и политиката за сигурност и отбрана.

Това оправдава искането за създаване на Съвет по отбрана като част от Съвета по външни работи, както и създаването на постоянен оперативен център на ЕС за оперативно планиране и изпълнение на военни операции. Обсъждането за противоракетния щит в настоящия му вид, предложен от администрацията на САЩ, трябва да се проведе в целия ЕС с активното участие на Европейския парламент.

Трябва да е ясно обаче, че ЕС има изключителни права при определянето на политиката за отбрана и сигурност и намесата на трети държави не е основателна. Европейският съюз решава как най-добре да гарантира сигурността на своите граждани, въз основа на консенсус между държавите-членки и без участието на трети страни.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) ЕС е определян като икономически гигант и политическо джудже, което означава, че не разполага със средствата, необходими за постигането на някои от целите по-специално по отношение на външната политика. Много са примерите, които показват липса на единодушие във волята и действията на държавите-членки.

Съмнявам се, че положението може да се промени в краткосрочен план. По-скоро смятам, че не е изненадващо поради броя на държавите, които съставляват Европейския съюз, и тяхната индивидуална история и интереси. Въпросът за общата политика за отбрана, засягащ суверенните правомощия, исторически винаги е пораждал съмнение в европейските държави и дори и днес заслужава особено внимание, и съвсем основателно.

Това не трябва да ни попречи да търсим по-голямо сътрудничество и съгласуване с цел подобряване на общата ни сигурност и отбрана. С благия си характер ЕС няма да издържи на трудности, а трябва да помисли да стане истински втори стълб в атлантическия съюз, който не може да продължи да изисква от САЩ да прави всички жертви.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Докладът, който обединява консервативната десница и социалдемократите, е опасен симптом за това, в което обвиняваме многократно Договора от Лисабон:

приноса му за задълбочаване на неолиберализма, основан на федерализъм и милитаризация на Европейския съюз като европейския стълб на НАТО.

По искане на великите сили ЕС се стреми да се справи със собствените си противоречия и да промени мястото си в процеса на определяне на силите на международно ниво, благодарение на конкуренцията по отношение на природните ресурси и пазарите и утвърждаването на Европейския съюз като икономически, политически и военен блок с амбиции за глобален интервенционизъм.

Мнозинството в залата предложи рецептата, която застъпва от години:

- милитаризация на международните отношения и вътрешната сигурност въз основа на горепосочената борба с тероризма;

- увеличение на бюджета в тези области и създаване на нов военен капацитет, който ще допринесе за нова надпревара във въоръжаването;

- адаптиране към концепцията на САЩ и НАТО за превантивни войни и по-голяма намеса на световно равнище.

Резултатът може да е повече конфликти, експлоатация и бедност в отговор на кризата, в която капитализмът постави света.

Пътят към мира изисква края на тези политики.

Charles Goerens (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада Danjean поради следното. 1) Докладът призовава за премахване на Асамблеята на Западноевропейския съюз. Следователно няма никаква информация в доклада относно работата на асамблеята за по-нататъшната европейска интеграция. Много е жалко, когато постоянно се хвали работата на комисията по външни работи на Европейския парламент, макар да го заслужава по-малко от досегашните идеи на Асамблеята в Париж. 2) Парламентарният контрол по въпросите на европейската отбраната ще трябва да вземе под внимание приноса на националните парламенти. Всъщност още дълго от тях ще зависи решението за предоставяне на националните сили и капацитет на разположение на ЕС за военните операции на Съюза. Същото важи и за финансирането на военните операции, за които плащат националните бюджети. Желанието да се предотвратят демократични пропуски по въпросите на европейската отбрана трябва да ни ръководи в намирането на институционално решение, което е действително приемливо на парламентарно равнище.

Richard Howitt (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Лейбъристите в ЕП приветстват годишния преглед на ЕСС и ОПСО, особено предвид промените след ратифицирането на Договора от Лисабон, и в това отношение специално приветстват ролята на върховния представител, баронеса Катрин Аштън, в общото разискване в Парламента.

Гласувахме в подкрепа на доклада като цяло, но решихме да гласуваме против параграф 20, който предлага създаването на постоянен оперативен център на ЕС. Нашата отдавнашна позиция и позицията на британското правителство е, че няма нужда от такъв център, който ненужно ще дублира съществуващите структури. Решихме да гласуваме с „въздържал се“ по изменение 20, тъй като макар искрено да приветстваме действията към един свят без ядрено оръжие, забелязахме неточност в изменението, а именно че оръжията на САЩ в този контекст представляват потенциала на НАТО, а не на САЩ, и затова считаме, че въпросът за унищожаването на ядрени бойни глави в Германия и други държави е предмет на обсъждане от съюзниците на НАТО, включително и САЩ. Не е предмет на обсъждане от ЕС като отделен военен субект.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) ОВППС и ЕПСО са двата главни стълба, които позволяват на ЕС да се превърне в основния фактор на международната общност за преодоляване на предизвикателствата и заплахите, определени в ЕСС.

Независимо от факта, че ЕС счита Съвета за сигурност на ООН за основния отговорник за поддържането и опазването на световния мир и сигурност, ЕС трябва да разполага с политики, които са ефективни и споделени от всички държави-членки, за да може да отговори по ефективен начин на предизвикателствата и заплахите с глобален характер.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах против доклада Danjean, защото предлага бъдеща ОВППС, която акцентира върху насърчаването на милитаризацията и интервенционизма на ЕС. Не предлага цивилна и мирна гледна точка или решение на конфликтите, фокусирайки се вместо това върху отбраната и милитаризацията на ЕС. Против текста съм и защото се позовава на Договора от Лисабон и неговото прилагане. Насърчава преминаването към централизация на властите без парламентарен механизъм за контрол,

което ще превърне ЕС във военен участник на международната сцена. Вместо постоянното, структурирано сътрудничество между ЕС и НАТО, за което се застъпва докладът, подкрепям всички дейности да се извършват изцяло в рамките на Хартата на ООН и международното право при стриктно разделение между двете институции.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Докладът на г-н Danjean относно изпълнението на ЕСС и ОПСО е много изчерпателен и обхваща много теми, които са важни за Европа. Въпреки това липсва ясен фокус върху формирането на външната политика на ЕС през следващите няколко години, както и строга политическа линия. От друга страна, докладът се стреми да повиши автономията на ЕС спрямо други световни играчи, по-специално по отношение на САЩ, чрез стабилна външна политика и политика за сигурност и отбрана, което аз приветствам. В същото време докладът отново застъпва тясно сътрудничество между ЕС и НАТО и изисква например създаване на съвместни институционални структури. Искането за изготвяне на Бяла книга относно ОПСО, в която ясно да се определят целите на политиката, следователно е повече от препоръчително. Макар да критикувам остро засилването на централизма в Европейския съюз, подкрепям създаването на постоянен оперативен център на ЕС.

Подобен център ще ни позволи да планираме и изпълняваме по-ефективно различните операции. Освен това избягването на дублирането на работата ще доведе и до намаляване на разходите. Упоменатата клауза за солидарност във връзка с природните бедствия, като например създаването на европейски сили за гражданска защита, е безспорно нещо, което си струва и към което трябва непременно да се стремим. Въпреки всичко, предвид неясното становище в редица области, бях принуден да се въздържа при гласуването.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Накрая се въздържах при окончателното гласуване по годишния доклад относно изпълнението на ЕСС (A7-0026/2010). Това беше най-сложният и деликатен доклад за нас, но се справихме добре. Две и половина от 11-те ни изменения бяха приети (в това число важното предложение, призоваващо върховния представител и заместник-председател да преодолее дисбаланса между цивилния и военния капацитет за планиране). Не бяха гласувани други съществени промени. Накрая докладът беше приет с 480 гласа „за“ и 111 „против“. Аз, както казах, се въздържах, както и моята група.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (SV) Гласувах против доклада. Той е един от най-милитаристичните документи, които съм чела през всичките години в Парламента. Европейският парламент призовава за създаване на постоянен оперативен център, който да отговаря за оперативното планиране и провеждане на военни операции и за засилване на сътрудничеството с НАТО. Европейската агенция по отбрана (ЕАО) ще има правомощия за военно наблюдение на космическото пространство. Освен това ще бъде създадена и система за морско наблюдение, която, освен всичко друго, ще ограничи „незаконната“ имиграция. Докладът също така призовава повече държави-членки да участват във военните операции на ЕС от досега. ЕС и Европейският парламент трябва да се включат в дискусии относно стратегическа концепция за НАТО. Като гражданка на неутрална държава, не мога да подкрепя този стигащ твърде далеч доклад.

Traian Ungureanu (PPE), в писмена форма. – (RO) Искам да благодаря на всички колеги в Европейския парламент за подкрепата, която ми оказаха в Парламента, гласувайки в подкрепа на изменение 34 към доклада Danjean относно ЕСС.

Предложих изменение 34 с цел промяна на текста на параграф 87 от доклада, който касае разработването на противоракетния щит в Европа вследствие на двустранното споразумение между САЩ и държавите-членки, включително и Румъния. Изменението предлага премахване на препоръката за разработване на системата „в диалог с Русия“, заменяйки фразата с по-балансираната „диалог на континентално ниво“. Новият проект САЩ, включващ разработването на система за противоракетна отбрана, има строго отбранителен характер и гарантира сигурността на цяла Източна Европа и Западните Балкани. Проектът не е насочен срещу Русия. Следователно не считам, че има причини Русия да бъде включена като участник и евентуално да взема решения в развитието на проекта.

Това послужи за основа за изменение 34. Доволен съм, че то беше прието с 358 гласа „за“. Броят на гласовете „за“ подчертава, че подкрепата надхвърля границите на политическите групи и националните организации, доказвайки значението на предложението за резолюция, както и наличието на европейско мнозинство, което споделя същата гледна точка.

Предложение за резолюция RC-B7-0137/2010

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Считам, че активизирането на усилията за предотвратяване на разпространението на ядрени оръжия и за постигане на свят без ядрено оръжие е безусловен

и важен приоритет. Укрепването на ДНЯО чрез подписването и прилагането му от всички държави-членки попада в тази рамка. Избрах да гласувам с „въздържал се“ по предложението за резолюция, защото съм против една от основните му точки, която Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица се опита неуспешно да промени. Имам предвид фразата и прокараното мнение, че ЕС може „да използва всички инструменти на свое разположение за предотвратяване, възпиране, прекратяване и, ако е възможно, премахване на програмите за разпространение на ядрено оръжие, предизвикващи загриженост на глобално равнище“. По-конкретно, използването или заплахата от използване на военни средства, особено по отношение на Иран, е изключително опасно, няма да има положителни резултати за мира и противоречи на възприемането от левицата на военните действия от страна на ЕС.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Принципите, залегнали зад подписването на ДНЯО и датиращи от времето на Студената война, продължават да имат значение и днес и са дори още по-важни. Падането на Съветския съюз доведе до разпространението на ядрени материали в различни държави, а краят на единния контрол над използването и съхранението им повдига опасения за безотговорното им използване или дори разпад с невъобразими последствия за здравето и безопасността на региона.

Увеличаването на броя на членовете на „ядрения клуб“, терористичната заплахата и относителната лекота, с която днес могат да бъдат създавани оръжия за масово унищожение, заедно усложняват неспокойната атмосфера, в която живеем. Европейският съюз трябва да може да заеме обща и последователна позиция по тези въпроси, насочена към създаването на един по-безопасен и с все по-малко оръжия свят.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Международните промени предоставят нови възможности по въпроса за неразпространението на ядрени оръжия. В началото на своя мандат президентът Обама заяви амбицията си за свят без ядрени оръжия и обеща да работи активно за ратифицирането на пълна забрана на ядрените опити от САЩ. Съюзът трябва да е способен да отговори на предизвикателствата, свързани с неразпространението на ядрени оръжия, по-специално на породените такива от Иран и Северна Корея, които продължават да бъдат най-големите заплахы за международната сигурност. По отношение на намаляването на ядрените арсенали приоритет е по-нататъшното намаляване на двата основни арсенала, на Русия и на САЩ, които притежават 95% от съществуващите в света ядрени оръжия. Парламентът очаква Европейският съюз да представи обща и амбициозна позиция по време на следващата Конференция за преразглеждане на страните по ДНЯО.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Ядреното разоръжаване на международно ниво е от ключово значение. Това оправдава необходимостта от насърчаване и утвърждаване на ДНЯО, както и гарантиране на ратификацията му от всички държави. В настоящия международен климат опасността от нова надпревара в ядреното въоръжаване предизвиква сериозна загриженост.

Разоръжаването и прекратяването на разработването, производството и съхранението на нови ядрени оръжия са в основата на духа и буквата на ДНЯО. Продължаващото обсъждане на ядрените програми на Иран изисква мирно решение чрез преговори, които е важно да се възобновят. Всяко военно действие или заплахата от използване на сила ще има обратен ефект и последици, потенциално опасни за региона. Във връзка с това трябва да покажем ясно, че се противопоставяме на планове, които могат да оправдаят военна намеса, както в случая с параграф Ж от преамбюла на приетата обща резолюция.

Charles Goerens (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Иранският проблем е в центъра на обсъжданията в подготовката за Конференцията за преразглеждане на ДНЯО. Обобщено: Иран, приемайки ДНЯО, с времето се отказва от възможността да се сдобие с ядрени оръжия. Ако Република Иран не спазва своите ангажименти, пред нас ще възникнат два проблема. В краткосрочен план това ще бъде заплахата за стабилността в региона, в който повечето участници са склонни да заемат радикални позиции. В средносрочен и дългосрочен план отказът на Иран да спазва разпоредбите на ДНЯО ще създаде сериозен прецедент по отношение на регионалната, а всъщност и на световната сигурност. Ще е очевидно, че разискванията сред членовете на Съвета за сигурност на ООН, които имат право на вето, плюс Германия, вече няма да са достатъчни, за да променят нещата. Ясен сигнал от САЩ и Русия, че и двете са склонни едностранно да намалят ядрения си арсенал, може да спомогне за поемането на отговорност от средните ядрени сили, които също са готови да се разоръжат. И накрая, категоричният жест на големите сили може да убеди държавите, които в момента се сдобиват с ядрено ноу-хау, да се откажат от проектите си.

Richard Howitt (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Лейбъристите в ЕП искаме да изразим своята голяма ангажираност по отношение на целта за свят без ядрени оръжия. Горди сме, че Великобритания като ядрена сила е начело на усилията за постигане на споразумение относно неразпространението на ядрено оръжие през май в Ню Йорк, което включва световен консенсус. Гласувахме в полза на резолюцията с ясната цел да

изпратим посланието, че Европейският парламент и лейбъристите в него ще подкрепят всички усилия да гарантираме, че ще загърбим лошото минало на ядрена готовност и гарантирано взаимно унищожение.

Решихме да се въздържим по изменение 2, тъй като считаме, че военната доктрина трябва да се определя от националните правителства, а не да е право на Европейския парламент. Присъединихме се към подкрепата на политическата ни група за изменение 3, защото смятаме, че всички държави имат право да развиват ядрена енергия за мирни цели, но носят отговорност да отхвърлят развитието на ядрените оръжия. Лейбъристите в ЕП ще продължим да подкрепяме разоръжаването в държавите, които притежават ядрено оръжие, предотвратяването на разпространението в други държави, с крайна цел постигне на свят без ядрени оръжия.

Sabine Lösing (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Напълно наясно съм, че международното ядрено разоръжаване и следователно укрепването на ДНЯО и неговото ратифициране от всички държави са от жизненоважно значение и че трябва да се положат всички усилия за прилагането на всички аспекти на Договора. За да се гарантира ефективността на многостранните усилия, те трябва да бъдат част от добре развита визия за възможно най-скорошно постигане на свят без ядрено оръжие. Трябва да настояваме за ангажимента на държавите, притежаващи ядрени оръжия, за пълно разоръжаване по силата на член VI от ДНЯО, тъй като това е ключово обещание на толкова много държави, подписали ДНЯО и отказали се по този начин от ядреното оръжие завинаги. Ние сме против фразата в общата резолюция (съображение Ж) „да използва всички инструменти на свое разположение за предотвратяване...“.

Предупреждавам, конкретно по отношение на Иран, че военни действия за предотвратяване на разпространението ще имат напълно обратен ефект и ще бъдат много опасни. Убедена съм, че най-добрият начин за справяне с проблема с разпространението е да се откажем от атомната енергия веднъж завинаги, тъй като гражданската ѝ употреба също има своите опасности и освен това не може категорично да се разчита, че гражданските ядрени технологии няма да бъдат използвани за военни цели.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Разпространението на оръжия за масово унищожение наистина представлява сериозна заплаха за човечеството, мира и международната сигурност. Крайният тероризъм, необуздан и често фундаменталистки, кара света да се страхува и да се опита да попречи на групите и правителствата с безскрупулни лидери да придобият технологията.

Затова е важно правителствата, които притежават такова оръжие, да докажат, че възнамеряват да намалят своите арсенали, давайки добър пример. Следващата среща на върха, насрочена за април тази година, може да има много важен принос по въпроса и има високи очаквания за по-голяма строгост и контрол върху неразрешената търговия с ядрени материали.

Да се надяваме също така, че САЩ и Китай ще играят важна роля за ядреното разоръжаване на Корейския полуостров. Важно е обаче да не се дистанцират от ДНЯО, тъй като той касае всички ни, а не само някои от нас.

Zuzana Roithová (PPE), в писмена форма. – (CS) Доволна съм, че Европейският парламент категорично прие доклада относно неразпространението на ядрени оръжия. Като християнка приветствам факта, че представителите на западната цивилизация, повече от 60 години след края на войната, осъзнаха, че съществуването на ядрени оръжия представлява огромен световен риск, и положили усилия да ги намалят. Фактът, че Иран и Корейската народнодемократична република не възнамеряват да подпишат ДНЯО, представлява голям риск. Двете държави също така не изпълняват международните задължения в областта на ядрената безопасност. Фактът, че Иран отказва достъп до ядрените си съоръжения на инспекторите от Международната агенция за атомна енергия, представлява реален риск за безопасността не само на съседните държави, но също и на ЕС. В заключение искам да благодаря на колегите за старанието им да изготвят текста на резолюцията по възможно най-балансиран начин.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Накрая гласувах „за“ сложната резолюция (RC7-0137/2010) относно ДНЯО. Доволен съм, че първоначалното предложение, внесено от групата PPE, социалистите, групата ALDE и групата Verts/ALE, беше потвърдено и че беше прието едно от четирите ни изменения (331 гласа „за“, 311 „против“), изненадващо, защото призовава страните да преразгледат военната си доктрина с цел да отменят нанасянето на първи удар. Усилията на групата PPE за заличаване на параграфа относно зоните без ядрено оръжие, включително в Близкия изток, нямаха успех.

Geoffrey Van Orden (ECR), в писмена форма. – (EN) Съгласни сме с много неща в резолюцията. Твърдо подкрепяме ясен и ефективен ДНЯО. Въпреки това резолюцията в сегашния ѝ вид съдържа някои безполезни неща и затова групата ECR се въздържа. Съображение Л поставя въпроса за притежаваното тактическо ядрено оръжие от пет европейски неядрени държави. Ние подкрепяме постоянното наличие на такова оръжие, тъй

като то допринася за споделяне на тежестта и за гарантиране на военния ангажимент на САЩ към европейската сигурност. На няколко места има косвени критики към близки съюзници, докато критиките ни трябва да са насочени към онези, които представляват заплаха за международната сигурност. Нито Обединеното кралство, нито Франция или САЩ сега произвеждат ядрено разпадащи се материали за оръжия. Друг е въпросът, че производствените им инсталации за ядрено разпадащи се материали на този етап трябва да бъдат демонтирани. Призова за създаване на зони без ядрено оръжие в Близкия изток е очевидно насочен към Израел. Израел е изправен пред екзистенциална заплаха от страна на съседи, някои от които от години разработват ядрени и други оръжия за масово унищожение, като най-малко един от които, Иран, продължава в тази посока.

9. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,55 ч., се възобновява в 15.00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

10. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

(Протоколът от предишното заседание е одобрен)

11. Политика на ЕС по въпросите, свързани с Арктическият регион (разискване)

Председател. Следващата точка е изявлението на върховния представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност по отношение на политиката на Европейския съюз по въпросите, свързани с Арктическият регион.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-н председател, горещо приветствам възможността да обсъдя с вас това, което считам за развиваща се политика по отношение на Арктика в Европейския съюз. Това е един сериозен въпрос от голямо политическо значение и смятам, че трябва да го разглеждаме като такъв.

След края на преговорите в Копенхаген с право обръщаме все по-голямо внимание на тази част от света, която е свидетел на най-осезаемите последици от изменението на климата. Научните доказателства сочат, че полярните шапки са загубили повече от половината от дебелината си през последното десетилетие.

Други изменения на околната среда също оказват все по-голямо влияние върху хората от арктическият регион, биологичното разнообразие и ландшафта както по суша, така и по море. Подобно на други международни участници, ние сме все по-активни по въпросите, свързани с Арктическият регион. Както знаете, Комисията публикува своето съобщение по отношение на Арктика в края на 2008 г., което беше приветствано от Съвета и което през декември 2009 г. беше последвано от обширни заключения по въпросите, свързани с Арктическият регион.

Смятам, че това представлява още една стъпка в процеса на постепенното изготвяне на една последователна, всеобхватна политика по отношение на Арктика. Както знаете, от Комисията беше поискано да изготви допълнителен доклад през юни 2011 г. и това ще представлява още една възможност за по-нататъшно развитие на общата ни работа. В момента се работи по въпроса и затова днес очаквам с нетърпение да чуя мненията на членовете на Парламента.

В този контекст, Комисията оцени резолюцията ви относно управлението на Арктика от октомври 2008 г., която осигури силен тласък по време на последните етапи на изготвянето на съобщението на Комисията. Търсим подкрепа от Парламента за усилията ни да се гарантира, че Европейският съюз е признат за отговорен и уважаван участник в Арктика. Географското ни положение и текущите ни програми в Арктика са нашата отправна точка, но искаме да бъде постигнато по-нататъшно развитие.

Налице са три основни области за работата, които искам да спомена накратко. Първо, искаме да допринесем за опазването на Арктическият регион, включително неговото население. Екосистемата на Арктика е много крехка и затова се нуждае от максимална защита и предпазни мерки. В същото време, заради изменението на

климата, ресурсите на Арктика стават все по-достъпни. Това предоставя възможности, но трябва да се разглежда много внимателно.

Искаме да гарантираме, че нашите граждани и дружества са третираны справедливо, включително в областите на транспорта и природните ресурси, а това трябва да бъде направено по един обмислен и внимателен начин с подходящите предпазни мерки за околната среда. И двете цели могат и трябва да бъдат разработени съвместно от институциите на Европейския съюз и държавите-членки, особено трите държави-членки от Арктическият регион. Всички трябва да продължат да работят в тясно сътрудничество с другите заинтересовани страни от Арктическият регион.

Третата ни цел е да се допринесе за силни и подобрени мерки за справяне с многобройните предизвикателства, които оказват влияние върху Арктическият регион. Това включва прилагането на съществуващите споразумения, рамки и мерки, включително Арктическият съвет, както и пълното зачитане на Конвенцията на ООН по морско право. Ако е необходимо обаче, трябва внимателно да разгледаме дали и как тези мерки могат да бъдат допълнени и доразвити.

За да заслужим доверие, трябва да признаем, че Арктическият регион се различава коренно от Антарктика, и това признание трябва да ръководи политическия ни отговор. За разлика от Антарктика, който представлява огромен и обитаван континент, заобиколен от океан, Арктика е морско пространство, обградено от суша, която се обитава от хора в продължение на хиляди години и която принадлежи на суверенни държави. Затова предложенията да се направи точно копие на Антарктическият договор за Арктическият регион са нереалистични и вероятно биха навредили на активната роля, която се стремим да развием.

Както знаете, това е и становището на Съвета. Много искаме да поддържаме тясно сътрудничество с Европейския парламент при преследването на общите ни цели за постепенно изграждане на политика на Европейския съюз по отношение на Арктика, като трябва да работим заедно с арктическите държави и международната общност за намиране на най-ефективния начин за запазване и опазване на Арктика за бъдещите поколения.

Michael Gahler, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, г-жо заместник-председател, много благодаря за провеждането на разискване по един въпрос, който смятам за важен. Тези, които участват днес в разискването тук, ще споделят това мнение и смятам, че ще бъдем в състояние да постигнем голям консенсус в разискването. Аз съм докладчик по един доклад, който предстои да бъде изготвен по въпроса. Много бих искал да работя в тясно сътрудничество с всички заинтересовани страни.

Споменахте редица ключови думи. Опазването на околната среда е много важно. Споменахте местното население, ресурсите под морското равнище, както и рибарството. Друга ключова дума е корабоплаването, морските пътища, които се отварят в резултат на изменението на климата: Северозападният проход и Североизточният проход.

В близост до тези проходи, наред с трите ни държави-членки от Арктическият регион, са, разбира се, най-малко две световни сили — САЩ и Русия — както и основен партньор в лицето на Канада. Тези държави са прилежащи територии, с които трябва във всички случаи да изградим и подобрим контактите си в контекста на политиката, която имаме за цел да развием в момента.

По отношение на суровините по-специално е налице потенциал за сътрудничество — но е налице и потенциал за конфликт, ако не подходим по правилния начин. Европейският съюз със сигурност няма да постави флага си на морското дъно, както направиха руснаците. Трябва обаче да търсим диалог със засегнатите страни, за да можем по този начин да постигнем, по един консенсусен начин, тези неща, които са важни за региона по отношение на опазването на околната среда, извличането на ресурси и правата на местното население.

Liisa Jaakonsaari, *от името на групата S&D*. – (FI) Г-н председател, преди известно време държавният секретар на САЩ, Хилъри Клинтън, заяви в едно свое интервю колко е трудна работата ѝ и каза, че става дума за преминаване от една криза към следващата. За съжаление, остава много малко време за справяне с такива основни бъдещи предизвикателства, каквото е развитието на Арктическият регион.

Баронесо Аштън, предполагам, че вече сте изпитали същото притеснение, и затова високо ценим факта, че откривате едно разискване за арктическата политика в такъв ранен етап, както и че през почивните дни заминавате за Лапландия, която е част от Арктическият регион. Там със сигурност ще получите важна информация.

Богатствата на Арктика започват да предоставят голям брой икономически възможности, но възникват и много рискове, свързани с околната среда и сигурността, както и въпроси, свързани със съдбата на коренното население. Глобалното затопляне отваря нови морски пътища и позволява експлоатацията на петролни и

газови ресурси по един пагубен за околната среда начин. Шведският международен институт за изследване на мира (SIPRI), наред с други, вече публикува изследване със зловещото заглавие „Арктика без лед“ във връзка с арктическата политика на Китай. Ето защо Европейският съюз трябва да предприеме спешни действия и да изготви собствена политика за Арктическия регион.

Представените от Вас заключения на Комисията са добре дошли, стига на региона, с неговия петрол, газ и минерали, да не се гледа единствено като на нов Елдорадо: основният акцент е върху хората, които живеят там, и това е един много важен аспект на ситуацията. Също така Европейският съюз трябва да бъде готов да проведе конструктивни преговори с коренното население и това е един начин, по който Съюзът може да изиграе решаваща роля в политиката по отношение на Арктика. Например неотдавнашните ограничения на Парламента върху лова на тюлени разгневиха местното население.

Много е важно да се укрепи статутът на Арктическият съвет и поради тази причина трябва сега да имаме по-голямо влияние най-вече върху Канада и Русия, за да може Европейският съюз да има по-силна роля. Арктическите изследвания са важна област от сътрудничеството; например в Лапландския университет, където отивате, се намира Арктическият университет, и аз съм сигурна, че когато Арктическият информационен център бъде основан, както посочи Комисията, Рованиemi би било подходящо място.

Също така собствените структури на Европейския съюз трябва да бъдат укрепени. За съжаление, изглежда, че в Съвета Северният ледовит океан е оставен на произвола на Южното и Източното измерение, а това трябва да проправи пътя на арктическото Северното измерение. Баронесо Аштън, Комисията трябва да изясни ролята на всяка генерална дирекция и да посочи лицето, отговорно за проблемите на Арктика.

Diana Wallis, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, искам да кажа на върховния представител: много благодаря за изявлението Ви. Смятам, че мнозина от нас в Парламента сме доволни, че продължавате започнатото от Комисията, което беше последвано от изявления на председателството миналата есен.

Подчертахте крехката природа и околна среда на Арктика. Като признахте, тази крехка природа представлява глобална загриженост и не се отнася само до Европа или населението на Арктическия регион.

Арктика представлява и единствена по рода си възможност за многонационално сътрудничество. Това представлява и единствена по рода си възможност и за Европейския съюз да има положителни отношения с Русия там чрез инициативата Северно измерение. Това е нещо, над което трябва да работим с други партньори.

Това обаче трябва да бъде смислено сътрудничество като цяло в Арктика и е тревожно — а Вие не споменахте това в изявлението си — че сме свидетели на развитието на едно вътрешно ядро от пет крайбрежни арктически държави, които провеждат срещи извън структурите на Арктическият съвет. Това може сериозно да подкопае едно ценно сътрудничество и на него трябва да се гледа сериозно.

По същия начин на нас — Европейския съюз — ни беше отказан статут на наблюдатели. Трябва да поправим отношенията си и трябва да се опитаме да възстановим доверието в това, което искаме да създадем в Арктика.

Смятам, че първоначалното съобщение на Комисията беше невероятен документ заради начина, по който събра много взаимосвързани въпроси от редица генерални дирекции на Комисията. Това е една добра основа, на която можем да градим. Всички чакаме с интерес да видим как ще координирате политиката в рамките на новата Комисия с уникалното си положение да заемате два поста. Благодаря Ви обаче за началото.

Satu Hassi, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-н председател, в отношението ни към Арктическия регион се наблюдава нещо като културна шизофрения. От една страна, ние сме загрижени. Съвсем очевидно е, че изменението на климата се случва по-бързо в Арктика, отколкото другаде. Регионът се сравнява с канарче в мина.

От 1979 г. насам, средната годишна ледена покривка в Северния ледовит океан е намаляла с близо 1,5 млн. кв. км, което се равнява на териториите на Франция, Италия, Испания и Обединеното кралство взети заедно. Процесът на топене ускорява изменението на климата, защото намалява отражателната способност на Земята — албедо. Той освобождава метан от тундрата и може да го освободи от морското дъно. Метанът ускорява изменението на климата още повече. Процесът на топене позволява и освобождаването на токсини, натрупани в продължение на много години, в околната среда.

Докато ние сме загрижени за положението, в същото време в Арктика е започнала нефтена и газова треска. Държави се карат и водят преговори за разделяне на морското дъно. Освен това в голяма степен се пренебрегва коренното население.

Европейският съюз сега трябва да насърчава един последователен подход към устойчиво развитие. Той трябва да контролира блясъка на еврото и долара и да подкрепи опазването на арктическият регион чрез същото споразумение, което се прилага за Антарктика. Освен това коренното население трябва да бъде включено в процесите на вземане на решения, които се отнасят до региона. Във всеки случай трябва да има 50-годишен мораториум върху използването на изкопаеми ресурси в региона.

Трябва да се разбере, че природата и дивата флора и фауна в региона са крехки и уязвими. Например там са налице много по-големи проблеми и рискове, свързани с добива на нефт, отколкото другаде. Дружествата за морски транспорт също трябва да признаят огромните трудности и рискове, които съществуват в региона. С нищо няма да помогне, ако просто сложим няколко хубави думи за околната среда и коренното население в решенията, които взимаме, но реалните ни действия означават, че сериозно рискуваме да замърсим околната среда необратимо и че нарушаваме правата на коренното население.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, когато Дания се присъедини към Европейския съюз през 1973 г., Европейският съюз придоби арктическо измерение чрез датската колония Гренландия. През 1985 г. Гренландия избра да напусне Европейския съюз, но когато Швеция и Финландия се присъединиха 10 години по-късно, те значително разшириха интереса на Европейския съюз в Арктическият регион.

Оттогава Европейският съюз се превърна в един от многото участници със сериозен стратегически интерес в Арктика — нейната околна среда и природните ѝ ресурси. Като държави с територия в Арктика САЩ, Канада, Русия, Норвегия и Исландия защитават интересите си решително и енергично. Европейският съюз не трябва да се колебае сега да направи същото, а според мен Арктическият съвет е най-доброто място за това. Специалният статут на наблюдател на Съюза в Арктическият съвет не е подходящ за целта. Надявам се, че върховният представител ще настоява за постоянен статут на наблюдател за Европейския съюз на следващата министерска среща през април догодина в Гренландия.

Може да се съжاليا, че Канада блокира Европейския съюз в отговор на забраната на Съюза за тюленови продукти и аз се надявам, че в крайна сметка здравият разум ще надделее. Този подход е безсмислен, като се има предвид факта, че шест държави-членки на Европейския съюз, включително Обединеното кралство — откъдето съм аз — са постоянни наблюдатели. Въпреки това координацията между Дания, Швеция и Финландия в Арктическият съвет е отлична и служи за платформа за представяне на по-общите интереси на Европейския съюз в региона.

Приносът на нашия съюзник Норвегия и Исландия, която вече е кандидатка за членство в Европейския съюз, още повече стимулира европейското участие в Арктическият форум. Това е особено важно, защото Русия не остави никакво съмнение относно намеренията си за Арктика и както се знае постави руския флаг на морското дъно на Северния полюс през 2007 г. От собствен опит знаем, че Русия понякога следва собствените си правила в международните отношения. Единствено един обединен фронт с други членове и наблюдателите в Арктическият съвет, които работят чрез политиката „Северно измерение“ на Европейския съюз, е в състояние да обуздае Кремъл. Не можем да позволим Арктика да се превърне в нова сцена за експанзионистичните тенденции на Русия.

Søren Bo Søndergaard, *от името на групата GUE/NGL*. – (DA) Г-н председател, съществуват много добри причини за обсъждане на Арктика. Някои от тях вече бяха споменати. Налице е въпросът за изменението на климата и фактът, че Арктическият регион е тежко засегнат от глобалното затопляне. Налице е въпросът за природните ресурси и фактът, че арктическият регион предлага огромни богатства. Налице е и въпросът за отварянето на северния морски път, който води до съвсем нови транспортни модели. Основният въпрос за групата ми обаче е от какъв ъгъл трябва да подходим към Арктика. Трябва ли отправната ни точка да бъде всички предимства, в тесния смисъл на думата, които Европейският съюз може да получи от Арктическият регион? Или отправната ни точка трябва да бъде как развитието на Арктическият регион може да помогне на световната общност — като в същото време, нека не забравяме, напълно се зачита правото на самоопределение на населението на Арктика?

Важно изпитание на този въпрос се крие в позицията, която възприемем: трябва ли да работим, за да се превърне Арктика в област, в която може да се позволи да се създаде една нова надпревара във въоръжаването — Русия изигра ключова роля в това отношение и беше последвана и от други — или трябва Арктика, подобно на Антарктика, да бъде демилитаризирана зона? Очевидно има разлика между Северния полюс и Южния полюс, Арктика и Антарктика. Интересно е обаче, че успяхме да създадем договор за Антарктика, в който изключихме военното присъствие и посочихме, че регионът може да се използва единствено за мирни цели.

Основният въпрос пред Комисията е дали трябва да работи за превръщане на Арктика в демилитаризирана зона, и ако това е така, какви конкретни инициативи трябва да предприеме в тази посока.

Timo Soini, *от името на групата EFD*. – (FI) Г-н председател, въпросът за Арктика е важен и сега ние сме изправени пред него. Във Финландия сме наясно с условията в Арктика. Ние живеем там. Когато баронеса Аштън отиде в Лапландия, тя ще открие много хора, които живеят и работят на север от Северния полярнен кръг. Когато самият аз отида там в неделя, ще откроя много хора, които са особено загрижени за работата и препитанието си, защото в една истинска демокрация, хората могат свободно да избират къде искат да живеят. Те могат да живеят и на Арктика, ако искат.

Лапландският университет в Рованиemi е най-доброто място за провеждане на това изследване от гледна точка на финансирането и изследователската работа. Diana Wallis даде положителна оценка на това във финландския вестник „Калева“ и аз поне веднъж мога да се съглася с едно либерално становище.

От гледна точка на бъдещето трябва да вземем предвид три въпроса: природата, животните и хората. Ако и трите могат да присъстват във всяка част на Арктика и могат да живеят там в хармония, ние можем да постигнем устойчива политика по въпросите, свързани с Арктика, и ще бъдем в състояние да използваме местната логистика и икономика, но единствено като зачитаме природата, хората и животните.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, приветствам възможността да взема участие в днешното разискване и искам да се спра на един много конкретен въпрос, който вече беше повдигнат от някои колеги, които изслушах.

Няма съмнение, че условията на живот в красивия Арктически регион са тежки, но няма и съмнение, че с новите технологии и постижения регионът неизбежно ще бъде отворен за по-голямо използване на природните му ресурси, като рибарството е отличен пример за това.

В съобщението на Комисията от 2008 г. се разглежда настоящият обхват на риболова, както и възможността за отваряне на нови райони. Наистина трябва да съществува някакъв систематичен подход за това. Риболовът по един устойчив начин защитава запасите и осигурява бъдеще на рибарските общности. Същият документ с право споменава и необходимостта от защита на коренното население и местните хора, като използва статистиката, че близо една трета от четирите милиона хора, които живеят в района, са коренно население — отново, много похвална цел. Все пак — и това е моментът, в който предупреждавам Комисията — и в двата документа все още виждам доказателства, че Комисията не се е поучила от катастрофалната обща политика в областта на рибарството, която в Северна Ирландия беше отговорна за разрушаването на риболовната промишленост.

Низходящият подход на постоянен контрол и поставяне на цели и методи на политиката от Брюксел представлява унизителен провал, но изводът от документа от 2008 г. и от Съвета по външни въпроси от декември 2009 г. е, че Европейският съюз ще използва същия подход в Арктическият регион. Призовавам върховния представител, докато тя продължава да търси начини за координиране на политиката в тази област, да има предвид този конкретен въпрос.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-н председател, с развитието на съвременния свят политиката по въпросите, свързани с Арктика, която се свързваше с изключително тежки климатични условия, бели мечки и необятни ледени полета, започва да носи ново значение. Развитието на международната търговия и по-голямата необходимост от природни ресурси доведе до по-голям интерес в региона. В резултат от бързото топене на ледената покривка на Арктика възникнаха нови възможности за използване на региона. От периферията Арктика премина в центъра на интересите на държавите, търсещи нови морски пътища, безкрайни източници на природни богатства и рибни запаси. Ние обаче вече знаем всичко това.

Въпросът е — как трябва да реагира Съюзът на нервните приготовления за това посегателство на Арктика, които се провеждат от известно време в Русия, САЩ, Канада и Норвегия? Преди всичко е необходимо да се разгледа нерегламентираният правен статут на Арктическият регион. Политика, основана на дипломатическите средства, използвани досега, трябва да доведе до международно разбирателство, което да гарантира справедливо разпределение на потенциалните териториални придобивки. Липсата на нормативни актове може да превърне региона в източник на конфликт с глобален характер. Затова са необходими систематични и координирани действия, които ще отговорят на предизвикателствата, които възникват с голяма скорост. Научноизследователска инфраструктура, развитие на многостранното управление на Арктика въз основа на конвенцията на ООН и участие на местното население на Арктика са само някои от елементите, които трябва да се съдържат в бъдещата европейска стратегия за Арктика, чиято цел е запазването на баланса между защитата на околната среда и устойчивото използване на ресурсите на региона.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Искам да приветствам с добре дошла върховния представител по въпросите на външните работи.

Арктика е единственото място на планетата, където изменението на климата е най-очевидно. Глобалното затопляне причини значително намаляване на ледената покривка. Повратната година беше 2007 г., когато ледът намаля с 34% в сравнение с периода 1970-2000 г.

Топенето на ледената покривка на Арктика обаче има множество драстични последици. То ускорява изменението на климата. Към днешна дата бялата повърхност на арктическият лед отразява 80% от падащата слънчева светлина в региона, което оказва влияние върху температурите в региона и в цял свят. Тази отражателна способност намалява постоянно и води до повишаване на температурата на планетата и на полярната област като цяло на територията на цялата 1 500-метрова зона в Канада, Русия и Аляска. През 2007 г. температурата се повиши с 2° в периода между август и октомври.

В същото време топенето на леда доведе до непредвидени промени на морските течения. То има неблагоприятно въздействие върху морските екосистеми и рибарството и намалява способността на морето да поема въглероден диоксид, защото засяга планктона и другите организми и повишава морското равнище.

Ето защо европейските граждани са недоволни от честите разговори за участието на Европейския съюз в нарастващата надпревара за използване на геополитическите предимства на тази екологична катастрофа в Арктика.

Ролята на Европейския съюз не трябва да бъде спечелването на една международна геополитическа надпревара за нефт и плавателни пътища в Арктика. Ролята ни трябва да бъде запазване на зачитането на принципите ни, запазването на екологичната цялост на региона, разпространение на принципи като международната конкуренция и зачитане на институциите на ООН при какъвто и нов режим да възникне в Арктика вследствие на настоящата огромната екологична катастрофа.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-жо председател, позволете ми да се възползвам от възможността да пожелая успех на баронеса Аштън по време на мандата ѝ и искам да приветствам ангажираността ѝ за поддържане на тясно сътрудничество с Парламента при развитието на това, което тя описва като по-съгласувана политика на Европейския съюз за Арктика.

Европейският съюз, разбира се, има централна роля в политиката за Арктика. Две арктически държави, Исландия и Норвегия, са членове на Европейското икономическо пространство (ЕИП). Политиките на Европейския съюз в области като околната среда, изменението на климата, енергетиката, научните изследвания, транспорта и риболова са пряко свързани с Арктика.

В качеството си на председател на делегацията на Парламента за Швейцария, Исландия, Норвегия и ЕИП, аз съм следователно представителят на Парламента на постоянния комитет на парламентаристите от Арктическият регион.

В това си качество искам да уведомя Парламента, че през септември тази година Парламентът в Брюксел ще бъде домакин на шестмесечната среща на парламентаристите от Арктическият регион.

(GA) Подготвителна среща ще се проведе във Вашингтон през следващата седмица, както и в Осло близо до времето на срещата. Смятам, че провеждането на срещите ще бъде от съществено значение за Европейския парламент и дори за Европейския съюз.

Председател. – Много съжалявам, но нямаше превод на последната част от речта Ви.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-жо председател, не се съмнявам, че всички в залата са разбрали казаното от мен.

В заключение заявих, че ще бъдем домакини на конференцията и че се надявам, ако имате възможност, да разгледате поканата ми да присъствам на част от срещата, баронесо Аштън. Според мен това е една идеална основа за развитие на по-голямо разбиране на съответните проблеми, която позволява на парламентаристите от този огромен регион да създадат и укрепят отношенията си.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, приветствам разискването и съм доволен, че баронеса Аштън е тук и взема участие в разискването. Говорихте за това как да се опази регионът и местното население. Това със сигурност е вярно. Когато става дума за коренното население на региона обаче, става дума за повече от защита, която предоставяме отвън; става дума за зачитане на правото им на самоопределение. Това трябва да бъде много важен принцип в политиката за Арктика.

Що се отнася до опазването на природата в региона, трябва да се отбележи, че са налице, разбира се, особено голям брой чувствителни области. Наясно съм, че мнозина от вас, които участват в разискването, отхвърлят идеята за мораториум. Баронесо Аштън, вероятно имаште това предвид, когато заявихте, че „Арктическият регион се различава коренно от Антарктика“. Но дори при отхвърлянето на мораториум трябва да бъде намерен отговор на въпроса — от практична, не само от лирическа гледна точка — за това как областите от особена важност в региона могат да бъдат ефективно защитени по силата на принципа на предпазливостта. Не можем да позволим положението да се развие до точката, в която в интерес на недалновидната икономика бойният вик „трябва ни газ, трябва ни риба“ в крайна сметка да вземе превес над всички принципи на предпазливост.

Също така искам да се спра и на казаното от г-н Gahler. Г-н Gahler, Вие говорихте за потенциала за конфликт. Това безспорно е вярно. Вече можем да видим, че в международен план тези разисквания не се характеризират само със стремежа за намиране на обща основа или в противен случай Канада и Русия например нямаше да се опитват да блокират статута на наблюдател на Европейския съюз в Арктическият съвет. Разбира се, самият Арктически съвет представлява организация от незадължителен правен характер без фиксиран бюджет или персонал. Той не може да бъде структура за управление. Трябва обаче да се погрижим, когато разглеждаме новите управленски структури — и аз разбирам, че такава е позицията Ви, г-жо върховен представител — да вървим напред чрез един подход на участие, и да признаем, че и други организации искат да вземат участие.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Г-жо председател, виждам, че както Комисията, така и върховният представител са на мнение, че Европейският съюз трябва да излезе с политика за Арктика. Аз, разбира се, подкрепям идеята за опазване на околната среда в Арктика и като датчанка съм напълно запозната с геополитическото положение. Наясно съм и с проблемите, пред които е изправено местното население и ние, разбира се, трябва да зачитаме начина им на живот. Въпреки това не смятам, че Европейският съюз трябва да има политика за областта, и не смятам, че Европейският съюз трябва да поеме административна роля в Арктическият регион. Това няма да бъде от полза нито за Съюза, нито за Арктика.

Според мен трябва да оставим Арктика на тези държави, които са пряко ангажирани в региона. Европейският съюз не може и не трябва да създава политика за всички области, да не говорим за Арктика, която представлява област, където имаме традиционно силно сътрудничество и където само две (а не три, както беше казано тук) от засегнатите държави са членове на Европейския съюз. Нито САЩ, Канада, Гренландия или Русия са изяви́ли желание да станат членове на Европейския съюз. Може би се съмнявате, че внезапният интерес в областта се дължи единствено на желанието на различните държави да получат именно достъп до суровини. С други думи, най-добрата политика по отношение на Арктика би била, ако Европейският съюз не вземе пряко участие.

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-жо председател, има една английска народна приказка за крал Канут, който наредил на прилива да не идва и мокри краката му, и така придворните му видели, че дори кралете не са изключение за реалността. Така той станал нарицателно за арогантна глупост.

Крал Канут продължава да живее в Съвета на Европейския съюз, който започва и завършва своите заключения по въпросите, свързани с Арктическият регион, с предполагаемото значение на глобалното затопляне. Това включва отказ да се приеме научната реалност. Според Националния център за данни за снега и леда на САЩ летният лед в Арктика се е увеличил с 409 000 квадратни мили или 26% от 2007 г. насам. Точно това беше предвидено от учените, които бяха наясно, че предишното намаляване на летния лед, което неправилно беше използвано като доказателство за глобалното затопляне, всъщност не беше нищо повече от моментна снимка на един вековен природен цикъл на настъпване, отстъпване и настъпване.

Така че летният лед в Арктика няма да изчезне до 2013 г. и белите мечки не са и няма да се удавят заради глобалното затопляне. Милиони трудолюбиви избиратели обаче се дават в морето от дългове и данъци и започват да губят търпение от използването на измамата с глобалното затопляне от страна на политическата класа с цел да се наложи недемократично международно управление и фалшиви екологични данъци.

ООН вече обяви преразглеждане на обръканите досиета и подправени статистики на Междуправителствената експертна група по изменението на климата (МГИК). От името на британските данъкоплатци отправям искане към Парламента да направи същото и да спре да харчи повече пари за най-скъпата голяма лъжа в историята на човечеството.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Г-жо председател, Арктика е единствен по рода си регион, който все по-често става предмет на обсъждане в резултат на топенето на ледената покривка и новите възможности вследствие на това. Това е добре, защото трябва да имаме повече разисквания не само за въздействието, което топенето на леда ще има върху възможностите ни за използване на ресурсите, които изведнъж станаха достъпни, но и за произтичащите от това отговорности и за това как най-добре можем да опазим Арктика и да направим оценка на бъдещите последици на присъствието и действията ни в тази чувствителна околна среда.

Преди обаче да вземем решение относно общата политика на Европейския съюз за Арктика, трябва да отделим повече време за оценка на настоящото положение на арктическата екосистема, защото в противен случай ще бъде трудно да предприемем адекватни мерки. Според мен е наивно и нереалистично да смятаме, че можем просто да оставим ресурсите неизползвани. Вместо това трябва да съсредоточим усилията си, за да гарантираме, че добивът на ресурси, транспортът, туризмът и другите отрасли се управляват по възможно най-добрия начин с цел да се защити и опази околната среда. Разбира се, това трябва да стане чрез консултации и сътрудничество с местното население въз основа на действителното положение и настоящите условия.

Докладът на Комисията относно Арктика е положителна първа стъпка към една последователна политика за Арктика. По време на шведското председателство Швеция подкрепи решението на Комисията да се кандидатира за постоянен статут на наблюдател в Арктическият съвет. Смятам обаче, че досега докладът на Комисията и разискването обръщаха прекалено голямо внимание на морските области и не достатъчно внимание на сушата. Някои държави, като Швеция и Финландия, развиват огромна дейност в областта на отглеждането на елени, минното дело, земеделието и горските дейности в Арктика и е много важно те да бъдат взети предвид.

Друго измерение на разискването, което не се споменава често, но което трябва да бъде подчертано, се отнася до стратегическите цели и геостратегическите интереси на Европейския съюз в Арктика и последиците от промяната на условията в региона за международната стабилност.

Някои държави-членки на Европейския съюз се намират в Арктическият регион. Други части от региона са непосредствените съседни държави на север от Европейския съюз. Затова не трябва да бъде трудно да се изготвят общи стратегически цели и да се получи подкрепа за тях от всички държави-членки на Европейския съюз. Като се има предвид засилената конкуренция между различните държави и някои неразрешени конфликти, трябва да бъде в интерес на Европейския съюз да се гарантира, че няма да възникне напрежение по отношение на сигурността в Арктика.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Днес обсъждаме един много важен въпрос. Ефектът от изменението на климата основно променя положението в Арктическият регион. Поради влиянието на глобалното затопляне в Арктика се отвориха нови морски пътища, които предлагат възможности за транспортиране на нефт, газ и други природни ресурси, но в същото време регионът става все по-уязвим вследствие на екологични проблеми и разпределението на ресурсите му между държавите, като това може да има отрицателни последици за международната стабилност и интересите на европейската сигурност. При обсъждането на влиянието на околната среда и изменението на климата върху региона една от основните цели на политиката за Арктика трябва да бъде намаляване на отрицателното въздействие на изменението на климата и помощ за региона да се адаптира към неизбежните промени. Досега не се прилагаше споразумение за Арктическият регион. Европейският парламент неведнъж подчерта значението на управлението на Арктика. Смятам, че след като положението се промени, трябва постепенно да започнем да създаваме автономна политика на Европейския съюз, а от своя страна Европейската комисия трябва да играе активна роля в тази област. Дълго време положението в региона водеше до напрежение между държавите в Арктическият регион и това напрежение ще нараства все повече докато регионът става все по-достъпен. Смятам, че Европейският съюз трябва да започне цялостен диалог с другите държави, като това ще проправи пътя за нови възможности за сътрудничество. Също така считам, че е време да започнем да мислим за една международна конвенция за управление на региона.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Г-жо председател, баронесо Аштън, наред със значителното изменение на околната среда не трябва да забравяме и факта, че все по-бързото топене на леда в Северния ледовит океан разкри възможността за нап्रेваря за нови природни ресурси. Това обаче може да доведе до потенциална заплаха за сигурността в отношенията между Европейския съюз и другите държави. Поради тази причина искам да обърна внимание на поведението на Русия, при което става дума не за риболов, туризъм или минерални руди, а за последните неизползвани запаси от газ и нефт в света.

Въпреки идеята, произтичаща от Арктическата стратегия на Европейската комисия, за сътрудничество със съседните държави по отношение на прилежащите територии от началото на хилядолетието Русия все още не е показала готовност да разгледа исканията ни. Миналогодишната руска национална стратегия за сигурност

изпрати заплашителен сигнал на запад, че, ако е необходимо, Русия е готова да използва военна сила, за да получи нови ресурси в Арктика. Смятам, че трябва да осъществим целеви политики, насочени към Русия, за да се избегне една надпревара.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Г-жо председател, баронесо Аштън, благодаря Ви за незабавното разглеждане на този важен въпрос в началото на обхващания Ви мандат. Най-спешен според мен е въпросът за Арктика. Заявихте много директно, че Арктика не е Антарктика и че би било нереалистично да използваме споразумението за Антарктика за Северния ледовит океан.

Смятам, че ако някой някъде по света трябва да се застъпи за идеализма, то това със сигурност трябва да е Европейската комисия. И защо Европейската комисия да не представи идеалистично предложение на партньорите си преди да започнем една нова златна треска в Северния ледовит океан, да наложим мораториум за няколко десетилетия — да не започваме един процес, който ще даде възможност за надпревара във въоръжаването и други заплахи?

Искам да кажа няколко думи относно правата на коренното население на Арктика. Смятам, че в диалога между Европейския съюз и Русия относно правата на човека трябва да бъде зададен въпросът дали коренното население на Арктика, което живее в Руската федерация, участва достатъчно в работата на Арктическият съвет. Да, Антарктика не е Арктика, но стъпките, които помогнаха да се постигне споразумение на юг по време на Студената война, не трябва да бъдат повторени само защото няма идеализъм в Комисията.

Аз съм родом от държавата, от която антарктическият изследовател Белингсхаузен се отправи на пътешествие. Той тръгна и направи открития, защото беше идеалист. Пожелавам Ви същия идеализъм в работата Ви!

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-жо председател, Европейският съюз иска всеобхватна политика за Арктика. Предложението е много странно. Кипър и Гърция например разполагат с исторически култури, но погледнете географията. Наистина е трудно да се разбере защо на една държава на Егейско море ѝ трябва да има политика на Европейския съюз за Арктика.

Една политика на Европейския съюз за Арктика обаче може би не е толкова странна, колкото назначаването на извънредно некомпетентната баронеса Аштън, която е като Сара Пейлин на бившата студентска левица, на поста върховен представител. На заседанията стана ясно, че върховният представител не е забравила нищо и не е научила нищо. И, между другото...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Съжалявам, но не смятам, че трябва да слушаме такива лични забележки в залата.

(Възклицания в залата)

Времето Ви за изказване свърши. Няма да позволя такива лични забележки.

(Възклицания в залата)

Сега ще преминем към следващия оратор.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-жо председател, нека се върнем на въпроса. Както много от колегите заявиха, тече надпревара за природните ресурси и управлението на Арктическият регион.

Арктическият регион обаче изисква цялостен поход, както заяви върховният представител тук. Ще трябва да се вземе предвид изключително крехкият характер на дивата флора и фауна в Арктика, дългосрочните последици от топенето на леда и преди всичко правата на коренното население и на другите хора от региона, които живеят там.

До момента Конвенцията на ООН по морско право и Споразумението на ООН по рибните запаси бяха достатъчни за регулиране на добива на природни ресурси в Северния ледовит океан и на морското дъно. Арктическият съвет съсредоточи усилията си върху сътрудничество в областта на околната среда и научноизследователската дейност, но споразуменията за използване на природните ресурси доведоха до все по-голяма необходимост от разработване на международни стратегии за управление, а Европейският съюз също може да има роля тук. Освен това политиката на Европейския съюз за Арктика се нуждае от собствена стратегия, която трябва да бъде съвместно координирана.

Подходящ начин за участие на Европейския съюз в Арктика би било създаването на Арктически център. За пръв път необходимостта от Арктически информационен център на Европейския съюз беше спомената в

съобщението на Комисията относно Европейския съюз и Арктическият регион през есента на 2008 г. По искане на Съвета Комисията започна да проучва възможностите за създаване на такъв център в Европейския съюз.

Арктическият център в Лапландския университет в Рованиemi, в Северния полярен кръг, изрази готовността си да функционира като Арктически информационен център на Европейския съюз. Финландия няма никакви териториални претенции по отношение на природните ресурси и затова държавата, като неутрален участник, би била подходящ избор за работата на Центъра, както окуражително заяви и г-жа Wallis.

Ето защо призовавам върховния представител Аштън да вземе решение относно каква форма Арктическият център на Европейския съюз трябва да приеме, както и за неговото местоположение и задачите му, като по този начин ще се създаде профилът на Европейския съюз в политиката за Арктика. Пожелавам Ви приятно пътуване до Лапландия!

Herbert Reul (PPE). – (DE) Г-жо председател, в контекста на разискването за изменението на климата вече има по-интензивно разискване за Арктика като морски път за корабоплаване с възможност за вероятно съкращаване на търговските пътища, което би довело до необходимост от използване на по-малко гориво — не забравяйте, че и това е една страна на проблема — което включва въпроса дали и под каква форма са налице ресурси, вариращи от нефт до газ, и как те могат да бъдат експлоатирани. Риболовът също беше споменат. Разбира се, в разискването имаше и продължава да има една много символична стойност, която стана ясна, когато Русия постави — вдигна не е точната дума тук — флага си на морското дъно. Другите държави също започват да изразяват претенциите си по-силно. Като се има това предвид, аз съм много благодарен на върховния представител за факта, че тя разглежда и смята въпроса за приоритет.

Според мен това, което досега се обсъждаше в Европейския парламент, както и в Комисията, като в предложението ѝ от 2008 г., което също беше споменато, е прекалено пасивно. Смятам, че към този въпрос трябва да се подходи агресивно и в двата аспекта. Това означава както по отношение на въпроса, повдигнат от много членове на Парламента тук, а именно опазването на околната среда и местното население, така и по отношение на факта, че трябва внимателно да разгледаме въпроса дали се откриват нови възможности и да проведем едно честно разискване в това отношение. В контекста на доклада за нефта от 2008 г. проведохме предварителни и много предпазливи обсъждания по този въпрос и определихме първите стъпки. Когато винаги говорим за това как ни трябва диверсификация и нови източници, включително за ресурси и енергийни доставки, трябва да обсъдим дали има възможност за експлоатиране на тези източници, без да застрашаваме природата и околната среда. Това обсъждане трябва най-малкото да се проведе — трябва да използваме тази възможност. Днес се намираме в различна технологична позиция и, между другото, технологичните постижения в тази област днес са европейски постижения. Ако говорим за по-нататъшно развитие на технологиите, то това трябва да стане във всички области. Благодарен съм, че разискването се провежда. Надявам се, че се проведе по един обективен и открит начин.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Г-жо председател, кой ще поеме контролът над Арктика? Това е заглавието на статията в печата, която открих, когато проучвах темата. В нея накратко, но може да се каже остро, се описва настоящото положение на надпреварата за Арктика. В това отношение въпросът, зададен от г-жа Аштън, би изглеждал много подходящ — как може Европейският съюз да бъде отговорен участник по отношение на проблемите, свързани с Арктика? Отговорен — искам да подчертая това. Ето защо разискването в Европейския парламент ми се струва полезно и добро във всяко отношение, защото то се провежда тук за втори път в резултат от първото и настоящото съобщение на Съвета към Парламента и от Комисията към Съвета и Европейския парламент.

Арктика е регион, който не се управлява въз основа на международното право, а огромният интерес към Арктика е, от една страна, както вече беше подчертано, резултат от изменението на климата, но от друга страна, вече все по-ясно се признава и използва с готовност като потенциален източник, най-вече на енергийни ресурси и газ, но и на природни ресурси като риба например. Разбира се, съществуват опасности, свързани с това — опасности за околната среда във връзка с използването на суровини и рибарството, но също и за коренното население в региона, а това е нещо, което също трябва да имаме предвид.

Също така отварянето на маршрута, морския път, във връзка с промените в региона има огромно въздействие върху начина, по който хората гледат на Арктика. Подобно въздействие имат и опитите за действително разделяне на територията въз основа на поредица от *faits accomplis*, като символичното поставяне на флагове. Искам да заявя, че трябва да се отбележи, че петте арктически държави не се интересуват особено от законовите разпоредби, но Съюзът обаче трябва да играе важна роля в тази част на света не само чрез присъствието си, но предимно чрез участието си и познанията си. От съществено значение е да се изгради взаимно доверие и

ние можем да изградим това взаимно доверие чрез инициатива в областта на регулирането като Арктическата харта например.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Искам да взема думата в качеството си на докладчик на Парламента за Исландия.

Както всички знаете, към настоящия момент Исландия очаква Съветът да потвърди, че преговорите за присъединяване могат да започнат. Ако, както всички искаме да видим, Исландия стане държава-членка на Европейския съюз, тя ще бъде единствената държава-членка, която се намира изключително в Арктическият регион. Заедно с Финландия, Дания и Швеция, Исландия би увеличила броя на държавите-членки на Европейския съюз в Арктическият съвет до четири наред със САЩ, Русия, Канада и Норвегия.

Смятам, че този факт е още по-важен, като се има предвид, че, за съжаление, на Европейския съюз не беше даден статут на наблюдател във форума.

Освен това смятам, че присъединяването на Исландия към Европейския съюз, на първо място, би допринесло за диверсификацията на енергийните ресурси на Европа и, на второ място, за създаването на многостранно управление на регион, който привлича все по-голям интерес и, както беше споменато в други изявления, може да доведе до конфликти. Не на последно място, присъединяването на Исландия може да доведе до една последователна и ефективна европейска политика в региона.

В заключение, смятам, че когато Исландия се присъедини към Европейския съюз, ЕС ще има по-значима роля в този стратегически регион.

Благодаря ви.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Крайно време е да се създаде една последователна европейска и арктическа политика, която ще разреши дългите спорове за нови територии. В резултат на топенето на леда потенциалът за добив в новите територии ще се увеличи до 200 м под повърхността, което включва милиони квадратни километри. Споровете между Русия, Норвегия, САЩ и Канада очевидно имат и геополитическо значение. Ледената покривка вече е намаляла наполовина. Най-важното нещо обаче е да се защити водата от замърсяване, като ядрените отпадъци в руските части на Арктика също са от голямо значение.

Г-жо върховен представител, идвам от държава, която привидно няма нищо общо с Арктика, но мога да Ви уверя, че дори в Чешката република много граждани се интересуват каква позиция ще приеме Съюзът по отношение на външната политика, включително оказването на влияние за бъдещето на Арктика. Това включва устойчивия добив на суровини, устойчивия транспорт, условията за научноизследователска работа, опазването на околната среда и, не на последно място, правата на местните жители.

С недоволство следя споровете както за новите, така и за историческите владения. Опасявам се, че това дори може да представлява нов източник на сериозни конфликти. Друг спор се отнася до стратегическия северен проход между Азия и Америка. Г-жо член на Комисията, трябва да гарантирате, че проходите винаги ще се намират в международни води и че Арктика винаги ще остане демилитаризирана зона. Поемете една активна координираща роля за постигане на международни споразумения по всички въпроси, свързани с Арктика. Съюзът не трябва да гледа безучастно, а трябва активно да преговаря, като по този начин предотврати ескалацията на конфликти и увреждането на природата.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Г-жо председател, важно е Европейският съюз да вземе участие в разискването за Арктика и е добре, че Европейският съюз се ангажира с региона, свързан с много интереси и опасения. Според мен от най-голямо значение е действията на Европейския съюз да бъдат внимателни и да зачитат исканията и нуждите на коренното население. Европейският съюз трябва да поеме отговорност по отношение на глобалното затопляне, което се проявява предимно под формата на увеличение на температурата. В този контекст трябва да вземем предвид какво означава това за условията на живот на хората. Също така знаем, че изменението на климата ще улесни достъпа ни до ресурси като нефт и газ, както и до нови транспортни пътища от Европа за Азия. От една страна, това може да бъде положително, но от друга, трябва да гарантираме, че са взети мерки за безопасност, които изцяло ще вземат предвид уникалния климат и крехката околна среда на Арктика.

С нарастването на икономическите интереси в Арктика е важно също Европейският съюз да възприеме позиция по отношение на действията на различните държави в областта. Не трябва да се пренебрегват случаите, в които държавите не спазват международните правила, приложими към този регион. Един показателен пример понастоящем е Канада, която се стреми да създаде задължителен регистър за всички големи плавателни съдове, преминаващи през Северозападния проход от юли 2010 г. Бих изтъкнал, че тук става дума за международни

води и че Лене Йесперсен, датският външен министър, също заяви категорично, че това е неприемливо. Е, това е позиция, която искам да бъде подкрепена от Европейския съюз и върховния представител.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Г-жо председател, става въпрос ние, Европейският съюз, да следваме една ясна стратегия и да предотвратим треската за злато или скъпоценни камъни. Европа трябва да се включи активно тук. Европа, като партньор, тук може да покаже сила, като говори с един глас. Това се отнася до корабоплаването на и под морската повърхност, рибарството и ресурсите под формата на първични енергоносители и суровини.

В тази връзка са необходими стабилни и надеждни договори с другите партньори в Арктика. Необходимо е сътрудничество, а не конфронтация. Необходим е диалог в областта на опазването на околната среда с оглед опазването на природните ресурси и природата. Необходим е диалог в областта на защитата на животните с оглед опазването на биологичното разнообразие и е необходима защита и зачитане на местните жители и техните права на човека.

Ако успеем да приложим едно положително управление на ресурсите заедно с партньорите ни в Арктика, ще имаме възможност да поемем по нови политически пътища и това ще бъде първият лакмусен тест за общата ни външна политика — възможност да докажем, че ние, като европейци, действително можем да преследваме целите си заедно.

Председател. – Преминаваме към процедурата от разискването с вдигане на ръка. Преди това искам да поясня, че като председател на разискването, ако реша, че дадена реч има за цел да наруши работата на Парламента, имам пълното право да спра изказването на оратора.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-жо председател, на първо място, искам да изразя своята искрена благодарност на върховния представител за включването на този важен въпрос в дневния ред на толкова ранен етап. Наистина се надявам, че Комисията и целият Европейски съюз ще изиграят важна роля в политиката за Арктика, както и че Европейският съюз ще формулира своя собствена стратегия за Арктика.

Една обща политика за Арктика ще създаде необятни възможности за целия Европейски съюз по отношение на неговата сигурност, околна среда, енергетика, транспорт и коренното население. Ако ние, Европейският съюз, бъдем изключени от разискването — изключени от политиката — ще изгубим много.

Искам да се спра на два въпроса. Първо, надявам се, че Арктическият съвет като административен орган ще продължи да укрепва и че Европейският съюз ще изиграе важна роля в него. Второ, надявам се, че плановите за Арктически информационен център ще се осъществят: според мен това ще насърчи диалога между арктическите територии. Освен това, както вече беше казано, едно чудесно и подходящо място за него би била Финландска Лапландия, и по-специално Рованиеми, който отдавна се свързва с въпросите на Арктическият регион.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-жо председател, разискването за Арктика несъмнено разгорещи страстите този следобед. Що за Парламент се опитва да попречи на членовете си да се изкажат, когато не одобрява казаното от тях? Не трябва обаче да се учудваме, когато новият ни върховен представител по въпросите на външните работи някога беше описана от Британската контраразузнавателна служба MI5 като симпатизант на комунистите, а когато беше касиер на Кампанията за ядрено разоръжаване тя взе пари от Съветския блок, за да подкопае отбранителната политика на собствената си държава.

С всеки изминал ден това място все повече прилича на Съветския съюз.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, ако в бъдеще метанът, който има значително по-голям потенциал за затопляне, отколкото въглеродния двуокис, започне да се отделя от Северния ледовит океан в по-големи количества в резултат от топенето на морското дъно, ще разполагаме с една много опасна нова променлива в чувствителната климатична система — променлива, която спешно изисква да бъде проучена внимателно.

Арктика не представлява само проблем по отношение на климата, но има вероятност да доведе и до конфликт. Фактът, че дори Китай вече е започнал производството на ледоразбивачи, подчертава значението на един търговски път през Северозападния проход след разтапянето на ледената покривка. Това потенциално мирно използване обаче далеч не е толкова проблемно, като например засиленото желание на САЩ да разположат военни системи за ранно предупреждение в Арктическият регион.

Условията за всяка възможна икономическа експлоатация на минералните ресурси, свързана с топенето на леда, също трябва да бъде изяснена предварително. В крайна сметка предполагаемите запаси от нефт и газ там могат да гарантират енергийната независимост на Европа.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-жо върховен представител, искам още веднъж да подчертая много ясно, че освен явно важните области като въпросите, свързани с околната среда и енергетиката, въпросът за морските пътища има много специална роля. Като се има предвид, че са спрени корабите, плаващи по традиционни морски пътища, понеже животът на капитаните и екипажите им е застрашен, защото тези пътища не са безопасни, собствениците на кораби търсят нови пътища. В родния ми град Хамбург това разискване е от много важно значение. Много искам да Ви насърча да продължите по това направление в разискването на Европейския съюз за Арктика.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Арктическият регион, както и Антарктика, е особено уязвим към изменението на климата. Освен това глобалната климатична система зависи от неговата стабилност. Като водещ поддръжник на борбата срещу изменението на климата Европейският съюз трябва да приеме твърда позиция относно Арктическият регион.

Европейският съюз трябва да покаже съдържаност по отношение както на използването на ресурси навътре в морето, така и на транзитния транспорт през Арктическият регион. В дългосрочен план тези дейности само ще доведат до откъсването на повече айсберги и на малкото, което е останало от полярната шапка, като по този начин ще се застрашат необратимо екосистемите в региона и хората, живеещи в Арктическият регион.

Защитата на айсбергите и полярната шапка от неконтролирана човешка намеса е абсолютно задължително. Европейският съюз трябва да работи в тясно сътрудничество със САЩ, Канада, Норвегия и Русия и непрекъснато да обменя информация чрез Общата информационна система за околната среда (SEIS), Европейската мрежа за информация и наблюдение на околната среда (Eionet) и чрез устойчивата мрежа за наблюдение на Арктика (SAON).

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, искам да кажа на лейди Аштън: това е първата ми възможност да коментирам новата Ви роля. Аз, подобно на Вас, съм от Обединеното кралство. Единствата разлика е, че аз бях избран, а Вие — не.

По въпроса за Арктика, ще се превърне ли това в надпревара за ресурси с Русия, Америка и Канада за рибни запаси и една четвърт от нефта и газа в света? Вие имате опит от първа ръка с надпреварата във въоръжаването по време на Студената война. Сега към ледена война ли ни водите? Действията в Арктика могат да изострят външните отношения и Европа дори не трябва да има външна политика в Арктика, със сигурност не с някой като Вас начело.

Вече доказахте, че не сте в състояние да вършите тази работа. Не се съмнявам, че под Вашето ръководство всички ще се пързалиме по много тънък лед. Ако имате училищна оценка за първите Ви 100 дни, в нея щеше да пише „трябва да се постарее повече“, но истината е, че дори и да заемахте поста в продължение на 100 години пак щяхте да сте провал. Моля, постъпете както трябва и подайте оставка.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-жо председател, смятам, че това беше едно много интересно разискване и съм доволна, че насочихме вниманието си върху един важен регион в света. Страстта, с която хората се изказаха за значението на действията ни по отношение на политиката за Арктика, е много важна за мен с напредването на това, което според мен трябва да правим в бъдеще.

Искам да уверя членовете на Парламента, че опазването на околната среда и диалогът със съответните жители — местни или не — са от изключително значение за подхода, който искаме да възприемем. Искаме да стане ясно на всички международни обсъждания, че арктическите ресурси трябва да бъдат добивани и използвани единствено, когато разполагаме с най-високи стандарти за околна среда и безопасност и когато те се спазват изцяло.

Трябва да продължим да подчертаваме, че Европейският съюз желае да работи заедно с всички заинтересовани страни в Арктика, за да се уверим, че подхождаме към предизвикателствата по един подходящ начин. Това включва извличането на въглеводороди в този контекст.

От моя страна, смятам, че можем да допринесем с много от нашата дипломация по отношение на околната среда до политиките ни за изменението на климата; от задълбочените ни научноизследователски програми за Арктика до политиката ни в подкрепа на коренното население в цял свят. Също така смятам, че Арктическият съвет може да допринесе с много. Заради неговата работа, която не на последно място е да се гарантира участието на коренното население — в действителност това е единствената организация, която им позволява да участват наравно със суверенните държави — ние искаме да станем постоянни наблюдатели, което според мнозина членове на Парламента би било от голяма полза.

Смятам, че е възможно да се намери точния баланс между защитата и опазването на Арктика, от една страна, и устойчивата употреба на ресурсите, от друга, и ние трябва да гарантираме, че това ще бъде направено както трябва.

Събирането на седем представители от различни части на Комисията — мисля, че ми казахте вчера, г-жо председател — за изготвянето на доклада е добър пример за бъдещето, което искаме да имаме, от гледна точка на сътрудничеството и ефективното функциониране, което се проявява в работата ни на практика в цял свят.

На последно място, с нетърпение очаквам да посетя Лапландия през почивните дни. Това ще бъде третото ми посещение там. Ще се проведе голяма среща, на която ще бъдат обсъдени въпросите с някои от министрите на външните работи. Що се отнася до Рованиеми и възможността за център, има две възможности: едната е отделен център, а другата е свързването на различни центрове в мрежа. Със сигурност трябва да разгледаме и тази възможност.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Въпросите, свързани с арктическият регион, като се започне от последиците от глобалното затопляне до използването на ресурсите и корабоплаването в региона, напоследък привлякоха все по-голямо внимание. Трябва да сме наясно, че бъдещето на планетата е тясно свързано с бъдещето на региона. Топенето на айсбергите в Арктическият регион, нарастващата нужда от ресурси и последните технологични достижения са някои от причините, поради които арктическият регион се превърна в област от особен интерес за всеки от нас. Смятам, че европейската стратегия за тази зона трябва да се съсредоточи върху защитата и опазването на региона, насърчаването на устойчивото използване на ресурсите в рамките на многостранното управление и преди всичко включването на населението в региона във всички мерки.

Появата на нови плавателни канали също изисква да бъдат установени много по-стриктни стандарти за сигурност и околна среда. Всеки морски регион се нуждае от специален подход, а Европа може да се възползва от опита, придобит от програмите, разработени в други морски региони като Балтийско море и Средиземно море, като същевременно предлага модели на добри практики в тази област.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Един призрак броди над Арктика. Призракът на глобалното затопляне. Топенето на леда оказва голямо влияние не само върху природата, но и върху обществените отношения, икономиката и политиката. На този океански леден шелф на площ, по-голяма от Германия, Италия и Франция взети заедно, с изключение на това, което вече се използва, има богатства като газ и нефт. Ледените слоеве, които изтъняват с всяка изминала година, вече не защитават находищата от сондиране. Възможна е появата на безмилостна надпревара — безумие от мащаба на златната треска през XIX век. Европейският съюз трябва да приеме една категорична позиция по въпроса. От съществено значение да се разработи обща политика на Европейския съюз по отношение на Арктика, особено по отношение на използването на нови възможности за експлоатация на природни залежи, опасности за околната среда и нови възможности за корабоплаване.

Арктика образува част от територията на три държави-членки на Европейския съюз: Дания, Финландия и Швеция, както и Исландия, която в момента кандидатства за членство. Не трябва да забравяме, че това е едно изцяло ново положение за хората, живеещи далеч на север, както и за фауната и флората. Жителите на Арктика са наясно с нарастващото влияние на външни социални, икономически и политически фактори върху живота им. Нашата роля е да помогнем на местните общности да стъпят на краката си при новите условия и да защитят своята култура и език. Точно както в основата на политиката на Европейския съюз са неговите граждани, така в основата на плановете за управление на Арктика трябва да бъдат хората от Арктическият регион.

Rafał Trzaskowski (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Арктика отдавна отсъства от дневния ни ред, но сега отново привлича вниманието на политици и учени. Нарастващата загриженост за региона е следствие от топенето на арктическата ледена покривка, причинено от изменението на климата. Без да се впускаме в спора относно скоростта и мащаба на този процес, широко се предполага, че в крайна сметка това ще разкрие нови възможности за експлоатация на природни ресурси и нови морски пътища. Всички сме на мнение, че последиците върху околната среда на този процес ще бъдат огромни. Това, към което обаче искам да насоча вниманието на Парламента и на Европейския съюз като цяло, е неговото политическо измерение, както и сигурността. Студената война ни показа от какво стратегическо значение е Арктика. Станахме свидетели на икономическо, политическо и дори военно съперничество в региона. За положителното му бъдеще е налице ясна нужда от съвместни международни усилия, в които Европейският съюз трябва да играе активна роля. Налице е необходимост да се намери баланс между икономическата експлоатация на региона и неговата

екосистема, но, да назовем само един проблем, има нужда и от защита, наред с другото, на съществуващия правен режим за Арктика.

12. Куба (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно Куба.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, смъртта на Орландо Сапата беше едно изключително неприятно събитие, което не трябваше да се случва и ние не искаме подобно нещо да се случи отново в Куба или на друго място.

Европейският съюз и неговите институции трябва да се ангажират с осъждането на събития, които представляват нарушение на правата на човека, и да работят, за да гарантират, че нищо подобно няма да се случи отново. Това трябва да бъде ангажимент на Европейския съюз.

Правата на човека са основен символ на идентичността на Европейския съюз, защото вярваме в ценности като свобода, толерантност и плурализъм. Ето защо това е нашата идентичност, истинската ни идентичност. Когато има нарушения на тези универсални права, Европейският съюз ги осъжда публично и ние направихме това по отношение на Куба. Направихме това, когато изразихме нашия песимизъм и загриженост относно липсата на напредък във връзка с правата на човека в Куба, и също така го направихме, когато поискахме задържаните поради убежденията им лица в кубинските затвори да бъдат освободени. В момента има около 200 задържани поради убежденията им лица, някои от тях са в много тежко здравословно състояние, а един от тях, Гилермо Фариняс, е в тежко положение, като е обявил и гладна стачка.

Осъдихме случващото се и когато казахме, че защитниците на правата на човека в Куба имаха нужда да бъдат защитени, и осъдихме случващото се, когато казахме, че от кубинското правителство, под чиято юрисдикция се намираха редица затворници, трябва да се потърси отговорност за смъртта на Орландо Сапата.

Политиката на Европейския съюз относно Куба обаче не спира дотук. Политиката на Европейския съюз относно Куба е структурирана около определени елементи, като искам да подчертая някои от тях.

Първо, съществува политически диалог. Политически диалог с институциите в Куба, с органите и с цялото гражданско общество, който естествено е разширен, така че да включва правата на човека. Второ, съществува сътрудничество за развитие с Куба, което е всъщност солидарност с народа на Куба — нито повече, нито по-малко. То също така включва подпомагане на напредъка по отношение на културата и демократичните практики в Куба.

Това са основните елементи на политика, която по същество е насочена към една-единствена цел: хората в Куба, тяхното благоденствие, напредъка им, условията им на живот и зачитането на правата на човека.

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Комисията искрено съжалява за смъртта на Орландо Сапата и обстоятелствата около нея. Също така искам да изразя дълбоката си загриженост за другите политически затворници в Куба. Всички ние в тази зала споделяме чувството на гняв и отчаяние от смъртта на г-н Сапата и трябва да направим всичко възможно, за да гарантираме, че подобни събития няма да случват повече в Куба или в някоя друга държава.

Европейският съюз е основан върху ценностите на демокрацията, правата на човека и основните свободи, които се стремим да защитаваме и подпомагаме, след като до неотдавна ние самите страдахме от нарушаване на основните права на човека на собствения ни континент. Правата на човека са универсални и нямат граници. Този принцип е съставна част от нашия диалог с всички партньори в Европа и извън нея.

Конструктивен ангажимент, а не политика на принуда и санкции остава в основата на политиката ни към Куба, както се подчертава в общата позиция, приета през 1996 г. Това е причината, която накара Съветът през юни 2008 г. да реши да вдигне дипломатическите мерки от 2003 г. като средство за улесняване на процеса на политическия диалог и да се даде възможност за пълното използване на инструментите, предвидени от общата позиция от 1996 г. Това също е причината, която накара много държави-членки да възобновят сътрудничеството си за развитие с Куба през последните няколко месеца, като тук са включени партии с разнообразна политическа ориентация. Представени в Европейския парламент по този начин те отразяват общото мнение относно важната роля, която сътрудничеството за развитие трябва да играе в Куба.

В такъв момент бездействието по отношение на Куба ще бъде възможно най-лошият начин за укрепване на доверието към Европейския съюз като глобален фактор. На карта е поставено не само доверието, но също и

нашата възможност да присъстваме в Куба. Ето защо моето категорично убеждение е, че начинът да вървим напред е да осъществяваме и задълбочаваме съществуващия политически диалог и да продължаваме сътрудничеството с Куба като инструмент за подобряване на живота на хората там.

Сътрудничеството с Куба никога не е било прекъсвано от Европейския съюз, защото развитието не означава подпомагане на правителството, а подпомагане на хората. Ние винаги сме смятали, че сътрудничеството за развитие представлява важна част от отношенията ни с Куба. От осъществяваните в момента проекти там ще се облагодетелства пряко населението, като се задоволяват основните нужди на хората посредством оказване на помощ за възстановяване и реконструкция след ураганите, продоволствена сигурност и адаптиране към изменението на климата. Има и проекти, които подпомагат дейностите на недържавните участници.

Искам да съм пределно ясен, че финансирането от ЕС не се отпуска чрез правителството или чрез публични субекти. Средствата се отпускат посредством агенции на ООН и европейски неправителствени организации, които приветстват присъствието на Комисията и на Европейския съюз в Куба.

Важно е Европейският съюз да продължи да спомага за справянето с основните нужди на населението в Куба, докато се намесва в стратегическите сектори посредством налични тематични или географски инструменти. Задачата, с която ЕС трябва да се справи по решителен начин, е намирането на правилното съотношение между демонстриране на отвореност към диалог, подпомагане на населението в Куба посредством сътрудничество за развитие и придържане към нашите принципи.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *от името на групата PPE*. – (ES) Г-жо председател, когато моята група поиска темата да бъде включен в дневния ред, ние не направихме това, за да се изтъкнат грешките (понякога непоправими) в политиките, които са в полза на враговете на свободата. Ние също така не направихме това, за да извличаме политически дивиденди от това осъждане.

Направихме го, за да може Парламентът, институцията, намираща се в демократичното сърце на Европейския съюз, на висок глас да заклеми смъртта на един невинен човек и преди всичко да изрази солидарността си с онези хора в Куба, които се борят, живеят и умират — като Орландо Сапата — за свободата и достойнството си.

Както посочи Европейската комисия, общата позиция на Съвета е все още валидна и тя е достойна позиция, защото настоява за незабавното и безусловно освобождаване на политическите затворници. Тя също е и последователна позиция, защото настоява да се зачитат правата на човека и основните свободи, за да може Куба да се присъедини към нашата система от ценности, а не да бъде част от чужди системи като тези в Китай или Виетнам.

Г-жо председател, думите на един храбър мъж, Освалдо Пая, който спечели наградата „Сахаров“ през 2002 г., все още звучат в тази зала. Той каза, че първата победа, която може да обяви, е, че в сърцето му няма омраза. Той каза на онези, които го потискаха, които бяха негови братя, че не ги мрази, но че те няма да могат да му наложат волята си чрез страх.

Той каза, че Андрей Сахаров остави наследство, състоящо се от достойнство и работа за мирния съвместен живот на народите, и че често гласовете, които имат най-голямо значение, са онези, които не се чуват.

В залата не успяхме да чуем гласовете на „Дамите в бяло“, които също бяха наградени с наградата „Сахаров“ от Парламента. За съжаление, вече няма да можем да чуем гласа на Орландо Сапата, но скоро ще можем да чуем гласовете на още много кубинци.

Междувременно, г-жо председател, с легитимността, която притежава, като представлява 500 милиона граждани от 27 държави-членки на Съюза, Парламентът трябва ясно и силно да повтаря неспирния вик за свобода, който чуваме от прекрасния остров Куба.

(Ръкопляскания)

Luis Yáñez-Barnuevo García, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията, нека никога вече да не позволяваме нашето мълчание да доведе до това да станем съучастници на унищожаването на свободата. Нека вече никога да не позволяваме човек, който се е борил за правата си и за правата на всички, да умре в затвор в Куба или някъде другаде без ясно и категорично да издигнем глас и да настояваме той да бъде спасен.

Орландо Сапата Тамайо, 42-годишен чернокож строител, който просто поиска условията му на живот в затвора да бъдат подобрени, почина след 86-дневна гладна стачка и седем години в затвора за това, че искаше

да се зачитат правата на човека. През този седемгодишен период той беше малтретиран, унижаван и тормозен от надзирателите си, като през това време — не трябва да забравяме този факт — международната общност реагира само с мълчание.

Други затворници и защитници на правата на човека в момента в Куба също са обявили гладна стачка, като например психологът и журналистът Гилермо Фариняс. Госпожи и господа, резолюцията, която внасяме и разискваме днес и ще гласуваме утре, която представям от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, настоява всички задържани поради убежденията им лица в Куба да бъдат освободени. Да повторим, тя е в подкрепа на демократичния преход и на стриктното спазване на основните права на човека.

Нека за момента да не навлизаме в темата, която ни разделя: дали да запазим общата позиция или не. Нека се съсредоточим върху правата на човека и спасяването на човешки животи. Нека също така да започнем период на спокойно размишление, през който да открием допирните си точки за изработване на бъдещата политика по отношение на Куба.

Предложеният текст обаче има важна добавена стойност. Фактът, че е внесен от шест политически групи, бележи нова ера на широк консенсус в Парламента по въпроса за правата на човека.

Нека никога вече да не се говори, че европейското демократично право се огъва под натиска на заповеди (в кавички) от империализма на янките. Нека обаче и да не се говори, че социалистите и демократите са благосклонни или дори съучастници на комунистическите диктатури. Казвам това по опростен начин, защото и двете твърдения са грешни и жертвите на унищожаването на свободата независимо къде се намират, трябва да знаят, че ние сме обединени в безусловната защита на тяхната кауза.

Г-жо председател, искам накрая да благодаря на г-н Salafranca, който преговаряше по повод на този текст от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), г-жа Weber от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, г-н Romeva i Rueda, от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, г-н Kožušník от Европейските консерватори и реформисти, както и други колеги, които взеха участие в тази задача, която беше сложна и трудна и, надявам се, ще бъде успешно приключена утре.

И най-накрая, искам да благодаря на министър-председателя на Испания и понастоящем председател на Европейския съюз, г-н Родригес Сапатеро, за неговото поощрение и подкрепа за постигането на напредък във връзка с резолюцията, която разискваме днес.

Renate Weber, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, от името на моята политическа група, искам най-напред да изразя нашите съболезнования към семейството на г-н Орландо Сапата Тамайо, който заплати най-високата цена за своите убеждения.

През годините неговата дейност в защита на правата на човека вдъхновяваше много други защитници на правата на човека както в Куба, така и извън нея.

Резолюцията, предложена от няколко политически групи, изразява дълбоката ни загриженост за състоянието на правата на човека в Куба. Нека бъдем пределно честни. Положението не се е подобрило и много независими журналисти, мирни дисиденти и защитници на правата на човека все още са в затвора само защото искат да упражняват правото си на свобода на словото, мирни събрания и сдружаване.

В същото време на независимите неправителствени организации в Куба не се разрешава да работят, тъй като правителството упражнява драконовски контрол върху тях.

По време на разискването няколко защитници на правата на човека са обявили гладна стачка. Това предизвиква безпокойство, тъй като има данни, че най-малко здравето на Гилермо Фариняс бързо се влошава.

Изключително неприятно е, че досега органите в Куба пренебрегват нееднократните призови от страна на ЕС да освободят всички политически затворници, без да поставят условия. Ето защо съм твърдо убедена, че Парламентът трябва да поиска ЕС да продължи да използва всички налични механизми, за да гарантира работата и живота на хората, които се стремят към едно плуралистична и демократична Куба.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Г-жо председател, искам лично и от името на моята група да се присъединя към изказаните съболезнования по повод на смъртта на Орландо Сапата.

Независимо от личното мнение на всеки по отношение на Куба това очевидно е един прискърбен случай, който заслужава да бъде осъден от нас и със сигурност заслужава нещо повече от размишление и възпоменание. Това събитие заслужава съгласуваната формулировка на искането, което отправяме с резолюцията, а именно

хората, задържани поради политическите им убеждения или мотивация в Куба или където и да е по света, да бъдат освободени.

Мисля, че това, което правим, е последователно; мисля, че сме длъжни да го направим; също така мисля, че е важно да го направим и то — искам да подчертая това — независимо от мотивите, които стоят зад нашето действие. Това е част от споразумението.

Също така искаме тези хора да бъдат освободени незабавно, що се отнася до Куба, и преди всичко да припомним деликатната ситуация, както беше споменато, по отношение на някои хора, които, следвайки примера на Орландо Сапата, започнаха гладна стачка, и най-вече случая с Гилермо Фариняс.

Все пак искам да предупредя за риска този случай да бъде използван за политически цели по повод на други въпроси, което може да бъде опасно, както спомена г-н Yáñez-Barnuevo. Мисля, че е важно да напомним, че има много процеси, които са полезни, които работят и които не трябва, при никакви обстоятелства, да ни изкушават (както някои изглежда желаят) да се върнем към минали събития, към отминали времена; да се върнем към политическия провал на ембаргото, защото знаем последиците от това.

Ето защо ако сме съгласни, че не желаем да се повтарят ситуации, като тази с Орландо Сапата, важно е да знаем как да вървим напред заедно, за да предотвратим повтарянето на подобни събития, като се започне с процес на демократизация и нормализация на острова.

Edvard Kožušník, *от името на групата ECR*. – (CS) Аз лично много се разстроих от смъртта на Орландо Сапата и затова желая, от името на цялата група ECR, да изразя нашите съболезнования към цялото му семейство. Самият аз съм роден през 1971 г. по време на кулминацията на така наречената комунистическа нормализация в моята страна, която беше един от най-суровите периоди на комунистически терор, който моята държава е преживяла. Опитът на моята държава с криминалната идеология на комунизма е причината за голямата солидарност на гражданите на Чехия с кубинския народ и затова сме много чувствителни към тъжната новина, която неотдавна дойде от Куба.

Като имаме предвид, че тоталитарният режим в Куба все още налага лозунга „социализъм или смърт“ четиридесет години след кубинската революция, той не заслужава никаква търпимост. Смятам, че смъртта на Орландо Сапата не беше напразна и тя ще подтикне народа на Куба към масова съпротива срещу комунистическия режим. Когато Павел Вонка почина в комунистически затвор като последната жертва на комунистическия терор в моята собствена държава, режимът падна в рамките на година и половина след това. Надявам се, че Орландо Сапата ще бъде кубинският Павел Вонка, с други думи, последната жертва на комунистическия деспотизъм. Вероятно Куба скоро ще се откъсне от хватката на старата революционна гвардия и ще стане истински остров на свободата.

Затова отправям призив към вас. Докато не се осъществи основен и необратим напредък по отношение на освобождаването на политическите затворници, напредък, водещ към демократично функциониране на кубинското общество и провеждането на свободни избори, както и започването на структурни реформи, водещи, наред с други неща, към по-добър стандарт на живот за всички граждани в Куба, не е възможно да мислим да започваме разговори за преоценката на общата позиция на ЕС.

Willy Meyer, *от името на групата GUE/NGL*. – (ES) Г-жо председател, моята група дълбоко съжалява за смъртта на затворника Орландо Сапата. За безопасността и живота на всеки затворник отговаря държавата. В този случай е отговорна Куба и затова ние искрено съжаляваме за неговата смърт.

Не сме съгласни с начина, по който Парламентът манипулира въпроса за правата на човека. Днес разискваме темата, а утре ще гласуваме. Не направихме това във връзка с военния преврат в Хондурас. Парламентът е може би единственият парламент в света, който не осъди и не гласува против военния преврат в Хондурас с неговите убийства и мъчения.

Затова не сме съгласни с философията, която зависи от това къде се случва нещо, чии права на човека са нарушени и каква е ситуацията, за да преценим дали да изразим мнение или не.

Преди една седмица в Колумбия беше открит най-големият масов гроб в Латинска Америка. Самите органи говорят за 2500 тела, а броят им може да достигне 50 000. Това осъдихме ли го? Това разисква ли се, гласува ли се, осъди ли се? Какво става с цивилните жертви в Афганистан? Какво се случва с преследването в Западна Сахара? Не, ние няма да бъдем част от това лицемерие.

Мисля, че основният въпрос е да установим равноправни отношения с Република Куба, за да се справим с всички програми: политическите програми, програмите, свързани с правата на човека, положението в местата

за лишаване от свобода, но това следва да стане на равноправни начала, защото Европейският съюз все още има своята обща позиция относно Република Куба, което е изключение от правилото. Той няма обща позиция по отношение на никоя друга държава по света. Той няма такава по отношение на Китайската народна република, която беше спомената, нито относно Виетнам. Защо е така? Защо имаме обща позиция спрямо Куба, а нямаме такава спрямо Китайската народна република?

Призовавам Съветът, председателят на Съвета, ясно да постави следния въпрос: ще бъде ли отменена общата позиция? Тя според мен е една от най-очевидните пречки за напредъка на открития и честен диалог между Европейския съюз и Република Куба, за общи, споделени програми, които са от взаимен интерес.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, смъртта на дисидента Орландо Сапата в резултат на гладна стачка и арестът на блогера Йоани Санчес, която разказа на света за ежедневието в социалистическа Куба, ясно показват, че трябва да продължаваме установената през 1996 г. политика относно Куба, свързана с напредъка по отношение на демократизацията и правата на човека. Надеждите за напредък при Раул Кастро, разбира се, отдавна се изпарили във въздуха.

Положението с политическите затворници например на практика не се е подобрило. Те все още не се ползват със свободите, подобни на тези, които братята Кастро имаха в затвора по време на диктатурата на Батиста. В своето упорито придържане към плановата икономика Куба вече не може да задоволява дори най-основните потребности на собственото си население. В Куба благоденствието и самоинициативата определено се считат като критика на режима. В това отношение дори хората от комунистически Китай са по-улеснени, тъй като могат поне да подобрят живота си посредством собствените си усилия.

Облекчението на икономическото ембарго на САЩ по отношение на компютрите и софтуерните услуги няма да може изцяло да отговори на очакванията на обществеността, предизвикани от обещанията на президента Обама, но вероятно ще помогне на опозицията да се организира по-добре. Не на последно място, ще бъде по-трудно за режима в Куба, с нарастването на избора, да потиска свободното изразяване на мнение. Само по тази причина ние трябва с всички сили да подкрепяме инициативите на Европа и да настояваме за още облекчения в комунистическата система.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник-председател

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Трагичната смърт на кубинеца Орландо Сапата, задържан поради убежденията си, е още едно доказателство за това, че режимът на братята Кастро пренебрегва призивите на международната общност да прекрати нарушаването на правата на човека, като безшумно се освобождава от онези, които искат свобода и демокрация. Днес тази трагедия, тази трагична смърт е придобила символично значение. Тя е отчаян вик за помощ и за ефективни действия, главно от страна на международните политици и лица, вземащи решения, които, докато изграждат отношенията си с органите в Куба, не желаят да разговарят с хората от опозицията и се правят, че не чуват гласа на представителите на гражданското общество в Куба.

Длъжни сме, възможно най-скоро, да предприемем съвместни действия, да окажем натиск върху режима на Кастро и да настояваме за незабавното освобождаване на хората, които са получили многогодишни присъди с лишаване от свобода поради убеждения им.

През последните години Европейският съюз се опитва да смекчи позицията си и да отмени дипломатическите санкции срещу Куба с надеждата, че този жест ще насърчи органите да зачитат демократичните стандарти. За съжаление, трагичната смърт на Орландо Сапата показва, че тази политика е наивна, неефективна и очевидно не трябва да бъде продължавана.

Утре ще гласуваме резолюцията в заключение на днешното разискване. Това трябва да бъде ясен сигнал за нашето противопоставяне на нарушенията на правата на човека, нехуманното отношение към политическите затворници и незачитането на основните граждански свободи в Куба. Трябва да покажем, че сме солидарни с народа на Куба. Трябва да бъдем гласът на онези, които в момента нямат глас в Куба.

(Ръкопляскания)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Г-жо председател, трагичната съдба на Орландо Сапата Тамайо доведе до дълбоко възмущение по целия свят. В безнадеждната ситуация, в която се намираше, Сапата не намери друг изход освен да се самоубие чрез гладна стачка. Той трябваше да заплати с живота си за протестите срещу лишаването му от свобода и ужасните условия в кубинския затвор. И защо? Какво престъпление е извършил

Сапата, за да се окаже в затвора? Да изразяваш и разпространяваш по ненасилствен начин мнение, което е различно от това на правителството, не е престъпление. Това не те прави криминален престъпник или предател.

Смъртта на Сапата не е изолиран случай. Психологът и журналистът Гилермо Фариняс също е започнал гладна стачка, защото настоява за освобождаването на 26 политически затворници в лошо здравословно състояние. Каква съдба го очаква? Той също ли скоро ще плати с живота си за кампанията в защита на правата на човека? Кога правителството на Куба ще промени позицията си? Изчислено е, че има приблизително още 200 политически затворници в Куба. Задържането на хора заради техните идеали е в пълно противоречие с Всеобщата декларация за правата на човека.

Призоваваме Куба незабавно и безусловно да освободи задържаните поради убежденията им лица и да прекрати скандалното нарушаване на правата на човека. Никое правителство не може да управлява и контролира мисленето на народа си. Дори ако хвърляте хората зад стените на затвора или зад решетки, техните идеи ще продължат да съществуват. Всеки опит да бъдат потъпкани такива мисли и идеи е обречен на провал. Нима Куба няма вече години опит в това отношение?

Правителството просто трябва да започне диалог с хората, които имат различни възгледи. Политическият диалог е единственият инструмент за постигане на напредък. Ето какво Куба дължи на своите граждани, защото хората там заслужават демокрация и зачитане на основните им права. Не бива да позволяваме смъртта на Сапата да остане в историята като безсмислена. Тя трябва да отбележи края на съществуващото положение с правата на човека в Куба.

Европейският съюз е длъжен да направи всичко, което е може, за да подпомогне подобряването на положението с правата на човека в Куба. Не става въпрос само за политическите затворници като Сапата. Става въпрос и за това защитниците на правата на човека да могат свободно да вършат работата си. Правителството на Куба трябва да се грижи за народа на Куба. То не може просто да задържа хора или да ги третира като криминални престъпници, защото се страхува. Лишаването на гражданите от тяхната свобода е престъпление.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-жо председател, защитата на правата на човека означава да заклеим жестоката и несправедлива смърт на Орландо Сапата, която можеше да бъде избегната, и да призовем онези, които все още са в затвора, да бъдат освободени. Смятам, че това ще накара органите в Куба да се замислят, тъй като техният режим се нуждае от промяна, така че гражданите да се ползват от истинска демокрация.

В Куба съществува диктатура, защото има задържани поради убежденията им лица, защото има страх от разискване, свободен обмен на идеи и планове, защото има страх от свободата. Не е престъпление да имаш идеи; те могат да провокират, изненадват и шокират, но те винаги трябва да се оспорват и разискват. Те никога не изискват лишаване от свобода.

Обществата мислят и чувстват, както и затворниците, и е невъзможно да се забрани на хората да мислят и чувстват. Това означава, че идеите и чувствата, които хората искат да потиснат, в крайна сметка се процеждат в съзнанието на цялото общество като вода. Това е вярно и за кубинското общество, като главните действащи лица на революцията, която сложи край на режима на Фулгенсио Батиста, трябва да знаят това по-добре от всеки друг.

Смятам, че резолюцията ще им помогне да направят прехода, който трябва да осъществят. За правата на човека обаче не се преговаря. Доверието в Парламента расте, когато той реагира еднакво енергично на всички нарушения на правата на човека във всички държави: в Афганистан, в Палестина, в Страната на баските (моята малка страна), в Хондурас и в Колумбия. Това трябва да бъде нашият ангажимент. Това е, разбира се, същият ангажимент.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Мисля, че всички в Парламента сме съгласни, че корумпираната комунистическа диктатура прави невъзможни каквито и да било положителни промени в Куба. Полицейската държава на братята Кастро съсипва икономически острова, унищожава гражданската свобода и лишава много кубинци от надеждата за живот, който заслужава да се живее.

Бъдещето на Куба е, разбира се, в ръцете на самите кубинци, но Европейският съюз може да играе активно роля в случая. Трябва да настояваме за освобождаването на всички политически затворници. Всъщност това трябва да бъде първото условие за какъвто и да било диалог с Куба. Ние трябва да подкрепяме дейността на неправителствените организации, да подкрепяме зачитането на правата на човека и да насърчаваме достъпа до независимите медии, включително интернет.

Подпомагането на демократичните промени е област, където трансатлантическите връзки могат да играят много важна роля. Ето защо трябва тясно да си сътрудним с Вашингтон. Със съвместни усилия можем да разработим дългосрочна стратегия по отношение на Куба, която няма да приеме сляпо *статуквото*, а ще начертае изключително важна перспектива за демократично и икономическо реструктуриране.

(Ръкопляскания)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, разискването още веднъж показва, че мнозинството от Парламента е двучленно. Същото мнозинство, което отказа да осъди военния преврат в Хондурас, като пренебрегна факта, че той доведе до лишаването от свобода и смъртта на много хора, сега е готово да преговаря за споразумение за асоцииране с правителство, което е дошло на власт в резултат на избори, манипулирани от онези, които стояха зад преврата.

Всички съжаляваме за смъртта на кубинския гражданин Орландо Сапата Тамайо в кубинска болница след гладна стачка. Ние обаче трябва да осъдим условията на разискването и неприемливата позиция спрямо Куба, като оставим настрана тежките последици от икономическото, търговско и финансово ембарго, наложено от САЩ срещу Куба, и задържането в американски затвори на петима граждани на Куба, които просто искаха да защитят своята държава.

Не можем да продължаваме с неприемливата обща позиция, която не позволява на Европейския съюз да поддържа открити и цялостни взаимоотношения с правителството на Куба на основата на двустранен интерес. Време е да прекратим общата позиция, за да започнем нормализация на отношенията между Европейския съюз и Куба. Ние очакваме това от испанското председателство.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, спомняме си известния лозунг на Фидел Кастро „социализъм или смърт“. Днес можем със сигурност да кажем, че от този лозунг е останала само смъртта. Доказателство за това са обстоятелствата, които доведоха до смъртта на кубинския затворник и патриот Орландо Сапата. Диктаторското управление на Кастро е позор за идеята за демократичен социализъм.

Това, което се случва в Куба, е позор за всички, които са част от политиката, водена под подобни левичарски знамена. Аз също така се засрамах от Европейския съюз, когато членът на Комисията Мишел посети Куба с предложение за сътрудничество за развитие, но внимателно избегна срещи с демократичната опозиция.

Длъжни сме да прекратим провеждането на подобна политика, т.е. да си затваряме очите пред действителността в държава, където никога не е имало свободни избори и където задържани поради убежденията им лица излежават многогодишни присъди в затвора при възмутителни условия. Испанското председателство днес предлага прилагането на отворена политика спрямо Хавана, но съществено условие за тази политика трябва да бъде демократизацията на режима в Куба, освобождаването на политическите затворници, започване на диалог с обществото, отмяната на цензурата и възстановяването на гражданските свободи. Това трябва да се каже ясно, открито и твърдо на правителството в Куба — то е в техен интерес.

Знаем, че има различни пътища към свободата за хората, подтискани от диктатори. Например пътят, поет от Полша и Южна Африка, беше път на диалог и разбирателство. Но също така съществува и пътят, който пое Румъния, като свали режима с кръвопролитие. В интерес на всички е да се избегне повтарянето на този сценарий. Кой път ще бъде избран от Хавана? Отговорът на този въпрос ще бъде намерен в Куба. Политиката на Европейския съюз трябва активно да води Куба към свобода и демокрация. Това трябва да бъде и позицията на Европейския парламент.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-жо председател, първо искам лично да изразя съболезнованията си за смъртта на Орландо Сапата Тамайо и дълбоката си загриженост за другите четирима кубински затворници и един активист от опозицията, които са започнали гладна стачка в знак на протест.

Европейският парламент трябва да повтори нашия призив за незабавно и безусловно освобождаване на задържаните поради убежденията им лица в Куба — 55 според „Амнести Интернешънъл“, 200 според Комисията за правата на човека в Куба. Също така трябва да изразим особена загриженост днес за неотдавнашното задържане и побой над Дарси Ферер, директор на център за здравеопазване и права на човека в Хавана. Самата организация „Амнести Интернешънъл“ не е била канена да посети Куба от 19 години и трябва да ѝ се разреши да го стори. Трябва да поискаме от правителството на Куба договарянето на конкретни дати за предложеното посещение на г-н Манфред Новак, специален докладчик на ООН относно изтезанията, с когото възнамеряваме да се срещнем в Женева следващата седмица.

Тъй като аз съм един от онези в залата, които винаги са се противопоставяли на търговското ембарго, наложено от САЩ от 1962 г., приветствах факта, че при президента Обама бяха одобрени мерки, за да се разреши на

американците от кубински произход да пътуват по-свободно, както и да изпращат повече пари у дома. Приветствах преразглеждането през 2008 г. на общата позиция на ЕС, което доведе до установяването на политически диалог между Куба и ЕС и до възстановяването на сътрудничеството за развитие с ЕС. Също така приветствам факта, че наскоро „Би Би Си“ получи свободен достъп до Куба. Но изразявам разочарованието си за това, че в Съвета на ООН по правата на човека Куба не се съгласи с препоръките да ратифицира две от основните конвенции по правата на човека — Международния пакт за граждански и политически права (ICCPR) и Международния пакт за икономически, социални и културни права (ICESCR) — и да разреши независима инспекция на затворите.

Призовавам Комисията и председателството този следобед, както и онези от нас, които посещават Куба, да бъдем твърди и да гарантираме, че ще се срещаме с представители на гражданското общество там. Биса Уилямс, заместник на помощник държавния секретар на САЩ, успя да направи такова неограничено посещение миналата година. Трябва да настояваме всеки от нас, който отива в Куба, да направи същото.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н министър, смъртта на Орландо Сапата Тамайо е трагично доказателство за отчаянието, до което може да доведе липсата на свобода.

Както каза министърът, това определено не трябваше да се случва. Длъжни сме да осъдим задържането на лица поради убежденията им и да настояваме за тяхното освобождаване. Не можем да подкрепяме произвола на една власт, която упорито отказва да приеме съществуването на най-основни свободи. Вярвам, че не можем да се лишаваме от достойнствата и перспективите за един политически диалог, който сега, повече от когато и да било, остава един от най-осезаемите изрази на нашите европейски ценности.

Отношенията между Куба и Европейския съюз вече от дълго време са сложни; често те се основават на липса на разбиране, което води до сериозни напрежения и редовно подкопава постиженията и перспективите за политически диалог. Всички знаем, че Куба днес се намира в повратен момент в своята история. Повече от всякога съм убеден, че няма да бъде правилно, ако не запазим предимствата и постиженията, колкото и да са скромни, на диалога, основан на особени исторически, културни и езикови връзки.

Без съмнение Европейският съюз е единствената политическа сила, способна да убеди кубинците, че изолацията, на която са се обрекли, е самоубийствена и може единствено, рано или късно, да ги доведе до фатална участ. Не можем да загърбим отговорността си за търсенето на диалог, без да изключваме нито един от трудните въпроси, но и без да прилагаме двойни стандарти, както, мисля, твърде често се случва.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Свободата ще триумфира в Куба. Там ще има демокрация и ще има свободна пазарна икономика.

Европейският съюз не може да помогне за свалянето на режима, а предполагам, и не иска, но трябва да пожелае и да може да помогне на кубинците след като режимът се промени. Опитът на държави като Полша, Чешката република, Словакия и Унгария показва, че това може да бъде направено и може да има успех. Можем да помогнем с нашия опит, като след свалянето на Кастро Европейският съюз трябва да помогне както с опит, така и със средства, така че Куба никога да не изпада в положение, описано от полския коментатор Marek Magierowski, когато в бъдеще потомците на Орландо Сапата, който често беше споменаван в залата, ще сервират ром по крайбрежните улици и булевардите на Хавана на потомците на Кастро.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) По професия съм лекар и зная колко е трудно да се спаси човешки живот. Искрено съжалявам за всеки изгубен човешки живот и споделям скръбта ви по повод на смъртта на Орландо Сапата. Внимателно проучих всички предложени резолюции от политическите групи. Опасявам се, че ще се наложи да повторя това, което казах, когато наскоро разисквахме доклада относно положението с правата на човека в републиките в Централна Азия. Тогава казах, че правим грешка, като влизаме в ролята на ментори, без да казваме нищо добро и без да показваме уважение към специфичните исторически и културни традиции на тези държави, нито дори към положителните резултати, постигнати от тях. Същото се отнася и за Куба. Твърдо съм убеден, че единственият начин да се подобри положението в Куба, е чрез равнопоставен диалог, който длъжностните лица в Куба са готови да водят. По този начин ние също можем да подобрим социалните и икономически права в Куба. Не бива да забравяме, че Куба, въпреки трудното си икономическо положение, е винаги сред първите държави, оказващи помощ на другите, например при бедствието в Хаити. Вярно е, че който осъжда бързо, обича да осъжда. Ние определено не трябва да поемаме по този път.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, убеден съм, че мога да обявя, че днес ще напишем една стойностна страница в историята на Парламента и още повече утре, когато ще гласуваме. Ние пишем такава страница, защото за пръв път оставяме настрана взаимните си предразсъдъци, свързани с

членуването ни в различни групи, прекланяме се пред висшата тайна на човешката смърт и признаваме истината.

Какво всъщност ще напишем в резолюцията? Ще напишем неща, които може да изглеждат прости и се разбират от само себе си, но които всъщност са много важни. Ще напишем, че в Куба няма свобода; ще напишем, че в Куба няма демокрация; ще напишем, че животът е ценност и хора не могат да бъдат убивани. Приемаме това почти като даденост, но ни отне много години да преодолеем взаимните си предразсъдъци и да признаем един факт, който не накърнява нашите политически убеждения, а просто ни води до признаването на основното зрънце истина, което е единствената база за обсъждане.

Не трябва да избягваме дискусиите с Куба. Вместо това трябва да настояваме всички истински обсъждания да произтичат от истината, с други думи, нежеланието да се признае централното значение на личността. Това, от което се нуждаем повече, отколкото от ръкостискания и официални жестове, са подходящи мерки, които ще накарат правителството на Кастро да се прости с надеждата, че може да постигне компромиси, при които или не се придава важност, или се придава само второстепенна важност на въпроса за правата на човека.

Много правилно беше, че Парламентът използва възможността, за разлика от върховния представител, на която ще напомним отново, както направих тази сутрин, че *Cuba libre* не е название на коктейл: това е обединен зов, който носим в сърцата си, защото искаме демокрация и настояваме Куба да бъде свободна.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-жо председател, всички членове на ЕП от Испания, които са част от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, дълбоко съжаляваме за смъртта на Орландо Сапата и за положението на задържаните поради убежденията им лица, като категорично настояваме за тяхното освобождаване.

Смъртта на Орландо Сапата е прискърбна, но тя може да ни подтикне да спрем да говорим за правата на човека в Куба и да започнем да работим за правата на човека заедно с органите в Куба и да подкрепяме правата на човека там. За да направим това, трябва да започнем да обмисляме промяната на общата позиция, която не ни позволява да водим диалог с органите в Куба, които имат възможност да променят положението с правата на човека на острова.

Общата позиция — която между другото не е толкова обща, защото голяма част от държавите-членки на Европейския съюз имат двустранни отношения с Куба — е пречка, която възпрепятства всяка възможност за политически диалог. Тя е пречка за това Европейският съюз да прилага принципите, които са в основата на външната му политика и включват насърчаването на демокрацията и правата на човека по света.

Общата позиция е един демодиран, остарял инструмент, приет през миналия век от 15 държави-членки на Европейския съюз. Сега имаме 27 държави-членки. Ситуацията в света се промени. САЩ водят диалог с Куба по чувствителни въпроси като имиграцията. Организацията на Американските държави (ОАД) прие Куба на основата на диалог и в контекста на зачитането на принципите, на които се основава организацията.

При новите условия за Европейския съюз се нуждаем от инструмент, договорен на двустранна основа, който ще ни даде възможност да вършим ефективно онова, което Европейският съюз може да върши ефективно — а то е да насърчава демокрацията и правата на човека. Странно е за Европейския съюз да блокира диалога с Куба, тъй като в своите външни отношения той договаря и прилага споразумения с държави, които не отговарят на минимума от стандарти за граждански и политически права, както, разбира се, и по отношение на социални права, а последното все пак е характерно за Куба.

Само диалог, механизми за сътрудничество и компромис посредством международен договор ще дадат на Европейския съюз възможност да изисква нещо от Куба, а онези, които отхвърлят диалога, възпрепятстват търсенето на достоен изход за хората, които претендират, че защитават.

За разлика от това външната политика на правителството на Испания дава добър пример, като посредством конструктивен, възискателен диалог значителен брой задържани поради убежденията им лица бяха освободени.

Както казва Дон Кихот, ако някой е наказан с действия, не трябва да се наказва с думи. Затова ще спрем да говорим и ще започнем да работим за правата на човека в Куба в сътрудничество с органите в Куба, тъй като задържаните поради убежденията им лица имат нужда именно от това, а не от порицавания от Парламента.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Г-жо председател, госпожи и господа, по време на акциите, известни като „Черната пролет“, през 2003 г. в Куба 75 дисиденти бяха арестувани и обвинени, че са шпиони на САЩ. Орландо Сапата беше арестуван по същото време за неуважение, обществени безредици и неподчинение.

Съпругите на 75-те дисиденти създадоха групата на „Дамите в бяло“, която беше удостоена от Парламента с наградата „Сахаров“ за свобода на мисълта през 2005 г. Между другото, искам да подчертая, че режимът на Кастро отказа визи на „Дамите в бяло“, за да дойдат в Парламента и да получат наградата.

Комисията по правата на човека в Куба признава, че има около 200 политически затворници там, 22-ма от които са журналисти. Куба е на трето място в нерадостната класификация в света по брой на лишени от свобода журналисти след Иран с 52-ма и Китай с 24-ма.

Орландо Сапата, на 42 години, беше обявен за задържано поради убежденията му лице от „Амнести Интернешънъл“. Той започна гладна стачка на 3 декември 2009 г. поради нееднократните побои, на които е бил подложен, както и други форми на малтретиране, и почина на 23 февруари — 85 дни след започването на гладната стачка.

Парламентът трябва да изрази подкрепата си за семейството и приятелите на г-н Сапата, както и сериозната си загриженост за състоянието на правата на човека в Куба. Той трябва да изпрати ясно послание към режима на Кастро, особено във връзка с испанското председателство. Испанското председателство, между впрочем, трябва да бъде по-активно при защитаването на основните права в Куба.

И накрая, госпожи и господа, искам да се възползвам от възможността и да призова за незабавното освобождаване на всички политически затворници в Куба.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-жо председател, демокрацията и защитаването на правата на човека заемат важно място сред принципите и целите на външната дейност на Съюза — имам предвид член 21 от Договора за Европейския съюз. Този член също се отнася и за отношенията с Куба и с хората в Куба, които са много важни за нас.

За съжаление, през последните пет години действията на Съвета изглежда са били главно ръководени от желанието да се коригира политиката, възприета през предходните години, особено през 2003 г., когато имаше изключително жестока вълна на репресии в Куба. През 2005 г. Съветът прекрати мерките от 2003 г.

Впоследствие министри и членове на Комисията пътуваха до острова. През юни 2008 г. мерките от 2003 г. бяха отменени и започна глобален политически диалог, както ни напомни г-н Лопес Гаридо, заедно с редовни срещи на високо равнище. Дори държавен глава на една от държавите-членки наскоро посети Хавана. За съжаление, европейските политически лидери, които посетиха острова, не намериха време да се срещнат с представители на дисидентите, които, поради тази причина, се почувстваха изолирани.

През това време репресиите в Куба продължиха. Няма нито промени, нито реформи. Въпреки това политическият диалог продължи. Сега всички са потресени от жестоката смърт на политическия затворник Орландо Сапата.

Както е добре известно, госпожи и господа, някои правителства, като например правителството на Испания, нееднократно повтаряха, че искат да отменят общата позиция. В нея се казва нещо много логично: подкрепя за демократичния преход — в основата си същото нещо, което се изисква от принципите и целите на член 21 от Договора.

Ще приключа с две неща. Общата позиция не е възпрепятствала диалога. Това е очевидно. Освен това тя беше потвърдена неотдавна от 27-те министри през юни 2009 г. Второ, приоритетът не може да бъде промяна на общата позиция — това би било най-малката грижа. Приоритетът сега е да поискаме незабавното, пълно и безусловно освобождаване на всички политически затворници.

Разглеждам Куба и Латинска Америка като „Запада“, а символите, които характеризират „Запада“, са достойнството на човешките същества и зачитането на техните основни права. И последно: искам да напомня на Съвета, че в собствените си заключения от юни 2009 г. посочва, че бъдещето на политическия диалог с органите в Куба зависи от направения напредък по-конкретно по отношение на правата на човека. Може ли някой да твърди, че днес има такъв напредък? Може ли някой наистина да каже това?

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) „Историята ще ме оправдае“ са известните думи на един млад адвокат, който разбунтува народа си. Историята наистина го оправдава за неговото въстание срещу тиранията и след това срещу ембаргото на САЩ.

Със същата изразителна фраза Парламентът, който представлява най-голямата зона на свобода и демокрация в света, осъжда диктатурата, потискаща хората в Куба, нарушаването на правата на човека на острова,

жестокостта към политическите затворници и презрението към собствените граждани, живеещи в чужбина. Историческата фраза е вярна.

Чрез резолюцията членовете на ЕП от всички идеологически течения застават до народа на Куба в неговата борба. Длъжни сме да направим всичко, на което сме способни, за да предотвратим бруталното потисничество, на което хората там са подложени, което включва отмяната на парализиращата обща позиция.

Ще отдам почит на Раул Риверо с последните стихове, които той написа в своя град, Хавана, в които се казва, че не облагат с данък обичта, празнотата, недостига на въздух или горчивината. Руините на родината са в безопасност. Не се притеснявайте, другари. Сега, ние си отиваме.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, изборът и поведението на комунистическия режим в Куба отново създават дилема за нашия Парламент: възможно ли е да се водят дискусии с този режим? Вече от години Европейският парламент отправя искане към органите в Куба да проведат демократични реформи, които зачитат правата на човека. Предаването на властта от Фидел Кастро на брат му, Раул, не доведе нито до демократични реформи, нито до освобождаване на политически затворници.

Смъртта на Орландо Сапата в затвора след 85 дни гладна стачка е доказателство за идеологическия и деспотичен характер на режима. В рамките на 10 години Европейският съюз отпусна 145 млн. евро за мерки за помощ за Куба: резултатите далеч не са розови. Всъщност средствата помогнаха на тиранията да оцелее. Ако искаме да има доверие към нас, трябва да настояваме отношенията с Хавана, включително помощта за развитие, да бъдат обвързани с конкретни и проверими подобрения на положението с правата на човека за всички граждани на Куба, като се започне с незабавното освобождаване на политическите затворници и задържаните поради убежденията им лица.

Не е редно да отправяме ултиматум, но следва да призовем към промяна един от най-потисническите режими на планетата, далечна имитация на една загърбена от историята и бързо изчезваща идеология.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-жо председател, трябва да направим съществено предложение на народа на Куба, както и към режима на острова: вместо политическото статукво ще финансираме преход към демокрация в Куба. Първата стъпка трябва да бъде освобождаването на всички политически затворници. Едновременно с това САЩ трябва да прекратят санкциите, които по-скоро помогнаха да се укрепи режимът, отколкото да се свалят. Следващата стъпка трябва да бъде организирането на кръгла маса с участието на представители на режима и на движението за граждански права, базирано в Куба, която да начертае план за преход към демокрация и за демократични избори.

Между другото, Централна Европа показва, че все още има бъдеще за бившите партии държави — дори за тях следователно има живот след смъртта на старата система. Ние, като ЕС и държави-членки, трябва да подкрепяме процеса по същия начин, както това стана в Централна Европа. Това би помогнало на хората в Куба, би стабилизирало региона и би проправило пътя за нов тип отношения със САЩ, което няма да бъде повторение на епохата преди Кастро.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, независимо от причините за това, смъртта на Орландо Сапата Тамайо е прискърбна; прискърбно е, че той доведе протеста си до краен предел. Ние обаче не можем да приемем засилването на каквито и да било неприемливи политически и идеологически кампании срещу Куба и нейния народ, които използват това тъжно събитие като претекст.

Независимо от гледната точка на всеки човек във връзка с избора на кубинския народ, изборът и суверенното право на хората да определят собствената си съдба и политическата форма на организация на държавата им трябва да бъде зачитан.

По тези причини осъждаме всички форми на намеса или атака, включително криминалната блокада, на която Куба е подложена вече почти половин век.

По същите причини смятаме, че логичната позиция на Европейския съюз и пътят, който трябва да следваме, е пълната нормализация на отношенията с Куба чрез отмяната на общата позиция срещу Куба, която представлява неприемлива форма на дискриминация, упражнявана срещу Куба и нейния народ.

Преди всичко не приемаме значителното лицемерие, което се отнася за много от членовете на Парламента, и категорично осъждаме двуличната политика на ЕС.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Г-жо председател, с моето изказване се обръщам към майката на Орландо Сапата и към всички, които страдат заедно с него в борбата за свобода в Куба: те не са сами.

Днес, чрез резолюцията — за която, в качеството си на генерален секретар на моята партия, искам да благодаря на авторите, и особено на всички партии, които я подписаха — Парламентът говори с един глас срещу тази изолирана и пропаднала диктатура. Днес подписваме началото на международната смъртна присъда на режима.

Убеден съм, благодарение на повечето изказвания, които чух, че сме обединени в категоричното и ясно осъждане на смъртта на Вашия син. Много от нас обаче стигат по-далеч от това изявление: може да сте сигурна, че ще бъдем бдителни, за да осигурим безусловното освобождаване на всички политически затворници на острова.

Ще бъдем бдителни по отношение на положението с нарушаването на правата на човека на острова. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) ще се бори за запазването на общата позиция на ЕС и, съдейки от това, което чух, съм сигурен, че и други ще направят същото.

Няма да даваме смесени сигнали, а по-скоро един ясен ориентир за постигането на нашата мечта да видим демократична Куба. Висшата саможертва на Орландо намери отзвук сред хората със съвест по целия свят. Нека гарантираме, че мъчливата саможертва на хиляди кубинци ще бъде отбелязана в близко бъдеще в свободна Куба.

Gesine Meissner (ALDE). — (DE) Г-жо председател, за нас е относително лесно да говорим, когато нарушенията на правата на човека се случват някъде другаде и хората умират за своите убеждения. Важно е да кажем това. Г-н Сапата наистина загуби живота си в резултат на гладна стачка, а има и други затворници, които също са мотивирани да започнат гладна стачка.

Затова имаме нужда специално да помислим как да вървим напред по целенасочен начин. Някои казаха, че изобщо не бива да разговаряме с Куба, защото режимът там е неприемлив за нас. Други — като съвсем не смятам, че тази позиция е добра, г-н Ferreira — изразиха мнение, че тук има лицемерие и че на хората в Куба трябва да се даде свобода да вземат собствените си политически решения. Смятам, че свободата да вземаш политически решения наистина свършва там, където правата на човека се нарушават и хората умират. При тези обстоятелства ние, като Европейски парламент, сме длъжни да направим нещо.

На този фон напълно правилно е да бъдат подробно обсъдени конкретните предложения, които бяха внесени — не на последно място, включително и няколкото нови предложения от г-н Gahler — и да преценим какво можем да направим, за да предотвратим нарушаването на правата на човека по целия свят и да помогнем на хората по света.

Franz Obermayr (NI). — (DE) Г-жо председател, като обсъждаме нашите отношения с Куба днес на фона на трагичната смърт на Орландо Сапата, трябва да признаем, че мнението, което имаме за Куба, наистина ни връща към времето, когато нашите мисли бяха определяни от рамката „приятел или враг“. Имахме, от една страна, лоши кубинци, които бяха васали на Съветския съюз, решени да наложат международната революция, и от друга страна, добри кубинци, които избавиха страната от прегръдката на захарните барони, мафията, ЦРУ и американския империализъм. От едната страна бяха лошите кубинци, комунистическите потисници на хората, а от другата, онези, които осигуриха за населението образование, медицински грижи и сложиха край на глада. Днес, ако смъртта на Орландо Сапата има някакъв смисъл — ако смъртта може изобщо да има някакъв смисъл — ние при всички случаи трябва сериозно да се отнесем към следната поука: тази смърт не трябва да бъде напразна.

Другото нещо, което трябва да се случи, е ЕС да върви по ясни пътища, конкретни политически пътища, като не бива да позволяваме да попадаме под диктата на САЩ; трябва да сме свободни от старите идеологически ограничения, да сме равнопоставени при политически диалог и да настояваме за истински подобрения на положението с правата на човека, така че скоро да можем да говорим за свободна Куба и хората от острова да могат да живеят в демокрация.

Alf Svensson (PPE). — (SV) Г-жо председател, търговското ембарго от страна на САЩ продължава почти 50 години. Ембаргото донесе бедност и потисничество на хората в Куба, както подчертаха много от различните оратори.

Много хора сигурно са запознати с доклада, изготвен от организацията „Хюман Райтс Уоч“ (Human Rights Watch) през ноември 2009 г., озаглавен „Нов Кастро, същата Куба“, който предлага ембаргото да бъде вдигнато и кубинските диктатори да освободят политическите затворници в срок от шест месеца. Ако не са в състояние да направят това, ще бъде въведено по-интелигентно ембарго. То ще бъде като тези, наложени напоследък в няколко случая: включва замразяване на активи и чужди инвестиции и налагане на забрана за пътувания.

Основните демократични държави и ЕС трябва да подкрепят това. Би било интересно да разберем какво мисли действащият председател на Съвета за това предложение на „Хюман Райтс Уоч“.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Нашият ангажимент да се противопоставяме на нарушаването на правата на човека трябва да бъде приоритет на Европейския съюз при всички обстоятелства.

Орландо Сапата, кубински политически затворник, почина след гладна стачка. Друг затворник в Куба е започнал гладна стачка като протест от името на 25 затворници, които са в тежко здравословно състояние и чийто живот е застрашен. Не е решение да се направи това, което правителството на Испания направи, когато предложи убежище на гладувания затворник. Учудвам се на правителството на Испания, което председателства Европейския съюз в момента, защото тяхното предложение не води до решение на проблема. Незабавното освобождаване на политическите затворници е доста трудно. Затова настоявам членът на Комисията Пиебалгс да започне, от името на Европейската комисия, преговори с правителството на Куба, за да бъде разрешено на Международния червен кръст да посети политическите затворници в Куба. Това ще даде възможност за обективна оценка на тяхното здравословно състояние и ще помогне за бъдещите преговори. Червеният кръст получи разрешение да направи това в затвора Гуантанамо.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, аз също призовавам за спазване на правата на човека в Европа, както и в други части на света. Смъртта на г-н Сапата е зов за помощ от човек, който се е опитал, по един трагичен начин, да привлече вниманието към една, поне за него, напълно непоносима ситуация. Искам да видя как ние, като европейци, заемаме ясна позиция относно спазването на правата на човека, залегнали в Хартата на ООН, независимо от политическата ситуация.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, смятам, че разискването във връзка с темата за положението на задържаните поради убежденията им лица в Куба, по повод на смъртта на един от тях, Орландо Сапата, показва, че има високо равнище на разбирателство между членовете на ЕП и политическите групи. Сигурен съм, че това ще си проличи утре по време на гласуването на резолюциите, в резултат от това разискване, които, като цяло, са в съответствие с позицията на Съвета, Комисията и всички институции на Европейския съюз. Това несъмнено засилва позицията на Европейския съюз по отношение на важния диалог с Куба и на целта за напредъка и подобряването на съдбата на хората в Куба.

Мисля, че можем да се съгласим, че трябва незабавно да издигнем глас срещу нарушаването на правата на човека, където и да се случва това. Смятам, че това е основен принцип, който беше акцентиран, като винаги трябва да се мери с една и съща мярка.

Европейският съюз трябва да се намеси веднага щом се установи нарушение на правата на човека, защото това е част от истинската му идентичност. В случая ние правим това по отношение на Куба, като говорим и настояваме, че всички останали задържани поради убежденията им лица в Куба трябва да бъдат освободени и правата на човека трябва да се зачитат.

Това обаче не е всичко: трябва да работим ефективно и да бъдем ефективни, да постигаме резултати, които подобряват благосъстоянието и условията на живот на задържаните поради убежденията им лица или дори да направим възможно освобождаването им.

В някои случаи това беше постигнато и имаше напредък. Това е, защото, наред с други неща, съществува един основен елемент на политиката на Европейския съюз по отношение на Куба — политическият диалог. Диалогът беше възобновен неотдавна и мисля, че това е нещо добро. С прекратяването на санкциите, които бяха част от позицията на Европейския съюз и в които нямаше никакъв смисъл, и с възобновяването на политическия диалог стана възможно да направим нещо, което не беше възможно от 2003 г. насам: да разговаряме с органите в Куба за задържаните поради убежденията им лица.

Естествено оценката, която някои от вас споменаха, оценката на резултата от диалога, ще трябва да се извършва периодично. Ще трябва да има оценка на напредъка през тази година. Много от вас — имам предвид например изказванията на г-н Mauro, г-н Yáñez-Barnuevo или г-н Michel — подчертаха важноста на диалога, на сътрудничеството и на моралния авторитет, който Европейският съюз притежава, за да разговаря с Куба и да постигне напредък, което е крайната цел.

Затова приветстваме съгласието на мнозинството в Парламента по повод на положението на правата на човека в Куба, което, смятам, може да се обобщи в едно послание: въпреки че продължаваме да бъдем отворени за диалог с Куба, Европейският съюз ще продължи да настоява всички политически затворници там да бъдат освободени и гражданските и политическите права на гражданите на Куба да бъдат зачитани.

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, смятам, че разискването още веднъж показва, че по въпросите на правата на човека и демокрацията Парламентът заема водеща позиция.

Комисията също така никога не би се примирила с нарушаването на правата на човека и демокрацията. Следователно това ще остане крайъгълният камък на нашата политика не само поради убедителността си, но и защото считаме, че ако имаш убедителни възгледи, трябва да те да станат известни на всички.

Както също знаете, основата за нашата работа с Куба ще бъде продължаването на общата позиция от 1996 г. Тя осигурява основата и е много ясно, че трябва да има някои съществени промени по отношение на правата на човека в Куба.

В същото време конструктивните диалози, които започнаха през 2008 г., също дават положителни знаци. Не бих казал, че сме постигнали важни успехи, но по много въпроси има напредък.

Мисля, че е необходимо да продължим по този път. Също така трябва да продължим да се срещаме с гражданското общество. Комисията ще следва заключението на Съвета, в което се казва, че когато е уместно, срещите с демократичната опозиция ще бъдат част от посещенията на високо равнище, като ние активно ще се стремим към тях.

Председател. – Внесени са седем предложения за резолюции съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления (член 149)

Krzysztof Lisek (PPE), в писмена форма. – (PL) Орландо Сапата Тамайо, арестуван през 2003 г. с група от 75 други дисиденти по време на наказателна акция срещу опозиционни групи, извършена от органите, почина след двумесечна гладна стачка в кубински затвор. Надявам се, че трагичната смърт на един от най-известните политически затворници в Куба е напонила на всички за това, че въпросът с правата на човека в Куба не е решен.

Напълно съм съгласен с исканията на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и много организации за правата на човека, че правителствата на европейските държави трябва да оказват натиск върху органите в Куба за безусловното освобождаване на политическите затворници, като заплашат да блокират всеки опит за подобряване на отношенията ЕС-Куба. Според мен пълната отмяна на санкциите срещу Куба от страна на Европейския съюз, без да се преговаря за действителното освобождаване на всички политически затворници, беше преждевременно. В същото време искам да подчертая, че гражданите на Куба не трябва да плащат за грешките на хората, които вземат такива решения. Крайно време е държавата да предприеме конкретни стъпки към демократизация, изграждане на гражданско общество и зачитане на правата на човека по-специално свободата на изразяване и сдружаване.

Искам да повтора думите на бившия министър-председател на Испания, Хосе Мария Аснар, и да кажа, че е неприемливо, че по време на посещения в Куба европейските политици отказват да се срещат с представители на опозицията. Трябва да намерим инструменти, за да подкрепим развитието на демократична система в Куба и да предадем на кубинския народ универсалните ценности, свързани с изграждането на демокрация и демократично общество.

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. – (EN) Преждевременната смърт на Орландо Сапата Тамайо след седемгодишно незаконно лишаване от свобода, срещу което му остана само едно средство за протест, трябва да се счита за отговорност на репресивния режим в Куба. Наша отговорност е да не забравяме думите на майката на Орландо Сапата: „Да не ви се налага да преживеете това, което моят син преживя“. През последните четири години от управлението на Раул Кастро очакванията, че комунистическата диктатура в Куба ще стане по-хуманна, определено не се оправдаха. Хората там продължават да рискуват живота си, когато изразяват своето мнение. Все още има около 200 политически затворници в Куба. САЩ и държавите-членки на ЕС осъдиха смъртта на г-н Сапата, но този протест не беше достатъчно силен и навременен. В подобни случаи не бива да се губи време за реагиране, както направи испанското председателство. Поуката от случая на Сапата е, че не може да се пренебрегва жестоката реалност на кубинската диктатура. Нашата политика спрямо Куба трябва да продължи да се обуславя от реалните промени там. ЕС трябва да вземе страната на народа на Куба, а не да храни надежди, че убийците на Сапата заслужават доверие.

(Заседанието, прекъснато в 17,25 ч., се възобновява в 18,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

13. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0017/2010).

Следните въпроси са отправени към Съвета.

Въпрос № 1, зададен от **Georgios Papanikolaou** (H-0052/10)

Относно: Сътрудничество между ЕС и Турция в областта на нелегалната имиграция

По-голямата част от нелегалните имигранти в ЕС прониква в Гърция от Турция през морските граници. Впоследствие преминават в целия ЕС.

Като се има предвид, че Турция има силното желание да стане член на ЕС, какви инициативи възнамерява да предприеме испанското председателство, за да убеди Турция да сътрудничи, тъй като сътрудничеството ѝ е необходимо?

Как оценява председателството напредъка на преговорите между ЕС и Турция за спогодбата за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица и между Турция и Frontex за споразумението за обмен на информация и участието на Турция в съвместни операции? Гърция получава ли информация за напредъка на преговорите?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, госпожи и господа, както ви е известно, засиленото сътрудничество с трети страни — със страни на произход и транзит при миграция — е ключов елемент за Европейския съюз по отношение на борбата с незаконната имиграция.

Това е част от големите промени, тенденции и достижения, настъпили в резултат на така наречения глобален подход към имиграцията и Европейския пакт за имиграцията и убежището. Сътрудничеството със страни, които са източник на миграция, е един от най-важните елементи на новата имиграционна политика — преди 2004 г. на практика нямаше имиграционна политика в Европейския съюз — като един от основните компоненти на политиката, която възникна след срещата в Хемптън Корт през 2004 г., е сътрудничеството със страните на произход и транзит на незаконна имиграция.

Както споменах, това е част от Европейския пакт за имиграцията и убежището и в тази връзка, в заключенията си относно разширяването от декември миналата година, Съветът приветства започването на задълбочен диалог с Турция по въпросите на миграцията и настоява да бъдат приети конкретни мерки например реадмисия, контрол на границите и други.

Програмата от Стокхолм потвърди необходимостта от действия срещу незаконната имиграция, при това от нея и от заключенията на Съвета от декември 2009 г. става ясно, че е необходимо да сключим с Турция спогодби за реадмисия, а междувременно да прилагаме съществуващите двустранни споразумения.

Мога да ви кажа, че последният кръг от преговорите за тази спогодба за реадмисия се проведе едва миналия месец на 19 февруари в Анкара. Съветът ще продължи да подкрепя Комисията в усилията ѝ да осигури възможно най-благоприятното приключване на преговорите.

Трябва също така да спомена съвместните действия и сътрудничеството между Агенцията за външните граници на ЕС (Фронтекс) и Турция. Регламент (ЕО) № 2007/2004 улеснява това оперативно сътрудничество между държавите-членки и трети страни, а трябва да се отбележи и че между Фронтекс и Турция се водят преговори относно споразумение, подобно на това, споменато в регламента.

Това е оперативна задача, включваща обмен на информация, анализ на риска, проучване и координирани съвместни операции на Фронтекс. Това е рамката, в която понастоящем се развива оперативното сътрудничество между Агенцията и турските органи.

Надяваме се тези преговори да приключат възможно най-скоро и да бъдат плодотворни, като във всички случаи държавите-членки ще бъдат осведомявани относно всякакви бъдещи събития.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Много Ви благодаря за отговора. Искам да отбележа още две неща.

Първото е, че днес или утре, паралелно с днешното разискване, гръцкият парламент ще гласува една законодателна инициатива на гръцкото правителство, с която се улеснява и се внася по-голяма гъвкавост в процеса на придобиване на гръцко гражданство в сравнение с миналото. Разбира се, това прави Гърция още по-привлекателна за имигрантите, и по-специално за незаконните имигранти, които считат, че в някакъв бъдещ момент ще могат да узаконят статута си. Искам, от стратегическа гледна точка, да чуя дали председателството счита, че това е добър ход.

Второ, през февруари беше обявено, че Фронтекс ще създаде първия си аванпост в Пирея, за да засили присъствието си в Егейско море. Има ли някакъв конкретен график за това?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Уважаеми колега, понастоящем не мога да ви отговоря точно какъв ще бъде графикът за провеждането на тези преговори. Определено е налице политическата воля за техния успех. Посочената от Вас информация относно Гърция подчертава необходимостта и възможността за засилване на борбата срещу незаконната имиграция чрез тези спогодби за реадмисия.

Нужно е да подкрепим разговорите, преговорите, които се водят основно от Комисията. Нека ви припомня, че към края на миналата година, на 5 ноември 2009 г., имаше посещение на министър Билстрьом, като представител на шведското председателство, и на г-н Баро, заместник-председател на Комисията, в Турция.

Това посещение беше последвано от контакт, осъществен от Комисията. Що се отнася до новата Комисия, този случай попада по същество в компетенциите на г-жа Малмстрьом, която много добре познава Програмата от Стокхолм, защото участваше в практическата ѝ реализация и в съставянето ѝ. Оптимист съм относно това, че споменатото от Вас може да се компенсира чрез много по-силно регулиране на спогодби за реадмисия, на истински спогодби за реадмисия с Турция. Не мога да Ви представя точен график за тях в момента, но мога да Ви уверя, че председателството на Съвета и Комисията имат силно желание да се постигнат такива спогодби за реадмисия с Турция. Искаме да се постигнат споразумения не само с Турция, но и с други страни, които понякога са страни на произход или на транзит при незаконна миграция.

Трябва, също така, да Ви кажа, че процесът на постигане на споразумения от страна на Фронтекс, в този случай с Турция, се управлява пряко от Фронтекс. В много случаи той се състои от технически и оперативни разговори и въпреки че Съветът като институция не участва в тези преговори, той бива информиран за тях и, разбира се, във всички случаи ще информира останалите държави-членки, което естествено включва и Гърция.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, Вие казахте, че са започнали разговори между Фронтекс и Турция и че Комисията докладва за тях на Съвета. В тази връзка искам да ни кажете, искам да знам дали тези разговори между Турция и Фронтекс се основават на зачитането на границата между Гърция и Турция — с други думи, на признаването и зачитането на външните граници на ЕС. Искам да Ви припомня, че и до ден днешен тормозът, упражняван от Турция над въздухоплавателните средства на Фронтекс, се основава на този спор.

Също така искам да попитам дали Турция е поставила някакви други условия за постигането на споразумение с Фронтекс.

Roger Helmer (ECR). – (EN) Искам да поздравя министъра за отличния му отговор и за чудесната работа, която ние, в Европа, вършим в защита на правата на имигрантите.

Страхувам се, че понякога не успяваме да защитим правата на нашите собствени граждани при придвижването им от една страна в друга. Имам предвид по-специално някои от моите избиратели от района на Йист Мидландс, които са вложили спестяванията си за старини в жилище в Испания и след като са живели там в продължение на две-три години установяват, че пред вратата им има булдозери и че правата им на собственост и на изпълнение на договорите просто се пренебрегват от испанските съдилища и от испанските органи.

Ще бъда благодарен, ако министърът може да ни обясни защо е така и какви действия ще предприеме Испания, за да реши проблема на европейските граждани в неговата страна.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, по въпроса относно Гърция — разбира се, границите на държавите-членки на Съюза следва да се зачитат. Самата цел на спогодбите е тези граници да се зачитат.

Когато има споразумение с трета страна, през която могат да преминават незаконните имигранти, и когато има спогодба за реадмисия — което е целта — и следователно договореностите на Европейския съюз с тази

трета страна са укрепени — което е глобалният подход и философията на Европейския пакт за имиграцията — от това, което се получава, е подсилване на границите на държавите-членки на Съюза. Това е ефектът. Ако не упражняваме такъв ефективен контрол върху нелегалната имиграция поради недостатъчно сътрудничество с други страни, поради липса на спогодби за реадмисия, на практика тези граници стават по-слаби. Така че очевидно целта на преговорите и на спогодбите за реадмисия е да се заздравят границите, което естествено включва границите на Гърция.

Що се отнася до въпроса на уважаемия колега относно британските граждани, които са се преселили в Испания и са инвестирали част от спестяванията си там, трябва да кажа, че очевидно тук не представлявам Испания като страна, която има правни отношения с пребиваващи в нея граждани, а по-скоро съм представител на Съвета на Съюза. Тези отношения или каквито и да било евентуални проблеми се решават в независимите съдилища на испанската държава. Ето защо ще се въздържам от изказвания от името на конкретна страна по специфични проблеми, които нямат връзка с правото на Европейския съюз.

Председател. – Въпрос № 2, зададен от **Marian Harkin** (H-0053/10)

Относно: Домашно насилие

В изявлението си по време на пленарното заседание през януари 2010 г. испанското председателство подчерта твърдото си намерение да се бори с насилието спрямо жените, да предложи проект на законодателство за борба с насилието спрямо жените и да създаде Европейска обсерватория относно домашното насилие. Може ли председателството да представи повече подробности относно това какво точно включват плановите му в тази област и кога можем да очакваме да започне реализацията на подобни инициативи?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, известно е, че един от приоритетите на испанското председателство на Съвета на Съюза е борбата срещу насилието, основано на пола, или с други думи — равенството между мъжете и жените в Европейския съюз, което не е изцяло постигнато вече 50 години след основаването на Съюза. Насилието спрямо жените е преди всичко най-тежката форма на дискриминация, най-големият бич в европейското общество и в други общества по света — всъщност, за съжаление, практически във всички общества.

Това е изключително важна цел за председателството, защото считаме, че тя е изключително важна цел за Европа. Поради тази причина, тъй като е цел на Европа, касаеща проблем от европейска величина, за да се борим с това явление, ни е необходима и европейска стратегия. Тя е включена не само в програмата на испанското председателство, но и в 18-месечната програма на председателската тройка, в която влизат Белгия и Унгария.

Доволни сме, че Парламентът е институция, която винаги е играла много активна роля в тази област и която многократно е призовавала за мерки в това отношение — срещу насилието, основано на пола. Например в резолюция, приета от него през ноември миналата година, Парламентът настоятелно призова Комисията да разработи обща директива, предвиждаща мерки за предотвратяване и противодействие на всички форми на насилие, основано на пола. Парламентът също така настоятелно призова държавите-членки да изготвят по-подробни статистически данни относно насилието, основано на пола.

В синхрон с позицията на Парламента испанското председателство, както споменах, стигна до извода, че въпросът е от първостепенно значение. По-конкретно, той стана инициатор за създаването на обсерватория за насилието, основано на пола, от Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (EPSCO), който прие заключения в това отношение в понеделник, 8 март, Международния ден на жените. В процес на разработка е и директивата относно заповедта за защита срещу насилието, основано на пола. Това са два много важни и основни въпроса, по които, надяваме се, ще може да се постигне развитие и те ще бъдат окончателно приключени преди изтичането на шестмесечния мандат на испанското председателство на Европейския съвет.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Благодаря Ви, г-н министър — и поздравявам испанското председателство за това, че изведе на преден план въпроса за насилието, основано на пола. Твърде често този проблем буквално остава зад затворени врати, защото именно там се случват болшинството от случаите на насилие: в семейния дом. Вярвам, че Вашата инициатива определено ще доведе до по-добро осведомяване на обществеността в целия ЕС.

Споменахте резолюцията, приета от Европейския парламент през ноември 2009 г. Едно от нещата, за които се призовава в резолюцията, беше възможността за създаване на ясна правна основа в тази област. Питам се дали бихте подкрепили Комисията за изготвяне на всеобхватна директива относно действията за

предотвратяване на насилието, основано на пола, и какво е мнението Ви относно създаването на ясна правна основа.

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-жо председател, г-жо Harkin, както знаете, Договорът от Лисабон променя правната база на европейското законодателство — на регламентите и директивите — защото обединява в общностния стълб предишните три различни стълба: общностния стълб, външна политика и политика на сигурност и правосъдие и вътрешни работи.

Тези елементи бяха обединени в един стълб и в една правосубектност, а това означава, че обичайният традиционен общостен метод се въвежда във външната политика и в по-специфичната област на съдебните въпроси — съдебно сътрудничество по гражданско-правни и наказателно-правни въпроси — и на полицейското сътрудничество. Това означава по-голямо присъствие на Комисията и на Парламента в Съда в Люксембург.

В областта на сътрудничеството по наказателно-правни въпроси все още остава една възможност, а именно, една четвърт от правителствата в Европейския съюз могат да предприемат инициативи в тази област. Именно това се случи с директивата относно насилието, основано на пола: дванадесет правителства представиха инициатива, по която Съветът и Парламентът ще трябва да вземат окончателно решение, защото това е въпрос на обичайна правна процедура.

Директивата вече се подготвя и то при прилагане на предоставената с Договора възможност правителствата да предприемат такава инициатива, за която според нас има подходяща и адекватна правна основа, тъй като тя касае съдебното сътрудничество по наказателно-правни въпроси.

Говорим за престъпления, включващи малтретиране, насилие спрямо даден човек — нещо, което е престъпление във всички страни на Съюза. Следователно става въпрос за защита на жертвите на това престъпление. Нейната правна база са разпоредбите относно сътрудничеството по наказателно-правни въпроси и оттук разбираме, че е напълно възможно — както посочиха правните служби на Съвета — тя да се осъществява при прилагане на този законодателен акт, който ще трябва да бъде разгледан и поставен на разискване в Европейския парламент.

Надявам се това да стане бързо, защото считам, че именно това очакват милиони жени, както и мъже в Европейския съюз. Те очакват тази закрила, която — както правилно отбелязахте — сега трябва да се появи иззад затворените врати не само на национално равнище, но и на ниво ЕС. Тя трябва да стане част от европейския дневен ред. Това е целта на инициативата, представена от 12 правителства на Европейския съюз.

David Martin (S&D). – (EN) Искам да се присъединя към г-жа Harkin като поздравя испанското председателство за това, че постави въпроса за насилието спрямо жените на първо място в политическия си дневен ред.

Искам да знам дали председателството би се запознало с опит, придобит преди 20 години. Общинският съвет на Единбург, финансиран със средства на Европейския социален фонд, проведе кампания под надслов „Нулева толерантност“ във връзка с насилието спрямо жените.

Изводът от нея беше, че е необходим холистичен подход към проблема. Необходима е информационна политика, нужно е да се ангажират органите на властта, провеждащи жилищната политика, както и полицията и съдебните органи.

Ще разгледа ли Съветът проекта, за да се види какви поуки могат да бъдат извлечени?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н Лопес Гаридо, споменахте накратко, че домашното насилие, разбира се, е насочено не само към жените, но и към децата и че домашното насилие също така е проблем, свързан с грижата за възрастните хора, поради прекомерните изисквания. До каква степен тези аспекти на домашното насилие също ще бъдат включени в сферата на компетентност на планираната Европейска обсерватория относно домашното насилие?

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-жо председател, г-н Martin, разбира се, философията, на която се основава тази инициатива — която се подкрепя от Парламента във връзка с регламентирането, в този случай чрез правни средства, чрез възможно най-ефективните средства — съдебните инструменти на демократичната държава — е това, което правилно беше наречено „нулева толерантност“ към насилието, основано на пола. Това включва разглеждането на насилието, основано на пола, като нещо, което от векове е много дълбоко вкоренено, включително от културна гледна точка, в социалните структури на нашите общества.

Ето защо ни е необходим глобален подход, всеобхватен подход към борбата с насилието, основано на пола, за да може тя да бъде ефективна, тъй като това е форма на насилие, която много трудно се изкоренява, която изключително трудно се изкоренява. Ето защо, въпреки постигнатия напредък в борбата срещу този вид насилие на национално ниво, все още системно се занимаваме с наболелия проблем, който често е само върха на айсберга, тъй като се подават сигнали само за малък процент от действителните случаи на насилие, поради което то продължава да съществува.

Затова се нуждаем от глобален, всеобхватен подход, при който да използваме всички правни инструменти, с които разполагаме, да повишаваме осведомеността чрез медиите и да гарантираме, че този проблем ще бъде отразен в образователните системи. В понеделник EPSCO прие този всеобхватен и глобален подход към борбата срещу насилието, основано на пола; с други думи — „нулевата толерантност“.

Що се отнася до въпроса, зададен от уважаемия член на Парламента, относно наличието на насилие спрямо децата и хората в напреднала възраст, считам, че тук става въпрос за насилие над уязвимите; над най-уязвимите. Както в израза „оцеляване на най-силните“, който употребяваме в много от нашите страни, в моята страна то, разбира се, се проявява в насилието, свързано с уязвимостта на по-слабия човек, което на свой ред е проява и израз на малодушието на човек, който упражнява насилие над някой, който е по-уязвим, било то жени, деца или възрастни хора. Това е явлението, което е свързано с тази ситуация.

Съветът и Парламентът действително приканиха Комисията да разгледа възможността за провеждане на инициатива за европейска година за борба с насилието спрямо децата, младите хора и жените. Въпросът беше повдигнат във връзка с програмата Дафне III. Той е израз на необходимостта, уважаеми колега, тази закрила да се разпростре върху всички уязвими хора, което определено включва децата и възрастните хора — двете групи, които Вие споменахте.

Председател. – Въпрос № 3, зададен от **Bernd Posselt** (H-0054/10)

Относно: Стратегия за региона на река Дунав

Какви действия предвижда Съветът, за да е в състояние да представи, както е предвидено, още през настоящата година проект за стратегия за региона на река Дунав? Какъв е графикът и какви са приоритетите на стратегията?

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-жо председател, г-н Posselt, стратегията за региона на река Дунав е един от елементите в програмата на председателската тройка на Испания, Белгия и Унгария. Както вероятно се досещате, стратегията беше включена в програмата по инициативата на Унгария.

Следователно трите страни са се ангажирали да спомогнат за разработването на тази стратегия на Европейския съюз за региона на река Дунав и в тази връзка през юни миналата година Съветът настойчиво призова Комисията да я представи преди края на тази година. Чакаме тя да бъде изготвена от Комисията.

Това, което Комисията направи, беше предприемането на обществено обсъждане. Обществено обсъждане, което ще продължи до март тази година, като впоследствие, след като се запознае с резултатите от обсъждането, Комисията ще предложи стратегията, която, надяваме се, ще може да бъде официално приета през декември тази година под формата на съобщение на Комисията. Трябва да изчакаме да бъде изготвено съобщението.

Така или иначе искам да отбележа, че беше проведена важна среща, на която беше постигнат напредък относно евентуалното съдържание на стратегията — срещата се състоя на 25 февруари в Будапеща с участието на правителствата на Австрия, България, Чешката република, Германия, Унгария, Румъния, Словакия и Словения и на нея бяха приети важни заключения, съдържащи предложения за основните елементи на тази бъдеща стратегия. Става дума за обединяване на силите на тези страни в рамките на Европейския съюз и с финансиране от Европейския съюз чрез използване на европейски средства, но по финансово неутрален начин, да се постигнат целите за напредък и значително икономическо, социално и туристическо развитие.

Затова — повтарям — очакваме съобщение на Комисията по въпроса, когато приключи обсъждането. Тогава Съветът ще излезе с позиция, веднага щом получи съобщението от Комисията.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Благодаря Ви, г-н министър, за този обоснован и изчерпателен отговор. Имам само два кратки, доуточняващи въпроса. Първо, до каква степен стратегията за региона на река Дунав е свързана с областите на транспорта и културата? Считам, че и двете области са особено важни, когато става въпрос за трансгранично сътрудничество. Второ, има ли вече окончателен списък на включените страни или това все още предстои да се реши, тъй като Парламентът предложи разширяване?

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-жо председател, въпросът за списъка на страните — както, сигурен съм, разбирате — не е нещо, което действащото председателство на Съвета може да реши. Правителствата, които споменах преди малко, са заинтересовани от създаването на стратегията и трябва да изчакаме Комисията да публикува съобщението си.

Искам да отбележа, че според тези страни Европейският съюз, и по-специално Комисията, трябва да играе водеща роля в стратегията, като улеснява сътрудничеството в региона на река Дунав.

Във вече споменатото от мен изявление, направено на 25 февруари, се посочва как трябва да се използва стратегията за региона на река Дунав за повишаване на просперитета, сигурността и мира на хората, които живеят в региона, чрез трансрегионално и транснационално сътрудничество, както и чрез координация на това ниво.

Изявлението взема предвид, и че изложените по-долу елементи са стратегически области на политиката, които следва да бъдат включени в стратегията: инфраструктура, иновации, културни и творчески дейности, устойчиво икономическо развитие, туризъм, безопасност на храните, икономика, сътрудничеството във връзка с малките и средните предприятия, научноизследователска и развойна дейност, миграция, спорт, образование, заетост, здраве, социални въпроси, както и други области, които са разгледани подробно и целенасочено в документа.

Мисля, че стратегията за региона на река Дунав е важен документ и затова Ви благодаря за въпроса, който ми даде възможност да я спомена. Считаю, че тя е амбициозна цел, и в момента изчакваме — повтарям още веднъж — да се състои обсъждането и да получим съобщението от Комисията, но политическата воля, разбира се, е налице. Трите члена на председателската тройка и председателството на Съвета имат политическата воля да започнат стратегията за региона на река Дунав.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Дунав е река, а когато става въпрос за реки, трябва да обръщаме внимание и на тяхната чистота. Затова считам, че е важно да се установи какви пречиствателни станции за отпадъчни води се предвиждат за съответното подобряване на качеството на речната вода. За нас целта би била водата в река Дунав да е с качеството на годна за пиене вода от извора до нейния край. Вторият ми въпрос е как може да се подобри оползотворяването на водната енергия за електропроизводство, но също така и преди всичко за съхраняване на водата, така че да повишим сигурността на енергийните доставки в Европа?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Успехът на стратегията на Европейския съюз за река Дунав ще зависи от един амбициозен план за действие, както и от идентифицирането на определени конкретни проекти, които ще подобрят живота на гражданите в региона на река Дунав.

Искам да знам дали е започнал процесът на идентифициране на стратегическите проекти за развитие на региона на река Дунав и какви критерии ще се използват като основа за подбора на тези проекти.

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-жо председател, естествено аз съм убеден, че целта, която г-н Rübиг спомена, ще бъде включена в стратегията за региона на река Дунав, на чиито аспекти вече се спрях.

Целите на стратегията са от съществено значение и са свързани с множество въпроси, засягащи всекидневния живот на хората, които живеят в региона. Така че те са свързани с икономиката, с културните аспекти и с опазването на околната среда и на природните ресурси, които очевидно включват водата.

Както беше отбелязано, природната среда е нещо, което е неразривно свързано с региона, и съм убеден, че тя определено ще бъде включена в стратегията, в която ръководна роля трябва да играят страните, които я подкрепят. Това са страните, които изброих и чиито представители участваха в срещата преди няколко дни в Будапеща, за да постигнат напредък в определянето на целите и по-прецизното разясняване на стратегията, тъй като тя все още не е достатъчно дефинирана.

Затова считам, че е преждевременно — става дума за изказването на втория колега, който взе думата — да се говори за критерии за подбор на проектите или за допустимост на проектите, някои от които споменах. Могат да се добавят и други — например темите за корабоплаването, енергийната сигурност, борбата с изменението на климата, последиците от промените на финансовите пазари и като цяло всички области, в които стратегията и изпълнението ѝ могат несъмнено да внесат подобрения.

Мисля, че всички ние трябва да работим заедно в Европейския съюз, защото говорим за нещо от европейски мащаб, което засяга целия Европейския съюз и основните му политики. Убеден съм например, че политиката на сближаване ще бъде в центъра на вниманието — не само социалното сближаване, но и един нов аспект, включен в Договора от Лисабон, а именно териториалното сближаване. Това е форма на сближаване, аспект

на сближаването, който се явява в Договора от Лисабон и който много добре се вписва в инициативата относно стратегията за региона на река Дунав.

Председател. – Тъй като се отнасят до една и съща тема, следните въпроси ще бъдат разгледани заедно: Въпрос № 4, зададен от **Konstantinos Poupakis** (H-0055/10)

Относно: Европейският социален модел и справянето с бедността

Знаем, че в периодите на икономически спад и криза безработните, както и получаващите ниско заплащане или ниски пенсии, са изправени пред най-големи трудности за осигуряването на приличен жизнен стандарт. Действията както на Европейския социален фонд, така и на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, се оказаха недостатъчни, тъй като 80 милиона наши съграждани живеят под прага на бедността. Знаем, че европейският социален модел не се основава единствено на добрите икономически резултати, но също и на високата степен на социална защита.

Предвид горепосоченото, как възнамерявате да подкрепите, в рамките на една обща политика и в сътрудничество с бъдещите председателства, най-ниските икономически и социални слоеве, за да бъде улеснено оцеляването им и същевременно да защитите онези групи сред нашите съграждани, които са застрашени от бедността и социалното изключване, с цел съхраняването на същността на социална Европа?

Въпрос № 5, зададен от **Liam Aylward** (H-0102/10)

Относно: Европейска година за борба срещу бедността и социалното изключване

За Европейската година за борба срещу бедността и социалното изключване – 2010 г. бяха предоставени 17 милиона евро. Въпреки че целта на настоящата Европейска година е да бъде повишено общественото внимание към тези специални проблеми, съществува необходимост от ефективни съвместни действия, така че да се постигне съществена промяна в положението на милиони хора в Европейския съюз, които са засегнати от бедност и социално изключване. Какви действия, водещи до приемането на конкретни мерки през тази година, възнамерява да предприеме Съветът? Би ли могъл Съветът да обясни по какъв начин настоящата Европейска година и свързаният с нея бюджет ще бъдат използвани ефективно с цел постигане на дългосрочни резултати?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, председателството споделя мнението на члена на Парламента относно целта да се осигури висока степен на социална защита — по-специално по отношение на групите, застрашени от бедност и социално изключване — която е един от крайъгълните камъни в европейския социален модел. Това важи с особена сила в момент, когато сме в икономическа рецесия.

Безработицата: понастоящем се счита, че може би има над пет милиона безработни повече, отколкото в началото на икономическата криза. Това означава, че голям брой домакинства установяват спад в доходите си и много са застрашени от бедност и прекомерна задлъжнялост. Има вероятност също така безработицата да остане висока и в следствие на това дългосрочната безработица да доведе до социално изключване.

Следователно социалните последици от икономическата криза ще бъдат важна точка в политическия дневен ред на Европейския съюз през следващите няколко месеца, както и, разбира се, в европейския дневен ред на председателската тройка без каквото и да било съмнение.

Притежаваме средство, инструмент за тази цел, а именно обявяването на 2010 г. за Европейска година за борба срещу бедността и социалното изключване, която има четири конкретни цели: признаване на правото на хората на достойно съществуване и на активно участие в обществения живот; ангажираност от обществено мнение с политиките за социално приобщаване; по-сплотено общество и, разбира се, дългосрочни усилия на всички нива на управление за противодействие на бедността и социалното изключване. Тези усилия следва да бъдат насочени по-специално към закрилата на най-уязвимите — понятие, което използвах, когато отговарях на предишния въпрос — които в крайна сметка са засегнати в най-голяма степен както от бедността, така и от социалното изключване. Такова е положението при децата, жените и възрастните хора.

Затова, разбира се, ще подкрепим различни инициативи, свързани с бедността и социалното изключване, както и с борбата против тях, и трябва да кажа, че се надявам това да стане основна цел на цялостната стратегия на Европейския съюз за растеж и за създаване на работни места. Една от целите, изложени в документа, представен от Комисията на 3 март, е да се намали броят на хората, изложени на риск от изпадане в бедност, с 20 милиона.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Благодаря Ви за отговора, г-н министър.

Като се има предвид обаче, както самият Вие посочихте, че безработицата е достигнала 10% през 2009 г., 45% от безработните европейци остават без работа повече от година, а гъвкавите форми на заетост се разпространяват бързо в отсъствието на ясна институционална рамка, в резултат на което има 19 милиона безработни хора, живеещи в бедност, искаме да знаем, тъй като винаги сте бил много коректен — нещо, което приветствам — какви конкретни, незабавни мерки, както и активни и пасивни политики на заетост възнамерявате да приемете на европейско ниво в съответствие с принципите и духа на европейския социален модел, за да се справите с въпроса за бедните работници и безработните хора, особено по отношение на трайно безработните, които са изправени пред проблеми, свързани със самото им оцеляване.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Може ли Съветът да обясни накратко как ще се гарантира, че препоръката за активно приобщаване, която е средство за борба с бедността в семейството и която беше одобрена от Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси, ще се впише в стратегията „ЕС 2020“ и ще бъде изпълнена, така че да се осигури напредък в намаляването на бедността?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, трябва още веднъж да посоча, че това е първият път, в който се планира изготвянето на такава амбициозна европейска стратегия за справяне с този проблем. С други думи — стратегия за борба с бедността и социалното изключване, и по-специално за активно приобщаване на трайно безработните и на възрастните хора, така че още веднъж се връщаме на концепцията за най-уязвимите в обществото.

Като начало, в отговор на икономическата криза, която преживяваме, Европейският съюз въведе координирана политика — незабавна шокова терапия в краткосрочен план, включваща инжектирането на публични средства във финансовата система. Така се задейства това, което икономистите наричат автоматични стабилизатори, които съставляват социалната защита, предоставяна в социалните държави. Това означаваше, че беше налице реакция, която най-малкото имаше палиативен ефект по отношение на хората, останали без работа, и на онези, за които е трудно, поне в краткосрочен план, да намерят нова работа.

С други думи, има отклик, който трябва да се вземе предвид, тъй като представлява съществуваща, настояща, незабавна реакция на Европейския съюз в краткосрочен план. В допълнение към нея Европейският съюз обмисля стратегия за борба с бедността, предизвикана от трайна безработица, която ще се основава на обучение, специализация, преквалификация или образование — което не приключва, докато човек е млад — с цел да се създадат условия за повишаване на пригодността за наемане на работа. Това е много важна част от стратегията „ЕС 2020“, която споменах по-рано — тя беше включена в заключенията от срещата на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси, състояла се тази седмица, която беше упоменавана толкова много пъти тук.

Това е европейска стратегия, включена в списъка с целите, които Съюзът ще подреди по степен на важност — онези, определени в стратегията „ЕС 2020“. Една от тези цели, представени в количествено изражение — ще видим дали те ще бъдат приети на 25 и 26 март по време на Европейския съвет, който трябва да разгледа съобщението на Комисията — е намаляване с 25% броя на хората, които са застрашени от изпадане в бедност.

Нека си припомним, че в Европа има 80 милиона хора, които са изложени на риск от изпадане в състояние на бедност; намаляването на тази цифра с 20 милиона и същевременно увеличаването на активното население са средносрочни цели, които са част от стратегията и които следователно ще формират цяла поредица от координирани европейски стратегии.

В крайна сметка, госпожи и господа, ключовият момент е да координираме нашите политики по заетостта и социални политики. Това е посочено съвсем ясно в Договора от Лисабон: следва да координираме политиките си по заетостта и социалните си политики.

Именно това започва да прави Европейският съюз, подтикван от кризата. Това е най-добрият начин да се откликне на положението — очевидно като използваме инструментите, с които разполагаме в Европейския съюз и които са негови елементи като вътрешния пазар или европейските структурни фондове.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Икономическите последици са определено по-тежки в някои държави-членки, отколкото в други. Благодаря Ви, че се спряхте на въпроса за пенсионерите. Доколкото разбирам, Комисията е в състояние да откаже изплащането на средства по структурните фондове, ако държавите-членки не съблюдават законодателството на ЕС.

Може ли председателството да поеме ангажимента да проучи дали се изпълняват препоръките, включени в доклада Auker, в подкрепа на който Парламентът гласува през март, миналата година? Те засягат собствениците

на имоти в Испания. Станалото имаше опустошителни последици за европейските пенсионери, като доведе някои от тях до бедност и социално изключване.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Имам само един въпрос. Бедността засяга най-вече две социални групи: нискоквалифицираните лица и лицата с увреждания. Във въпроса се посочва, че два бюджетни инструмента не са били достатъчни за ефективното разрешаване на проблема на тези две групи. Въпросът ми е: желае ли Съветът да обясни как би могъл да помогне по-ефективно на тези две групи и да подобри положението им?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, първият въпрос относно пенсионерите, които притежават имоти в Испания, е много сходен с друг въпрос, който ми беше зададен по-рано и отговорът е много сходен с този, който дадох преди.

Трябва да отбележа, че това е въпрос за разясняване на прилагането на вътрешното законодателство на държава-членка. Не мога да говоря от името на Съвета по този въпрос, чиято правна база е тази на държава-членка. Сигурен съм, че ако това се беше случило в която и да било друга държава-членка, решението щеше да е абсолютно същото: използване на вътрешни правни средства.

Що се отнася до въпроса за уязвимите хора, напълно съм съгласен, че трябва да обърнем специално внимание на двете групи, които уважаемият колега спомена. Сега това е още по-наложително, тъй като разполагаме с още един инструмент, който можем да използваме: Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото в нея се говори по-специално за правата на уязвимите хора били те възрастни или инвалиди, за достойното им съществуване и за участието им в социалния и културния живот. Във всеки случай там става дума за това да ги закриляме, да защитаваме физическото им достойнство и духовната им неприкосновеност, да ги предпазваме от унизително и нехуманно отношение.

Европейският съюз е разработил различни инструменти за противодействие на това положение, включително неговото подробно проучване. Искам да спомена един интересен резултат от проучване на Евробарометър от 2007 г., според което половината от европейците смятат, че отношението към всички възрастни хора, които са най-уязвимата част от населението, е лошо и дори оскърбително, що се отнася до начина, по който се удовлетворяват потребностите им. Почти половината европейци считат, че начинът, по който обществото третира тези хора, е лош, именно защото те са уязвими.

Държавите-членки и Европейският съюз приложиха отворения метод на координация с цел обмен на опит между държавите-членки по въпроса. Във връзка с него трябва също така да се каже, че в някои случаи говорим за въпроси, които се решават от националните законодателства. Това са въпроси от национална компетентност и затова с тях следва да се заемат държавите-членки при прилагане, наред с всичко останало, на принципа на субсидиарност.

Европейският съюз може да подкрепи тези политики, но не може напълно да ги замени. Той може да ги подкрепи, но аз считам, че това е нещо, което има връзка и със социалния аспект, който вече беше споменат. Отново се връщам на него, защото считам, че е важен. Социалният аспект на стратегията за растеж и създаване на работни места присъства много осезаемо в документа, представен от Комисията, който ще бъде разискван от държавните и правителствени ръководители.

Смятам, че в този социален аспект трябва да има място за проблемите, които отбелязахте и на които не се набляга толкова силно в предишната стратегия. Считам, че в бъдеще — предвид на факта, че се намираме в криза, която има социално въздействие — трябва да се обърне много голямо внимание на социалното въздействие на икономическата криза.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Какво ще направи министърът, представляващ председателството, за да защити онези групи от нашите съграждани, които са застрашени от изпадане в бедност и социално изключване като пряк резултат от испанската политика към британци и граждани на други държави-членки, пребиваващи в различни райони на Испания, чиито имоти се отчуждават и които страдат поради съмнителни политики на планиране? Министърът, представляващ председателството, не може да избягва повече този въпрос; той трябва да се свърже с испанското правителство и да го прикани да предприеме необходимите действия.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Много Ви благодаря за присъствието, г-н Лопес Гаридо. Въпросът ми касае бедността на европейските граждани, които живеят в някои области на Испания. Разбирам, че тук сте в качеството си на представител на изпълнителната власт, а не на испанската съдебна система, и че не сте говорител на автономната област Валенсия, но ние се нуждаем от отговор. Има злоупотреби, които нямат нищо общо с писаното право, а по-скоро са свързани с прилагането на законите и това е проблем, за който

има решение. Не настоявам за нищо повече от провеждане на разследване от страна на испанското правителство относно установените злоупотреби.

Председател. – Испанският Ви е впечатляващ, г-н Hannan. Отново ще оставя на министъра да прецени дали желае да вземе отношение.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, не искам да злоупотребявам с положението си на действащ председател на Съвета, за да защитавам конкретно правителство или конкретен национален законодателен акт. Не искам да злоупотребявам с това си положение, защото съм сигурен, че ще бъде критикуван за това, че съм използвал тази трибуна, за да защита действията на конкретна държава-членка или на централно или регионално правителство на определена страна.

Много добре разбирате, че това е въпрос, който се решава на национално ниво и за който има нормативна база на това ниво. Не само Испания, а всичките 27 държави-членки на Европейския съюз прилагат принципите на правовата държава и разполагат с достатъчно съдебни средства, чрез които да се справят с този тип твърдяни злоупотреби.

Такива съдебни средства се прилагат във всички европейски страни и аз съм сигурен — като тук не визирам само случая с Испания — че други европейски страни, в които твърде вероятно има злоупотреби и нарушения на закона, разполагат със средствата на правовата държава, за да се справят с тях.

Това се случва във всички европейски страни, където се среща това явление. Не искам да избегна предоставянето на отговор, нито искам просто да заявя, че няма да отговоря, но вие много добре знаете, че е възможно, ако зададете въпрос в Парламента, аз да не пожелаая да използвам положението си на действащ председател на Съвета, за да взема отношение по въпрос, който е вътрешен за държава-членка на Съюза.

Председател. – Въпрос № 6 е оттеглен.

Тъй като се отнасят до една и съща тема, следните въпроси ще бъдат разгледани заедно:

Въпрос № 7, зададен от **Justas Vincas Paleckis** (H-0057/10)

Относно: Визов режим между Европейския съюз и Русия

Испанското председателство на Съюза ще следи за премахването на визовия режим за европейските и руски граждани. Този процес би могъл да продължи дълго и ще зависи до голяма степен от способността на Русия да приложи изготвения за тази цел план за действие.

Отварянето на ЕС към руската област Калининград, както и процесът с обратен знак са засвидетелствани от курса на ЕС и на Русия към „разрушаване на визовата бариера“. Политиката за борба с изолацията на област Калининград и принципите на трансгранично сътрудничество са в интерес както на Русия, така и на ЕС. За тази цел съседните държави Полша и Литва договориха облекчен режим за преминаване на границите за жителите на пограничните райони, но той все още не е влязъл в сила.

Как оценява Съветът специфичната ситуация на област Калининград в рамките на диалога между ЕС и Русия по въпроса за визите? Как този диалог би могъл да бъде използван с оглед на подписване на споразумения относно местния транспорт между държавите-членки на ЕС (Литва и Полша) и Руската федерация и, следователно, на облекчаване на формалностите, свързани с преминаването на границите за жителите на пограничните райони?

Въпрос № 8, зададен от **Laima Liucija Andrikiene** (H-0080/10)

Относно: Отношенията между ЕС и Русия: програма на испанското председателство

Испанското председателство на ЕС е формулирало амбициозна програма, що се отнася до отношенията между ЕС и Русия – то би искало преговорите с Русия относно новото споразумение за партньорство и сътрудничество да приключат, да се сключи споразумение с Русия за безвизов режим, както и да се постигне напредък по отношение на сключването на споразумение за свободна търговия между ЕС и Русия.

За да сключи споразумение за свободна търговия с ЕС, Русия трябва първо да стане член на СТО. Има ли реални перспективи Русия да се присъедини към СТО в близко бъдеще? Съветът има ли конкретна стратегия за това, по какъв начин да подтикне Русия да се присъедини към СТО?

Съветът счита ли, че е постигнат значителен напредък по отношение на преговорите с Русия за новото споразумение за партньорство и сътрудничество?

Счита ли Съветът, че идеята за режим на свободна търговия с Русия е удачна в момента, като се има предвид разногласието в рамките на ЕС по този въпрос? И счита ли Съветът, че Русия е по-подготвена за въвеждането на режим на свободна търговия, отколкото други партньори на ЕС, например Украйна, Молдова или Грузия?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. — (ES) Г-жо председател, разбирам, че има два въпроса, единият от които се отнася до визите — до изискването руските и европейските граждани да имат визи, докато другият касае отношенията между Европейския съюз и Русия след срещата на високо равнище в Стокхолм, както и присъединяването на Русия към Световната търговска организация. Това, доколкото разбирам, са двата въпроса, г-жо председател.

По въпроса за визите искам да отбележа, че през 2003 г. Съветът прие регламенти, чрез които беше въведен специфичен документ за транзитно преминаване и документ за облекчен железопътен превоз. Три години по-късно Комисията стигна до извода, че влизането в сила на тази система преминава гладко и че и двамата партньори са удовлетворени.

В дългосрочен план — говорим за област Калининград във връзка с останалата част от Руската федерация — така нареченият облекчен режим на транзитно преминаване ще зависи от бъдещото изпълнение на споразуменията за визовите политики между Европейския съюз и Руската федерация.

В съвместна декларация след заседанието на Съвета за постоянно партньорство между ЕС и Русия в областта на правосъдието и вътрешните работи на 2 декември миналата година участниците решиха да проведат разискване относно евентуалните изменения в споразумението между Европейския съюз и Русия за издаване на визи с цел улесняване на пътуването на европейските и руски граждани, и по-специално на пребиваващите в област Калининград.

На свой ред, съгласно същата съвместна декларация, Европейският съюз и Русия се надяваха да се проведат преговори и да се сключат споразумения за местен граничен трафик между Русия и съседните ѝ държави-членки на Европейския съюз, които биха проявили интерес да постъпят по този начин. Във връзка с това в Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция се дава право на държавите-членки да сключват двустранни споразумения с трети страни с цел прилагане на правилата за местен граничен трафик.

Договарянето на споразуменията в този случай е задължение на заинтересованите държави-членки и на Руската федерация. Във всеки случай Съветът отбелязва, че се водят преговори между Литва и Русия, както и между Полша и Русия.

По въпроса относно стратегическите отношения между Европейския съюз и Русия, Съветът уведомява Парламента, че след срещата на високо равнище с Русия, проведена в Стокхолм през ноември, ще има нова среща на върха по време на шестмесечния мандат на испанското председателство. Тя ще се състои в Русия с участието на Европейския съюз и Русия, което означава, че ще има нов стимул за развитие на отношенията между двете страни.

Разбира се, винаги съществува възможност за усложнения и затруднения в тези отношения, както и за евентуални разногласия, но взаимоотношенията между Европейския съюз и Русия са широкообхватни и многостранни. Налице е разрастване на икономическите и търговските ни връзки, както и — трябва да признаем — висока степен на взаимна енергийна зависимост, общи интереси в други области, свързани с проблеми, преминаващи дори отвъд границите на съответните ни страни, и предизвикателства, включително глобални, с които трябва да се заемем и то като обединим във възможно най-голяма степен усилията си.

Ето защо винаги ще е от полза за нас да търсим възможности за заздравяване на отношенията ни с Русия, като същевременно неизменно отстояваме твърдо принципите си и ценностите, на които се основава Европейският съюз.

Що се отнася до присъединяването на Русия към Световната търговска организация, Европейският съюз го подкрепя, но Русия е тази, която трябва да предприеме мерки за постигане на напредък в това отношение.

Що се отнася до новото споразумение между Европейския съюз и Русия, и двете страни изразяват съгласие, че би било добре да се постигне ново широкообхватно споразумение. Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и Русия, което беше договорено през 90-те години на миналия век, е остаряло в много отношения. Много неща се случиха и много неща се промениха от 90-те години насам и трябва да предприемем стъпки в посока към новото споразумение, към което подходим с амбиция. Завишихме много критериите и, ако е възможно, искаме да обхванем всички области на отношенията между ЕС и Русия.

Постигнат е напредък в някои области на тези преговори. В други области нещата вървят по-бавно, както е случаят с търговията и инвестициите. Във всички случаи за нас е много важно да има твърди клаузи и твърди споразумения с Русия относно търговията, инвестициите и енергията.

Що се отнася до договореностите за свободна търговия, ние приемаме да преговаряме относно споразумение за свободна търговия веднага след присъединяването на Русия към Световната търговска организация, ако и когато това се случи.

По отношение на либерализацията на визовия режим, това е въпрос от голямо политическо значение, който много пряко засяга гражданите на Русия и на Европейския съюз. Считаю, че по този въпрос споделяме намерението за облекчаване на визовия режим, когато това е възможно.

Идеалният случай би бил да се либерализира визовият режим или, с други думи, да се премахне изискването за визи, но, разбира се, все още трябва да се свърши много в това отношение. Нещо повече, трябва да постигнем баланс между оспорваните активи, които са свързани със сигурността, като това следва винаги да се прави на реципрочна база.

По отношение на Украйна, Молдова и Грузия, всяка от тези страни е в особено положение, що се отнася до визовата политика, като в момента не можем да предвидим какъв напредък ще бъде отбелязан в тези три страни в сравнение с диалога за визите, който водим с Русия.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Искам още веднъж да повдигна двата най-критични въпроса. Първият се отнася до демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека. В тези области има най-голям дефицит. Каква е интензивността на диалога по тези въпроси от решаващо значение? Имаме чувството, че в това отношение тенденциите сочат връщане назад, а не движение напред.

Вторият ми въпрос касае енергийната сигурност. Как точно стоят нещата с преговорите по енергийните въпроси?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, уважаеми колега, както знаете, един от приоритетите на Съюза и една от основните му стратегически цели е енергийната сигурност. Ние, в Европейския съюз — особено поради факта, че много държави-членки постраднаха пряко от газовата криза между Русия и Украйна в началото на 2009 г. — изключително много ценим енергийната сигурност и определено я считаме за една от главните цели на Европейския съюз, естествено свързана с основната цел за борба с изменението на климата.

Стратегията на Съвета и на председателството на Съвета относно енергията и енергийната сигурност се обуславя от необходимостта да се стремим към по-голяма диференциация по отношение на доставчиците и източниците на енергия, както и на нейното разпределение. Затова трябва да увеличим възможностите си като избегнем олигополите или прекалената зависимост.

Някои европейски страни са в определена степен енергийно зависими от Русия и очевидно тази зависимост е прекомерна, като тя е свързана с факта, че в продължение на дълъг период от XX век Европа беше разделена, както и с това, че в някои случаи липсва пряко взаимно свързване между системите на европейските страни.

Когато настъпи кризата, видяхме, че някои страни, които не бяха засегнати от нея, не можаха да помогнат на засегнатите страни, защото липсваше взаимно свързване между системите. Следователно енергийните цели в Европа са изключително важни в средносрочен и дългосрочен план и затова подкрепяме диверсификацията на енергийните източници и насърчаването на проекти като „Набуко“, „Северен поток“ и „Южен поток“, които са свързани с Русия, както и постигането на нещо, което в момента не съществува в Европа: общ енергиен пазар. За постигането на тези цели, което се улеснява от Договора от Лисабон, с който се въвежда компетентност по отношение на енергията, каквато преди липсваше, от принципно и съществено значение е да се създадат стратегически взаимоотношения с Русия по енергийни и други въпроси.

Освен това в Договора от Лисабон имаме и други инструменти, които са свързани с външната политика. Договорът от Лисабон заздравява европейската външна политика: има постоянен председател на Европейския съвет и върховен представител, а ще има и Европейска служба за външна дейност. С други думи, подобрен е външният образ на Европейския съюз, което ще ни осигури силни позиции във всички области на преговорите, включително икономиката и енергетиката с други страни. Така че това е визията, която мога да ви представя, за отношения с Русия.

Водим преговори по споразумение, в което енергийната тема е от съществено значение; тези преговори започват, като перспективите ни по отношение на тях са изключително добри, но очевидно, както при всички

споразумения, това е нещо, което зависи от много сложни разговори, които, на свой ред, са част от поредица от преговори относно споразумението за сътрудничество, което искаме да актуализираме — както вече казах — защото през последните 15-20 години в Европа се случиха много неща. Сред тях са изключително важните отношения, които трябва да поддържа с Русия, която, както всички знаят, е една от страните, претърпели най-много промени през последните години.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, във връзка с въпрос № 9, който трябваше да задам от името на колегата г-жа Morkūnaitė-Mikulėnienė и който е свързан с предишния въпрос, Русия възнамерява да разположи атомна електроцентрала близо до източната граница на Европейския съюз в област Калининград, а и Беларус има подобни планове. Като се има предвид случилото се в Чернобил, тези планове предизвикват опасения поради свързаната с тях заплаха. Възнамерява ли Съветът да повдигне въпроса за безопасността на околната среда на следващия кръг от преговори с Русия? От наша гледна точка това е много важно.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Искам да се върна към въпроси № 7 и 8, към отношенията между Европейския съюз и Русия. Г-н Лопес Гаридо правилно отбеляза, че тези отношения трябва да се основават на ценности, но ако това е така, то Съюзът има конкретни задължения към защитниците на правата на човека в Русия.

Във връзка с това искам да задам следния въпрос: не трябва ли политиката на държавите-членки на ЕС и на целия ЕС да съдържа специални правила относно визите за защитниците на правата на човека в Русия? Целта би била да се даде възможност на такива хора да получават визи сравнително лесно.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) По отношение на изказването във връзка с темата за ядрената сигурност трябва да кажа, че отговорността, която в тази област е национална, е регламентирана в международните споразумения на Международната агенция за атомна енергия, или с други думи, в Конвенцията за ядрена безопасност, страни по която са Беларус, Русия, Евратом и по-голямата част от държавите-членки на Европейския съюз.

Съветът разбира, че трябва да се проведат консултации с договарящите страни, намиращи се в близост до евентуална ядрена централа, тъй като те могат да бъдат засегнати от нея. Следователно споразумението за мирно използване на атомната енергия, което е в процес на сключване между Евратом и Русия, ще трябва да съдържа разпоредби за проверими изисквания за ядрена безопасност и за защита на здравето и безопасността на работниците. Искам също така да ви напомня, че по този въпрос се предприемат мерки периодично във връзка с диалога по енергийните въпроси между Европейския съюз и Русия.

Що се отнася до оценката на последствията в международен план, Съветът отбеляза, че Беларус е страна по Конвенцията от Еспоо за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, която съдържа обвързващи задължения, целящи оценка на последиците за околната среда и на евентуалните екологични рискове. В този случай обаче мнението на Съвета е, че задължението за провеждането на оценката на околната среда се пада на създателите на проектите.

Руската федерация не е договаряща страна по тази Конвенция. При всички положения искаме Русия да приложи доброволно Конвенцията от Еспоо. От известно време тя прави това и във връзка със съществуващите атомни електроцентрали.

Накрая, по въпроса, зададен от уважаемия колега, относно правата на човека във връзка с Русия — имаше едно предишно разискване, по време на което бяха повдигнати въпроси във връзка с правата на човека, и мисля, че критериите за защита на правата на човека или за подаване на сигнали за нарушения на тези права са валидни независимо от това къде се извършват нарушенията. Следователно никоя страна не е застрахована срещу заклеяване на нарушенията по право — а бих казал и поради морално задължение — и ние осъждаме и трябва да осъждаме тези нарушения, когато се извършват в рамките на Европейския съюз или в някоя от неговите страни.

Обвързването на изложеното по-горе с визовата политика е скок, който много трудно може да се установи или определи в момента. Понастоящем се водят общи преговори относно визите. Считаю, че във връзка с тези общи преговори относно визите, може да се предложи друг вид конкретен инструмент за облекчаване на визовия режим, но както казах в момента водим много широкообхватни преговори за визите с Русия и считаю, че трябва да се съсредоточим върху следното: общата организация на визовия режим.

Причината е, че по този начин действително може да се постигне най-голямо въздействие по отношение на свободното движение на хора и дори, бих казал, да се създадат най-добри възможности за европейците и

Европа като цяло техните ценности да бъдат претворени в живота и споделени от други членове на обществото и на други места извън Европейския съюз.

Председател. – Въпросите, останали без отговор поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението).

Времето за въпроси приключи.

14. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

15. Внесени документи: вж. протокола

16. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

17. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 19,20 ч.)